

ศาสน์อิสลาม

อับดุลเราะหมาน บิน อับดุลกะรีม อัลซีหะฮ์

หนังสือที่อธิบายข้อมูลหลักพื้นฐานเกี่ยวกับ

ศาสนาอิสลาม

ประกอบด้วยหลักฐานจากอัลกุรอานและ

วจนะของท่านศาสนทูต

เหมาะสำหรับผู้สนใจที่ต้องการศึกษาอิสลา

มจากแหล่งข้อมูลที่ถูกต้อง

และใช้เพื่ออธิบายอิสลามแก่ผู้ไม่ใช่มุสลิม

ได้เป็นอย่างดี

<https://islamhouse.com/๒๕๙๓๙๕>

- สาส์นอิสลาม

- บทนำ

- สาส์นอิสลาม

- สิทธิของพ่อแม่

- สิทธิของ เด็กกำพร้า

- สิทธิของลูกๆในครอบครัว

- สิทธิของคนป่วย

- สิทธิคนชรา

- สิทธิของคนที่ยากจนและต้อง
การความช่วยเหลือ

- ด้านจิตใจในทัศนะอิสลาม

- การศรัทธาต่อ องค์อัลลอฮ์

- การศรัทธาต่อ
บรรดามะลาอิกะฮ์ของพระองค์ (เทวทูต)
- การศรัทธาต่อคัมภีร์
- บทเรียนที่ได้จากการศรัทธาต่อ
อบรรดาคัมภีร์ มีดังนี้ :
- การศรัทธาต่อบรรดาศาสนาทู
ตของอัลลอฮ์
- การศรัทธาต่อวันกิยามะฮ์ (
วันปรโลก) :
- บทเรียนที่ได้จากการศรัทธาต่อ
วันกิยามะฮ์ (วันปรโลก) :
- การศรัทธาต่อกอฎออ
และกอดัร (

ชะตากรรมและสัดส่วนที่ได้กำหนดไว้) :

○ หลักการอิสลาม

- หลักการปฏิบัติข้อที่หนึ่งคือ :
การกล่าวสองคำปฏิญาณตน
- ความหมายของคำปฏิญาณนี้
อธิบายได้ดังนี้
- ความหมายของคำว่า شهادة أن
محمدًا عبد الله ورسوله ชะฮาดะตุ
อันนะ มุฮัมมะดัน अबดุลลอฮิ
วะ รอซูลุฮิ
- หลักการปฏิบัติข้อที่สองคือ
การละหมาด:
- หลักการปฏิบัติข้อที่สามคือ
การจ่ายซะกาต :

- หลักการปฏิบัติข้อที่สี่
คือการถือศีลอด
เดือนรอมฎอน :
- หลักการปฏิบัติข้อที่ห้า คือ
การประกอบพิธีฮัจญ์ :
- คุณลักษณะเฉพาะและคุณงามความดีของศาสนาอิสลาม
 - คุณลักษณะเฉพาะและคุณงามความดีของศาสนาอิสลามมีดังนี้ :
 - ในศาสนาอิสลามจะมีรากฐานและแม่บททางศาสนาที่ชัดเจน ปราศจากข้อบกพร่องและการปรับปรุง ดัดแปลงหรือเกิดการเปลี่ยนแปลง ดั่งนั้น

รากฐานที่มาของศาสนาอิสลามจะมีดังนี้

- อิสลามได้เสนอหลักการการควบคุมในเชิงส่วนตัวดังนี้ :
-
- * ศาสนาอิสลามคือศาสนาแห่งความบริสุทธิ์ :
-
- ด้านการเมืองในทัศนะอิสลาม
 - บางจุดเกี่ยวกับด้านการเมืองในทัศนะอิสลาม :
 - ดังนั้นผู้นำในทัศนะอิสลามคือตัวแทนของประชาชนซึ่งมีหน้าที่ดังต่อไปนี้ :
 -

- รากฐานและหลักการปกครองในอิสลาม
มีข้อพิเศษดังต่อไปนี้ :
 -
- ด้านธุรกิจในอิสลาม
 - บางหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านธุรกิจในอิสลาม
:
 -
 - ดังนั้น
อิสลามได้นำเสนอแผนการต่างๆซึ่งเรียกได้ว่าแนวทางสู่ชีวิตแห่งสันติสุข :
 -
- ด้านสังคมในอิสลาม

- บางเรื่องที่เกี่ยวข้องด้านสังคม
ในทัศนะอิสลาม :
-
-
-
- สิทธิของผู้นำที่สมควรได้รับ :
- หน้าที่ของผู้นำและสิทธิของ
ปวงชนที่สมควรได้รับ :
-
- สิทธิของพ่อแม่
-
- สิทธิของสามีและหน้าที่ของภ
รรยาต่อสามี
-
- สิทธิของภรรยาและหน้าที่ขอ
งสามีต่อภรรยา
-

- ด้านจริยธรรมอิสลาม
 - ข้อควรปฏิบัติและเงื่อนไขสำหรับผู้ที่ต้องการชักชวนผู้อื่นให้กระทำความดีและละทิ้งความชั่ว :
- ส่วนหนึ่งของมารยาทในอิสลาม
 - มารยาทการกิน :
 - มารยาทในการขออนุญาต (เข้าบ้าน)
 - มารยาทในการให้สลาม
 - มารยาทในการเข้านั่งในสถานที่ส่วนรวม
 - มารยาทในการประชุม
 - มารยาทในการพูด

- มารยาทในการเยี่ยมเยียนผู้ป่วย
- มารยาทในการล้อเล่น
- มารยาทในการตะอูเซาะฮะฮ์ (วัฏุกข์)
- ส่วนหนึ่งของมารยาทในการไปวัฏุกข์คือ :
- มารยาทในการนอน :
- มารยาทในการเข้าห้องน้ำห้องส้วม
- มารยาทในการร่วมหลับนอนระหว่างสามีภรรยา
- มารยาทในการเดินทาง
- มารยาทในการเดินผ่านไปมาบนถนนหนทาง

- มารยาทในการซื้อขาย
- บทสรุป

สาส์นอิสลาม

ดร.อับดุลเราะฮ์มาน อับดุลการิม อัชชีหะฮ์
: เขียน

อิบนุ อันดาลุส : แปล

ตักวา อัชชะรีย์ : ตรวจสอบ

บทนำ

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์

ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

มวลการสรรเสริญทั้งมวลเป็นสิทธิของ
อัลลอฮฺ เราขอสรรเสริญแต่พระองค์
เราขอความช่วยเหลือจากพระองค์ เราขอ
อภัยโทษจากพระองค์ ขอความคุ้มครอง
จากอัลลอฮฺให้พ้นจากความชั่วร้ายในตัว
ของเรา จากการทำงานที่เลวร้ายของเรา ผู้ใด
ก็ตามที่อัลลอฮฺทรงนำทาง เขาจะไม่หลง
ทาง และผู้ใดที่อัลลอฮฺทำให้เขาหลง ก็จะไม่
มีผู้ใดนำทางเขา ข้าพเจ้าขอปฏิญาณต
นว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺอง
ค์เดียวเท่านั้น และ
ไม่มีภาคีใดๆสำหรับพระองค์ และข้าพเจ้า
ขอปฏิญาณตนว่ามุฮัมมัดคือบ่าวและศาสน
าทูตแห่งพระองค์
ขอความสันติสุขจงมีแต่ท่านและครอบครัว

ของท่าน สาวกของท่าน
และบรรดาผู้ปฏิบัติตามเขาเหล่านั้นด้วยความ
มดีงาม

พระเจ้าอัลลอฮ์ได้ตรัสความว่า :

จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า

โอ้บรรดาผู้ได้รับคัมภีร์ !

(ชาวยิวและชาวคริสต์)

จงมายังถ้อยคำหนึ่งซึ่งเท่าเทียมกันระหว่าง
เราและพวกท่าน นั่นคือ

เราจะไม่เคารพสักการะสิ่งอื่นใดนอกจาก
พระองค์เท่านั้น

และเราจะไม่ให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นภาคีกับพ
ระองค์

และพวกเราบางคนก็จะไม่ยึดถืออีกบางคน

เป็นพระเจ้าอื่นจากอัลลอฮ์ แล้วหากพวกเขา
ขาพินหลังให้

(หลีกเลี่ยงจากการกระทำดังกล่าว) ก็จงกล
กล่าวเถิดว่า พวกท่านจงเป็นพยานด้วยว่า
แท้จริงพวกเราเป็นผู้น้อมตาม(อัลอิมรอน
๖๔)

ศาสนาอิสลามคือศาสนาที่เที่ยงแท้
เพราะเป็นศาสนาที่ตรงกับฟีฏเราะฮ์ของม
นุษย์(ธรรมชาติของความเป็นมนุษย์) กล่าว
วคือเป็นศาสนาที่ชัดเจนโปร่งใสไม่สร้างค
ความสับสนหรือยุ่งยากมากเกินไป
ทุกคนมีสิทธิที่จะสอบถามในสิ่งที่ข้องใจเกี่
ยวกับศาสนานี้ แต่ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่า
า

:ทุกคนมีอิสระในการที่จะตอบคำถามเหล่านั้น อัลลอฮ์ได้ตรัสความว่า :

จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า

แท้จริงสิ่งที่พระเจ้าของฉันทรงห้ามนั้น คือ บรรดาสิ่งที่ชั่วช้าน่ารังเกียจทั้งหลาย ครอบคลุมทั้งสิ่งที่เปิดเผยและสิ่งที่ไม่เปิดเผย สิ่งที่เป็นบาป การข่มเหงรังแกโดยไม่เป็นธรรม

และการที่พวกเจ้านำสิ่งหนึ่งสิ่งใดมาเป็นภาคีต่ออัลลอฮ์

ซึ่งสิ่งเหล่านั้นพระองค์มิได้ทรงประทานหลักฐานใด ๆ

ลงมา และการที่พวกเจ้ากล่าวให้ภัยแก่อัลลอฮ์ในสิ่งที่พวกเจ้าไม่รู้(อัลอะฮฺ รอฟ ๓๓)

บุคคลที่มีสิทธิในการให้คำตอบเรื่องศาสนา
ก็คือ
นักวิชาการหรือผู้ที่มีความรู้ด้านศาสนาเท่านั้น

อัลลอฮ์ได้ตรัส ความว่า :

ดังนั้น พวกเจ้าจงถามบรรดาผู้รู้
หากพวกเจ้าไม่รู้ (อันนะฮฺล ๔๓)

ท่านศาสนทูตอัลลอฮ์ –

ขอความสันติจงประสบแด่ท่าน-

ได้เตือนประชาชาติของท่านไม่ให้สอบถามเรื่องศาสนาจากผู้ที่ไม่มีความรู้ และท่านได้อธิบายถึงผลที่จะตามมาหากได้ทำสิ่งนั้น ความว่า :

แท้จริงแล้วอัลลอฮ์จะไม่ทรงเรียกความรู้จากบ่าวคืน แต่พระองค์จะเรียกความรู้คืนโดยเอาชีวิตบรรดานักปราชญ์ผู้รอบรู้ทั้งหลาย จนกระทั่งไม่มีพวกเขาแม้แต่คนเดียวถึงเวลานั้นแล้วพวกมนุษย์จะตามคนใหญ่คนโตที่โง่เขลา พวกเขาจะสอบถามผู้คนเหล่านั้น ผู้คนเหล่านั้นจะตอบโดยไม่มีความรู้ที่แท้จริง ทำให้พวกเขาหลงทาง และชักชวนคนอื่นให้หลงทางตามไปด้วย

(เศาะฮี้ฮฺ บุกอริยฺ ๑/๕๐ เลขที่๑๐๐)

ในอิสลามไม่มีคำว่ายุ่งยาก สร้างความสับสนในการศรัทธาของเรา และเราไม่จำเป็นต้องสอบถามเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ซึ่งสมองมนุษย์ไม่สามารถที่จะให้คำตอบนี้

ไม่ได้ เพราะมันเป็นสิ่งเร้นลับที่อัลลอฮ์ไม่ทรงอธิบายให้เราได้รับรู้ เนื่องจากมนุษย์ไม่ได้รับสาระอันใดจากการรับรู้ถึงสิ่งเหล่านั้น แต่หากสิ่งเร้นลับนั้นเป็นประโยชน์ต่อมนุษย์หากเขาได้รับรู้ อัลลอฮ์จะอธิบายสิ่งเหล่านั้นทันทีโดยผ่านวาจาที่อันศักดิ์สิทธิ์ตามุฮัมมัด และแน่นอนพวกเรามุสลิมต่างมีข้อคำถามหลายๆข้อที่ต้องการคำตอบ ฉะนั้นอิสลามได้เตรียมคำตอบมาพร้อมอย่างชัดเจนเพื่อความสะดวกในการเข้าใจ ตัวอย่างเช่น

สมมุติว่า มนุษย์ได้ถามถึงความเป็นมาของเขาโดยแท้จริง

พวกเขาจะต้องได้รับคำตอบต่อไปนี้ ในโองการหนึ่งความว่า :

และขอสาบานว่า

แน่นอนเราได้สร้างมนุษย์มาจากธาตุแท้ของดิน แล้วเราทำให้เขาเป็นเชื้ออสุจิ อยู่ในที่פקอันมั่นคง

(มดลูก) คือให้ลูกหลานอาดัมเกิดจากเชื้ออสุจิที่มาจากกระดูกสันหลังของผู้ชาย แล้วเราได้ทำให้เชื้ออสุจิกลายเป็นก้อนเลือด แล้วเราได้ทำให้ก้อนเลือดกลายเป็นก้อนเนื้อ แล้วเราได้ทำให้ก้อนเนื้อกลายเป็นกระดูก แล้วเราหุ้มกระดูกนั้นด้วยเนื้อ แล้วเราได้เป่าวิญญาณให้เขากลายเป็นอีกรูปร่างหนึ่ง ดังนั้นอัลลอฮ์ทรงจำเริญยิ่ง

ผู้ทรงเลิศแห่งปวงผู้สร้าง. (อัลมูมินูน ๑๒-๑๔)

· ถ้ามนุษย์ถามถึงตำแหน่งและฐานะของพวกเขาในโลกนี้ แน่نونคำตอบที่พวกเขาจะได้รับคือ โองการของอัลลอฮ์เจ้าในโองการอัลลอฮ์ :

ความว่า : “และโดยแน่นอน เราได้ให้เกียรติแก่ลูกหลานของอาดัม และเราได้บรรทุกพวกเขาทั้งทางบกและทางทะเล และได้ให้ปัจจัยยังชีพที่ดีทั้งหลายแก่พวกเขา และเราได้ให้พวกเขาดีเด่นอย่างมีเกียรติ

หนึ่อกว่าผู้ที่เราได้ให้บังเกิดมาเป็นส่วนใหญ่นั้”

• ถ้ามนุษย์ได้ถามถึงจุดยืนของพวกเขาต่อสรรพสิ่งที่อัลลอฮ์ได้สร้างขึ้นมาในโลกนี้ พวกเขาจะได้คำตอบในโองการอัลลอฮ์ความว่า :

“อัลลอฮ์
คือผู้ทรงทำให้ทะเลเป็นประโยชน์สำหรับพวกเขา
เพื่อให้เรือเดินสมุทรแล่นไปตามน่านน้ำโดยพระบัญชาของพระองค์
และเพื่อพวกเขาจะได้แสวงหาความโปรดปรานของพระองค์
และเพื่อพวกเขาจะได้ขอบท่านอัลลอฮ์

ตะอาลา

ด้วยเดชานุภาพและเคล็ดลับของพระองค์ ทรงทำทะเลที่กว้างใหญ่ไพศาลให้สงบราบเรียบเป็นประโยชน์สำหรับพวกเจ้า ทั้งนี้เพื่อให้เรือเดินสมุทรได้แล่นไปในท้องทะเลโดยพระบัญชาของพระองค์ และเพื่อพวกเจ้าจะแสวงหาความโปรดปรานของอัลลอฮ์ เพื่อการค้าขาย การค้นคว้าหาทรัพยากรในท้องทะเล เช่น ไข่มุก และจับปลา และเพื่อที่พวกเจ้าจะได้ขอบทานพระองค์ในสิ่งที่พระองค์ทรงประทานความโปรดปรานแก่พวกเจ้า”(อัลญาซียะฮ์ ๑๒-๑๓)

· ถ้ามนุษย์ได้ถามถึงเหตุผลที่พวกเขา ถูกสร้างมา แน่นอนพวกเขาจะต้องได้คำตอบในโองการอัลลอฮ์ ความว่า :

“และข้ามิได้สร้างญิน และมนุษย์เพื่ออื่นใด เว้นแต่เพื่อเคารพภักดีต่อข้า ข้าไม่ต้องการบัจจัยยังชีพจากพวกเขา และข้าก็ไม่ต้องการให้พวกเขาให้อาหารแก่ข้า แท้จริงอัลลอฮ์ คือผู้ประทานบัจจัยยังชีพอันมากมาย ผู้ทรงพลัง ผู้ทรงมั่นคง”(อัลซาริยาต ๕๖ - ๕๘)

· ถ้ามนุษย์ได้สอบถามถึงพระเจ้าผู้สร้างสรรพสิ่งในจักรวาลนี้ ซึ่งมวลการภักดีต่อองมีแต่พระองค์เพียงพระองค์เดียว

ไม่มีผู้ใดนอกเหนือพระองค์ แน่อนพวกเขา
จะได้คำตอบในโองการอัลลอฮ์
ความว่า :

“จงกล่าวเถิด มุฮัมมัด
พระองค์คืออัลลอฮ์ผู้ทรงเอกะ อัลลอฮ์นั้น
ทรงเป็นที่พึ่ง พระองค์ไม่ประสูติ
และไม่ทรงถูกประสูติ และไม่มีผู้ใดเสมอเหมือน
พระองค์”(อัลอิคลาส ๑-๔)

· ถ้ามนุษย์ได้ถามถึงหนทางแห่งความ
สงบสุข ทั้งจิตใจและกายแน่อนคำตอบก็
คือ โองการอัลลอฮ์ ความว่า :

“บรรดาผู้ศรัทธา
และจิตใจของพวกเขาสงบด้วยการรำลึกถึง

งอัลลอฮ์ ฟิงทราบเถิด!

ด้วยการรำลึกถึงอัลลอฮ์เท่านั้นทำให้จิตใจสงบ”(อีรเราะฮุด ๒๘)

· ถ้ามนุษย์ได้ถามถึงหนทางที่นำมาซึ่ง
ความจำเริญ
ความสำเร็จ และความเป็นอยู่ที่ดีในโลกนี้
แน่นอนพวกเขาจะได้คำตอบในโองการอัล
ลลอฮ์

ความว่า

: “ผู้ใดปฏิบัติความดีไม่ว่าจะเป็นเพศชาย
หรือเพศหญิงก็ตาม โดยที่เขาเป็นผู้ศรัทธา
ดังนั้นเราจะให้เขาดำรงชีวิตที่ดี
และแน่นอนเราจะตอบแทนพวกเขาซึ่งรางวัล
ของพวกเขา

ที่ดียิ่งกว่าที่พวกเขาได้เคยกระทำไว้”(อันนะฮฺลฺ ๙๗)

· ถ้ามนุษย์ได้ถามถึงผลตอบแทนของคนที่ไม่ศรัทธาต่ออัลลอฮฺและต่อสิ่งที่อัลลอฮฺได้ประทานลงมา แน่نونพวกเขาจะได้คำตอบในโองการอัลลอฮฺ :

ความว่า

: “และผู้ใดพินหลังจากการรำลึกถึงข้าแท้จริงสำหรับเขาคือ การมีชีวิตอยู่อย่างคับแค้น และเราจะให้เขาพินคินชีพในวันกิยามะฮฺในสภาพของคนตาบอด เขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ทำไมพระองค์จึงทรงให้ข้าพระองค์พินคิน

ชีพขึ้นมาในสภาพของคนตาบอดเล่า
ทั้งๆที่ข้าพระองค์เคยเป็นคนตาดี
มองเห็น พระองค์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน
: เช่นนั้นแหละ
เมื่อโองการทั้งหลายของเราได้มีมายังเจ้า
เจ้าก็ทำเป็นลืมนั่น และในทำนองเดียวกัน
วันนี้เจ้าก็จะถูกลืม” (ฎอฮา ๑๒๔-๑๒๖)

*

ถ้ามนุษย์ได้ถามถึงศาสนาที่สมบูรณ์แบบค
ครอบคลุมทุกกฏระเบียบช่วยพัฒนาสังคมแ
ละบุคคล ทั้งโลกนี้และโลกหน้า พวกเขา
อมจะได้คำตอบในโองการอัลลอฮ์ :

ความว่า

: “วันนี้ข้าได้ให้สมบูรณ์แก่พวกเจ้าแล้ว

ซึ่งศาสนาของพวกเขาเจ้าและข้าได้ให้ครบถ้วนแก่พวกเขาแล้ว

ซึ่งความกรุณาเมตตาของข้าและข้าได้เลือกอิสลามให้เป็นศาสนาแก่พวกเขาเจ้าแล้ว” (อัลมาอิดะฮ์ ๓)

*

ถ้ามนุษย์ได้ถามถึงศาสนาที่ถูกต้อง ที่สมควรแก่การนับถือ

และยึดเป็นหนทางหนึ่งเพื่อไปสู่พระเจ้าและสวนสวรรค์ของพระองค์

พวกเขาจะได้คำตอบในโองการอัลลอฮ์ ความว่า :

“และผู้ใดแสวงหาศาสนาหนึ่งศาสนาใดอื่นจากอิสลามแล้ว

ศาสนานั้นก็จะไม่ถูกรับจากเขาเป็นอันขาด
และในโลกเขาจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน”(
อัลอิมรอน ๘๕)

*

ถ้ามนุษย์ได้ถามถึงลักษณะความสัมพันธ์
ระหว่างเขากับคนอื่นๆ
จากพี่น้องมนุษย์ด้วยกัน พวกเขาย่อมจะ
ได้คำตอบในโองการอัลลอฮ์ ความว่า :

“โอ้มนุษยชาติทั้งหลาย
แท้จริงเราได้สร้างพวกเจ้าจากเพศชาย
และเพศหญิง
และเราได้ให้พวกเจ้าแยกเป็นเผ่า
และตระกูลเพื่อจะได้รู้จักกัน แท้จริงผู้ที่มี
เกียรติยิ่งในหมู่พวกเจ้า ณ ที่อัลลอฮ์นั้น

คือผู้ที่มีความยำเกรงยิ่งในหมู่พวกเจ้า”(**อัลฮุจญ์รอต ๑๓**)

*

ถ้ามนุษย์ได้ถามถึงจุดยืนของเขาต่อวิชาความรู้ พวกเขาย่อมจะพบคำตอบในโองการอัลลอฮ์ ความว่า :

“อัลลอฮ์จะทรงยกย่องเทิดเกียรติแก่บรรดาผู้ศรัทธาในหมู่พวกเจ้า และบรรดาผู้ได้รับความรู้หลายชั้น และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ยิ่งในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ”(**อัลมูญาตะละฮ์ ๑๑**)

*

ถ้ามนุษย์ได้สอบถามถึงจุดจบของเขาในชีวิต

ชีวิตนี้ แน่นอนพวกเขาจะได้คำตอบในโองการอัลลอฮ์ ความว่า :

“แต่ละชีวิตนั้น จะได้ลิ้มรสแห่งความตาย และแท้จริงที่พวกเขาจะได้รับรางวัลของพวกเขาโดยครบถ้วนนั้น คือวันปรโลก แล้วผู้ใดที่ถูกให้ห่างไกลจากไฟนรก และถูกให้เข้าสวรรค์แล้วไซ้ร้ แน่นอนเขาก็ชนะแล้ว

และชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้นั้น มิใช่อะไ้อื่นนอกจากสิ่งอำนวยความสะดวกแห่งการหลอกลวงเท่านั้น” (อาละอิมรอน ๑๘๕)

*ถ้ามนุษย์ได้ถามถึงความเป็นไปได้ในการฟื้นชีพอีกครั้งหลังความตาย และถึงกระนั้น

นแล้วพวกเขาจะถูกสร้างขึ้นมาใหม่อีกครั้ง
พวกเขาจะได้คำตอบในโองการอัลลอฮ์
ความว่า :

“และเขาได้ยกอุทาหรณ์เปรียบเทียบแก่เร
า และเขาได้ลืมนกกำเนิดของเขา
เขากล่าวว่า

“ใครเล่าจะให้กระดูกมีชีวิตขึ้นมาอีกในเมื่
อมันเป็นผุยผงไปแล้ว จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด
ด “พระผู้ทรงให้กำเนิดมันครั้งแรกนั้น
ย่อมจะทรงให้มันมีชีวิตขึ้นมาอีก
และพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้การบังเกิดทุก
สิ่ง ผู้ทรงทำให้มีไฟสำหรับพวกเจ้าจากต้
นไม้เขียวสด (แล้วจงดูซิ)

พวกเจ้าก็ได้จุดมันจากเชื้อไฟนั้น พระอง

คือผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน จะไม่ทรงสามารถที่จะสร้างเช่นเดียวกับพวกเขากระนั้นหรือ ? แน่อน และพระองค์เป็นผู้ทรงสร้างที่ยิ่งใหญ่ ผู้ทรงรอบรู้ แท้จริงพระบัญชาของพระองค์ เมื่อทรงประสงค์สิ่งใด พระองค์ก็จะตรัสแก่มันว่า “จงเป็น” แล้วมันก็จะเกิดขึ้นมา” (ยะซีน ๓๘-๘๒)

*

ถ้ามนุษย์ได้ถามถึงการงานที่ได้รับการยอมรับจากอัลลอฮ์เจ้าในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ แน่อนพวกเขาจะได้คำตอบในโองการอัลลอฮ์ ความว่า : “แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธาและปฏิบัติความดีสำหรับพ

พวกเขา นั้นคือสวนสวรรค์ชั้นฟิรเดาส
เป็นที่พำนัก” (อัลกะฮฟู ๑๐๗)

*

ถ้ามนุษย์ได้ถามถึงความเป็นอยู่หลังการพิ
นาศินชีพ แน่นอนพวกเขาจะได้คำตอบที่บ
งบอกว่า

เรื่องดังกล่าวเป็นเรื่องที่คงที่เด็ดขาด
ไม่มีการเปลี่ยนแปลง เพราะมันเป็นสองท
างเท่านั้นไม่มีสาม สวรรค์หรือนรกเท่านั้น
อัลลอฮฺตรัส ความว่า :

แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในหมู่อะฮลุ
ลคิตาบและบุชาเจวีดนั้นจะอยู่ในนรกญะฮัน
นัม

พวกเขาเป็นผู้พำนักอยู่ในนั่นตลอดกาล

ชนเหล่านั้นพวกเขาเป็นมนุษย์ที่ชั่วช้ายิ่ง
แท้จริง

บรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดีทั้งหลาย
ย ชนเหล่านั้น

พวกเขาเป็นมนุษย์ที่ดียิ่ง การตอบแทนของ
พวกเขา ณ

ที่พระเจ้าของพวกเขาคือสวนสวรรค์หลาก
หลายอันสถาพร ณ

เบื้องล่างของมันมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน
พวกเขาเป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล

อัลลอฮ์ทรงปิติต่อพวกเขา

และพวกเขาก็ยินดีในพระองค์

นั่นคือสำหรับผู้ที่ถูกแกล้งพระเจ้าของพวกเขา
เขา(อัลบัยยีนะฮ์ ๖-๘)

ท่านผู้อ่านที่เคารพ ...

ข้าพเจ้ามั่นใจเหลือเกินว่า

อิสลามย่อมมีทางออกที่ดีสำหรับทุกปัญหา
ที่เราพบเห็นในโลกทุกวันนี้ การยึดเอาอิ
سلامแล้วนำมาปฏิบัติเพียงพอแล้วที่จะเป็น
ตัวกำจัดปัญหาเหล่านั้น แท้จริงแล้วโลกไ
ด้ทดลองทุกระบบที่เคยมีมา

ซึ่งกาลเวลาได้พิสูจน์แล้วว่าระบบเหล่านั้น
ไม่สามารถที่จะแก้ปัญหานั้นได้ -
ถึงแม้ว่าในบางครั้งบางระบบอาจแก้ปัญห
ในบางเรื่อง -

ทำไมเล่าโลกนี้ไม่ยอมรับอิสลามมาปฏิบัติ ?

เอฟ ฟิลเวียส(F . Filweas)-
นายพลเรือเชื้อสายอังกฤษ ผู้เคยเข้าร่วม
สงครามโลกครั้งที่หนึ่งและสอง ผู้ซึ่งเติบโต
ในสังคมคริสต์และเคยชินในวัฒนธรรมชา
วคริสต์ แต่ท่านได้เข้ารับอิสลามหลังจา
กที่ได้ศึกษาอัลกุรอานและหนังสือต่างๆที่เ
ี่ยวข้องกับศาสนาอิสลาม ปีค.ศ ๑๙๒๓-
(ดูหนังสือ กอลู อะนิล อิสลาม ดร.
อิมาดุดดีน อัล คอสิล) - ได้กล่าวว่า
แท้จริงได้มีการลงข่าวในหนังสือพิมพ์หลา
ยๆเล่มช่วงระยะหลังๆนี้
ข้อมูลที่แสดงให้เห็นว่านักปรัชญาและนักเ
เขียนชาวยุโรปได้อ้างว่า
ทุกศาสนาในสมัยนี้ได้สูญหายและถูกทอด
ทิ้งไปแล้ว

จำจะต้องละทิ้งเสีย บ่งบอกถึงอาการท้อใจอย่างแรงของบรรดานักเขียนเหล่านั้น สืบเนื่องมาจากอุปสรรคต่างๆ

ที่เขาพบเห็น ความยุ่งยากและความไม่ชัดเจนในหลักคำสอนของศาสนาคริสต์นั่นเอง

แต่พวกเขาได้กระทำความผิด ดังนั้นอิสลามเท่านั้นคือคำตอบที่ดีที่สุด ซึ่งจนถึงเวลานี้ยังคงอยู่ พร้อมที่จะเป็นทางออกที่ดีสำหรับอุปสรรคดังกล่าว .

ท่านผู้อ่านที่เคารพ

คงไม่ผิดไปจากความเป็นจริงเท่าใดนักถ้าข้าพเจ้าจะกล่าวว่า มีมุสลิมจำนวนมากในยุคนี้ที่ยังห่างไกลจากการปฏิบัติตามหลักการอิสลามที่ถูกต้อง เพราะสิ่งต่างๆที่มุสลิม

ได้ปฏิบัติในสังคมทุกวันนี้มันช่างห่างไกลจากหลักการอิสลามเหลือเกิน ไม่ตรงกับจุดประสงค์ที่อิสลามต้องการ อิสลามไม่ได้เป็นเพียงแค่พิธีทางศาสนาที่ควรปฏิบัติเฉพาะบางเวลาแล้วก็จะจบตามที่บางคนเข้าใจ แต่ต่ออิสลามคือการเชื่อมั่น ระเบียบ หลักอิมาดะฮ์

(หลักการกัฎี) ดังนั้นอิสลามจึงเป็นศาสนาและเป็นประเทศชาติอย่างเต็มความหมาย ได้มีการกล่าวกันว่า มันช่างยิ่งใหญ่เหลือเกินถ้าศาสนานั้นมีผู้คนเลื่อมใสมากมายคอยดำเนินตามรอยศาสนา และปฏิบัติตามหลักคำสั่งสอนของมัน ละทิ้งการกระทำใดๆที่ศาสนาห้าม และได้ทำการเผยแผ่ศาสนานี้ให้กับชาวโลกตาม

คำสั่งของพระเจ้าในโองการอัลลอฮ์
ความว่า :

“จงเรียกร่องสู่แนวทางแห่งพระเจ้าของสุ
เจ้าโดยสุขุม และการตักเตือนที่ดี
และจงโต้แย้งพวกเขาด้วยสิ่งที่ดีกว่า”(
อันนะฮฺลฺ ๑๒๕)

เจ เอส เรสต์เลอร์ (J . S . Restler
) ได้กล่าวในบทนำของหนังสือเล่มหนึ่งข
องเขาที่ชื่อ อารยธรรมชาวอาหรับ “
คำว่า อิสลาม
สามารถที่จะตีความความหมายได้ในสามแ
่งด้วยกัน ความหมายที่หนึ่ง คือ
ศาสนาหรือความเชื่อมั่น ความหมายที่ส
องคือ ประเทศชาติ สามคือ ความรู้และวั

วัฒนธรรม ซึ่งกล่าวโดยสรุป
อิสลามคือความรู้และวัฒนธรรมที่เป็นหนึ่ง
เดียว”

แท้จริงหลักการศรัทธา หลักการภักดี หลักการปฏิบัติ และคำสั่งสอนทั่วไปในศาสนาอิสลาม ตั้งแต่ยุคของท่านศาสนทูตอัลลอฮ์มุฮัมมัด -ขอความสันติจงมีแด่ท่าน- จนถึงบัดนี้ก็ได้มีการเปลี่ยนแปลงใดๆ แต่ปัจจัยที่ทำให้ใครหลายคนมองภาพศาสนาอิสลามเปลี่ยนไปคือ คนที่อ้างตนว่าเป็น”มุสลิม”นั่นเอง จึงอยากให้เห็นใจว่า เรื่องผิดๆที่เกิดขึ้นมานั้น สืบเนื่องจากฝีมือของคนที่อ้างตนว่าเป็นมุสลิม ไม่ได้หมาย

ความว่า

:อิสลามสั่งให้ทำหรือยอมรับการกระทำดังกล่าว เราจะยกตัวอย่างง่ายๆ เพื่อความชัดเจนในเรื่องนี้ สมมุติว่า เรามอบเครื่องมืออะไรบางอย่างที่เพิ่งผลิตมาจากโรงงานและยังไม่ได้ประกอบให้กับคนๆหนึ่ง โดยมีคู่มือบอกวิธีและขั้นตอนในการประกอบไว้ให้ ถ้าเจ้าของประกอบเครื่องมือที่ให้ไม่ตรงกับคำชี้แจงในคู่มือ เราจะบอกว่าข้อมูลที่ให้มาในคู่มือผิดกระนั้นหรือ ?

คงเป็นไปได้ ฉะนั้นเรื่องคงไม่พ้นจากสถานการณ์ต่อไปนี้

๑-

เจ้าของไม่ปฏิบัติตามขั้นตอนที่มีในคู่มืออย่างถูกต้อง

๒-

หรือไม่ เขาก็ไม่ปฏิบัติตามขั้นตอนในคู่มืออย่างสมบูรณ์แบบ คือปฏิบัติตามไม่ครบขั้นตอน

๓- หรือ

เขาไม่เข้าใจขั้นตอนที่ได้ชี้แจงในหนังสือคู่มือ ในกรณีนี้เขาควรกลับไปหาบริษัทผู้ผลิตเพื่อขอคำชี้แจงให้ชัดเจน

อิสลามก็เช่นกัน ใครที่ต้องการรับรู้และเข้าใจอิสลามอย่างแท้จริง

ก็ต้องกลับไปสู่แหล่งที่มาของอิสลามอย่างถูกต้อง เนื่องจากความรู้ด้านศาสนาต้องเอาความรู้จากผู้เชี่ยวชาญด้านนี้โดยเฉพาะ ตัวอย่างเช่น คนป่วยก็ต้องไปหาหมอ ใครต้องการสร้างบ้านก็ต้องไปหาวิศวกร เป็นต้น จะเห็นได้ว่าทุกเรื่องต้องกลับไปหาผู้เชี่ยวชาญของมันเป็นการเฉพาะ

จุดประสงค์ของข้าพเจ้าในหนังสือเล่มนี้คือ ต้องการจะบอกกล่าวไปยังผู้อ่านว่า อย่าเอาความรู้สึกและความคิดเห็นส่วนตัวมาเกี่ยวข้องในเรื่องศาสนา ข้าพเจ้าหวังให้ทุกท่านอ่านหนังสือเล่มนี้ด้วยจุดประสงค์ของผู้ซึ่งต้องการแสวงหาความสัจธรรม มิใช่เพื่อสืบทอดความผิดพลาดหรือข้อบกพร่อง

ขอให้ท่านเป็นผู้อ่านที่พิจารณาข้อความต่างๆเหล่านี้ด้วยสติปัญญา มิใช่พิจารณาตามความรู้สึกของตัวเอง มิฉะนั้นแล้วท่านจะเป็นผู้หนึ่งจากบรรดาผู้ที่อัลลอฮ์ทรงตำหนิในโองการอัลลอฮ์ ความว่า :

“และเมื่อได้ถูกกล่าวแก่พวกเขาว่า จงปฏิบัติตามสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมาเถิดพวกเขาก็กล่าวว่า มิได้ เราจะปฏิบัติสิ่งที่เราได้เห็นบรรดาบรรพบุรุษของเราเคยปฏิบัติมาเท่านั้น และแม้ได้ปรากฏว่าบรรพบุรุษของพวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด และทั้งไม่ได้รับแนวทางอันถูกต้องก็ตามกระนั้นหรือ” (อัลบะเกาะเราะฮ์ ๑๗๐)

เพราะคนที่อาศัยอยู่ในความเจริญและในสังคมที่ได้รับการพัฒนา มีแนวคิดที่อยู่บนฐานแห่งตรรกวิทยาและสติปัญญา

คือคนที่ไม่ตัดสินใจอย่างรีบร้อนโดยไม่ใช้สติปัญญา คนที่ไม่ยอมรับบางเรื่องเพราะขาดการเรียนรู้หรือเพราะไม่รู้จริงเขาจะตอบรับและยอมรับทันทีเมื่อเขาได้รับรู้และพึงพอใจ และแน่นอนสิ่งนี้จะไม่เพียงแต่เป็นประโยชน์เฉพาะเขาคนเดียวเท่านั้น

เพราะเขามีหน้าที่ที่จะต้องเผยแพร่ความรู้ให้กับผู้อื่นต่อไปด้วย

ดังนั้นคนในสังคมต้องได้รับประโยชน์ไปด้วย ฉะนั้นนี่คือสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้มีความรู้ที่จะต้องสอนผู้ที่ขาดความรู้

หรือช่วยแนะนำข้อ

ปรับปรุงแก้ไขในส่วนที่เขากระทำผิด

ข้าพเจ้ามั่นใจเหลือเกินว่า สิ่งที่จะเสนอต่อไปนี้ได้ครอบคลุมสิ่งต่างๆที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว แต่กระนั้นหนังสือเล่มนี้ก็มีใช้หนังสือที่สมบูรณ์แบบอันเนื่องมาจากข้าพเจ้าไม่อาจกล่าวถึง “ศาสนาอิสลาม”

ทั้งหมดได้ในหนังสือเพียงเล่มเดียวเพราะอิสลามคือระบบชีวิตที่สมบูรณ์แบบครอบคลุมทุกสิ่งทุกอย่างทั้งในด้านศาสนาและทางโลก การที่จะพูดถึงเรื่องราวทั้งหมดนั้นคงต้องทำหนังสือออกมาอีกหลายเล่มจนนับไม่ถ้วนเลยทีเดียว ฉะนั้นหนังสือเล่มนี้จึงมีเพียงแค่การชี้แนะในบางประเด็นด้านหลัก

กการและมารยาทหลักๆในอิสลาม
ซึ่งพอที่จะเป็นกุญแจสำหรับผู้ที่ต้องการแส
วงหาความรู้ในศาสนาอิสลามได้.

บางคนอาจจะข้องใจว่า กฎระเบียบที่มีอยู่
ในปัจจุบันที่ใช้ในการพัฒนาสังคมก็คล้าย
ๆกันกับกฎระเบียบที่อิสลามนำมามิใช่หรือ
?

เช่นนี้แล้วเราต้องพิจารณาว่าอะไรคือสิ่งที่
มาก่อนระหว่างอิสลามกับกฎระเบียบดังกล่าว
?

และแน่นอนบทบัญญัติอิสลามย่อมมาก่อน
จะเห็นได้ว่าอิสลามมีกฎเกณฑ์ที่ได้ปฏิบัติกั
นมาเนิ่นนานมากกว่า ๑๕

ศตวรรษ ฉะนั้นอะไรก็ตามที่มาหลังอิสลา

มซึ่งอาจคล้ายหรือเหมือนกับที่อิสลามก็ถือ
ว่าเป็นการอ้างอิงมาจากศาสนาอิสลาม ซึ่ง
เป็นที่รู้กันว่ายุคแรกๆที่อิสลามเข้ามา
ได้มีบุคคลต่างศาสนิกเข้ามาศึกษาอิสลาม
และสนใจอิสลามเป็นพิเศษ
เช่นนักบูรพาคดี ไม่ว่าจะพวกเขาเหล่านั้นจะ
มีจุดประสงค์ที่ดีหรือไม่ดีก็ตาม.

อับดุลเราะฮ์มาน บิน อับดุลการ์ิม
อัซซีหะฮ์

ซาอูดีอารเบีย

รียาด / ๑๑๕๓๕

รหัสไปรษณีย์ ๕๙๕๖๕

ศาสนอิสลาม

หลักการขั้นพื้นฐานในศาสนาอิสลาม

ท่านศาสนทูตมุฮัมมัด –

คืออัลลอฮ์อะลยฮิวะซัลลัม –

ได้กล่าวไว้ในครั้งที่ท่านประกอบพิธีฮัจญ์อุมเราะว่า :

“พวกเจ้ารู้ไหมว่าวันนี้เป็นวันอะไร พวกเขตอบว่า

อัลลอฮ์และศาสนทูตของอัลลอฮ์เท่านั้นที่รู้ดี ท่านกล่าวต่อว่า แท้จริงแล้ววันนี้เป็นวันที่อัลลอฮ์ทรงห้าม แล้วพวกเจ้ารู้ไหมว่าเมืองนี้เป็นเมืองอะไร พวกเขตอบว่าอัลลอฮ์และศาสนทูตของท่านเท่านั้นที่รู้ดี ทำ

นกล่าวว่า

เมืองนี้คือเมืองที่อัลลอฮฺทรงห้าม แล้วพวกเจ้ารู้ไหมว่าเดือนนี้เป็นเดือนอะไร พวกเขตอบว่า

อัลลอฮฺและศาสนทูตของอัลลอฮฺเท่านั้นที่รู้ดี ท่านกล่าวว่า

เดือนนี้คือเดือนที่อัลลอฮฺทรงห้าม ท่านกล่าวต่ออีกว่า แท้จริงแล้วอัลลอฮฺทรงห้ามพวกเจ้าซึ่งเลือดของพวกเจ้า ทรัพย์สินของพวกเจ้า เกียรติศักดิ์ของพวกเจ้า ประดุจตั้งวันนี้ที่อัลลอฮฺทรงห้าม ในเดือนนี้ ณ เมืองแห่งนี้”(เศาะฮี้ฮฺ บุคอรีย์ ๕/๒๒๔๗ เลขที่ ๕๖๘๗)

ฉะนั้นหลักขั้นพื้นฐานในอิสลามคือ คือการ
รักษาชีวิต เกียรติศักดิ์ ทรัพย์สิน สติปัญญา
และเผ่าพันธุ์ ผู้อ่อนแอและผู้ด้อยโอกาส ;

· อัลลอฮ์ได้ตรัสถึงการห้ามข่มเหงรังแก
ชีวิตมนุษย์ด้วยกัน ความว่า :

“และพวกเจ้าอย่าฆ่าชีวิตที่อัลลอฮ์ทรงห้าม
ไว้ เว้นแต่ด้วยความเที่ยงธรรม .

(อัลอิสรออ ๓๓)

· อัลลอฮ์ทรงห้ามการกระทำล่วงเกินคั
ศักดิ์ศรีคนอื่น ในโองการอัลลอฮ์ ความว่า :

“และพวกเจ้าอย่าเข้าใกล้การผิดประเวณี
แท้จริงมันเป็นการลามกและทางอันชั่วช้า”
(อัลอิสรออ ๓๒)

· อัลลอฮฺทรงห้ามการกระทำที่สร้างความเสียหายให้กับทรัพย์สินเงินทอง ในโองการอัลลอฮฺ ความว่า :

“และพวกเจ้าจงอย่ากินทรัพย์สิน
สมบัติของพวกเจ้า
ระหว่างพวกเจ้าโดยมิชอบ .

(อัลบะเกาะเราะฮ ๑๘๘)

· อัลลอฮฺทรงห้ามทุกการกระทำที่สร้างความเสื่อมเสียแก่สติปัญญา
ในโองการอัลลอฮฺ ความว่า :

“ผู้ศรัทธาทั้งหลาย!

ที่จริงสุราและการพนันและแท่นหินสำหรับ
เชือดสัตว์บูชาญ
และการเสี้ยงตัวนั้นเป็นสิ่งโสมมอันเกิดจาก
การกระทำของชัยฏอน
ดังนั้นพวกเจ้าจงห่างไกลจากมันเสียเพื่อว่า
พวกเจ้าจะได้รับความสำเร็จ”(
อัลมาอิดะฮฺ ๙๐)

• และอัลลอฮฺได้ทรงห้ามทำลายเผ่าพันธุ์มนุษย์ ในโองการอัลลอฮฺ ความว่า :

“และ เมื่อเขาให้หลังไปแล้ว
เขาก็เพียรพยายามในแผ่นดิน
เพื่อก่อความเสียหายในนั้นและทำลายพืช
ผล

และเผ่าพันธุ์และอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงชอบการ
รก่อความเสียหาย” (อัลบะเกาะเราะฮ์
๒๐๕)

· ส่วนเรื่องสิทธิผู้อ่อนแอที่ควรได้รับในท
ศนะอิสลาม อัลลอฮ์เจ้าได้ประกาศเกี่ยวก
บเรื่องนี้ในหลายๆโองการดังต่อไปนี้

สิทธิของพ่อแม่

อัลลอฮ์ได้ตรัสความว่า :

“และ พระเจ้าของเจ้าบัญชาว่า
พวกเจ้าอย่าเคารพภักดีผู้ใดนอกจากพระ
องค์เท่านั้นและจงทำดีต่อบิดามารดา เมื่อผู้
ใดในทั้งสองหรือทั้งสองบรรลุสู่วัยชราอยู่ก
บเจ้า ดั่งนั้นอย่ากล่าวแก่ทั้งสองว่า อุฟ !

และอย่าขู่เข็ญท่านทั้งสอง
และจงพูดแก่ท่านทั้งสองด้วยถ้อยคำที่อ่อน
โยน”(อัลอิสรออ ๒๓-๒๔)

สิทธิของ เด็กกำพร้า

อัลลอฮ์ได้ตรัส ความว่า :

“ตั้งนั้นส่วนเด็กกำพร้าเจ้าอย่าข่มขี่” (
อัลฎุฮา ๙)

พระองค์ได้ประกันความคงอยู่ของทรัพย์สิน
ของเด็กกำพร้าโดยตรัส ซึ่งความว่า :

“และจงอย่าเข้าใกล้ทรัพย์สินสมบัติของเด็ก
กำพร้า นอกจากด้วยวิถีทางที่ดียิ่ง.

(อัลอันอาม ๑๕๒)

สิทธิของลูกๆในครอบครัว

อัลลอฮ์ตรัส ความว่า :

“และอย่าฆ่าลูกของพวกเขา
เนื่องจากความจน
เราเป็นผู้ให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา
และแก่พวกเขา” (อัลอันอาม ๑๕๑)

สิทธิของคนป่วย

ท่านศาสนทูตอัลลอฮ์ -
ขอความสันติจงมีแต่ท่าน-
ได้กล่าวความว่า :

“จงปลดปล่อยทาสให้เป็นอิสระ จงช่วยเหลือคนยากจน และ เยี่ยมเยียนคนป่วย”

สิทธิคนชรา

ท่านศาสนทูตอัลลอฮ์ -
ขอความสันติจงมีแด่ท่าน-
ได้กล่าวความว่า :

“เขาคอนั้นไม่ใช่พวกฉัน
ถ้าเขาไม่เคารพผู้ใหญ่ ไม่เมตตาเด็กเล็ก
ไม่ชักชวนให้คนทำความดี และละทิ้งความ
มั่งงำ”

สิทธิของคนที่ยกทุกข์และต้องการความช่วยเหลือ

อัลลอฮ์ตรัส ความว่า :

“และส่วนผู้เอ่ยขอนั้น
เจ้าอย่าตวาดขับไล่”(อัญญาฮา ๑๐)

ด้านจิตใจในทัศนะอิสลาม

ศาสนาอิสลาม คือ
ศาสนาหนึ่งที่น่าเอาหลักการและความเชื่อ
มั่นมามอบให้ผู้นับถือได้เคารพศรัทธาและ
ปฏิบัติตาม และชักชวนให้ปฏิบัติตาม
โดยไม่มีการบังคับ จากโองการของอัลลอ
ฮฺ ความว่า :

“ไม่มีการบังคับใด (ใ้ให้นับถือ) ในศาสนา
อิสลาม แน่นอน
ความถูกต้องนั้นได้เป็นที่กระจ่างแจ้งแล้วจ
ากความผิด ดังนั้นผู้ใดปฏิเสธศรัทธาต่อ

อัญ-

ฆอซุต(หมายถึงปฏิเสธที่จะปฏิบัติตามคำชี้
นำของชัยฏอน) และศรัทธาต่ออัลลอฮ์แล้ว
แน่นอนเขาได้ยึดห่วงอันมั่นคงไว้แล้ว
โดยไม่มีอาการขาดใจ ๆ เกิดขึ้นแก้มัน
และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงไต่ยิน
ผู้ทรงรอบรู้”(อัลบะเกาะเราะฮฺ ๒๕๖)

อิสลามได้แนะนำให้ผู้นับถืออิสลามทำการ
เผยแพร่ศาสนาด้วยวิธีทางที่เปี่ยมด้วยการ
กระทำที่สง่างามที่สุด อัลลอฮ์ได้ตรัส คว
ามว่า :

“จงเรียกร้องสู่แนวทางแห่งพระเจ้าของสุเจ้า
าโดยสุขุม และการตักเตือนที่ดี

และจงโต้แย้งพวกเขาด้วยสิ่งที่ดีกว่า”(**อันนะฮฺลฺ ๑๒๕**)

ฉะนั้น การยอมรับด้วยดี

คือสิ่งสำคัญยิ่งในมุมมองอิสลาม เพราะการปฏิบัติตามเนื่องจากการบังคับ ทำให้ผู้ถูกบังคับกล่าวด้วยวาจาโดยไม่ตรงกับสิ่งที่อยู่ในใจเขา เพราะเช่นนี้คือการนิฟากค (**การบิดพลิ้วและกลับกลอก**)

ซึ่งอิสลามถือว่า

ไม่สนับสนุนและจัดให้อยู่ในกลุ่มการงานที่ร้ายแรงกว่ากุฟุร(**ปฏิเสธศาสนา**)

อัลลอฮฺได้ตรัส ความว่า :

“แท้จริงบรรดามุนาฟิคนั้นอยู่ในชั้นต่ำสุดจากนรก และเจ้าจะไม่พบผู้ช่วยเหลือใด ๆ สำหรับพวกเขาเป็นอันขาด”(**อันนิซาอ ๑๔๕**)

การเคารพภักดีต่อพระองค์อัลลอฮ์ในทัศนะอิสลาม

อิสลามได้บัญญัติแนวทางการเคารพภักดีหลายด้านด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นด้านวาจา การกระทำ และการเชื่อมั่น ส่วนการเคารพภักดีด้านความเชื่อมั่นอิสลามได้เสนอหลักการศรัทธา ซึ่งมีห้าประการดังนี้ :

การศรัทธาต่อ องค์อัลลอฮ์

เป็นการให้ความเอกภาพแด่องค์อัลลอฮ์ ใน สามข้อดังนี้

-

การให้เอกภาพต่อองค์อัลลอฮ์ในความเป็นพระผู้เป็นเจ้าของพระองค์ คือ การยอมรับว่าอัลลอฮ์ทรงมีจริง พระองค์คือผู้ทรงเอกะ และพระองค์เท่านั้นเป็นผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งหลายบนโลกนี้ และพระองค์เท่านั้นคือผู้บริหารและผู้มีสิทธิในการครองสรรพสิ่งดังกล่าว พระองค์คือผู้ทรงสร้างเพียงพระองค์เดียว ทุกอย่างจะอยู่ในความต้องการของพระองค์ ทุกอย่างจะไม่เกิดขึ้นนอกเสียจากว่าพระองค์ต้องการให้เกิดเท่านั้น. **อัลลอฮฺตรัส ความว่า :**

“พึงรู้เถิดว่าการสร้างและกิจการทั้งหลายนี้เป็นสิทธิของพระองค์เท่านั้น มหาบริสุทธิ์อัลลอฮฺพระผู้เป็นพระเจ้าแห่งสากลโลก”(อัลอะอรอฟ ๕๔)

อัลลอฮฺได้อธิบายเกี่ยวกับความเอกภาพของพระองค์พร้อมเน้นว่า นอกเหนือจากพระองค์ไม่มีใครอีกแล้ว อัลลอฮฺตรัส ความว่า :

“อัลลอฮฺ มิได้ทรงตั้งผู้ใดเป็นพระบุตรและไม่มีพระเจ้าอื่นใดคู่เคียงกับพระองค์ ถ้าเช่นนั้นพระเจ้าแต่ละองค์ก็จะเอาสิ่งที่ตนสร้างไปเสียหมด และแน่นอนพระเจ้าบางพระองค์ในหมู่พวก

กเขาก็จะมีอำนาจเหนือกว่าอีกบางองค์ มหาบริสุทธิ์ยิ่งแห่งอัลลอฮ์ ให้พ้นจากที่พวกเขากล่าวหา”(อัลมุอมีนุน ๙๑)

-

การให้เอกภาพแด่พระองค์ในเรื่องการเคารพภักดีต่อพระองค์ คือการเชื่อมั่นว่า อัลลอฮ์เท่านั้นคือพระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริง ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ไม่มีพระเจ้าองค์ใดที่สมควรได้รับการเคารพภักดีอีกแล้ว ไม่มีการมอบหมายนอกจากกับพระองค์เท่านั้น ไม่มีการวิงวอนขออนอกจากจากพระองค์เท่านั้น ไม่มีการขอความช่วยเหลือในยามตกทุกข์ได้ยากเว้นจากพระองค์เท่า

นั้น ไม่มีการตอบรับเพื่อบรรลุถึงจุดมุ่งหมายใดๆนอกจากพระองค์เท่านั้น ไม่มีการสาบานใดๆนอกจากกับพระองค์เท่านั้น ทุกการกระทำด้านศาสนกิจต้องมอบหมายไปยังพระองค์เท่านั้น อัลลอฮฺตรัส ความว่า :

“

และเราได้ส่งศาสนทูตอัลลอฮฺคนใดก่อนหน้าเจ้านอกจากเราได้วะฮีย์แก่เขาว่า แท้จริงไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากข้า ดังนั้นพวกเจ้าจงเคารพภักดีต่อข้า”

(อัลอัมบิยาอ ๒๕)

-
การให้เอกภาพต่อพระองค์ในพระนามและ
คุณลักษณะต่างๆของพระองค์ หมายถึง
การเชื่อมั่นว่า อัลลอฮฺทรงมีนามเรียกที่ดั่ง
งาม มีคุณลักษณะที่สูงส่ง พระองค์เป็นผู้บริ
สุทธิ์สะอาดจากความบกพร่องทั้งหมด .

พระองค์ได้ตรัส ความว่า :

“และอัลลอฮฺนั้นมี
บรรดาพระนามอันสวยงาม
ดังนั้นพวกเจ้าจงเรียกหาพระองค์ด้วยพระ
นามเหล่านั้นเถิด
และจงปล่อยบรรดาผู้ที่ทำให้เฉ
ในบรรดาพระนามของพระองค์เถิด

พวกเขา นั้นจะถูกตอบแทนในสิ่งที่พวกเขา
กระทำ”

(อัลอะฮฺ รอฟ ๑๘๐)

เราศรัทธาต่อคุณลักษณะของอัลลอฮ์
พระองค์ไม่ทรงเหมือนกับลักษณะสิ่งต่าง ๆ
ที่มีขึ้นมาใหม่ พระองค์บริสุทธิ์และปราศ
จากการอธิบายถึงคุณลักษณะของพระองค์
หรือ

การปฏิเสธคุณลักษณะของพระองค์ หรือ
การ

เปรียบเทียบคุณลักษณะของพระองค์กับสิ่ง
ที่ถูกสร้างทั้งหมด อัลลอฮ์ตรัส ความว่า :

“ไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือนพระองค์
และพระองค์เป็นผู้ทรงไต่ยิน ผู้ทรงเห็น”

(อัซซุรอ ๑๑)

การศรัทธาต่อ

บรรดามะลาอิกะฮ์ของพระองค์ (เทวทูต)

คือ การศรัทธาว่า อัลลอฮ์ทรงมีบรรดามะลาอิกะฮ์มากมาย ไม่มีใครรู้จำนวนของพวกเขา นอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น พวกเขาจะปฏิบัติตามคำสั่งของอัลลอฮ์ในการบริหารและรักษาจักรวาลนี้ ตลอดจนสรรพสิ่งทั้งหลายตามที่อัลลอฮ์ได้กำหนดมาแล้ว (ดูอิหม่อซาทุล ละฮ์ฟาน ๒/๑๒๐)

พวกเขาถูกมอบหน้าที่เพื่อบริหารฟากฟ้าแ

ละแผ่นดินนี้ ทุกๆความเคลื่อนไหวในโลกนี้เป็นหน้าที่ของพวกเขาตั้งที่อัลลอฮ์ประสงค์จะให้ เป็น อัลลอฮ์ได้ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

“แล้วพวกเขา (มะลาอิกะฮ์) ผู้บริหารกิจการ”

ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอานอีก ความว่า :

“ขอสาบานต่อมะลาอิกะฮ์ ผู้จัดสรรการงาน”(อัซซาริยาต ๔)

บรรดามะลาอิกะฮ์ถูกสร้างขึ้นมาจากรัศมี
ท่านศาสนทูตอัลลอฮ์ –
ขอความสันติจงมีแต่ท่าน - **กล่าว**
ความว่า :

“มะลาอิกะฮ์ถูกสร้างมาจากแสงรัศมี ส่วน
นญินถูกสร้างมาจากเปลวไฟ ส่วนอาดัม(
มนุษย์)

ถูกสร้างมาจากสิ่งที่ได้อธิบายไป(ดิน)”(
เศาะฮี้ฮ์ มุสลิม ๔/๒๒๙๔ เลขที่ ๒๙๙๖)

พวกเขาถือได้ว่าเป็นสิ่งเร้นลับ มองเห็นกับ
ตาไม่ได้ แต่อัลลอฮ์ก็ทรงให้ลักษณะพิเศษ
แก่พวกเขาคือ

พวกเขาสามารถที่จำแลงร่างเป็นสิ่งอื่นซึ่ง
สามารถมองเห็นได้ ดังที่อัลลอฮ์ได้แจ้งใ
้เราทราบถึงเรื่องราวของญิบร็ิลครั้งไปพ
บพระนางมัรยัมในลักษณะที่เขาจำแลงเป็
นมนุษย์ อัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน
ความว่า :

“แล้วนางได้ใช้ม่าน
กั้นให้ห่างพ้นจากพวกเขาแล้วเราได้ส่งวิ
ญญาณของเรา (ญิบรีล)
ไปยังนางแล้วเขาได้จำแลงตนแก่นาง
ให้เป็นชายอย่างสมบูรณ์ นางกล่าวว่า
“แท้จริงฉันขอความคุ้มครองต่อพระผู้ทรง
กรุณาปรานีให้พ้นจากท่าน
หากท่านเป็นผู้ยำเกรง เขา (ญิบรีล)
กล่าวว่า
“แท้จริงฉันเป็นเพียงทูตแห่งพระเจ้าของเธ
อ เพื่อฉันจะให้ลูกชายผู้บริสุทธิ์แก่เธอ” (
มัรยัม ๑๗ -๑๙)

“ท่านศาสนทูตอัลลอฮ์ได้เห็นญิบรีลมาแล้
วครั้งหนึ่งในลักษณะดั้งเดิมของเขาที่ได้ถู

ก่อสร้างมา ซึ่งเขามีปีก ๖๐๐
ปีก ปิดบังฟากฟ้าเนื่องจากความยิ่งใหญ่
ของเขา” (เศาะฮ์ฮะบุดดอรีฮ์ ๔/๑๘๔๐ เลขที่
๔๕๗๕)

ฉะนั้นบรรดามะลาอิกะฮ์ดังกล่าวจะมีปีกสอง
หรือ สาม หรือ
มากกว่านั้น อัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน
ความว่า :

“บรรดาการสรรเสริญเป็น
ของอัลลอฮ์ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและ
แผ่นดิน ผู้ทรงแต่งตั้งมะลาอิกะฮ์ให้เป็นผู้
นำข่าว ผู้มีปีกสอง สาม และสี่
ทรงเพิ่มในการสร้างตามที่พระองค์ทรงปร
ะสงค์” (ฟาฏีร ๑)

ส่วนเรื่องอื่นๆที่เกี่ยวกับพวกเขาถือว่าเป็น
ความลับที่อัลลอฮ์รับรู้เพียงผู้เดียว

วันเวลาของพวกเขาคือ

การรำลึกถึงอัลลอฮ์ หรือการกล่าวสรรเสริญ
ในความบริสุทธิ์ของพระองค์ หรือ
การกล่าวยกย่องพระองค์เท่านั้น อัลลอฮ์ตรัส
ในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

“พวกเขาจะแซ่ซ้องสดุดีพระองค์ในเวลา
กลางคืน และกลางวัน โดยไม่ขาดระยะ” (
อัลอัมบิยาอ ๒๐)

อัลลอฮ์ทรงสร้างบรรดามะลาอิกะฮ์เพื่อทำ
การภักดีต่อพระองค์ อัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์
อัลกุรอาน ความว่า :

“อัล-

มะซีหฺ์นั้นจะไม่หยังเป็นอันขาดที่จะเป็นบ่าวของอัลลอฮฺ และมลาอิกะฮฺผู้ใกล้ชิด

(พระองค์) ก็ไม่หยังด้วย(อันนิซาอฺ ๑๗๒)

พวกเขาคือ

ทูตที่ทำหน้าที่ระหว่างพระองค์กับบรรดาศาสนทูตของพระองค์” อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

“อรรูหฺ์ (เทวทูตอัลลอฮฺ มีนามว่า อรรูหฺ์)

ผู้ซื่อสัตย์

ได้นำมันลงมา ยังหัวใจของเจ้าเพื่อเจ้าจักได้เป็นผู้ตักเตือนคนหนึ่ง เป็นภาษาอาหรับอันชัดแจ้ง”

(อัซซุอะรออ ๑๙๓-๑๙๕)

หน้าที่ของพวกเขา คือ
ปฏิบัติทำทุกการงานที่อัลลอฮ์ทรงบัญชาให้
ปฏิบัติตาม อัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน
ความว่า :

“พวกเขาจะกลัวพระเจ้าของพวกเขา
ผู้ทรงอำนาจเหนือพวกเขา
ปฏิบัติตามสิ่งที่พวกเขาถูกบัญชา”(
อันนะฮลุ ๕๐)

พวกเขาไม่ใช่ลูกของพระองค์อัลลอฮ์ ที่เรา
ควรเคารพหรือรักพวกเขา
อัลลอฮ์ได้ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความ
ว่า :

“และพวกเขา (มุชริกุน) กล่าวว่า
พระผู้ทรงกรุณาปรานีทรงยึดมะลาอิกะฮ์เป็น
นพระบุตร มหาบริสุทธิ์แห่งพระองค์
แต่ว่าพวกเขา (มะลาอิกะฮ์)
เป็นบ่าวผู้มีเกียรติ พวกเขาจะไม่ซึ่งกล่าว
คำพูดก่อนพระองค์
และพวกเขาปฏิบัติตามพระบัญชาของพระ
องค์”(อัลอัมบิยาอ ๒๖-๒๗)

พวกเขาไม่คล้ายคลึงอัลลอฮ์และ
ไม่ได้เป็นผู้ร่วมมือกับพระองค์ อัลลอฮ์ตรัส
ในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

“และ
เขาจะไม่ใช้พวกเจ้าให้ยึดเอามะลาอิกะฮ์แ
ละบรรดาศาสดาเป็นพระเจ้า

เขาจะใช้พวกเจ้าให้ปฏิเสธศรัทธา
หลังจากที่พวกเจ้าเป็นผู้มอบน้อมแล้วกระ
นั้นหรือ?”(อาละอิมรอน ๘๐)

อัลลอฮ์ได้ทรงตั้งชื่อพวกเขาและแบ่งภาระ
หน้าที่ ส่วนหนึ่งที่อัลลอฮ์แจ้งให้เราทราบ
คือ

- ญิบรีล (ขอความสันติจงประสบแด่เขาด้วยเถิด)
รับหน้าที่เป็นผู้รับโองการจากอัลลอฮ์ (วะฮยู)
อัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า
:

“อรรหฺ (เทวทูตอัลลอฮฺ มีนามว่า อรรหฺ)
ผู้ซื่อสัตย์

ได้นำมันลงมายังหัวใจของเจ้าเพื่อเจ้าจักไ
ด้เป็นผู้ตักเตือนคนหนึ่ง” (อัซซุอะรออ)

-

มีกาฮิล (ขอความสันติจงประสบแต่เขาด้
ยเถิด)

รับหน้าที่ดูแลฝนและพืชพันธุ์ อัลลอฮฺตรัส
ในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

“ใครที่เป็นศัตรูต่ออัลลอฮฺ
และมะลาอิกะฮฺของพระองค์
และบรรดาศาสนทูตของพระองค์และเป็นศ
ัตรูต่อญิบรีล และมีกาฮิลนั้น แท้จริงอัลลอฮฺ

ทรงเป็นศัตรูแก่ผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย”(**อัลบะเกาะเราะฮ์ ๙๘**)

- มะลิกุลเมาต (**รับหน้าที่เป็นผู้เอาชีวิตมนุษย์**)

อัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

“จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด มะลิกผู้ปลิดชีวิต
ผู้ได้รับมอบหมายเกี่ยวกับพวกท่าน
จะปลิดชีวิตของพวกท่าน
แล้วพวกท่านจะถูกนำกลับไปยังพระเจ้า
ของพวกท่าน” (**อัซซัจดะฮ์ ๑๑**)

-

อิสรอฟีล รับหน้าที่เป็นผู้เป่าสังข์ในวันฟื้น

คีนซีพ อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

“ดังนั้นเมื่อสังข์ได้ ถูกเป่าขึ้น
ดังนั้นจะไม่มีความสัมพันธ์ทางเครือญาติ
ระหว่างพวกเขาในวันนั้น
และพวกเขาจะไม่โต้ถามซึ่งกันและกัน” (
อัลมูมิnun ๑๐๑)

- มาลิก รับหน้าที่เป็นผู้เฝ้าประตูนรก
อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

“และ พวกเขาจะร้องเรียกขึ้นว่า โอ้มาลิก
(ยามเฝ้าประตูนรก)
โปรดให้พระเจ้าของท่านจัดการให้เราตาย
เสียเถิด เขา (มาลิก) จะกล่าวว่า

แท้จริงส่วนมากของพวกเขาเจ้าเป็นผู้พำนักอยู่ตลอดไป” (อัซซุครุฟ ๗๗)

-

อัซซะบานียะ พวกเขาคือผู้รับหน้าที่ลงโทษชาวนรก อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

“แล้วให้เขาเรียกที่ประชุมของเขา เราก็จะเรียกผู้คุมนรก”(อัลอะลัก ๑๗-๑๘)

- มะลาอิกะฮ์ที่อยู่กับมนุษย์

โดยปกติแล้วมนุษย์ทุกคนจะมีสองมะลาอิกะฮ์ มะลักหนึ่งจะจดบันทึกการงานที่ดี อีกมะลักหนึ่งจะจดบันทึกแต่การงานที่ไม่ดี อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

“จงรำลึกขณะที่มะลาอิกะฮ์ผู้บันทึกสองท่านบันทึก ท่านหนึ่งนั่งทางข้างขวา และอีกท่านหนึ่งนั่งทางข้างซ้าย ไม่มีคำพูดคำใดที่เขากล่าวออกมา เว้นแต่ใกล้ ๆ เขานั้นมี (มะลัก) ผู้เฝ้าติดตาม ผู้เตรียมพร้อม (ที่จะบันทึก)” (ก๊อฟ ๑๗-๑๘)

-

ริฎวาน ผู้เฝ้าประตูสวรรค์ และมะลาอิกะฮ์อื่นที่รับหน้าที่เพื่อปกป้องและดูแลมนุษย์

เป็นต้น ซึ่งจะถูกกล่าวในคัมภีร์กุรอานและ
วจนะท่านศาสนทูต ส่วนบางมะลาอิกะฮ์

ที่ไม่อัลลอฮ์ไม่ทรงแจ้งให้เราทราบ เราก็
จำต้องศรัทธาต่อพวกเขาทั้งหมด.

ประโยชน์ของการศรัทธาต่อบรรดามะลาอิกะฮ์ :

๑. ได้ทราบถึงความยิ่งใหญ่ ความเกรียงไกร และความรับรู้ของอัลลอฮ์ต่อทุกสรรพสิ่งในจักรวาลนี้ เพราะความยิ่งใหญ่ของจักรวาลนี้บ่งบอกถึงความยิ่งใหญ่ของผู้สร้างมัน

๒. เน้นให้เราทำความดี หลีกเลียงความชั่ว ทั้งเวลาหลับและเวลาเปิดเผย เนื่องจากมนุษย์รู้ว่ามิมีมะลาอิกะฮ์กำลังจับจ้อง

และสังเกตการกระทำและการพูดของเขา
อยู่

๓. หลีกเลี่ยงการตกหลุมเรื่องไร้สาระแ
ละผิดพลาด ซึ่งส่วนมากคนที่ไม่เชื่อในสิ่ง
เร้นลับจะตกหลุมนี้เสมอ

๔. ความเมตตาและความเอาใจใส่ของอัล
ลอฮ์ต่อบ่าวซึ่งได้ทรงมอบหมายหน้าที่ให้กับ
บรรดามะลาอิกะฮ์เพื่อดูแลและบริหารกิจก
ารมนุษย์ .

การศรัทธาต่อคัมภีร์

คือ การเชื่อว่า

อัลลอฮ์ทรงประทานคัมภีร์ลงมาจากฟากฟ้า
จากพระองค์เองมายังศาสนทูตของพระองค์

งค์

เป็นสารสำหรับมนุษย์ ซึ่งมีเนื้อหาแห่งสัจธรรม ให้ความเอกภาพแก่พระองค์ทั้งในด้านความเป็นพระเจ้าของพระองค์เองหรือด้านการภักดีต่อพระองค์หรือด้านพระนามต่างๆของพระองค์ และด้านคุณลักษณะของพระองค์ อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

“โดยแน่นอนเราได้ส่ง

บรรดาศาสนทูตอัลลอฮฺของเราพร้อมด้วยหลักฐานทั้งหลายอันชัดแจ้งและเราได้ประทาน

คัมภีร์และความยุติธรรมลงมาพร้อมกับพวก

กเขาเพื่อมนุษย์จะได้ดำรงอยู่บนความ
เที่ยงธรรม” (อัลฮะดีด ๒๕)

มุสลิมทุกคนต้องศรัทธาต่อบรรดาคัมภีร์ที่ลง
จากฟากฟ้าทั้งหมดก่อนกร้อ่าน ซึ่งเป็น
บรรดาคัมภีร์ที่มาจากอัลลอฮ์ทั้งหมด แต่
หลังจากคัมภีร์กร้อ่านได้ประทานลงมาคัม
ภีร์เหล่านั้นก็ไม่มี การปฏิบัติตามอีกแล้ว
เพราะคัมภีร์เหล่านั้นได้ถูกประทานลงมาใน
ช่วงเวลาหนึ่งและสำหรับชนกลุ่มหนึ่งเท่านั้น
น บรรดาคัมภีร์ที่ว่านี้คือ

๑. คัมภีร์ของท่านศาสนทูตอับราฮัมและ
โมเสส –

ขอความสันติจงประสบแด่ท่านทั้งสอง -

ซึ่งกร้อ่านได้อธิบายบางส่วนของหลักคำ

สอนในคัมภีร์นี้ว่า อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัล
กุรอาน ความว่า :

“หรือว่าเขาจะได้รับข่าวคราวที่มีอยู่ในคัมภีร์
ของมุซา และ (ในคัมภีร์ของ) อิบรอฮีม
ผู้ซึ่งปฏิบัติตามสัญญาอย่างครบครัน ว่า
ไม่มีผู้แบกภาระคนใดที่จะแบกภาระของผู้อื่น
ได้ และมนุษย์จะไม่ได้อะไรเลย
นอกจากสิ่งที่เขาได้ขวนขวายเอาไว้ และ
แท้จริงการขวนขวายของเขาก็จะให้เห็น
ในไม่ช้า แล้วเจ้าก็จะได้รับการตอบแทน
ด้วยการตอบแทนที่ครบถ้วนสมบูรณ์”(
อันนัจมุ ๓๖-๔๑)

๒. **เตารอต** : คือ
คัมภีร์อันศักดิ์สิทธิ์ที่ได้ประทานให้กับศาสดา

นทูตโมเสส อัลลอฮฺตรัสในกรอาน ความ
ว่า :

“แท้จริงเราได้ให้อัต-เตารอตลงมา
โดยที่ในนั้นมีข้อแนะนำและแสงสว่าง
ซึ่งบรรดาศาสดาที่สวามิภักดิ์ได้ใช้อัต-
เตารอตตัดสินบรรดาผู้ที่เป็นยิว
และบรรดาผู้ที่รู้แล้วในอัลลอฮฺ
และนักปราชญ์ทั้งหลายก็ได้ใช้อัต-
เตารอต ตัดสินด้วย
เนื่องด้วยสิ่งที่พวกเขาได้รับมอบหมายให้รั
กษาไว้ (นั่นคือ) คัมภีร์ของอัลลอฮฺ
และพวกเขาก็เป็นพยานยืนยันในคัมภีร์นั้น
ด้วย ดังนั้นพวกเขา
จงอย่ากลัวมนุษย์แต่จงกลัวข้าเถิด

และจงอย่าแลกเปลี่ยนบรรดาโองการของ
ข้ากับราคาอันเล็กน้อยและผู้ใดที่มีได้ตัดสิ
นด้วยสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมาแล้ว
ว ชนเหล่านี้แหละคือผู้ปฏิเสธการศรัทธา”
(อัลมาอิดะฮฺ ๔๔)

ในคัมภีร์อัลกุรอานได้อธิบายถึงบางเรื่องที
ได้กล่าวมาในคัมภีร์เตารอต อาทิ การอธิ
บายถึงคุณลักษณะของท่านศาสนทูตมุฮัม
มัด คือลัลลฮุอะลยฮิวะซัลลัม ซึ่งผู้ไม่หวัง
ดีพยายามที่จะบิดบังเรื่องนี้มาตลอด อัลลอ
ฮ์ได้ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

“มุฮัมมัดเป็นศาสนทูตอัลลอฮ์
และบรรดาผู้ที่อยู่ร่วมกับเขา
เป็นผู้เข้มแข็งกล้าหาญต่อพวกปฏิเสธศรัท

ธา เป็นผู้เมตตาส่งสารระหว่างพวกเขาเอง
เจ้าจะเห็นพวกเขาเป็นผู้รูก้าวะอ

ผู้สัจญุด(ผู้โค้งคำนับ
และผู้กราบในยามละหมาด)

โดยแสวงหาคุณความดีจากอัลลอฮ์และความ
โปรดปราน (ของพระองค์)

เครื่องหมายของพวกเขาอยู่บนใบหน้าของ
พวกเขาเนื่องจากร่องรอยแห่งการสัจญุด
นั่นคืออุปมาของพวกเขาที่มีอยู่ในอัตเตาร
อต” (อัลฟัตฮฺ ๒๙)

อีกทั้ง

อัลกุรอานได้กล่าวถึงบางส่วนของบทบัญญัติ
ที่มีอยู่คัมภีร์เตารอต อัลลอฮ์ตรัสในคัม
ภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

“และ

เราได้บัญญัติแก่พวกเขาไว้ในคัมภีร์นั้นว่า
ชีวิตด้วยชีวิต และตาด้วยตา
และจมูกด้วยจมูก และหูด้วยหู
และฟันด้วยฟันและบรรดาบาดแผลก็ให้มีกา
ารชดเชยเยี่ยงเดียวกัน
และผู้ใดให้การชดเชยนั้นเป็นทาน
มันก็เป็นสิ่งลบล้างบาปของเขา
และผู้ใดมิได้ตัดสินด้วยสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรง
ประทานลงมาแล้ว
ชนเหล่านี้แหละคือผู้อธรรม”(อัลมาอิดะฮ์
๔๕)

๓. **อัชชะบूर :**

คือพระคัมภีร์ที่ได้ประทานให้กับท่านศาสน

ทูตดาวูด อัลลอฮ์

ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

“และเราได้ให้ ชะบूर แก่ดาวูด” (อันนิซาอ
๑๖๓)

๔. อัลอินญีล

คือพระคัมภีร์อันบริสุทธิ์ได้ประทานลงมาใ
ให้กับท่านศาสนทูตอีซา (เยซุคริสต์)

อัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

“และ

เราได้ให้อีซาบุตรของมัรยัมตามหลังพวกเข
ามาในฐานะผู้ยืนยันสิ่งที่อยู่เบื้องหน้าเขา
คือ อัด-เตารอตและเราได้ให้อัล-
อินญีลแก่เขา

ซึ่งในนั้นมีคำแนะนำและแสงสว่าง
และเป็นที่ยืนยันสิ่งที่อยู่เบื้องหน้ามัน
คืออัต-เตารอต และเป็นคำแนะนำ
และคำตักเตือนแก่ผู้ยำเกรงทั้งหลาย” (
อัลมาอิดะฮ์ ๔๖)

พระคัมภีร์ถูกรอ่านได้เล่าถึงเรื่องราวบางส่ว
นที่ถูกรกล่าวในพระคัมภีร์เตารอตและอัลอิ
นญีล ตัวอย่างเช่น กล่าวถึงข่าวดีเกี่ยวกับ
บการมาของท่านศาสนทูตมุฮัมมัด
(ขอความสันติจงประสบแด่ท่าน)อัลลอฮฺตร
สในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

“และการเอ็นดูเมตตาของ ข้าฉัน
กว้างขวางทั่วทุกสิ่งซึ่งข้าจะกำหนดมันให้
แก่บรรดาผู้ที่ยำเกรง และชำระชะกาต

และแก่บรรดาผู้ที่พวกเขาศรัทธาต่อบรรดา
โองการของเรา คือบรรดาผู้ปฏิบัติ
ตามศาสนทูตอัลลอฮ์ผู้เป็นศาสดาที่เขียนอ
านไม่เป็นที่พวกเขา พบเขาถูกจารึกไว้ ณ
ที่พวกเขา ทั้งในอัต-เตารอต และในอัล-
อินญิลโดยที่เขาจะใช้พวกเขาให้กระทำใ
นสิ่งที่ชอบและห้ามพวกเขามีให้กระทำใ
นสิ่งที่ไม่ชอบและ
จะอนุมัติให้แก่พวกเขาซึ่งสิ่งดี ๆ ทั้งหมด
และจะให้เป็นที่ต้องห้ามแก่พวกเขา
ซึ่งสิ่งที่เลวทั้งหมด
และจะปลดเปลื้องออกจากพวกเขา
ซึ่งภาระหนักของพวกเขาและห่วงคอที่ปรา
กฏอยู่บนพวกเขา”

(อัลอะอฺ รอฟ ๑๕๖-๑๕๗)

อย่างเช่น

การกล่าวถึงการปฏิเสธในหนทางของอัลลอฮ์ เพื่อเชิดชูนามอัลลอฮ์อันสูงส่ง ซึ่งการต่อสู้ในลักษณะนี้ (ปฏิเสธ)

ไม่เพียงแต่มีในอิสลามเท่านั้น

ทว่ามีการบอกกล่าวถึงมันในหลักคำสอนของศาสนาอื่นๆแห่งฟากฟ้าด้วย ก่อนที่อัลกุรอานจะถูกประทานลงมา อัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

“แท้จริงอัลลอฮ์นั้นได้ทรงซื้อแล้วจากบรรดาผู้ศรัทธา

ซึ่งชีวิตของพวกเขาและทรัพย์สินสมบัติของพวกเขา

โดยพวกเขาจะได้รับสวนสวรรค์เป็นการตอบแทน

พวกเขาจะต่อสู้ในทางของอัลลอฮ์แล้วพวกเขาก็จะฆ่าและถูกฆ่า

เป็นสัญญาของพระองค์เองอย่างแท้จริงซึ่งมีอยู่ในคัมภีร์เตารอต อินญีล

และกรุอาน

และใครเล่าจะรักษาสัญญาของเขาให้ดียิ่งไปกว่าอัลลอฮ์ ดังนั้น

พวกท่านจงเชื่อมั่นดีในการขายของพวกท่านเถิด ซึ่งพวกท่านได้ขายมันไป

และนั่นคือชัยชนะอันใหญ่หลวง”(

อัตเตาบะฮ์ ๑๑๑)

๕-

อัลกุรอาน คือพระคัมภีร์ที่จำต้องศรัทธาว่า
คือโองการของอัลลอฮ์ ถูกประทานลงมา
โดยสื่อผ่านญิบรีลถึงท่านศาสนทูตอัลลอฮ์
คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ด้วยภาษาอา
หรับอย่างชัดเจน

อัลลอฮ์ได้ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า
:

“อรรูห์ (เทวทูตอัลลอฮ์ มีนามว่า อรรูห์)
ผู้ซื่อสัตย์

ได้นำมันลงมายังหัวใจของเจ้าเพื่อเจ้าจักไ
ด้เป็นผู้ตักเตือนคนหนึ่ง เป็นภาษาอาหรับ
อันชัดเจน .

(อัซซุอะรออ ๑๙๓-๑๙๕)

ซึ่งพระคัมภีร์กูรอ่านจะมีความแตกต่างกับ
บรรดาคัมภีร์อื่นๆดังนี้ :

๑. กูรอ่าน คือ

คัมภีร์ล่าสุดเป็นสักขีพยานให้กับคัมภีร์อื่น
จากฟากฟ้าก่อนกูรอ่าน ไม่มีการดัดแปลง
แก้ไขแต่ประการใดในเรื่องการให้ความเอ
กภาพและการแสดงความรักดีต่อพระองค์
อัลลอฮ์ อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน
ความว่า :

“และเราได้ให้คัมภีร์

ลงมาแก่เจ้าด้วยความจริงในฐานะเป็นที่ย
ืนยันคัมภีร์ที่อยู่เบื้อง

หน้ามันและเป็นที่ควบคุมคัมภีร์(เบื้องหน้า)
นั้น”(อัลมาอิดะฮฺ ๔๘)

๒. อัลกุรอานได้ยกเลิกคำสั่งสอนที่ได้ถูกกล่าวมาในคัมภีร์ก่อนๆ อันเนื่องมาจากว่า
กุรอานได้ครอบคลุมทุกหลักสั่งสอนของพระเจ้าและบทบัญญัติของพระองค์
ซึ่งถือว่าเป็นคัมภีร์เล่มล่าสุดที่คงอยู่ชั่วนิรันดร์และเหมาะสมกับทุกกาลเวลาและทุกสถานที่ อัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

“วันนี้ข้าได้ให้ สมบูรณ์แก่พวกเจ้าแล้ว
ซึ่งศาสนาของพวกเจ้าและข้าได้ให้ครบถ้วนแก่พวกเจ้าแล้ว
ซึ่งความกรุณาเมตตาของข้า

และเข้าได้เลือกอิสลามให้เป็นศาสนาแก่พวกเจ้าแล้ว”(อัลมาอิดะฮฺ ๓)

๓. กุรอานได้ถูกประทานลงมาเพื่อมนุษย์ทุกคนไม่ว่าใคร ไม่ใช่เฉพาะชนกลุ่มหนึ่งเท่านั้น อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

“อะลีฟ ลาม รอ
คัมภีร์ที่เราได้ประทานลงมาแก่เจ้า
เพื่อให้เจ้านำมนุษย์ออกจากความมืดมนที่
งหลาย
สู่ความสว่าง ด้วยอนุมัติของพระเจ้าของพวกเขา.

(อิบรอฮีม ๑)

ส่วนคัมภีร์อื่นๆนอกจากกุรอานหากมีอะไรที่เหมือนกันในด้านรากฐานแท้ของศาสนา ก็เป็นเพียงคำสั่งสอนที่กล่าวเฉพาะคนที่เป็ นกลุ่มเป้าหมายเท่านั้น ฉะนั้นจะเห็นได้ว่า คำสั่งสอนดังกล่าวก็แค่สำหรับชนเหล่านั้นเอง ในสมัยของพวกเขาโดยไม่สามารถทำ การเผยแผ่ให้กับคนอื่นได้ ท่านมุซา (โมเสส) (ขอความสันติจงประสบแด่ท่าน) ได้กล่าวใน ไบเบิ้ล มาตตา ๑๕/๒๔ ความว่า :

“ฉันไม่ถูกส่งมานอกจากสำหรับคนโง่เง่า หลงใหลจากพวกอิสราเอลเท่านั้น”

๔. กุรอานเป็นคัมภีร์ที่ต้องแสดงการรัก ดีด้วยการอ่านและท่องมัน ท่านศาสนทูตมุ

ฮัมมัดกล่าว ความว่า :

“คนใดที่อ่านแค่อักษรเดียวในคัมภีร์กุรอาน เขาย่อมได้หนึ่งการตอบแทน และหนึ่งการตอบแทนที่ว่านี้เท่ากับสิบเท่าของมัน ฉันไม่ได้หมายความว่า : อะลีฟ ลาม มีม คือหนึ่งตัวอักษร แต่ฉันหมายความว่า : อะลีฟคือหนึ่ง ลามคือสอง และมีม คือสาม (ทั้งหมดสามตัวอักษร)”

๕. อัลกุรอานจะครอบคลุมทุกบทบัญญัติที่สังคมอันทรงเกียรติต้องการ ริสต์เลอร์ (J. S. Restler) –

หนึ่งในบรรดานักวิจัยฝรั่งเศส เป็นอาจารย์ในศูนย์การศึกษาแห่งหนึ่งในกรุงปารีส พวกเขาได้กล่าวยกย่องอิสลาม (อ้างจาก

หนังสือที่ชื่อ กอลู อะนิล อิสลาม ของ
อิมามุดดีน คอลีล หน้า ๖๖) - เขากล่าวว่า
แท้จริงแล้วอิสลามได้เสนอทุกแนวทางใน
การแก้ปัญหาของทุกเรื่อง เป็นตัวเชื่อมต่อ
กันระหว่างกฎหมายศาสนาและกฎหมาย
อารยธรรม สร้างสรรค์ระเบียบและความเป็น
หนึ่งเดียวกันในสังคม ช่วยบรรเทาความ
คราะห์ร้าย ความโหดเหี้ยม และความเหลว
ไหลทั้งปวง หมั่นเอาใจใส่คนอ่อนแอ
ตลอด สิ่งเสียให้ทำความดี สนับสนุนค
ความเมตตา ฯลฯ ในแง่วิชาหลักศาสนาอิส
ลามได้ตั้งหลักการการทำงานร่วมกันอย่าง
ละเอียดอ่อนมาก
อีกทั้งอิสลามได้จัดระบบการทำสัญญาการ
ค้าขายและจัดสรรมรดกอย่างครบถ้วนสม

บุรณ ส่วนในด้านชีวิตครอบครัว
อิสลามได้ตั้งพื้นฐานการปฏิบัติของแต่ละบุคคลต่อคนอื่น อาತಿ ต่อทารกและเด็ก
รวมทั้งการปฏิบัติต่อสัตว์และสิ่งมีชีวิตรอบตัว
ตลอดจนเรื่องการเอาใจใส่เรื่องสุขภาพและการแต่งกายรายวัน เป็นต้น ฯลฯ

๖. กุรอานคือคัมภีร์ที่เปรียบเสมือนหลักฐานทางประวัติศาสตร์บ่งบอกถึงขั้นตอนความเป็นมาของศาสนาถึงมือบรรดาศาสนทูตทั้งหลาย และแสดงถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นระหว่างพวกเขา กับกลุ่มชนของพวกเขา นับตั้งแต่สมัยศาสนทูตอาดัมจนถึงสมัยศาสนทูตคนสุดท้ายมุฮัมมัด
คือลัลลอฮฺออลัยฮิวสสลัม

๓). อัลลอฮฺทรงรักษาคัมภีร์กุรอานให้รอดพ้นจากการกระทำที่สร้างความเสื่อมเสียอาทิ

การแก้ไขเพิ่มเติมหรือลดทอนให้น้อยลง การเปลี่ยนแปลงและตัดแปลง ทั้งนี้ก็เพราะต้องการให้กุรอานนั้นคงอยู่เคียงคู่มนุษยชาติตลอดกาลในแผ่นดิน ซึ่งเป็นมรดกจากอัลลอฮฺยังป่าวพระองค์

อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

“แท้จริงเราได้ให้ข้อตักเตือน(อัลกุรอาน)ลงมา

และแท้จริงเราเป็นผู้รักษามันอย่างแน่นอน
” (อัลฮิจรฺ ๙)

ส่วนบรรดาคัมภีร์อื่นนอกเหนือจากกุรอาน
อัลลอฮ์ไม่ทรงรับประกันการรักษาไว้
เพราะคัมภีร์เหล่านั้นถูกประทานลงมายังก
ลุ่มชนบางกลุ่มในระยะเวลาบางช่วงเท่านั้น
ซึ่งบรรดาคัมภีร์เหล่านั้นได้ถูกบิดเบือน
และตัดแปลง อัลลอฮ์

ได้กล่าวถึงการบิดเบือนของคัมภีร์เตารอต
ด้วยน้ำมือพวกยิว ซึ่งความว่า :

“พวกเจ้ายังโลกที่จะให้พวกเขาศรัทธาต่อ
พวกเจ้าอีกกระนั้นหรือ ? ทั้ง ๆ
ที่กลุ่มหนึ่งในพวกเขาเคยสับฟังกด่าอัล
ลอฮ์แล้วพวกเขาก็บิดเบือนมันเสีย
หลังจากที่พวกเขาเข้าใจแล้ว ทั้ง ๆ

ที่พวกเขา ก็ตระหนักดีอยู่”(
อัลบะเกาะเราะฮ์ ๗๕)

และอัลลอฮ์ได้ตรัสถึงเรื่องราวการบิดเบือน
ของคัมภีร์ไบเบิลด้วยน้ำมือชาวคริสต์ ซึ่ง
ความว่า :

“และ จากบรรดาผู้ที่กล่าวว่า
พวกเราเป็นคริสตนั้น
เราได้เอาสัญญาจากพวกเขา
แต่แล้วพวกเขาก็ลืมส่วนหนึ่งจากสิ่งที่พวก
เขาถูกเตือนไว้ เราจึงได้ให้เกิดขึ้นระหว่าง
พวกเขา ซึ่งการเป็นศัตรูและการเกลียดชัง
กันจนกระทั่งวันกิยามะฮ์
และอัลลอฮ์จะทรงบอกเขาเหล่านั้นถึงสิ่งที่
เขาเหล่านั้นได้กระทำมาก่อน”

บรรดาผู้ได้รับคัมภีร์ทั้งหลาย

! แท้จริงศาสนทูตอัลลอฮ์ของเราได้มายัง
พวกเจ้าแล้ว

โดยที่เขาจะแจกแจงแก่พวกเจ้า

ซึ่งมากมายจากสิ่งที่พวกเจ้าปกปิดไว้จากคัมภีร์ และเขาจะระงับไว้มากมาย

แท้จริงแสงสว่างจากอัลลอฮ์

และคัมภีร์อันชัดเจนนั้นได้มายังพวกเจ้าแล้ว

บรรดาผู้ได้รับคัมภีร์ทั้งหลาย

! แท้จริงศาสนทูตอัลลอฮ์ของเราได้มายัง
พวกเจ้าแล้ว

โดยที่เขาจะแจกแจงแก่พวกเจ้า

ซึ่งมากมายจากสิ่งที่พวกเจ้าปกปิดไว้จากคัมภีร์

มกีร์ และเขาจะระงับไว้มากมาย
แท้จริงแสงสว่างจากอัลลอฮ์
และคัมกีร์อันชัดแจ้งนั้นได้มายังพวกเจ้าแ
ล้ว(อัลมาอิดะฮ์ ๑๔-๑๕)

ตัวอย่างการบิดเบือนของชาวยิวและชาวค
ริสต์ที่มีต่อศาสนาของพวกเขา
คือ การที่ชาวยิวอ้างว่า คนที่ชื่ออุซัยร
เป็นบุตรชายของพระเจ้า และชาวคริสต์ก
ล่าวอ้างว่า อีซา (พระเยซูคริสต์)
เป็นบุตรชายของพระเจ้า อัลลอฮ์ตรัสในคัม
กีร์อัลกุรอาน ความว่า :

“และ ชาวยิวได้กล่าวว่า
อุซัยรเป็นบุตรของอัลลอฮ์
และชาวคริสต์ได้กล่าวว่า อัล-

มะซีห์เป็นบุตรของอัลลอฮ์(หมายถึงท่านศา
สนทูตอัลลอฮ์อีซา)

นั่นคือถ้อยคำที่พวกเขากล่าวขึ้นด้วยปาก
ของพวกเขาเอง

ซึ่งคล้ายกับถ้อยคำของบรรดาผู้ที่ได้ปฏิเสธ
การศรัทธามาก่อน

ขออัลลอฮ์ทรงละอนัตพวกเขาด้วยเถิด
พวกเขาถูกหันเหไปได้อย่างไร?”(

อัตเตาบะฮ์ ๓๐)

พระคัมภีร์กรอ่านได้ตอบโต้และแก้ไขความ
เชื่อที่หลงผิดของพวกเขาในโองการของ
อัลลอฮ์ ซึ่งความว่า :

“จงกล่าวเถิด มุฮัมมัด

พระองค์คืออัลลอฮ์ผู้ทรงเอกะ อัลลอฮ์นั้น

ทรงเป็นที่พึง พระองค์ไม่ประสูติ
และไม่ทรงถูกประสูติ และไม่มีผู้ใดเสมอ
เหมือนพระองค์”(อัลอิคลาส ๑-๔)

ด้วยหลักฐานข้างต้นนี้ บ่งบอกให้รู้ว่า
คัมภีร์ไบเบิลฉบับที่มีปัจจุบันมิใช่เป็นคำกล่าว
ของอัลลอฮฺ มิใช่เป็นคำกล่าวของพระ
เยซูคริสต์

ทว่ามันเป็นคำพูดของบรรดาผู้ตามและบรร
รดาลูกศิษย์ที่ได้ทำการจารึกประวัติของพ
ระเยซูและคำสั่งเสียของท่าน โดยพวกเขา
เหล่านั้นได้บิดเบือนและดัดแปลงเพื่อให้เข้า
กับสถานการณ์บางอย่าง บาทหลวงคน
หนึ่งที่ชื่อ ดี จี ตาเกอร์ (ดูหนังสือ

อัลอิสลาม วัล มะซีเฮียะ /อิสลามและคริสต์
แต่งโดย อาชีซ อัศเศาะมัด) เขากล่าวว่า

" ดังนั้น

พระคัมภีร์ไบเบิลได้ถูกนำเสนอสู่สายตาสังคมอย่างชัดเจนเพื่อตอบสนองความต้องการในภาคปฏิบัติของคนในสังคมตามความประสงค์ที่สังคมใฝ่หา คัมภีร์ที่ว่านี้จะประกอบไปด้วยวัตถุทางวิชาการที่หนักแน่น แต่ทั้งนี้ในแก่นแท้ของมันได้รับการดัดแปลงและถูกบิดเบือนอย่างไม่ต้องสงสัย พร้อมทั้งได้ผ่านขั้นตอนการเติมใส่หรือลบออกในส่วนที่ไม่เหมาะสมกับเป้าหมายของผู้แต่ง มัน "

บทเรียนที่ได้จากการศรัทธาต่อบรรดาคัมภีร์ มีดังนี้ :

· ได้รับรู้ถึงความเมตตาของพระองค์อัลลอฮ์ที่มีต่อบรรดาบ่าว ความรักใคร่ที่อัลลอฮ์ทรงให้แก่บ่าว ซึ่งพระเจ้าได้ประทานบรรดาคัมภีร์ทั้งหลายให้กับพวกเขาเพื่อต้องการชี้้นำพวกเขาสู่แนวทางที่พระองค์ยินยอมและยอมรับ พระองค์ไม่ได้ละเลยพวกเขาจนเป็นเหยื่อเคราะห์ร้ายของซาตานหรือเป็นเหยื่อของจิตสำนึกอันเลวร้ายของตัวเอง

· ได้รับรู้ถึงจุดมุ่งหมายที่อัลลอฮ์ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมา ซึ่งในทุกหมู่ชนของมนุษย์ อัลลอฮ์ได้ทรงให้หลักปฏิบัติที่เหมาะสมกับพวกเขาในทุกสถานการณ์

- จำแนกมนุษย์ผู้มีสัญจรรมออกจากมนุษย์ผู้อธรรม กล่าวคือ ผู้มีสัญจรรมหมายถึงผู้ที่ศรัทธาต่อบรรดาคัมภีร์ทั้งหลายก่อนหน้า เขาจะศรัทธาต่อบรรดาคัมภีร์ที่ถูกระทานลงมาในภายหลังด้วย ซึ่งได้กล่าวถึงเรื่องราวข่าวดีเกี่ยวกับการมาของบรรดาศาสนทูตของอัลลอฮ์ และสำหรับผู้อธรรมนั้นเขาได้ปฏิเสธ
- เป็นการเพิ่มพูนด้านผลบุญแก่บ่าว เพราะบุคคลใดก็ตามถ้าได้เชื่อมั่นและศรัทธาต่อคัมภีร์ดังกล่าวตลอดจนเนื้อหาของมัน เขาย่อมจะได้ผลบุญเท่ากับสองเท่า .

การศรัทธาต่อบรรดาศาสนาทูตของอัลลอฮ์

คือการศรัทธาว่า อัลลอฮ์ได้ทรงคัดเลือกบุคคลที่เหมาะสมจากบรรดามนุษยชาติที่จะมาเป็นศาสนทูตของพระองค์ โดยพวกเขาเหล่านั้นได้รับเอาหลักคำสั่งสอนจากอัลลอฮ์มายังมนุษย์ เพื่อให้มนุษย์ทุกคนได้รู้จักการภักดีต่อพระองค์ ยึดถือศาสนาของพระองค์และให้ความเป็นเอกภาพต่อพระองค์ในด้านต่างๆ กล่าวคือ

ด้านการเป็นพระเจ้าของพระองค์ ด้านการภักดีต่อพระองค์ ด้านพระนามของพระองค์

และสุดท้ายด้านคุณลักษณะของพระองค์
อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

“อัลลอฮฺได้สั่งให้บรรดาศาสนทูตเหล่านั้น
เผยแพร่สารแห่งอัลลอฮฺในสังคมมนุษย์ ซึ่ง
จะไม่เป็นข้ออ้างสำหรับมนุษย์ต่อไปอีกแล้ว
หลังจากการมาเยือนของบรรดาศาสนทูต
และศาสนทูต เพราะพวกเขาได้ทำหน้าที่
ไต่ความยินยอมของอัลลอฮฺ ชักชวนมุน
ษย์ทั้งปวงเพื่อกลับไปสู่หนทางแห่งสวรรค์
ซึ่งสำหรับคนที่ศรัทธาต่อพวกเขาและสาร
ที่พวกเขานำมา

ผลตอบแทนนั้นคือสวนสวรรค์

ในทางกลับกันพวกเขาจะกำชับและเตือน
คนที่ปฏิเสธพวกเขาและสิ่งที่พวกเขานำมา

ว่าสำหรับเขาคือความกริ้วโกรธของอัลลอฮ์และการลงโทษอย่างสาสมที่สุด” (อัลอัมบิยาอ ๒๕)

อัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :
และเราจะไม่ส่งบรรดาศาสนทูตอัลลอฮ์มา
นอกจากในฐานะผู้แจ้งข่าวดี
และผู้ตักเตือนเท่านั้น
ดังนั้นผู้ใดที่ศรัทธาและปรับปรุงแก้ไขแล้ว
ก็ไม่มีความกลัวใด ๆ แก่พวกเขา
และทั้งพวกเขาก็จะไม่เสียใจ(อัลอันอาม
๔๘-๔๙)

และบรรดาศาสนทูต มีจำนวนมากมาย
ไม่มีผู้ใดสามารถรับรู้ได้นอกจากอัลลอฮ์แท้

านั้น

อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

และโดยแน่นอน

เราได้ส่งบรรดาศาสนทูตอัลลอฮฺมาก่อนหน้าเจ้าบางคนในหมู่พวกเขา มีผู้ที่เราบอกเล่าแก่เจ้า

และบางคนในหมู่พวกเขา มีผู้ที่เรามิได้บอกเล่าแก่เจ้า (**ซอฟิร ๗๘**)

อิสลามสั่งใช้ให้เราศรัทธาต่อบรรดาศาสนทูตทั้งหลาย พวกเขามาจากกลุ่มมนุษย์เหมือนกัน พวกเขาไม่มีคุณลักษณะพิเศษใดๆ ยกเว้นคุณลักษณะต่างๆของความเป็นมนุษย์เท่านั้น.

อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :
และพวกเขาปรารถนาที่จะวางแผนร้ายแก่
เขา

แต่เราได้ทำให้พวกเขาประสบกับความสูญ
เสียมากยิ่งกว่า(อัลอัมบิยาอ ๗-๘)

อัลลอฮฺตรัสถึงท่านศาสนทูตมุฮัมมัด ความ
ว่า :

จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด “แท้จริง
ฉันเป็นเพียงสามัญชนคนหนึ่งเยี่ยงพวกท่าน
มีวะฮีย์แก่ฉันว่าแท้จริง
พระเจ้าของพวกท่านนั้นคือพระเจ้าองค์เดีย
ยว ดังนั้น
ผู้ใดหวังที่จะพบพระผู้เป็นเจ้าของเขา

ก็ให้เขาประกอบกิจการงานที่ดี
และอย่างตั้งผู้ใดเป็นภาคีในการเคารพภัก
ดีต่อพระผู้เป็นเจ้าของเขาเลย (อัลกะฮฟู
๑๑๐)

และทรงตรัสถึงท่านศาสนทูตอีซา ความว่า
า :

อัล-

มะซีหฺบุตรของมัรยัม นั้นมิใช่ใครอื่นนอก
จากเป็นศาสนทูตอัลลอฮฺคนหนึ่งเท่านั้น
ซึ่งบรรดาศาสนทูตอัลลอฮฺก่อนเขาก็ได้ล่วง
ลับไปแล้ว

และมารดาของเขานั้นคือหญิงที่มีสัจจะวา
จา ซึ่งทั้งสองนั้นรับประทานอาหาร
จงดูเถิด(มุฮัมมัด)

ว่าอย่างไรเล่าที่เราได้แจกแจงโองการต่าง ๆ แก่พวกเขา?

และจงดูเถิดว่าอย่างไรเล่าพวกเขาจึงถูกห้
นเหไปได้ (อัลมาอิดะฮฺ ๗๕)

บรรดาศาสนทูตที่กล่าวมาข้างต้น มิได้มีคุณลักษณะใดๆเสมอเหมือนกับพระผู้เป็นเจ้า พวกเขาไม่สามารถให้คุณประโยชน์หรือให้โทษใดๆได้

ไม่สามารถควบคุมจักรวาลนี้หรือมีความสามารถเทียบเคียงพระองค์เลยแม้แต่น้อย อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

อัล-

มะซีหฺบุตรของมัรยัม นั้นมิใช่ใครอื่นนอกจากเป็นศาสนทูตอัลลอฮฺคนหนึ่งเท่านั้น

ซึ่งบรรดาศาสนทูตอัลลอฮ์ก่อนเขาก็ได้ล่วง
กลับไปแล้ว และมารดาของเขานั้นคือหญิง
ที่มีลัจจะวาจา

ซึ่งทั้งสองนั้นรับประทานอาหาร จงดุเถิด(
มุฮัมมัด)

ว่าอย่างไรเล่าที่เราได้แจกแจงโองการต่าง
ๆ แก่พวกเขา?

และจงดุเถิดว่าอย่างไรเล่าพวกเขาจึงถูกห้
นเหไปได้(อัลมาอิดะฮฺ ๗๕)

พวกเขาต่างทำหน้าที่ในการเผยแพร่สารแ
ห่งพระผู้เป็นเจ้า พวกเขาคือมนุษย์ที่มีวิทย์
ปัญญาและการกระทำที่สมบูรณ์กว่ามนุษย์
ทั่วไป อัลลอฮ์ทรงปกป้องพวกเขาจากนิน
ยและการกระทำที่ไม่ดี อาทิ

การโป้ปด การบิดพลิ้ว

และความเกียจคร้านในการเผยแพร่สารแห่งพระผู้เป็นเจ้าของ อัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

และไม่บังควรแก่ศาสนทูตอัลลอฮ์ที่จะนำมาซึ่งสัญญาณ (ปาฏิหาริย์) ใดๆ

เว้นแต่โดยอนุมัติของอัลลอฮ์

สำหรับทุกสิ่งอย่างนั้น มีบันทึกไว้แล้ว (**อัลเราะอะอุด ๓๘**)

เราจะต้องศรัทธาต่อพวกเขาทั้งหลายโดยไม่เว้นใคร บุคคลใดที่เลือกศรัทธาเพียงกลุ่มหนึ่งจากจำนวนพวกเขาและละทิ้งคนอื่น ๆ

ถือว่าเป็นการออกนอกศาสนาและถูกจัดอ

อยู่ในกลุ่มผู้คนที่ปฏิเสธอัลลอฮ์
อัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :
แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธการศรัทธาต่ออัลลอฮ์
และบรรดาศาสนทูตของพระองค์และต้องการ
ที่จะแยกระหว่างอัลลอฮ์
และบรรดาศาสนทูตของพระองค์
และกล่าวว่า
เราศรัทธาในบางคนและปฏิเสธศรัทธาใน
บางคน
และพวกเขาต้องการที่จะยึดเอาในระหว่าง
นั้น ซึ่งทางใดทางหนึ่งนั้น (อันนิสาอ
๑๕๐-๑๕๑).

คัมภีร์กุรอานได้กล่าวถึงนามของบรรดาศา
สนทูตทั้งหมด ๒๕ ท่านด้วยกัน
อัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

และนั่นคือ

หลักฐานขอวงเราที่ได้ให้มันแก่อิบรอฮีม
โดยมีฐานะเหนือกลุ่มชนของเขา

เราจะยกขึ้นหลายชั้น ผู้ที่เราประสงค์
แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้น

เป็นผู้ทรงปรีชาญาณผู้ทรงรอบรู้

และเราได้ให้เขา ซึ่งอิสฮาก และยะฮ์อูบ
ทั้งหมดนั้นเราได้แนะนำแล้ว

และนุฮเราก็ได้แนะนำแล้วแต่ก่อนโน้น

และจากลูกหลานของเขานั้น คือดาอูด

และสลัยมาน และอัยยูบและยูซุฟและมูซา

และฮารูน และในทำนองนั้นแหละ
เราจะตอบแทนแก่ผู้กระทำดีทั้งหลาย และ
ชะกะรียา และยะฮ์ยา และอีซา และอิลยาส
ทุกคนนั้นอยู่ในหมู่คนดี และอิสรออีล
และอัล-ยะสะอ์ และยูनुสและลูฏ
แต่ละคนนั้นเราได้ให้ดีเด่นเหนือกว่าประชา
ชาติทั้งหลาย . (อัลอันอาม ๘๓-๘๖)

อัลลอฮ์ทรงเอ่ยนามของท่านศาสนทูตอาดัม
โดยกล่าว ความว่า :

แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงคัดเลือก
อาดัมและนูห์ และวงศ์วานของอิบรอฮีม
และวงศ์วานของอิมรอนให้เหนือกว่าประชา
ชาติทั้งหลาย (อาละอิมรอน ๓๓)

และทรงเอ่ยถึงนามของท่านศาสนทูตสูงสุด
ความว่า :

และยังอ้าง (เราได้ส่ง)

พี่น้องคนหนึ่งของพวกเขาชื่อฮูด

เขากล่าวว่า “โอ้กลุ่มชนของฉันเอ๋ย!

พวกท่านจงเคารพอิบาดะฮ์อัลลอฮ์เถิดพวก

ท่านไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์

พวกท่านมิใช่อื่นใดนอกจากเป็นพวกอุปโลก

กันเท่านั้น (ฮูด ๕๐).

และทรงเอยนามของท่านศาสนทูตเศาะลีฮ

ความว่า :

และยังชะมูด (เราได้ส่ง)

พี่น้องคนหนึ่งของพวกเขาชื่อซอและฮ์

เขากล่าวว่า “โอ้กลุ่มชนของฉันเอ๋ย!
พวกท่านจงเคารพอิบาดะฮ์อัลลอฮ์เถิด
พวกท่านไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระอ
องค์ (ฮุด ๖๑)

อัลลอฮ์ทรงกล่าวถึงที่นาศาสนทูตซุฮัยบ ความว่า :

และยังกลุ่มชนของมัดยัน
เราได้ส่งพี่น้องคนหนึ่งของพวกเขาชื่อซุฮัย
ยิบ เขากล่าวว่า “โอ้กลุ่มชนของฉันเอ๋ย!
พวกท่านจงเคารพอิบาดะฮ์อัลลอฮ์เถิด
พวกท่านนั้นไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระ
องค์ (ฮุด ๘๔)

อัลลอฮฺทรงกล่าวถึงท่านศาสนทูตอิบรียีล ความว่า :

และจงรำลึกถึงเรื่องราวของอิสมาอีลและอิบรียีล และซัลกิฟลี

แต่ละคนอยู่ในหมู่ผู้อดทนข้านติ(**อัลอัมบิยาฮฺ ๘๕**)

อัลลอฮฺตรัสถึงท่านศาสนทูตท่านสุดท้ายคือ มุฮัมมัด พร้อมทั้งย้าว่าท่านคือศาสนทูตคนสุดท้ายในโลกนี้ ไม่มีศาสนทูตคนไหนอีกแล้วหลังจากท่านจนถึงวันแห่งสิ้นโลก อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

มุฮัมมัดมิได้เป็นบิดาผู้ใดในหมู่บุรุษของพวกเขาเจ้า

แต่เป็นศาสนทูตอัลลอฮ์ของอัลลอฮ์และคน
สุดท้ายแห่งบรรดานะบี (อัลอะฮ์ซาบ ๔๐)

“พึงรู้เถิดว่า ศาสนาของท่านศาสนทูตมุฮัมมัด

คือเป็นศาสนาที่มาสานต่อถัดจากศาสนาอื่น
ที่ผ่านมา

และเป็นศาสนาที่มาท้ายสุดไม่มีศาสนาอื่น
อีกแล้วที่พระเจ้ายอมรับนอกเหนือจากอิสลาม
ฉะนั้นอิสลามเท่านั้นคือศาสนาที่เที่ยง
แท้และสมบูรณ์ที่จำต้องยึดถือตลอดจนถึง
วันปรโลก”

ในบรรดาศาสนาทูตที่กล่าวมานั้น
มีห้าท่านที่ได้ชื่อว่า อุลิล อัมมี กล่าวคือ
ท่านเหล่านี้ถือได้ว่าเป็นศาสนทูตที่เข้มแข็ง

งที่สุดในการแบกภาระหน้าที่การเผยแพร่
สารให้กับมนุษย์ทั้งมวล และมีความอดทน
ที่เหนือกว่า ห้าท่านนี้ได้แก่

ท่านศาสนทูตนูฮ์

ขอความสันติจงประสบแด่ท่าน

ท่านศาสนทูต อิบรอฮีม

ขอความสันติจงประสบแด่ท่าน

ท่านศาสนทูตมุซา ขอความสันติจงประสบ
แด่ท่าน

ท่านศาสนทูตอีซา

ขอความสันติจงประสบแด่ท่าน

ท่านศาสนทูตมุฮัมมัด ขอความสันติจงประ
สบแต่ท่าน

อัลลอฮ์ได้ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า
:

และจงรำลึกถึงขณะที่เราได้เอาคำมั่นสัญญา
ญาของพวกเขาจากบรรดานะบี
และจากเจ้าและจากนุหฺและอิบรอฮีม
และมุซาและอิซา อิบน์มัรยัม(
อัลอะฮฺซาบ๗)

บทเรียนที่ได้จากการศรัทธาต่อบรรดาทำ
นาศาสนทูตมีดังนี้ :

· รู้ถึงความเมตตาและความรักใคร่ข
องอัลลอฮ์เจ้าต่อปวงบ่าว ซึ่งพระองค์ได้ส่

งบรรดาศาสนทูตมายังพวกเขาเพื่อทำการเผยแพร่สารแห่งพระองค์ และพวกเขาคือแบบอย่างที่ดีแก่บ่าวทั้งหลายในด้านการเผยแพร่สารจากอัลลอฮ์

- จำแนกบรรดาผู้ศรัทธาที่มีสัจจะออกจากปวงชนอื่น เพราะถ้าใครที่ศรัทธาต่อศาสนทูตท่านใดเขาย่อมศรัทธาต่อบรรดาศาสนทูตท่านอื่นๆด้วย ซึ่งทั้งหมดนั้นล้วนถูกกล่าวมาแล้วในบรรดาคัมภีร์ของพวกเขา

- ได้ผลบุญจากอัลลอฮ์อย่างมหาศาล เพราะใครที่ศรัทธาต่อศาสนทูตของพระองค์ตลอดจนคำสั่งสอนที่ได้นำมา เขาจะได้รับผลบุญเป็นสองเท่า

การศรัทธาต่อวันกิยามะฮฺ (วันปรโลก) :

คือการเชื่อมั่นว่า ชีวิตบนโลกนี้มีวันอันจบสิ้นและล่มสลาย อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

ทุก ๆ

สิ่งที่อยู่บนแผ่นดินย่อมแตกดับ และพระพักตร์ของพระเจ้าของเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ ผู้ทรงโปรดปรานเท่านั้นที่จะยังคงเหลืออยู่ (อัลเราะฮฺมาน ๒๖-๒๗)

เมื่อใดที่อัลลอฮฺประสงค์ให้โลกสูญหาย พระองค์จะทรงบัญชาให้เทวทูตที่ชื่ออิสรอฟีลเป่าสังข์ ดังนั้นมนุษย์ในโลกจะเผชิญกับความตาย แล้วพระองค์จะทรงบัญชาให้

อิสรอฟีลป่าวสังข์ครั้งที่สอง มนุษย์ทุกคนจะฟื้นชีพและลุกขึ้นมาจากหลุมฝังศพในทันที

พวกเขาจะมีชีวิตใหม่และร่างมนุษย์จากทั่วทุกแห่งบนแผ่นดินนี้จะถูกรวบรวมขึ้นมาอีกครั้ง นับตั้งแต่ชนรุ่นก่อนสมัยท่านศาสดาทูตอาดัม(มนุษย์คนแรกที่อัลลอฮ์สร้าง) อัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

และสังข์ได้ถูกเป่าขึ้น
แล้วบรรดาผู้ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย
และแผ่นดินจะล้มลงตายเว้นแต่ผู้ที่อัลลอฮ์
ประสงค์ แล้วสังข์ได้ถูกเป่าขึ้นอีกครั้งหนึ่ง

แล้วพวกเขาก็ลุกขึ้นยืนมองดู(อัซซุมัร ๖๘)

การศรัทธาต่อวันกิยามะฮ์จะต้องครอบคลุมไปถึงการศรัทธาต่อทุกเรื่องราวที่อัลลอฮ์ทรงชี้แจงให้เราทราบในคัมภีร์ของพระองค์ และเรื่องราวของท่านศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติจงประสบแด่ท่าน)

หลังจากที่ท่านเสียชีวิต เรื่องดังกล่าวเช่น :

๑. การศรัทธาต่อการมีชีวิตใหม่อีกครั้งในโลกบั้นปลาย หมายถึง

ช่วงระยะเวลาระหว่างหลังความตายของมนุษย์กับวันกิยามะฮ์(วันปรโลก)

ซึ่งในช่วงนั้นบรรดาผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์จะได้รับความกรุณาจากอัลลอฮ์ให้มีชีวิตอยู่

างสุขสบาย ส่วนบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาจะ
อยู่อย่างคับแคบ

ทุกข์ยากและได้รับการลงโทษตลอดกาล
อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า ::

อัลลอฮฺได้ทรงคุ้มครองเขาให้พ้นจากความ
ชั่วทั้งหลายที่พวกเขาวางแผนไว้

และการลงโทษที่ชั่วช้าก็จะห้อมล้อมบริวาร
ของฟิรเอาน โฟนรกันนั้นพวกเขาจะถูกนำ
มาให้เห็นทั้งในยามเช้า และยามเย็น
และวันกียามะฮ์นั้น จะมีเสียงกล่าวว่า
จะให้บริวารของฟิรเอานเข้าไปรับการลง
โทษอันสาหัสยิ่ง (ซอฟีร ๔๕-๔๖)

๒. การศรัทธาต่อวันแห่งการฟื้นชีพแล
ะกลับไปสู่อัลลอฮฺ หมายถึงวันที่อัลลอฮฺทร

งให้ปวงบ่าวได้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกครั้งใน
ลักษณะที่พวกเขาไม่สวมใส่รองเท้า เปลือย
ร่าง อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความ
ว่า :

บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวอ้างว่าพวกเขา
จะไม่ถูกให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกจงกล่าวเถิด
มุฮัมมัดหาเป็นเช่นนั้นไม่

!ขอสาบานต่อพระเจ้าของข้าพระองค์
พวกท่านจะถูกให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกอย่าง
แน่นอน

แล้วพวกท่านจะได้รับแจ้งตามที่พวกท่านไ
ด้ประกอบกรรมไว้

และนั่นเป็นการง่ายดายสำหรับอัลลอฮฺ

(อัตตะฮอบุน ๓)

เนื่องจากว่ามนุษย์ชอบปฏิเสธในเรื่องการ
ฟื้นคืนชีพและการกลับไปสู่อัลลอฮ์หลังคว
ามตาย

พระองค์จึงทรงชี้แจงความจริงเหล่านั้นใน
คัมภีร์กุรอานอย่างละเอียดพร้อมทั้งโต้ตอบ
ข้อสงสัยของบรรดาผู้ปฏิเสธทั้งหลาย ตัวอย่างเช่น

-

ชวนให้สำนึกถึงคุณค่าของการปรับ
ปรุงพื้นที่ดินที่ถูกปล่อยละเลยไป แล้วอัลลอ
ฮ์ทรงทำให้มันกลายเป็นดินที่สามารถออก
พืชผลได้ อัลลอฮ์ได้ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน
ความว่า :

และเจ้าจะเห็นแผ่นดินแห้งแล้ง
ครั้นเมื่อเราได้หลั่งน้ำฝนลงมาบนมัน
มันก็จะเคลื่อน ไหวขยายตัวและพองตัวและ
งอกเงยออกมาเป็นพืช ทุกอย่างเป็นคู่ ๆ
ดูสวยงาม นั่นก็เพราะว่า
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นพระองค์คือผู้ทรงสั่งจะ
และแท้จริงพระองค์ทรงให้ผู้ตายมีชีวิตขึ้น
และแท้จริงพระองค์ทรงเดชานุภาพเหนือทุ
กสิ่ง และแท้จริงวันอวสานจะมาถึงอย่างแ
นนอน ปราศจากข้อสงสัยในมัน
และแท้จริงอัลลอฮ์จะทรงให้ผู้ที่อยู่ในสุสา
นฟื้นคืนชีพขึ้นมา (อัลฮัจญ์ ๕-๗)

-

ชวนให้สำนึกถึงยามที่มนุษย์นอนหลับ

ลับและตื่นขึ้นมาใหม่ ซึ่งจุดดังกล่าวมีชีวิตใหม่อีกครั้งหลังจากที่ตายไป เพราะการนอนหลับคือการตายชั่วคราว

อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

อัลลอฮฺทรงปลิดชีวิตในยามตายของมันและมัน (**ชีวิต**) จะยังไม่ตาย

ในยามนอนหลับของมัน

พระองค์จะทรงปลิดชีวิตที่พระองค์ทรงกำหนดความตายให้แก่มัน

และพระองค์ทรงยึดชีวิตอื่นไปจนถึงเวลาที่ถูกกำหนดไว้ แท้จริงในการนั้น

แน่นอนย่อมเป็นสัญญาสำหรับหมู่ชนผู้ใคร่ครวญ (**อัซซุมัร ๔๒**)

-

ชวนให้รำลึกถึงความเป็นมาของมนุษย์ อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน :

ความว่า :

และเขาได้ยกอุทาหรณ์เปรียบเทียบแก่เรา
และเขาได้ลืมนก้าเนิดของเขา

เขากล่าวว่า

“ใครเล่าจะให้กระดูกมีชีวิตขึ้นมาอีกในเมื่อมันเป็นผุยผงไปแล้ว จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด

“พระผู้ทรงให้กำเนิดมันครั้งแรกนั้น

ย่อมจะทรงให้มันมีชีวิตขึ้นมาอีก

และพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้การบังเกิดทุก

สิ่ง (ยะซีน ๓๘-๓๙)

๓. การศรัทธาต่อวันแห่งการชุมนุมและการเปิดเผยการงานที่ได้กระทำมา ซึ่งในวันนั้นอัลลอฮ์จะทรงให้ทุกสรรพสิ่งมารวมตัวกันเพื่อทำการตัดสิน และทรงเปิดเผยการงานของเขา อัลลอฮ์ได้ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

และ(จงรำลึก)

วันที่เราให้เทือกเขาเคลื่อนย้ายไป

และเจ้าจะเห็นแผ่นดินราบเรียบและเราจะชุมนุมพวกเขา ดังนั้น

เราจะไม่ให้ผู้ใดออกไปจากพวกเขาเลย และ

พวกเขาจะถูกนำมารวมเป็นแถวต่อหน้า

พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า โดยแน่นอน

พวกเจ้าจะถูกนำมายังเราดังที่เราให้บังเกิด

พวกเจ้าในครั้งแรก

แต่พวกเจ้าอ้างว่าเราไม่ได้กำหนดเวลาสำหรับพวกเจ้า(อัลกะฮฟู ๔๗-๔๘)

๔. การศรัทธาต่อวันที่อวัยวะร่างกายจะเอ่ยปากเป็นสักขีพยานได้ อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

จนกระทั่งเมื่อพวกเขามาถึงนรก
หูของพวกเขา

และตาของพวกเขาและผิวหนังของพวกเขา
าก็จะเป็นพยานคัดค้านพวกเขาตามที่พวกเขาได้กระทำไว้ และพวกเขากล่าวแก่ผิวหนังของพวกเขาว่า

ทำไมพวกเจ้าจึงเป็นพยานคัดค้านแก่เราล่ะ ? พวกมันกล่าวว่า อัลลอฮฺทรงให้เราพูด

ซึ่งพระองค์ทรงให้รู้ทุกสิ่งที่พูด
และพระองค์ทรงสร้างพวกเจ้าเป็นครั้งแรก
และยังพระองค์เท่านั้นที่พวกเจ้าจะถูกนำกลับ
ไป และพวกเจ้าก็ไม่เคยปิดบัง
(การทำความชั่ว) ว่าหูของพวกเจ้า
และตาของพวกเจ้าและผิวหนังของพวกเจ้า
จะเป็นพยานคัดค้านพวกเจ้า
แต่พวกเจ้านึกคิดว่าอัลลอฮ์ไม่ทรงรอบรู้ส่วน
มากในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

(ฟุศศิลัต ๒๐-๒๒)

๕. การศรัทธาต่อการสอบสวน อัลลอฮ์
ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

และจงยับยั้งพวกเขาไว้
เพราะพวกเขาจะต้องถูกสอบสวน(จะมีเสียง
ถามขึ้นว่า) “เกิดอะไรขึ้นแก่พวกเจ้า
ทำไมจึงไม่ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน”
แต่ว่าพวกเขาในวันนั้น
เป็นผู้ยอมจำนนโดยสิ้นเชิง(อัศคือฟฟาต
๒๔-๒๖)

๖. การศรัทธาต่อวันที่ต้องข้ามสะพานใ
นนรก อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน
ความว่า :

และไม่มีผู้ใดในหมู่พวกเจ้า
นอกจากจะเป็นผู้ผ่านเข้าไปในมัน
มันเป็นสิ่งที่กำหนดไว้แน่นอนแล้วสำหรับ
พระเจ้าของเจ้า แล้วเราจะให้บรรดาผู้ยำเ

ทรงรอดพ้นแล้วเราจะปล่อยให้บรรดาผู้ธรรมคึกเข่าอยู่ในนั้น (มัรยัม ๗๑-๗๒)

๗. การศรัทธาต่อวันแห่งการชั่งน้ำหนักของการทำงานที่กระทำไว้ ซึ่งผลตอบแทนที่ดีจะประสพแก่บรรดาผู้ประกอบคุณงามความดี เป็นสิ่งตอบแทนที่พวกเขาศรัทธาและปฏิบัติตามบรรดาศาสนทูตอัลลอฮ์ของพวกเขา และการลงโทษจะประสพแก่บรรดาผู้ที่กระทำความผิดหรือปฏิเสธ และทรยศต่อบรรดาศาสนทูตของพวกเขา อัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

และเราตั้งตราซุที่เที่ยงธรรมสำหรับวันกิยามะฮ์

ดังนั้นจะไม่มีชีวิตใดถูกอธรรมแต่อย่างใด

ลย

และแม้ว่ามันเป็นเพียงน้ำหนักเท่าเมล็ดพืช
เล็ก เรายังจะนำมันมาแสดง
และเป็นการพอเพียงแล้วสำหรับเราที่เป็นผู้
ชำระสอบสวน(อัลอัมบิยาอ ๔๗)

๘. การศรัทธาต่อวันแห่งการแสดงผล
บันทึกความดี-ความชั่ว

อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

ส่วนผู้ที่ถูกยืมบันทึกของเขาให้ทางเบื้องขวา
ของเขา

เขาก็จะถูกชำระสอบสวนอย่างง่ายดาย และ
เขาจะกลับไปยังครอบครัวของเขาด้วย
ความดีใจ

และส่วนผู้ที่ถูกยืมบันทึกของเขาให้ทางเบ้

องหลังของเขา

แล้วเขาก็จะร้องเรียกหาความหายนะ

และเขาจะเข้าไปในเปลวเพลิง (

อัลอินชิค็อก ๗-๑๒)

๙. การศรัทธาต่อวันแห่งการตอบแทน

คือสวนสวรรค์และนรก

สำหรับการมีชีวิตที่ถาวรชั่วนิรันดร์ อัลลอ

ฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในหมู่อะฮฺลุล

กีตาบและบุชาเจวีดนั้นจะอยู่ในนรกญะฮัน

นัม

พวกเขาเป็นผู้พำนักอยู่ในนั่นตลอดกาล

ชนเหล่านั้นพวกเขาเป็นมนุษย์ที่ชั่วช้ายิ่ง

แท้จริง

บรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดีทั้งหลาย
ชนเหล่านั้น

พวกเขาเป็นมนุษย์ที่ดียิ่ง การตอบแทนของ
พวกเขา ณ

ที่พระเจ้าของพวกเขาคือสวนสวรรค์หลาก
หลายอันสถาพร ณ

เบื้องล่างของมันมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน
พวกเขาเป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล
อัลลอฮ์ทรงปิติต่อพวกเขา

และพวกเขาก็ยินดีในพระองค์

นั่นคือสำหรับผู้ที่ถูกแล้วเกรงพระเจ้าของพวกเขา
เขา (อัลบักยยินะฮ์ ๖-๘)

๑๐. การศรัทธาต่อการนัดพบที่สาวภู
(สระน้ำ) และการขอชะฟาอะฮ์ (

การขอไถ่โทษ)

และอื่นๆตามที่ท่านศาสนทูตได้กล่าวไว้

บทเรียนที่ได้จากการศรัทธาต่อวันกิยามะฮ์ (วันปรโลก) :

- เตรียมพร้อมเพื่อวันดังกล่าวโดยหมั่นทำความดีอย่างสม่ำเสมอ แข่งขันกันทำความดีโดยหวังผลตอบแทนและผลบุญ หลีกห่างจากการกระทำความผิดเพราะหวาดกลัวโทษของอัลลอฮ์ในวันนั้น
- เพื่อมอบให้แก่บรรดาผู้ศรัทธาสำหรับสิ่งที่เขาขาดไปในโลกนี้ซึ่งเป็นผลตอบแทนที่ดีที่สุดที่เขาได้หวังไว้ในวันปรโลก

- เป็นการจำแนกระหว่างผู้ที่ศรัทธากับผู้ไม่ศรัทธา

การศรัทธาต่อกอฏอฮ์ และกอดัร (ชะตากรรมและสัดส่วนที่ได้กำหนดไว้) :

คือการศรัทธาว่าอัลลอฮ์เท่านั้นผู้ทรงรอบรู้ทุกอย่างแห่งนิรันดร์ก่อนที่สิ่งนั้นจะถูกสร้างเสียอีก หรือสิ่งที่เป็นไปในอนาคต และอัลลอฮ์ทรงสร้างสิ่งเหล่านั้นมาตามสัดส่วนที่ได้กำหนดไว้

อัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า

:แท้จริงทุก ๆ

สิ่งนั้นเราสร้างมันตามสัดส่วน (อัลเกาะมัร ๔๗) .

ฉะนั้นทุกสรรพสิ่งในโลกนี้ ไม่ว่าจะที่เกิดขึ้นมาแล้ว กำลังดำเนินอยู่ หรือกำลังจะเกิดขึ้นต่อไปในอนาคต ทั้งหมดนั้นอัลลอฮฺทรงรอบรู้ แล้วอัลลอฮฺทรงทำให้มันเกิดขึ้นตามความประสงค์และตามสัดส่วนที่พระองค์ทรงกำหนดไว้

ท่านศาสนทูตมุฮัมมัดกล่าว ความว่า :

“ความศรัทธาของบ่าวจะไม่สมบูรณ์ นอกจากบ่าวจะศรัทธาต่อกอด์ร ทั้งในเรื่องที่ดี

และร้าย และรู้ว่าสิ่งใดที่อัลลอฮฺประสงค์ให้มันประสบกับตัวเขาสิ่งนั้นย่อมเกิดขึ้นและเขาไม่สามารถที่จะหลีกเลี่ยงได้ และสิ่งใดที่อัลลอฮฺไม่ประสงค์ให้มันเกิดขึ้นกับตัว

เขา สิ่งนั้นไม่สามารถที่จะเกิดขึ้นกับตัวเขา
ได้ . ” (ดูซุนัน ตีรมิซีย์ ๔/๔๕๑ ลำดับที่
๒๑๔๔)

ทั้งหมดที่กล่าวมานี้ไม่ได้หมายความว่า
มันขัดกับความพยายามหรือการกระทำของ
เรา ตัวอย่างง่ายๆคือ
ใครที่ต้องการสืบพันธุ์เขาจำเป็นต้องหาแนว
ทางปฏิบัติซึ่งจะนำไปสู่เป้าหมายดังกล่าว
นั่นก็คือ การแต่งงาน แต่ทั้งนี้ให้เข้าใจ
ว่า
วิธีการที่เขาเลือกทำนั้นอาจบรรลุลผลคือกา
รได้ลูกหลานหรืออาจจะไม่บรรลุลผลก็เป็นไ
ด้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับพระประสงค์ของอัลลอฮ์
ฉะนั้นแนวทางหรือวิธีการที่เราเลือกนั้นมิใ

ซึ่งปัจจัยหลักที่ทำให้เราบรรลุผลอย่างแท้จริง นอกจากความประสงค์ของอัลลอฮ์ที่จะทรงให้มันเกิดขึ้น จะเห็นได้ว่าวิธีการที่เราเลือกทำและพยายามได้อยู่ภายใต้ขอบเขตของกฎชะตากรรมของอัลลอฮ์ผู้สูงส่ง ด้วยเหตุนี้เองท่านศาสนทูตมุฮัมมัดจึงได้ตอบคำถามของบรรดาสาวกของท่าน

ที่ถามว่า “ท่านคิดอย่างไรกับตัวยาและรุคยะฮ์(เวทมนตร์คาถา)

ที่เรานำมาใช้ในการบำบัดโรคป่วยไข้ มันช่วยระงับกฎชะตากรรมแห่งพระเจ้าหรือไม่ ? ท่านศาสนทูตตอบว่า

“ใช่สิ่งเหล่านั้นก็คือส่วนหนึ่งของกอดัรของอัลลอฮ์นั่นเอง” (ดูใน

มุสตัรอกอะลัศเศาะฮียัยน์ ๔/๒๒๑ ลำดับที่ ๓๔๓๑)

ความหิว ความกระหายน้ำ ความหนาวเหน็บคือส่วนหนึ่งของกอดัรของอัลลอฮ์ ซึ่งมนุษย์ก็พยายามแก้ความหิวด้วยวิธีการกิน

แก้กระหายน้ำด้วยการดื่มน้ำ แก้หนาวด้วยการหาที่อบอุ่น กล่าวคือพวกเขาจะหุ้มเทเพื่อแก้ปัญหาสิ่งต่างๆเหล่านี้

โดยเป็นไปตามสัดส่วนของอาหาร เครื่องดื่ม และความอบอุ่นไม่เกินกว่าที่โซคชะตาได้กำหนดไว้อย่างแน่นอน กล่าวคือ พวกเขาจะสรรหาสิ่งต่างๆเท่าสัดส่วนที่ได้ถูกกำหนดไว้ .

บทเรียนที่ได้จากการศรัทธาต่อกอฏอฮ์
และกอดัร :

๑-

ความพึงพอใจกับสิ่งที่ได้ ตามสัดส่วนที่ถูก
กำหนดไว้ ทำให้เกิดความรู้สึกสบายใจและ
สงบ ไม่วิตกกังวลกับเรื่องที่ผ่านมาผ่านไป
และเป็นທີ່ประจักษ์อยู่แล้วว่าความรู้สึกกังวล
รวมถึงจิตใจที่ไม่สงบ
คือที่มาของโรคภัยต่างๆ
ซึ่งส่งผลร้ายต่อสุขภาพร่างกาย และสร้าง
ความบกพร่องทางด้านความศรัทธาต่อกอ
ฏอฮ์และกอดัร ดังที่อัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัล
ลกุรอ่าน ความว่า :

ไม่มีเคราะห์กรรมอันใดเกิดขึ้นในแผ่นดิน
นี้ และไม่มีแม้แต่ในตัวของพวกเขาเอง
เว้นแต่ได้มีไว้ในบันทึกก่อนที่เราจะบังเกิด
มันขึ้นมา

แท้จริงน้ำมันเป็นการง่ายสำหรับอัลลอฮ์
เพื่อพวกเขาจะได้ไม่ต้องเสียใจต่อสิ่งที่ได้สุ
ญเสียไปจากพวกเขาและไม่ดีใจต่อสิ่งที่พร
องค์ทรงประทานแก่พวกเขา และอัลลอฮ์
มิทรงชอบทุกผู้หยิ่งจองหอง
และผู้คุยโวโอ้อวด. (อัลฮะดีด ๒๒-๒๓)

๒-

ชักชวนให้เรียนรู้และค้นคว้าหลายๆสิ่งที้อ
ลลอฮ์ทรงประทานให้แก่เราในโลกนี้ การ
ที่มนุษย์ประสพกับการเปลี่ยนแปลงอย่างไ

ม่คาดคิด เช่น ความเจ็บป่วย
ถือว่าเป็นกอดัรอย่างหนึ่งซึ่งส่งเสริมให้เรา
คว่ำหาแนวทางรักษามันในขอบเขตและป
ริมาณของกอดัร

๓-

สร้างความสบายใจกับมนุษย์เมื่อได้ประสบ
กับเคราะห์กรรมบางอย่างในโลกนี้ เช่น
การขาดทุนด้านธุรกิจส่วนตัว แน่นอนกา
รขาดทุนถือว่าเป็นการประสบเคราะห์กรรม
และถ้าเรามีความรู้สึกกังวลใจหรือทุกข์
ใจกับมัน เคราะห์กรรมก็จะเพิ่มเป็นสองเท่า
คือ เคราะห์กรรมจากการขาดทุน และ
เคราะห์กรรมจากความรู้สึกกังวลทำให้เกิด
ความทุกข์ตลอดเวลา ฉะนั้นถ้าใครศรัทธ

าต่อกอฏอ

และกอดัรความทุกข์ความกังวลเนื่องจากการขาดทุนก็จะหมดไปเพราะเขารับรู้ได้ว่าเรื่องเหล่านี้คือสิ่งที่ได้ถูกกำหนดให้เกิดขึ้นกับตัวเขาโดยที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ท่านศาสนทูตมุฮัมมัด ได้กล่าว ความว่า :

“ผู้ศรัทธาที่เข้มแข็งดีกว่าและเป็นทีโปรดปรานของอัลลอฮ์มากกว่าผู้ศรัทธาที่อ่อนแอ

ทั้งสองอย่างมีส่วนดี จงทุ่มเททำในสิ่งที่เป็
นประโยชน์ต่อตัวเจ้า และขอความช่วยเหลือ
ลือจากอัลลอฮ์ด้วย อย่าท้อแท้เป็นอันขาด
และเมื่อใดที่เจ้าประสบภัยหรือเคราะห์ร้าย
จงอย่าได้กล่าวว่า ถ้าฉันทำแบบนี้ น่าจะ

คิดแบบนี้หรือแบบนั้น ทว่าจงกล่าววา
ป็นกอดัรของอัลลอฮ์ที่ได้กำหนดไว้ให้กับ
ฉัน อะไรที่พระองค์ประสงค์ย่อมเกิดขึ้นแ
นนอน แท้จริงแล้ว การกล่าวว่า
ถ้า...หากว่า

...เป็นการเปิดช่องทางให้ชัฎอณ”(
เศาะฮี้ฮมุสลิม ๔/ ๒๐๕๒ ลำดับที่ ๒๖๖๔)

“การศรัทธาท่อกอดัรไม่ได้หมายความว่าตาม
ความเข้าใจของบางคน ที่ว่าเชื่อมั่นแบบไ
ม่ต้องทุ่มเทและละทิ้งการแสวงหาแนวทาง

การปฏิบัติในเชิงที่ว่านี่เป็นสิ่งที่ต้องห้ามใ
นอิสลาม

ท่านศาสนทูตมุฮัมมัดได้ตอบคำถามของบา

งคนที่ถามท่านว่า ถ้าเช่นนั้นฉันจะปล่อยอ
ฐของฉันแล้วเชื่อมั่นและวางใจอัลลอฮ
กระนั้นหรือ ? ท่านตอบว่า
ผูกมันไว้ให้ดีแล้วจึงเชื่อมั่นอัลลอฮ”

(ดู ใน เศาะฮี้ฮ อิบน์ ฮิบบาน ๒/๕๑๐
เลขที่ ๗๓๑).

หลักการอิสลาม

การแสดงความรักดีต่อเอกอัลลอฮด้านวาจ
าและการกระทำ คือสิ่งที่เรียกว่า อركانุล
อิสลาม(หลักการอิสลาม)

คือหลักสำคัญที่แสดงถึงฐานะความเป็นอยู่
ของผู้เป็นบ่าวในอิสลาม หลักการอิสลาม
ที่ว่านี้ หมายถึงหลักการปฏิบัติ

(คือการแสดงออกถึงการยอมจำนนต่ออัลลอฮฺโดยปฏิบัติในหลายๆประการต่อไปนี้) จะประกอบ :

ด้วยหลักการทางวาจา คือ การกล่าวคำปฏิญาณตนที่เรียกว่า อัชชะฮาดะฮฺ และหลักการด้านการปฏิบัติตามด้วยอวัยวะร่างกายคือ การกระทำละหมาดและการถือศีลอด และบางหลักการจะเกี่ยวข้องกับการออกเงินทองคือ การจ่ายซะกาต(บริจาคทานให้กับคนยากไร้ตามข้อบังคับในอิสลาม) และบางหลักการจะเกี่ยวข้องกับการทรมาน

ยพลังกายและเงินควบคู่กัน
คือการประกอบพิธีฮัจญ์ .

การสั่งใช้ให้ผู้นับถืออิสลามกระทำตามหลัก
การปฏิบัติดังกล่าวไม่ใช่เป็นการชักชวน
ในเชิงรูปธรรมเท่านั้น ทว่าเป็นการขัดเขล
าสภาพจิตใจพวกเขาให้สะอาดบริสุทธิ์ ฉะ
นั้นพึงเข้าใจว่า

อิสลามต้องการให้หลักการปฏิบัติดังกล่าว
นั้นเป็นหนทางหนึ่งเพื่อปรับปรุงพัฒนาคุณ
คุณและสังคม อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุร
อาน ความว่า :

เจ้าจงอ่านสิ่งที่ถูกวะฮีย์(ประทาน)แก่เจ้าจา
กคัมภีร์และจงดำรงการละหมาด (เพราะ)
แท้จริงการละหมาดนั้นจะยับยั้งการทำลาม

กและความชั่วและการรำลึกถึงอัลลอฮ์นั้นยิ่งใหญ่
มาก

และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเจ้ากระทำ (**อัลอังกะบุต ๔๕**)

อัลลอฮ์ตรัสเกี่ยวกับการออกชะกาต ความ
ว่า :

(มุฮัมมัด)

เจ้าจงเอาส่วนหนึ่งจากทรัพย์สมบัติของพวก
เขาเป็นทาน เพื่อให้พวกเขาบริสุทธิ์
และล้างมลทินของพวกเขาด้วยส่วนตัวที่เป็น
ทานนั้น

และเจ้าจงขอพรให้แก่พวกเขาเถิด
เพราะแท้จริงการขอพรของพวกเจ้านั้น
ทำให้เกิดความสุขใจแก่พวกเขา

และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงไต่ยิน
ผู้ทรงรอบรู้。(อัดเตาบะฮ์ ๑๐๓)

และได้ตรัสเกี่ยวกับ
การถือศีลอด ความว่า :

บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย!
การถือศีลอดนั้นได้ถูกกำหนดแก่พวกเจ้าแล้ว

เช่นเดียวกับที่ได้ถูกกำหนดแก่บรรดาผู้ก่อนหน้าพวกเจ้ามาแล้วเพื่อว่าพวกเจ้าจะได้
ยำเกรง (อัลบะเกาะเราะฮ์ ๑๘๓)

การถือศีลอดถือว่าเป็นการฝึกหัดความอด
ทนของเราต่อตัณหาและความต้องการขอ

งจิตใจ ท่านศาสนทูตได้อธิบายเกี่ยวกับเรื่อง
นี้ว่า

“ใครที่ไม่ละทิ้งการพูดปดหรือยึดเอามันมา
ใช้ เป็นการโกงเขลา(ในขณะที่ถือศีลอด)
อัลลอฮฺมิได้พอพระทัยใดๆจากการที่เขาละ
อาหารหรือเครื่องดื่มอีกแล้ว”

(เศาะฮิฮฺบุคอรี ๕/ ๒๒๕๑ เลขที่ ๕๗๑๐)

อัลลอฮฺทรงตรัสเกี่ยวกับการประกอบพิธีฮัจ
ญ์ ความว่า :

(เวลา)

การทำฮัจญ์นั้นมีหลายเดือนอันเป็นที่ทราบ
กันอยู่แล้ว

ดังนั้นผู้ใดที่ได้ให้การทำฮัจญ์จำเป็นแก่เขา

าในเดือนเหล่านั้น แล้ว ก็ต้องไม่มีการสมสู่
 และไม่มีการละเมิด และไม่มีการวิวาทใด ๆ
 ใน (เวลา) การทำฮัจญ์ และความดีใด ๆ
 ที่พวกเจ้ากระทำนั้น อัลลอฮ์ทรงรู้ดี
 และพวกเจ้าจงเตรียมเสบียงเถิด
 แท้จริงเสบียงที่ดีที่สุดนั้นคือความยำเกรง
 และพวกเจ้าจงยำเกรงข้าเถิด โอ้
 ผู้มีปัญญาทั้งหลาย ! (อัลบะเกาะเราะฮ์
 ๑๙๗)

หลักการปฏิบัติเพื่อการภักดีต่ออัลลอฮมีส่ว
 นในการเสริมสร้างมารยาทอันสูงส่ง หลัก
 การดังกล่าวมีดังต่อไปนี้

หลักการปฏิบัติข้อที่หนึ่งคือ :
การกล่าวสองคำปฏิญาณตน

คือ การกล่าวว่

شهادة أن لا إله إلا الله

และ

شهادة أن محمداً عبد الله ورسوله

อ่านว่

ชะฮาดะตุ อัน ลา อีลาฮะ อิลลัลลอฮ

หมายถึง ฉันขอปฏิญาณตนว่

ไม่มีพระเจ้าองค์ใดนอกจากอัลลอฮเท่านั้น

และ

ชะฮาดะตุ อันนะ มุฮัมมะดัน अब্দุลลอฮี วะ
รอซูลุฮ

หมายถึง การปฏิญาณตนว่า ท่านมุฮัมมัด
คือบ่าวและศาสนทูตของอัลลอฮ์

ความหมายของ " لا إله إلا الله " ลา อิลาฮะ
อิลลัลลอฮ์

นี่คือคำที่แสดงความเป็นเอกะของพระองค์
อัลลอฮ์ ด้วยจุดประสงค์นี้เองทุกสรรพสิ่งจึง
ถูกสร้างขึ้น และด้วยเป้าหมายนี้เองสวร
รค์-

นรกจึงถูกสร้างขึ้น อัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัล
ลกุรอ่าน ความว่า :

และข้ามิได้สร้างญิน และมนุษย์เพื่ออื่นใด
เว้นแต่เพื่อเคารพภักดีต่อข้า

(อัซซาริยาต ๕๖)

“คำนี้เป็นแก่นแท้ของบรรดาศาสนทูตอัลลอฮ์ในการเผยแพร่วิสัยศาสนาอิสลามนับตั้งแต่สมัยท่านศาสนทูตนูฮจนถึงสมัยศาสนทูตองค์ท้ายสุดคือมุฮัมมัด (ขอความสันติจงมีแด่ท่าน)”

อัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :
และเราได้ส่งศาสนทูตอัลลอฮ์คนใดก่อนหน้าเจ้า นอกจากเราได้วะฮี(ประทานโองการของข้า)แก่เขาว่า
“แท้จริงไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากข้า
ดังนั้นพวกเจ้าจงเคารพภักดีต่อข้า (อัลอัมบิยาอ ๒๕)

ความหมายของคำปฏิญาณนี้ อธิบายได้ดังนี้

๑. ไม่มีพระเจ้าในจักรวาลนี้นอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น

๒. สิทธิในการควบคุมและบริหารคืออัลลอฮ์เท่านั้น

๓. ไม่มีพระเจ้าที่สมควรแก่การภักดีนอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น

๔. อัลลอฮ์ทรงมีคุณลักษณะที่สมบูรณ์ที่สุด บริสุทธิ์จากความบกพร่องทั้งหมด

ความจำเป็นของคำว่า " لا اله الا الله " ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮ์

๑. การรับรู้ว่สิ่งบูชาทั้งหมดนอกเหนืออัลลอฮ์ถือว่าโมฆะ กล่าวคือไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่สมควรแก่การเคารพบูชานอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น พระองค์คือพระผู้ทรงสิทธิ์สำหรับการภักดีทั้งมวล

เริ่มจากการละหมาด การวิงวอนขอ การเซี้อดสัตว์ และการสัจญญา พร้อมสาบานตน เป็นต้น ผู้อื่นไม่มีสิทธิในสิ่งนี้ ถึงแม้เขาผู้นั้นจะเป็นถึงศาสนทูตหรือ มะลัก(เทวทูต)ของอัลลอฮ์หรือทูตสวรรค์)

ก็ตาม ผู้ใดมอบการกระทำเหล่านี้ให้กับคนอื่นนอกเหนือจากอัลลอฮ์ พร้อมทั้งยกย่องและแสดงการภักดีต่อมัน

ถือว่าตกเป็นกัฟรุ (ผู้ปฏิเสธศาสนา)

ขัดกับคำปฏิกญาณตนในข้อนี้

๒. มีการเชื่อมั่นที่แน่นแฟ้นแบบไม่ต้องสงสัยและลังเลในหลักการนี้อีกแล้ว อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

แท้จริงศรัทธาชนที่แท้จริงนั้น คือ บรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ.

และศาสนทูตของพระองค์

แล้วพวกเขาไม่สงสัยเคลือบแคลงใจ

แต่พวกเขาได้เสียสละต่อสู้ดิ้นรนด้วยทรัพย์สมบัติของพวกเขา

และชีวิตของพวกเขาไปในหนทางของอัลลอฮฺ. ชนเหล่านั้นแหละคือบรรดาผู้สัตย์จริง (อัลฮุจญุรอต ๑๕)

๓. ยอมรับตามหลักการนี้และไม่ปฏิเสธ อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

เพราะว่าพวกเขาเหล่านั้นเมื่อได้มีการกล่าว
วแก่พวกเขาว่า
ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์
พวกเขาก็หยิ่งผยอง (อัศศอฟฟาต ๓๕)

๔. ปฏิบัติตามหลักการนี้พร้อมการน้อม
รับที่ดี และปฏิบัติตามคำสั่งของอัลลอฮ์ ละ
ทิ้งสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงห้าม อัลลอฮ์ตรัสในคัม
ภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

และผู้ใดยอมมอบน้อมไบหน้าของเขายังอัล
ลอฮ์
โดยที่เขาเป็นผู้กระทำดี แน่อนเขาได้ยึด
หวังอันมั่นคงไว้แล้ว และบั้นปลายของกิจ
การทั้งหลายย่อมกลับไปหาอัลลอฮ์ (
ลุกมาน ๒๒)

๕. การเชื่อมั่นในหลักการนี้ด้วยความล้น
จะ อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความ
ว่า :

พวกเขากล่าวด้วยลิ้นของพวกเขาโดยไม่มี
อะไรในหัวใจของพวกเขา (อัลฟัตฮฺ ๑๑)

๖. การแสดงการภักดีต่ออัลลอฮฺเพียงผู้
เดียวด้วยความบริสุทธิ์ใจ
อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

และพวกเขามีได้ถูกบัญชาให้กระทำอื่นใด
นอกจากเพื่อเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺ
เป็นผู้มีเจตนาบริสุทธิ์ในการภักดีต่อพระองค์

เป็นผู้อยู่ในแนวทางที่เที่ยงตรงและดั่งรงก

ารละหมาด และจ่ายซะกาต
และนั่นแหละคือศาสนานับถือที่ยิ่งธรรม (
อัลบัยยีนะฮ์ ๕)

๗. รักอัลลอฮ์ ศาสนาทูตและบรรดาผู้
ซึ่งพระองค์ทรงรัก
และบ่าวผู้รักดีทั้งหลาย และเกลียดชังคน
ที่ต่อต้านอัลลอฮ์และบรรดาศาสนทูตของพ
ระองค์ และยึดเอาความรักต่อพระองค์แล
ะศาสนทูตของพระองค์เป็นอันดับแรกถึงแ
ม้มันจะขัดกับความรู้สึกส่วนตัวก็ตาม
อัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

จงกลัวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า
หากบรรดาบิดาของพวกเขาเจ้า และบรรดาลูก
ๆ ของพวกเขาเจ้า

และบรรดาพี่น้องของพวกเขาเจ้า
และบรรดาคู่ครองของพวกเขาเจ้า
และบรรดาญาติของพวกเขาเจ้า
และบรรดาทรัพย์สมบัติที่พวกเขาแสวงหาไว้
และสินค้าที่พวกเขากลัวว่าจะจำหน่ายมันไ
ม่ออก
และบรรดาที่อยู่อาศัยที่พวกเขาพึงพอใจม
นนั้น
เป็นที่รักใคร่แก่พวกเขายิ่งกว่าอัลลอฮ์
และศาสนทูตของพระองค์
และการต่อสู้ในทางของพระองค์แล้วไซร้
ก็จงรอคอยกันเถิดจนกว่าอัลลอฮ์จะทรงนำ
มาซึ่งกำลังของพระองค์

และอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงนำทางแก่กลุ่มชน
ที่ละเมิด (อัตเตาบะฮ์ ๒๔)

นอกจากนี้ ต้องเชื่อมั่นว่า
สิทธิในการออกบทบัญญัติด้านหลักการป
ฏิบัติเพื่อการร่ำกดีและการจัดระเบียบการเป็
นอยู่ในระดับบุคคลและสังคม
เป็นของอัลลอฮ์เท่านั้น เช่นเดียวกันการอ
นุมัติและการห้ามสิ่งใดคือสิทธิของพระอง
ค์เท่านั้น และเรื่องเหล่านี้ถูกอธิบายอย่าง
ชัดเจนผ่านท่านศาสนทูตของพระองค์
อัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

และสิ่งใดที่อัลลอฮ์ทรงให้ศาสนทูตของพร
ะองค์ยึดมาได้จากชาวเมือง(พวกกุฟฟาร)เ
ป็นสิทธิของอัลลอฮ์และศาสนทูตอัลลอฮ์แล

ะญาตีสนิทและเติกก่ำพรำและผู้ขัดสนและ
ผู้เดินทาง
เพื่อมันจะมีได้หมุนเวียนอยู่ในระหว่างผู้มั่ง
มีของพวกเจ้าเท่านั้น
และอันใดที่ท่านได้ห้ามพวกเจ้าก็จงละเว้น
เสีย พวกเจ้าจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด
แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเข้มงวดในการลง
โทษ (อัลฮัจรฺ๓).

شهادة أن محمداً عبد الله
ورسوله ชะฮาดะตุ อันนะ มุฮัมมัดัน
อับดุลลอฮิ วะ รอซูลุฮ

หมายถึง การปฏิญาณตนว่า ท่านมุฮัมมัด
คือบ่าวและศาสนทูตของอัลลอฮ์

· แสดงการจงรักภักดีต่อคำบัญชาของท่านศาสนทูต และเชื่อมั่นในสิ่งที่ท่านบอก และหลีกเลี่ยงจากสิ่งที่ท่านทรงห้ามปราม อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

ผู้ใดเชื่อฟังศาสนทูตอัลลอฮฺ
แน่นอนเขาก็เชื่อฟังอัลลอฮฺแล้ว
และผู้ใดผินหลังให้
เราก็หาได้ส่งเจ้าไปในฐานะเป็นผู้ควบคุม
พวกเขาไม่ (อันนิสาอ ๘๐)

· เชื่อมั่นในสารที่ท่านนำมา และเชื่อมั่นว่าท่านคือศาสนทูตท่านสุดท้าย และท่านคือผู้ประเสริฐกว่าท่านอื่นๆในบรรดาศาสนทูต ไม่มีศาสนทูตองค์ใดหลังจาก

กท่านอีก เพราะอัลลอฮ์ได้ตรัสในคัมภีร์อัล
กุรอาน ความว่า :

มุฮัมมัดมิได้เป็นบิดาผู้ใดในหมู่บุรุษของพวก
เจ้า

แต่เป็นศาสนทูตอัลลอฮ์ของอัลลอฮ์และคน
สุดท้ายแห่งบรรดานะบี (อัลอะฮ์ซาบ ๔๐
)

· การเชื่อมั่นว่า
ท่านไม่มีการปกปิดในสิ่งที่ท่านเผยแพร่ อัล
ลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

และเขามีได้พูดตามอารมณ์ อัลกุรอานมิใ
ช่อื่นใดนอกจากเป็นวะฮีย์.ที่ถูกระทานลง
มา (อันนัจมุ ๓-๔)

ส่วนการกระทำในทางโลกถือว่า
ท่านเป็นเพียงแค่มนุษย์คนหนึ่ง ซึ่งนั่นแปล
ว่าความเป็นอยู่ของท่านและการตัดสินใจ
ของท่าน

คือส่วนหนึ่งที่มาจากการวินิจฉัยของท่าน
เอง ท่านได้กล่าว ความว่า :

“แท้จริงแล้วฉันเป็นเพียงมนุษย์ธรรมดาคน
หนึ่ง และพวกท่านได้ยกคดีให้ฉันตัดสิน
แต่ฉันรู้ดีว่าในบรรดาพวกท่านมีคนที่เชี่ยวชาญ
ด้านการยกอ้างหลักฐานมากกว่า ฉันท
จึงตัดสินให้เขาตามที่ฉันได้ฟัง ใครก็ตาม
ซึ่งเข้าตัดสินให้เขาได้รับสิทธิของเพื่อน
เขาโดยไม่ชอบธรรม จงคืนสิทธินั้นเสียแล

ะอย่ารับมัน เพราะสิ่งที่ฉันให้เขาในกรณี
ดังกล่าวถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของไฟนรก.

(รายงานโดย บุคอรีย์ ๖/ ๒๕๕๕ เลขที่
๖๕๖๖)

- การศรัทธาว่า สารที่ท่านนำมานั้น
สู่ปวงชนทั้งสองฝ่ายคือ มนุษย์และญิน
จนกว่าวันปรโลกจะมาถึง
อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :
และเราได้ส่งเจ้ามาเพื่ออื่นใด
เว้นแต่เป็นผู้แจ้งข่าวดีและเป็นผู้ตักเตือนแ
ก่มนุษย์ทั้งหลาย (สะบะอ ๒๘)
- ปฏิบัติตามแบบอย่างของท่าน พร้อม
ยึดมั่นปฏิบัติตามอย่างหนักแน่น

โดยไม่มีกำรเพิ่มเต็มใด ๆ อัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) ว่า
หากพวกท่านรักอัลลอฮ์ ก็จงปฏิบัติตามฉัน
อัลลอฮ์ก็จะทรงรักพวกท่าน
และจะทรงอภัยให้แก่พวกท่านซึ่งโทษทั้งหลายของพวกท่าน
และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ
ผู้ทรงเมตตาเสมอ(อาระฮิมรอน ๓๑)

หลักการปฏิบัติข้อที่สองคือ การละหมาด:

การละหมาดคือ
เสาหลักของอิสลาม ซึ่งอิสลามยังยืนได้เพ

รายละเอียดการปฏิบัติในข้อนี้ และใครที่ละทิ้ง
จะถือว่าตกเป็นกัฟรุ (ผู้ปฏิเสธ)

ท่านศาสนทูตมุฮัมมัดกล่าว ความว่า :

“หัวใจหลักของทุกสิ่งคือ อิสลาม และเสาหลัก
ของอิสลามคือ
การทำละหมาด และยอดสูงสุดในอิสลามคือ
การญิฮาด” (ดุซันันตีรมีซี ๕/ ๑๑ เลขที่
๒๕๑๖)

การละหมาดคือการปฏิบัติที่ประกอบด้วยก
การกล่าวคำและการกระทำ เริ่มด้วยการกล่า
วตัคบิร(ตัคบิร คือการกล่าวว่า
อัลลอฮ์อัคร
เป็นการกล่าวเปิดพิธีละหมาด)

จบสิ้นด้วยการกล่าวสละม เป็นการกระทำ เพื่อแสดงออกถึงการเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ พร้อมทั้งยกย่องความสูงส่งของพระองค์ ซึ่งปฏิบัติด้วยความสงบเป็นการส่วนตัวระหว่างบ่าวกับอัลลอฮ์ และมีสมาธิด้วยจิตอันแน่วแน่ การละหมาดคือ

ความผูกพันระหว่างผู้เป็นบ่าวต่อพระเจ้าของเขาอย่างสม่ำเสมอ ครั้งใดที่บ่าวเริ่มหลงใหลกับความสุขทางโลก

แสงศรัทธาในหัวใจเขาเริ่มริบหรี่ลง แต่เมื่อเขาได้ยินเสียงอะซานดังขึ้น

แสงแห่งศรัทธาก็เริ่มส่องระยิบระยับขึ้นอีกครั้ง เช่นนี้แล้วความผูกพันก็กลับคืนมาอีกครั้งและคงอยู่แบบนี้ตลอดเวลา การละหมาด

าดคือการปฏิบัติตามห้าเวลาในแต่ละวัน
ทำเป็นญะมาอะฮฺ (**ละหมาดเป็นกลุ่ม**)
ในมัสญิด นอกจากคนที่มีเหตุจำเป็นเท่านั้น
น ด้วยเหตุนี้พวกเขาจะนัดพบกันเสมอๆ
และผลดีที่จะตามมาคือ
การทำความรู้จักซึ่งกันและกัน กระชับมิตร
รไมตรีระหว่างกัน เกิดความรักใคร่ระหว่าง
งกัน ถามข่าวคราวซึ่งกันและกัน หากมีใ
ครที่เจ็บไข้ได้ป่วยในบรรดาพวกเขาก็พากั
นไปเยี่ยมเยียน
ใครที่ยากไร้ก็ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ใคร
รที่กำลังประสบกับความทุกข์พวกเขาก็ต่าง
ให้กำลังใจกัน ใครที่ละเลยในการงานใด
พวกเขาก็จะให้คำตักเตือนซึ่งกันและกัน
ทั้งหมดนี้คือการประกาศมิให้มีการแบ่งชน

ชั้นในสังคมเพราะทุกคนต่างอยู่เคียงคู่ซึ่งกันและกัน ไม่ว่าจะเป็

เด็ก ผู้ใหญ่ คนรวย คนจน

ทั้งหมดล้วนเท่าเทียมกันในด้านารักดีต่อองค์อภิบาลและต่างหันหน้าไปในทิศเดียวกันคือทางกิบละฮ์ (ณ นครมักกะฮ์)

ทำการละหมาดอย่างเดียวกัน การอ่านที่ตรงกัน ในเวลาที่เหมือนกัน

หลักการปฏิบัติข้อที่สามคือ การจ่ายซะกาต :

หมายถึง

การออกส่วนหนึ่งของเงินตามปริมาณที่อิสลามได้กำหนดไว้

ซึ่งเป็นหน้าที่ของมุสลิมทุกคนหากเขาร่ำร

วย

เพื่อแสดงถึงการรักดีต่ออัลลอฮ์และช่วยเหลือพี่น้องผู้ยากไร้ในสังคมเช่น คนจน หรือคนที่ต้องการความช่วยเหลือเพื่อบรรเทาความอดอยาก อัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

และพวกเขามิได้ถูกบัญชาให้กระทำอื่นใด นอกจากเพื่อเคารพรักดีต่ออัลลอฮ์ เป็นผู้ที่มีเจตนาบริสุทธิ์ในการรักดีต่อพระองค์

เป็นผู้อยู่ในแนวทางที่เที่ยงตรงและดำรงการละหมาด และจ่ายซะกาต และนั่นแหละคือศาสนอันเที่ยงธรรม(อัลบะยยินะฮ์ ๕)

ใครปฏิเสธข้อบัญญัติในเรื่องชะกาตถือว่า
ตกกัฟรุ เพราะเขาปฏิเสธสิทธิของคนที่ยา
กไว้ในสังคมซึ่งมีทั้งคนอ่อนแอ คนยากจน
ขัดสน ทั้งนี้ให้เข้าใจว่าการออกชะกาตไ
ม่ใช่การออกภาษีให้กับประเทศมุสลิม
(ตามที่คนต่างศาสนิกมักเข้าใจผิด) เพราะ
ถ้าเป็นเช่นนั้นแล้วก็แสดงว่า
การออกภาษีย่อมต้องเก็บจากทุกคนโดยไ
ม่เว้นใคร ทั้งมุสลิมและผู้ที่มีใช้มุสลิมซึ่งอ
าศัยอยู่ในประเทศที่ปกครองด้วยระบอบอิส
ลาม ฉะนั้นตามความเป็นจริงแล้วมันคือก
ารบริจาคทานตามเงื่อนไขที่อิสลามกำหนด
ไม่มีการบังคับกับคนนอกศาสนา เงื่อ
นไขที่ว่านี้มีดังนี้

๑. ครองนิศอบ หมายถึง การที่เขามีเงินถึงอัตราที่อิสลามกำหนดให้ออกซะกาต นั่นคือ ประมาณ ๘๕ กรัมของทองแท่ง

๒. ครอบปี เจื่อนไขนี้เฉพาะปศุสัตว์ เงินและสินค้า ฉะนั้นสิ่งไหนหากยังไม่ครบปีถือว่าไม่ต้องออกซะกาตอีกจนกว่าจะครบปี ส่วนเมล็ดพืชและผลไม้ก็ต้องรอให้มันสุกพอพร้อมที่จะเก็บเกี่ยวได้ อัลลอฮ์ได้จำกัดประเภทของผู้มีสิทธิที่สมควรได้รับซะกาต ซึ่งพระองค์ตรัส ความว่า :

แท้จริงทานทั้งหลายนั้น
สำหรับบรรดาผู้ที่ยากจน
และบรรดาผู้ที่ขัดสน

และบรรดาเจ้าหน้าที่ในการรวบรวมมัน
และบรรดาผู้ที่หัวใจของพวกเขาสนิทสนม
และในการไถ่ทาส
และบรรดาผู้ที่หนีสินส่วนตัว
และในทางของอัลลอฮ์
และผู้ที่อยู่ในระหว่างเดินทาง
ทั้งนี้เป็นบัญญัติอันจำเป็นซึ่งมาจากอัลลอ
ฮ์ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้
ผู้ทรงปรีชาญาณ(**อัตเตาบะฮ์ ๖๐**)

เปอร์เซ็นต์ที่ต้องออกคือ ๒.๕๐ %
จากต้นทุนทั้งหมด จุดประสงค์ในการออก
ชะกาต
คืออิสลามต้องการแก้ปัญหาความยากจน
และป้องกันเหตุร้ายต่างๆที่เกิดมาจากเพราะ

ะความยากจนอาทิเช่น การลักขโมย
การฆ่าฟัน

การทำลายเกียรติคนอื่น และในทำนองเดียวกันอิสลามต้องการสร้างความเป็นกลุ่มในสังคมและเน้นหนักปัญหาคนจนและคนยากไร้

ความแตกต่างระหว่างการออกชะกาดกับการเก็บภาษีคือ การออกชะกาดคือหน้าที่ของมุสลิมที่บริจาคด้วยความสมัครใจ
สิ่งที่ผลักดันให้กระทำสิ่งดังกล่าวคือจิตสำนึกที่ดีที่เห็นว่าจำเป็นต้องบริจาคเพื่อขัดเกลาลงจิตใจให้บริสุทธิ์จากนิสัยต่างๆที่ไม่ดี
อาทิ

ความโลภ ช่วยขัดเกลาลงจิตใจให้บริสุทธิ์จ

ากความผูกพันทางโลกที่มากเกินไปซึ่งอาจทำให้หลงลืมสิทธิผู้ยากไร้และผู้ยากจนในสังคมรอบตัว อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

และผู้ใดปกป้องการตระหนี่ที่อยู่ในตัวของเขานั่นพวกเขาเป็นผู้ประสบความสำเร็จ (อัลฮัจรฺ ๙)

นอกจากที่กล่าวมาแล้ว

การออกชะกาตเป็นการขัดเกลาจิตใจผู้ยากไร้และผู้อับจนให้บริสุทธิ์ออกห่างจากความเลวทราม อาทิ การเป็นศัตรู ต้องการแก้แค้น หรือ เกลียดชังคนรวย

เป็นต้น เพราะพวกเขาจะรู้สึกพึงพอใจในเมื่อเห็นคนรวยรับผิดชอบในหน้าที่ด้านกา

รช่วยเหลือพวกเขา ทำดีกับพวกเขาตลอด
จนการเอาใจใส่ที่ดีต่อพวกเขา แท้จริงแล้ว
ในอิสลามได้มีบทบัญญัติที่กล่าวถึงการห้
ามการละเมิดหน้าที่ด้านนี้ ส่วนหนึ่งคือ
โองการอัลลอฮ์ ซึ่งความว่า :

และบรรดาผู้ที่ตระหนี่ในสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทร
งประทานให้แก่พวกเขาจากความกรุณาข
องพระองค์นั้น

จงอย่าได้คิดเป็นอันขาดว่ามันเป็นการดีแก่
พวกเขา หากแต่มันเป็นความชั่ว
แก่พวกเขา

ซึ่งพวกเขาจะถูกคล่องสิ่งที่พวกเขาได้ตระ
หนี่มันไว้ในวันกิยามะฮ์
และสำหรับอัลลอฮ์นั้น

คือมรดกแห่งบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดิน และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้อย่างละเอียดในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำกัน (อาละอิมรอน ๑๘๐)

ท่านศาสนทูตมุฮัมมัดกล่าว ความว่า :

“ไม่มีบุคคลใดที่เป็นเจ้าของทองเหลืองและเงินแต่ไม่ให้สิทธิแก่มันเท่าที่มันสมควรได้รับ นอกจากในวันกิยามัต(ปรโลก)

ได้จัดเตรียมแผ่นเหล็กแท่งหนึ่งจากรกแล้วนำไปเผาในไฟนรกญะฮันนัม(ซ็อนรกีในวันกิยามะฮ์)

หลังจากนั้นนำแผ่นเหล็กร้อนมาจีข้างเคียงตัวเขา และหน้าผากเขา และหลังเขา ทุกครั้งที่แท่งเหล็กเย็นขึ้นถูกเผาให้ร้อนอีกเพื่

เตรียมเฉพาะเขา ในวันหนึ่งวันนั้นเท่านั้น
บ
ห้าหมื่นวันในโลกนี้ จนกว่าอัลลอฮ์ได้ตัดสิน
นบ่าวครั้งสุดท้าย
ซึ่งในวันนั้นบางคนเห็นทางของตัวเองไปส
วรรค์ และบางคนเห็นทางไปยังนรก” (
ดูเศาะฮี้ฮ์ มุสลิม ๒/๖๘๐ เลขที่ ๙๘๗)

หลักการปฏิบัติข้อที่สี่ คือการถือศีลอด เดือนรอมฎอน :

หนึ่งเดือนเต็มๆในรอบปีที่มุสลิมทั่วโลกจะ
ทำการถือศีลอด
คือการละอาหารและเครื่องดื่ม
และสิ่งต้องห้ามเช่นการร่วมหลับนอนระหว
างสามีภรรยา

เพื่อการแสดงการรักดีต่อองค์อัลลอฮ์ นับตั้งแต่ตะวันขึ้นจนถึงตะวันตกดิน ทั้งนี้พึงรู้เถิดว่าการถือศีลอดไม่ใช่เรื่องที่ถูกคิดค้นใหม่ในอิสลาม เพราะอัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย!

การถือศีลอดนั้นได้ถูกกำหนดแก่พวกเจ้าแล้ว

เช่นเดียวกับที่ได้ถูกกำหนดแก่บรรดาผู้ก่อนหน้าพวกเจ้ามาแล้วเพื่อว่าพวกเจ้าจะได้ยำเกรง (อัลบะเกาะเราะฮ์ ๑๘๓)

การถือศีลอดใช้ว่าเพียงการละอาหารร่างกายเท่านั้น

หากแต่จะรวมถึงการละอาหารภายในคือ

ารละทิ้งการกระทำที่มีผลเสียต่อการถือศีล
อดด้วยเช่น

การไปปด กานนินทาผู้อื่น การใส่ร้าย ก
ารน้อโกงและการหลอกลวง ตลอดจนกา
รละทิ้งการพูดคุยที่ไร้สาระ เพราะการงาน
เหล่านี้ถือว่าต้องห้ามในทัศนะอิสลามไม่เฉ
พะรวมภวอมเท่านั้น แต่ในรวมภวอนถือว่า
บังคับให้ละทิ้งเป็นเด็ดขาด ท่านศาสนทูต
มุฮัมมัดกล่าวความว่า :

“ใครที่ไม่ละทิ้งคำพูดที่เบี่ยงเบนโกหก
และยังทำกันอยู่ในเดือนรวมภวอน
ถือว่าอัลลอฮ์ไม่ได้หวังอะไรจากการละอา
หารและเครื่องดื่มของเขา”

การถือศีลอดคือ

การต่อสู้กับจิตใจและความต้องการโดยไม่มีขอบเขต ช่วยขัดเกลาจิตใจมนุษย์ให้บริสุทธิ์ ห่างไกลจากคำพูดที่หยาบคายและการกระทำที่ชั่วร้าย ท่านศาสนทูตกล่าวความว่า :

“อัลลอฮ์ตรัสว่า :

ทุกการการงานของมนุษย์ล้วนแล้วสำหรับเขา นอกจากการถือศีลอดซึ่งเป็นสิทธิของข้า ข้าเท่านั้นที่ตอบแทนมัน ฟังรู้เถิดว่าการถือศีลอดเปรียบเสมือนนกคุ้มเกราะ เมื่อใดที่เขาคนหนึ่งในบรรดาพวกเจ้าถือศีลอดจงอย่าได้พูดจาหยาบคายและตะโกนเสียงดัง ถ้ามีใครสักคนต่อว่าเขาหรือไล่ฆ่าเขา

า ให้เขากล่าวว่า ฉันถือศีลอดอยู่นะ แท้
จริงฉัน(ศาสนทูตมุฮัมมัด)
ขอสาบานกับอัลลอฮ์ผู้ซึ่งครองตัวฉันในกำ
มือของพระองค์
ว่าแท้จริงแล้วกลิ่นปากของคนถือศีลอดนั้น
น
คือกลิ่นหอมที่หอมฉ่ำมากสำหรับอัลลอฮ์
มากกว่ากลิ่นน้ำหอมมิสกี(ชะมดเซียง)เสี
ยอีก แท้จริงแล้วผู้ที่ถือศีลอดนั้นมีสองปร
ะการที่เขาสมควรได้รับ หนึ่งคือ
เมื่อเขาเริ่มละศีลอดเขาจะรู้สึกดีใจ สองเมื่
อเขาได้พบเจอพระเจ้าเขาในวันกิยามัตเข
าจะรู้สึกดีใจ” (เศาะฮ์ฮะบุดดะอ์อี ๒/๖๗๓
ลำดับที่ ๑๘๐๕)

ด้วยการถือศีลอดทำให้มุสลิมได้รำลึกถึงความยากลำบากของพี่น้องของเขาที่ยากไร้และขัดสน ซึ่งในที่สุดเขาย่อมเข้าหาพวกเขาและย่อมยื่นมือให้ความช่วยเหลือในสิ่งที่พวกเขาควรได้ และพยายามสอบถามข่าวคราวความทุกข์สุขพวกเขา .

หลักการปฏิบัติข้อที่ห้า คือ การประกอบพิธีฮัจญ์ :

คือการเดินทางไปยังบ้านของอัลลอฮ์ (หมายถึงไปยังกะบะฮ์ ณ นครมักกะฮ์) เพื่อประกอบพิธีฮัจญ์ที่ได้กำหนดไว้ในสถานที่เฉพาะและในเวลาที่เหมาะสม คือหลักการในเชิงบังคับสำหรับมุสลิมทุกคนที่มีสติปัญญาและบรรลุนิติภาวะทั้งชายและหญิงอยู่

างเท่าเทียมกัน เป็นการบังคับเพียงครั้งเดียวเท่านั้นในชีวิตด้วยเงื่อนไขที่ว่า จะต้องมีความสามารถทั้งสองด้าน

คือ ด้านร่างกาย

และด้านการเงิน ดังนั้นใครที่เจ็บไข้ได้ป่วยโดยอาการไม่สามารถทุเลาลงได้ก็ถือว่าไม่บังคับสำหรับเขา

แต่ถ้าเขามีทรัพย์สินเงินทองร่ำรวยก็สามารถให้คนอื่นทำแทนได้ เช่นกันคนที่ยากจนไม่มีเงินทองหรือมีไม่เพียงพอสำหรับภารครองชีพรายวันแก่เขาและครอบครัว ถือว่าไม่บังคับสำหรับเขาจนกว่าเขาจะมีความสามารถ อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

“การประกอบพิธีฮัจญ์คือการรวมตัวของมุสลิมโลกครั้งใหญ่ ณ ที่เดียวกัน เพื่อกระทำการรุกี้อัลลอฮ์ในเวลาเดียวกัน ริงวอนขออัลลอฮ์องค์เดียวกันในลักษณะที่พวกเขาอยู่ในชุดเดียวกัน” ต่างกล่าวกันว่า

لبيك اللهم لبيك ، لبيك لا شريك لك لبيك ، إن الحمد
والنعمة لك والملك لا شريك لك .

อ่านว่า

“ลับบัยกัลลอฮุมมะ ลับบัยกั ลับบัยกะ ลา
ซารีกะลัก ลับบัยกะ อินนัลฮัมดะ
วันเนียมะตะ ละกะวัลมุลกั ลา
ชะรีกะลัก”

ความว่า :

“โอ้อัลลอฮฺพวกเราได้มาถึง ณ
สถานที่แห่งนี้เพื่อน้อมรับคำบัญชาของพระ
องค์ และหวังในโปรดปรานจากพระองค์

ด้วยความเชื่อมั่นต่อความเอகะของพระองค์
แท้จริงพระองค์คือผู้ควรแก่การเคารพ
ภักดีโดยไม่มีสิ่งใดเทียบเคียง ในวันนี้ทุก
คนเท่าเทียมกันไม่ว่าสูงต่ำ ดำขาว ชนช
าวอาหรับและคนนอก ล้วนอยู่ต่อหน้าพร
องค์ด้วยความตักวา (การมีจิตศรัทธา)
อันแน่นแท้ ทั้งหมดนี้ไม่ใช่เพราะอื่นใดนอก
จากเป็นการยำถึงความเป็นพี่น้องระหว่าง
มุสลิมด้วยกัน”

คุณลักษณะเฉพาะและคุณงามความดีของ ศาสนาอิสลาม

อิสลามคือศาสนาที่ถูกประทานลงมาจากฟากฟ้าล่าสุด ย่อมมีจุดเด่นที่เต็มไปด้วยคุณงามความดีแน่นอน มีความเป็นพิเศษกว่าศาสนาอื่นๆ ก่อนอิสลาม ข้อพิเศษส่วนนี้เพียงพอแล้วและเหมาะสมกับทุกกาลเวลาและทุกหนแห่งจนถึงวันปรโลก และด้วยคุณงามความดีจุดนี้ถือว่าเป็นสาเหตุสำคัญที่จะนำไปสู่ความสงบสุขของมนุษย์ทั้งในโลกนี้และโลกหน้า

คุณลักษณะเฉพาะและคุณงามความดีของ ศาสนาอิสลามมีดังนี้ :

• มีตัวบทบ่งบอกอย่างชัดเจนว่า
อิสลามคือศาสนาที่อัลลอฮ์ทรงยอมรับ และ
พระองค์ได้ส่งบรรดาศาสนทูตของพระองค์
ซึ่งแต่ละท่านทำหน้าที่สืบทอดต่อจากศา
สนทูตท่านก่อน
เริ่มตั้งแต่สมัยศาสนทูตนูฮจนถึงสมัยท่านศา
สนทูตมุฮัมมัด ท่านกล่าวความว่า :

“เปรียบตัวฉันกับบรรดาศาสนทูตเสมือนช
ายหนุ่มคนหนึ่ง que สร้างบ้านอย่างดีและสวย
งาม

เหลือเพียงก้อนอิฐที่ยังขาดที่มุมหนึ่ง ซึ่งค
คนที่เดินรอบๆบ้านต่างกล่าวชมว่า ถ้าคุณเ
อาก้อนอิฐก้อนหนึ่งมาเสริมตรงนี้น่าจะครบ
สมบูรณ์ ท่านกล่าวว่าฉันคือก้อนอิฐก้อนนี้

น และฉันคือศาสนทูตคนสุดท้าย” (
เศาะฮ์ฮะฮ์บะฮ์ ๓/๑๓๐๐ เลขที่ ๓๓๔๒)

ยกเว้นท่านศาสนทูตอีซา

ผู้ซึ่งจะลงจากฟากฟ้าเมื่อใกล้วันอวสานโลก เพื่อลงมาเผยแพร่ความยุติธรรมบนโลกนี้แทนความอธรรมที่มีอยู่ แต่ท่านไม่ได้เอาศาสนาใหม่ลงมาเพราะท่านจะลงมาและปกครองด้วยศาสนาอิสลามตามแบบอย่างของท่านศาสนทูตมุฮัมมัด เพราะท่านได้กล่าว ความว่า : “วันกิยามะฮ์ (วันปรโลก) จะไม่บังเกิดขึ้นนอกจากบุตรของมัรยัมจะลงมาจากฟากฟ้าแล้วปกครองโลกนี้ด้วยความยุติธรรม ดังนั้นเขาจะทำลายไม้กางเขน ฆ่าหมู ยกเลิกระบบภาษี จนกระทั่งเจิ

นทองมืออย่างเหลือเฟือเพื่อ “ไม่มีคนรับ” (
เศาะฮี้ฮฺ บุกอริยฺ ๒/๘๗๕ เลขที่ ๒๓๔๔)

บรรดาศาสนทูตทุกท่านจะชักชวนคนให้
เชื่อมั่นเอกภาพของอัลลอฮฺ ห่างไกลจากก
ารตั้งภาคีต่อพระองค์ หลีกเลี่ยงการเปรีย
บเทียบพระองค์กับมัลลูก(สรรพสิ่งที่ถูกสร้า
ง

) พวกเขาจะชักชวนคนไปสู่แนวทางการ
ภักดีต่อพระองค์อัลลอฮฺ พร้อมทั้งชี้แนะมนุ
ษย์ให้เดินทางไปสู่แนวทางที่สงบสุขทั้งใน
โลกนี้และในโลกหน้า

อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

พระองค์ได้ทรงกำหนดศาสนาแก่พวกเจ้า
เช่นเดียวกับที่พระองค์ได้ทรงบัญญัติแก่นูหฺ

และที่เราได้วะฮีย์(ทรงประทานโองการขอ
งข้า)แก่เจ้าก็เช่นเดียวกับที่เราได้บัญชาแก่
อิบรอฮีม และมุซา(โมเสส)

และอีซา(เยซู)ว่า

พวกเจ้าจงดำรงศาสนาไว้ให้คงมั่น
และอย่าแตกแยกกันในเรื่องศาสนา (
อัซซุรอ ๑๓)

อิสลามคือศาสนาซึ่งท้ายสุด ดังนั้นอัลลอฮ์
จึงสัญญาจะรักษามันไว้ให้คงอยู่ตลอดไป
อัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

แท้จริงเราได้ให้ข้อตักเตือน(อัลกุรอาน)ลง
มา

และแท้จริงเราเป็นผู้รักษามันอย่างแน่นอน
(อัลฮัจร ๙)

ซึ่งหมายความว่า :

ศาสนทูตท่านสุดท้ายในศาสนาอิสลามต้องเป็นมุฮัมมัด ไม่มีศาสนทูตอีกหลังจากท่าน อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

มุฮัมมัดมิได้เป็นบิดาผู้ใดในหมู่บุรุษของพวกเจ้า

แต่เป็นศาสนทูตอัลลอฮฺของอัลลอฮฺและคนสุดท้ายแห่งบรรดานะบี (อัลอะฮฺซาบ ๔๐)

ที่กล่าวไม่ได้หมายความว่า

: เราไม่ศรัทธาและไม่เชื่อต่อบรรดาศาสนทูตและบรรดาคัมภีร์ก่อนหน้านี้ ดั่งนั้นอีซาคคือผู้สืบต่อจากศาสนาของท่านมูซา และมุฮัมมัดคือผู้สืบต่อจากศาสนาของอีซาและ

ท่านคือศาสนทูตท่านสุดท้าย มุสลิมทุกคน
ต้องศรัทธาต่อบรรดาคัมภีร์และบรรดาศาสน
ทูตก่อนท่านศาสนทูตมุฮัมมัด ถ้าใครไม่
ศรัทธาต่อพวกเขาหรือเลือกที่จะศรัทธาต่อ
บางคนเท่านั้นถือว่าเขาได้ออกนอกศาสนา
อิสลามไปแล้ว

อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธการศรัทธาต่ออัลลอ
ฮฺ

และบรรดาศาสนทูตของพระองค์และต้องกา
รที่จะแยกระหว่างอัลลอฮฺ

และบรรดาศาสนทูตของพระองค์

และกล่าวว่า

เราศรัทธาในบางคนและปฏิเสธศรัทธาใน

บางคน

และพวกเขาต้องการที่จะยึดเอาในระหว่าง
นั้น

ซึ่งทางใดทางหนึ่งนั้น ชนเหล่านี้แหละคือ
ผู้ปฏิเสธศรัทธาโดยแท้จริง

และเราได้เตรียมไว้แล้ว

ซึ่งการลงโทษที่ยังความอัปยศแก่ผู้ปฏิเสธ
ศรัทธาทั้งหลาย (**อันนิซาอฺ ๑๕๐-๑๕๑**)

• แท้จริงแล้วศาสนาอิสลามคือศาสนาที่ส
มบูรณ์ที่สุดที่นำมาด้วยบทบัญญัติที่ครบสม
บูรณ์ในทุกแง่ชีวิตทั้งในโลกนี้และโลกหน้า
า อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า
:

วันนี้เข้าได้ให้สมบูรณ์แก่พวกเจ้าแล้ว
ซึ่งศาสนาของพวกเจ้าและเข้าได้ให้ครบถ้วน
แก่พวกเจ้าแล้ว

ซึ่งความกรุณาเมตตาของข้า
และเข้าได้เลือกอิสลามให้เป็นศาสนาแก่พวก
เจ้าแล้ว

ผู้ใดได้รับความคับขันในความหิวโหย
โดยมิใช่เป็นผู้จงใจกระทำบาปแล้วไซ้
แน่นอนอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษผู้ทรง
เมตตาเสมอ (อัลมาอิดะฮ์ ๓)

ด้วยเหตุดังกล่าวอิสลามจึงเป็นศาสนาที่ดีที่สุด
และประเสริฐที่สุด

อัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

พวกเจ้านั้น

เป็นประชาชาติที่ดียิ่งซึ่งถูกให้อุบัติขึ้นสำหรับมนุษยชาติ

โดยที่พวกเจ้าใช้ให้ปฏิบัติสิ่งที่ชอบ

และห้ามมิให้ปฏิบัติสิ่งที่มิชอบ

และศรัทธาต่ออัลลอฮ์

และถ้าหากว่าบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ศรัทธากันแล้ว แน่อนมันก็เป็นการดีแก่พวกเขา

จากพวกเขานั้นมีบรรดาผู้ที่ศรัทธา

และส่วนมากของพวกเขานั้นเป็นผู้ละเมิด (

อาละอิมรอน ๑๑๐)

· ศาสนาอิสลามคือศาสนาสากลจักรวาลสำหรับมนุษยทั้งปวงไม่วั้นใคร ในทุกยุคทุกที่ อิสลามไม่ได้ลงเฉพาะบางเชื้อชาติ

ติ

หรือบางชนชั้น หรือแค่กลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง
ในบางเวลาเท่านั้น หากแต่อิสลามคือศาสน
นาที่รวบรวมมนุษย์ทุกคนไม่แบ่งสีผิว

ภาษา อาณาเขต

เผ่าพันธุ์ เวลาและสถานที่ ในพื้นฐานกา
รศรัทธาเดียวกัน ฉะนั้นไม่ว่าใครก็ตามที่
เชื่อว่าอัลลอฮ์คือพระเจ้า อิสลามคือศาสน
า มุฮัมมัดคือท่านศาสนทูตเขาย่อมอยู่ภาย
ใต้ร่มเงาแห่งอิสลามไม่ว่าเขาจะอยู่แห่งใด
และสมัยไหนก็ตาม อัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อั
ลกุรอ่าน ความว่า :

และเรามีได้ส่งเจ้ามาเพื่ออื่นใด
เว้นแต่เป็นผู้แจ้งข่าวดีและเป็นผู้ตัดเดือนแ
ก่มนุษย์ทั้งหลาย(สะบะฮฺ ๒๘)

ส่วนบรรดาศาสนทูตท่านอื่นๆก่อนมุฮัมมัด
ได้ถูกส่งเพื่อชนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเท่านั้น อัล
ลอฮ์ได้ตรัสถึงท่านศาสนทูต
นุฮฺ ความว่า :

และแท้จริงเราได้ส่งนุฮ์ไปยังประชาชาติข
องเขา แล้วเขาได้กล่าวว่า
โอ้ประชาชาติของฉันจงเคารพสักการะอัล
ลอฮ์เถิด ไม่มีผู้ได้รับการเคารพสักการะใด
ๆ สำหรับพวกท่านอีกแล้วอื่นจากพระองค์
แท้จริงฉันกลัวการลงโทษในวันอันยิ่งใหญ่

ญจะประสบแก่พวกท่าน”(อัลอะอรอฟ ๕๗)

และอัลลอฮ์ได้ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน
ความว่า :

และยังประชาชาติอาดนั้น เราได้ส่งฮูด
ซึ่งเป็นพี่น้องของพวกเขาไปเขากล่าวว่า
โอ้ประชาชาติของฉัน!

จงเคารพสักการะอัลลอฮ์เถิด

ไม่มีผู้ที่ควรได้รับการเคารพสักการะใด ๆ
สำหรับพวกท่านอีกแล้วอื่นจากพระองค์
พวกท่านไม่ยำเกรงดอกหรือ?”

(อัลอะอรอฟ ๖๕)

และได้ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

และยังประชาชาติชะมุตนั้น
เราได้ส่งซอและฮ์ซึ่งเป็นพี่น้องของพวกเขา
เขาบอกว่าโอ้ประชาชาติของฉัน!
จงเคารพสักการะอัลลอฮ์เถิด
ไม่มีผู้ที่ควรได้รับการเคารพสักการะใด ๆ
สำหรับพวกท่านอีกแล้วอื่นจากพระองค์(
อัลลอฮ์ รอฟ ๗๓)

และได้ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :
และจงรำลึกถึงลู่ขณะที่เขาได้กล่าวแก่ป
ระชาชาติของเขา

และได้ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :
และยังประชาชาติมดยันนั้น
เราได้ส่งซุฮัยบ์

ซึ่งเป็นพี่น้องของพวกเขาไป(อัลอะฮฺรอฟ ๘๕)

และได้ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

แล้วหลังจากพวกเขาเราได้ส่งมุซาพร้อมด้วยสัญญาต่าง ๆ

ของเราไปยังฟิรอาวันและบรรดาบุคคลชั้นนำของเขา

แต่พวกเขาได้ปฏิเสธศรัทธาต่อสัญญาเหล่านั้น

ดังนั้นเจ้าจงมองดูเถิดว่าบั้นปลายของบรรดาผู้ก่อความเสียหายนั้นเป็นอย่างไร(อัลอะฮฺรอฟ ๑๐๓)

และได้ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

และจงรำลึก เมื่ออีซา อิบน์ มَرْยัม
ได้กล่าวว่า โอ้วงศ์วานของอิสรออีลเอ๋ย
แท้จริงฉันเป็นศาสนทูตอัลลอฮ์ของอัลลอฮ์
มายังพวกท่าน
เป็นผู้ยืนยันสิ่งที่มีอยู่ในเตารอฮ์ก่อนหน้าฉัน
(อัศคือฟ ๖)

เพราะความเป็นสากลของศาสนาอิสลามที่
ไม่เจาะจงกาลเวลาและสถานที่ อิสลามจึง
สั่งให้มุสลิมทุกคนทำการเผยแพร่สารนี้แก่
มนุษย์ทุกคนบนโลกไม่ว่าใคร อัลลอฮ์ตรัส
ในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

และในทำนองเดียวกัน
เราได้ให้พวกเจ้าเป็นประชาชาติที่เป็นกลาง

เพื่อพวกเขาจะได้เป็นสักขีพยานแก่มนุษย์
ทั้งหลาย และศาสนทูตอัลลอฮ์
ก็จะเป็นสักขีพยานแต่พวกเขา (
อัลบะเกาะเราะฮ์ ๑๔๓)

· ศาสนาอิสลามจะคงอยู่ตลอดไม่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านบทบัญญัติและคำสอนต่างๆ

ไม่ใช่ศาสนาที่ถูกสร้างขึ้นด้วยฝีมือมนุษย์ผู้ซึ่งต้องเผชิญกับความอ่อนแอ ความผิดพลาด และตกอยู่ใต้อิทธิพลของหลายสิ่งรอบด้านเช่น ประสพการณ์ การสืบทอดและสังคม เหล่านี้คือสิ่งที่เราพบเห็นกับตาตามความเป็นจริงในสังคม การเปลี่ยนแปลงของระบบสังคมและกฎหมายต่างๆซึ่งเห

มาอยู่กับชนกลุ่มหนึ่งแต่ไม่เหมาะกับกลุ่มอื่น ๆ เหมาะกับยุคหนึ่งแต่ไม่เหมาะกับยุคอื่น ตัวอย่างเช่น

การปกครองแบบทุนนิยมที่เราเห็นจะไม่เหมาะกับการปกครองในระบบสังคมนิยม ฉะนั้นทุกระบบการปกครอง

ถูกสร้างขึ้นด้วยฝีมือคนตามความคิดเห็นและทัศนะส่วนตัวของเขา ต่อมาระบบที่ว่านี้ก็จะต้องได้รับการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงด้วยฝีมือคนที่มีประสบการณ์และความรู้มากกว่า .

ส่วนศาสนาอิสลามก็ตามที่เราได้กล่าวมาว่า เป็นศาสนาแห่งพระเจ้า ผู้ก่อตั้งคือพระเจ้าผู้สร้างสรรพสิ่งทั้งมวล ผู้ซึ่งรอบรู้ถึงค

ความเหมาะสมของสถานการณ์มนุษย์และความต้องการของมนุษย์ในทุกเรื่อง มนุษย์ไม่มีสิทธิที่จะปฏิเสธและเปลี่ยนแปลงบทบัญญัติของอัลลอฮ์ได้ถึงแม้เขาจะมีฐานะสูงส่งก็ตาม เพราะอิสลามเป็นศาสนาที่รักษาสีทธิของทุกคน .

อัลลอฮ์ได้ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน
ความว่า :

ข้อตัดสินสมัยญาฮิลียะฮ์ กระจันหรือ
ที่พวกเขาปรารถนา
และใครเล่าที่จะมีข้อตัดสินดียิ่งกว่าอัลลอฮ์
สำหรับกลุ่มชนที่เชื่อมั่น(อัลมาอิดะฮฺ ๕๐)

ศาสนาอิสลามเป็นศาสนาที่สามารถเข้ากับสถานการณ์ ด้วยเหตุนี้อิสลามจึงเป็นศาสนาที่เหมาะสมกับทุกกาลเวลาและสถานที่

ซึ่งได้นำเสนอหลักการพื้นฐานทั่วไปและกฎเกณฑ์ที่ครอบคลุมทุกเรื่องอย่างมั่นคงไม่มีการเปลี่ยนแปลงด้วยปัจจัยแวดล้อมใดๆ

ดังเช่นหลักการด้านอะกีดะฮ์ (**หลักศรัทธา**) และหลักการด้านปฏิบัติเพื่อความภักดี

ตัวอย่างเช่นการละหมาด ทั้งจำนวนหรือกัอ์ต (**จำนวนยืนนั่งในละหมาด**) เวลา

และการแจกจ่ายซะกาต

พร้อมทั้งอัตราของมัน

และสิ่งที่จำต้องแจกจ่าย การถือศีลอดพร้อมทั้งเวลาของมัน และการประกอบพิธีฮัจญ์

พร้อมทั้งรูปแบบการปฏิบัติ รวมถึงเวลาและ
ขอบเขต เป็นต้น

ทุกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและทุกเรื่องที่เกิดขึ้นใหม่ในปัจจุบันล้วนแล้วมีการกล่าวถึงในคัมภีร์กุรอานซึ่งเราสามารถที่จะนำมาใช้ได้ ส่วนบางสิ่งที่ไม่บอกในกุรอานเราจะค้นหาสิ่งนั้นจากสายรายงานที่ถูกต้องจากท่านศาสนทูตมุฮัมมัด

(ขอความสันติจงประสบแด่ท่าน)

ซึ่งถ้าได้พบเจอในสิ่งนั้น เราก็จะนำมาปฏิบัติ แต่ถ้าไม่พบขั้นต่อไปคือเป็นหน้าของนักวิชาการอิสลามที่ต้องวินิจฉัยและค้นคว้าโดยอาศัยหลักการทั่วไปในกุรอานและวจนะท่านศาสนทูตมุฮัมมัด และนำเรื่องที่เกิด

ขึ้นใหม่ในสังคมมาเทียบกับกฎแห่งศาสนา
ที่มีรากฐานมาจากกุรอานและวจนะท่านศา
สนทูต เช่น กฎที่ชื่อว่า :

รากแท้ของทุกเรื่องคือ การอนุวัติ

และกฎที่ว่า:

รักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์

และกฎที่ว่า:

การเน้นความสะอาดและละทิ้งความลำบา
ก

และกฎที่ว่า:

การขจัดสิ่งที่เป็นภัย

และกฎที่ว่า:

ปิดกั้นประตูนำสู่ความพินาศ

และกฎที่ว่า:

ความจำเป็นทั้งหมด
อนุญาตให้ทำในสิ่งที่ต้องห้าม

และกฎที่ว่า :

ความจำเป็นทั้งหมด
กำหนดปริมาณให้พอเพียงกับมัน

และกฎที่ว่า :

การป้องกันสิ่งอันตราย ต้องมาก่อนการรวบรวมสิ่งมีประโยชน์

และกฎที่ว่า:

การเลือกปฏิบัติในสิ่งที่มีอันตรายน้อยกว่า

และกฎที่ว่า:

อันตรายย่อมไม่กำจัดด้วยอันตราย

และกฎที่ว่า :

สละภัยส่วนตัวเพื่อกำจัดภัยส่วนรวม

และกฎอื่นๆ

การวินิจฉัยที่ว่านี้ไม่ได้หมายความว่า :

จะสามารถทำตามความปรารถนาของจิตใจ

และความต้องการแบบไม่มีขอบเขต แต่

การวินิจฉัยที่ว่านี้คือการเข้าไปถึงจุดมุ่งหม

ายที่นำมาซึ่งผลประโยชน์ที่ดีต่อมนุษย์โดย
ไม่ขัดแย้งกับบทบัญญัติแห่งอิสลาม เป้า
หมายคือต้องการให้อิสลามเข้ากับสถานการณ์
ปัจจุบันได้ และเหมาะสมกับความต้องการ
ของสังคม

· ศาสนาอิสลามไม่แบ่งชนชั้นและความแ
ตกต่างในการบริหารและปฏิบัติตามกฎหม
ายเพราะอิสลามถือว่าทุกคนเท่าเทียมกันไ
ม่มีความแตกต่างกันระหว่างคนรวยกับคนจ
น ระหว่างคนที่ฐานะสูงกว่ากับคนที่มีฐานะ
ต่ำกว่า ระหว่างผู้ปกครองกับประชาชนธ
รรมดา หรือระหว่างคนผิวขาวกับคนผิว
ดำ ทุกคนเสมอกันในระบบการปกครองแ
บบอิสลาม

“ครั้งหนึ่งชาวกรูรอยชกำลังพูดถึงเรื่องราวหญิงคนหนึ่งจากเผ่ามัคซุเมียะฮ์ซึ่งโดนข่อกหาขโมย พวกเขา กล่าวว่า
ใครบ้างที่จะช่วยเจรจาเรื่องนี้กับท่านศาสนทูตมุฮัมมัด ?

พวกเขาตอบว่า ไม่มีใครกล้าหอรอกนอกจากคนที่ชื่ออุซามะฮ์ ลูกของ ซัยด์เท่านั้นเป็นที่รักของท่านศาสนทูต หลังจากนั้นอุซามะฮ์ได้ไปเจรจากับท่านศาสนทูตมุฮัมมัด

และท่านตอบว่า เจ้าต้องการขอให้ช่วยเหลือให้พ้นโทษของอัลลอฮ์กระนั้นหรือ ? ท่านได้ลุกขึ้นยืน และกล่าวปราศรัยว่า

โอบุ้มนุ้ษยั้ท้ั้งหลา้ยพ้ั้งรู้เถิดว่า
แท้จริงแล้วกลุ้มชนยุกก่อกอนพวักท่านได้ปร
ระสบควา้มหายนะเพรา้ะเมือผู้มีฐา้ณะในจ่า
นวนพวักเขาขโมย พวักเขาละเลยไม่เอาพิ
ด และถ้าเมือไหร่คนอ่อนแอในจ่านวนพว
ักเขาขโมยพวักเขาลงโทษเขา ฉันขอสาบ
านว่า
ถ้ิงแม่ฟาตีมะฮ์ลุกสาวของมุฮัมมัดขโมย ฉัน
จะตัดมือเขา”

(เศ้าะฮี้ฮ์ มุสลิม ๓/๑๓๑๕ เลขที่ ๑๖๘๘)

ในศาสนาอิสลามจะมีรากฐานและแม่บทท
างศาสนาที่ชัดเจน ปราศจากข้อบกพร่อง
และการปรับปรุง ดัดแปลงหรือเกิดการเปลี่

ยนแปลง ดั่งนั้น

รากฐานที่มาของศาสนาอิสลามจะมีดังนี้

๑. คัมภีร์กุรอ่าน อันทรงเกียรติ
๒. ชุมนนะฮ์ศาดามุฮัมมัด (
แบบอย่างของท่าน)

ส่วนอัลกุรอ่าน

นับตั้งแต่ที่ได้ประทานลงมาให้กับท่านศาสนทูตมุฮัมมัดจนถึงวันนี้ ไม่มีการเปลี่ยนแปลง และถูกดัดแปลง ไม่ถูกปรับเพิ่มหรือลบบางส่วนได้ ท่านมุฮัมมัดได้ตระหนักใจการจดจำมันอย่างละเอียดโดยที่ท่านคัดเลือกบรรดาเหล่าสาวกของท่านมาเป็นผู้บันทึกและจารึกกุรอ่านอย่างดี พวกเขาคือ

ท่านอะลี มุอาวิยะฮฺ อุบัย บิน กะอับ และ
ซัยด

บินซาบิต ซึ่งทุกครั้งที่มีโองการอัลลอฮฺถูก
ประทานลงมาท่านจะสั่งบรรดาสาวกตั้งก
กล่าวจดบันทึกและแนะนำบทที่ควรบันทึกไว้

ดังนั้นโองการดังกล่าวจะถูกจารึกเป็นเล่ม
และถูกจารึกในทรวงอกเหล่าสาวกของ
ท่าน มุสลิมทุกคนจะให้ความสำคัญกับกุร
อ่านมาก พวกเขาต่างแข่งขันเพื่อเรียนรู้กุ
รอ่านและสอนมันโดยหวังอย่างที่ท่านศาสน
ทูตมุฮัมมัดกล่าว ความว่า :

ผู้ประเสริฐสุดในจำนวนพวกคุณคือ

ผู้ที่เรียนรู้กุรอ่านและสอนกุรอ่าน (**เศาะฮี้ฮฺ
บุคอรี** ๔/ ๑๙๑๙ เลขที่ ๔๗๓๙)

มุสลิมจะทุ่มเททั้งด้วยร่างกายและสรรพสิ่งเพื่อ
รับใช้และเอาใจใส่กรุอ่านให้คงอยู่ตลอดไป
ปลื้มต่อๆกันจนถึงยุคปัจจุบัน พวกเขาจะ
ท่องและอ่านกรุอ่านเพราะถือว่าการท่องแ
ละการอ่านเป็นการกระทำเพื่อแสดงความ
ภักดีอย่างหนึ่ง ท่านศาสนทูตกล่าว
ความว่า :

ใครที่อ่านส่วนหนึ่งของกรุอ่านแค่อักษรเดี
ยจะได้หนึ่งผลบุญ และหนึ่งผลบุญเท่ากับ
สิบเท่า ฉันไม่ได้กล่าวว่า **أل (อะลีฟ
ลาม มีม)** คือหนึ่งตัวอักษร
แต่ฉันคิดว่า **อะลีฟ (أ)** คือหนึ่งอักษร **ลาม
(ل)** หนึ่งอักษร และ **มีม (م)** คือหนึ่งอักษร (

ทั้งหมดสาม แต่ละอักษรได้หนึ่งผลบุญ) (
สุนัน ตีรมีซี ๕/๑๗๕ เลขขที่ ๒๙๑๓)

ส่วนซุนนะท่านศาสนทูต (แบบอย่าง)

ถือว่าเป็นรากฐานข้อมูลของอิสลามอันดับ
ที่สอง ทำหน้าที่เพื่ออธิบายกรอ่าน และชี้
แจงบทบัญญัติที่มีอยู่ในกรอ่าน แบบอย่าง
ของท่านได้ถูกเก็บรักษาไว้อย่างดีด้วยสาย
รายงานที่ดีจากบรรดาเหล่าสาวกของท่าน
ผู้ซึ่งสละร่างและชีวิตของพวกเขาเพื่อการ
เรียนรู้แบบอย่างของท่านอย่างละเอียดไม่ว่า
จะเป็นในด้านการศึกษาเกี่ยวสายรายงาน
ของมัน

หรือแม่บทของมัน หรือทำการศึกษาระดับ
ความถูกต้องของมัน ตลอดคนเรื่องราวที่เกี่

ยวกับสายรายงานของมันและระดับของพวกเขา ฉะนั้นพวกเขาจะรายงานทุกการกระทำของท่านศาสนทูตมุฮัมมัดอย่างละเอียด พวกเขาจะไม่ยึดเอานอกจากสิ่งที่พบว่ามีการรายงานอย่างถูกต้องจากท่านศาสนตามุฮัมมัด อะไรที่ถึงมือเราถือว่าเป็นริสฎ์ปราชจากการใส่ร้าย บุคคลใดอยากจะศึกษาเกี่ยวกับวิธีการจดบันทึกสุนนะท่านศาสนทูตก็สามารถที่จะศึกษาได้จากหนังสือที่เกี่ยวข้องกับวิชานี้โดยเฉพาะ

ซึ่งอิสลามเรียกวิชานี้ว่า (มุชฎาะละฮ์ ฮะดีษ) ซึ่งเป็นวิชาเฉพาะเพื่อรับใช้ด้านนี้ ทั้งนี้บ่งบอกว่า

แบบอย่างของท่านศาสนทูตมุฮัมมัดทั้งวาจา การกระทำ การยอมรับ

ล้วนแล้วมีภาระงานอย่างชัดเจน ถึงมือเราอย่างถูกต้องแบบไม่ต้องสงสัย จุดนี้แสดงให้เห็นว่า

การทุ่มเทเพื่อรับใช้ด้านนี้ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย .

· ศาสนาอิสลาม

ให้ความเท่าเทียมกันกับทุกคนด้านความปีนมา ทั้งชายและหญิง ขาวดำ อารับหรือไม่ก็ตาม ดังนั้นคนแรกที่ถูกสร้างขึ้นมาคือ ท่านศาสนทูตอาดัม

ซึ่งถือว่าเป็นเจ้าพ่อแห่งมนุษย์ทั้งปวง จากตัวของอาดัมได้สร้างภรรยาเขาที่ชื่อ ฮาวาอู เจ้าแม่แห่งมนุษย์ ซึ่งมนุษย์ทุกคนในโลกนี้ต้องมาจากเชื้อสายของท่านทั้งส

อง ดังนั้นแสดงให้เห็นว่ามนุษย์ทุกคนมีที่ม
อันเดียวกัน อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอ
าน ความว่า :

มนุษย์ชาติทั้งหลาย !

จงยำเกรงพระเจ้าของพวกเจ้าที่ได้บังเกิด
พวกเจ้ามาจากชีวิตหนึ่ง

และได้ทรงบังเกิดจากชีวิตนั้นซึ่งคู่ครองข
องเขา

และได้ทรงให้แพร่สะพัดไปจากทั้งสองนั้น
ซึ่งบรรดาชายและบรรดาหญิงอันมากมาย
และจงยำเกรงอัลลอฮฺที่พวกเจ้าต่างขอกัน
ด้วยพระองค์ และพึงรักษาเครือญาติ (

อันนิซาอฺ ๑)

ท่านศาสนทูตมุฮัมมัดกล่าวซึ่งความว่า :
แท้จริงแล้วอัลลอฮ์ได้ขจัดความหึงเวยะโสแ
ละ

ความโ้ฮวดด้านเครือญาติของยุคญะฮิลี
ยะฮ์ (

ยุคแห่งความมมงายของอาหรับก่อนอิสลา
ม) ทั้งมุอิมิน (ผู้ศรัทธา)

ผู้ยำเกรง คนเลวผู้โชคร้าย และมนุษย์ทั้ง
ปวงล้วนแล้วมาจากอาดัม

และอาดัมมาจากดิน

(ดู มุสนัด อิมามอะฮ์มัด ๒/๓๖๑ เลขที่
๘๗๒๑)

ดังนั้น มนุษย์ทุกคนที่มีอยู่และกำลังจะมีต
อไปในแผ่นดินนี้

เป็นส่วนหนึ่งที่มาจากเชื้อสายอาดัม ซึ่งเดิมแล้วอยู่ในศาสนาอันเดียวกัน ภาษาเดียวกัน แต่ด้วยเหตุที่พวกเขาที่มีจำนวนมากและเฟื่องขึ้นเรื่อยๆก็เลยแยกแยะกันอยู่บนแผ่นดิน แพร่กระจายไปทั่วโลก ส่งผลให้เกิดความแตกต่างทางด้านภาษา สีผิว และพฤติกรรมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้เพราะสถานการณ์ความเป็นอยู่ของแต่ละที่ถือว่าเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดความแตกต่าง และแน่นอนความแตกต่างในลักษณะนี้จะส่งผลให้เกิดความแตกต่างด้านความคิด ความเป็นอยู่ สุดท้ายส่งผลให้เกิดความแตกต่างด้านความเชื่อ อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

และมนุษย์นั้นไม่ใช่อื่นใด
นอกจากเป็นประชาชาติเดียวกัน
และพวกเขา ก็แตกแยกกัน
และหากมิใช่ลิขิตได้บันทึกไว้ที่พระเจ้าขอ
งพวกเขาแล้วแน่นอนก็คงถูกตัดสินระหว่าง
งพวกเขา ในเรื่องที่พวกเขาขัดแย้งกัน (
ยูนุส ๑๙)

คำสอนอิสลามให้ความสำคัญเสมอภาคแต่ทุกคน
ต่อหน้าองค์อภิบาลอัลลอฮ์ โดยไม่แบ่งแย
กกันเพราะปัจจัยด้านเชื้อชาติ สีผิว
ภาษาและประเทศ ทุกคนเท่าเทียมกันในก
ารปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งอิสลาม อัลลอฮ์
ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

โอ้มนุษยชาติทั้งหลาย

แท้จริงเราได้สร้างพวกเจ้าจากเพศชาย

และเพศหญิง และเราได้ให้พวกเจ้าแยกเป็น
เผ่า

และตระกูลเพื่อจะได้รู้จักกัน แท้จริงผู้ที่มี
เกียรติยิ่งในหมู่พวกเจ้า ณ ที่อัลลอฮ์นั้น

คือผู้ที่มีความยำเกรงยิ่งในหมู่พวกเจ้า แท้
จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้อย่างละเอียด
ถี่ถ้วน (อัลฮุจญุรอต ๑๓)

เนื่องด้วยความแตกต่างที่ว่านี้ อิสลามจึง
มีความเห็นว่า

มนุษย์ทุกคนเท่าเทียมกันในด้านความอิสระ
ที่มีขอบเขตเป็นอันดับแรก หมายถึงขอบ
เขตในศาสนาปราศจากความอิสระที่เหมือ

นลัตว์ ความอิสระที่ว่านี้ ส่งผลให้มนุษย์ไ
ด้รับสิทธิดังต่อไปนี้ :

๑. อิสระด้านความคิด

และแสดงเหตุผล ดังนั้นอิสลามเน้นให้ทุก
คนที่นับถืออิสลามกล่าวแต่ความดีและเสนอ
ความคิดและแนวคิดที่สร้างสรรค์มีจุดประ
สงค์ ให้พวกเขาเย็นยัดกับสังฆธรรมอย่างแ
น่แท้ไม่หวาดหวั่นคำตำหนิของคน .

ท่านศาสนทูตมุฮัมมัดกล่าวความว่

: การญิฮาด(การต่อสู้ในหนทางอัลลอฮ์)
ที่ดีเลิศคือการที่เจ้ากล้าพูดความจริงต่อหน้
าผู้มีอำนาจหรือหัวหน้าผู้ธรรม(ดูสุนันอะ
บิดาวูด ๔/๑๒๔ เลขที่๔๓๔๔)

บรรดาสาวกท่านศาสนทูตมุฮัมมัดต่างแข่งขันเพื่อปฏิบัติตามหลักการอันนี้ คนหนึ่งไต่กล่าวแก่ท่านอุมัร ผู้ปกครองอิสลามสมัยนั้น ว่า

โอ้อามิรมุมินีน(ผู้ปกครองของมุสลิม)

เจ้าจงอย่าเกรงอัลลอฮ์เถิด แล้วอีกคนที่ฟังก็ลุกขึ้นปฏิเสธและกล่าวทันทีว่า นี่คุณว่าอามิร จงอย่าเกรงด้วยกระนั้นหรือ ?

ท่านอุมัรตอบทันทีว่า ปล่อยเขาเถอะ
ให้เขาพูดออกมา

เพราะความดีจะไม่บังเกิดขึ้น

ถ้าพวกคุณไม่ว่าอะไรเรา และความดีจะไม่บังเกิดขึ้นเหมือนกันถ้าพวกเราไม่ยอมรับจากพวกคุณ .

ในเหตุเช่นนี้เหมือนกันครั้งหนึ่งท่านอาลีได้ทำการตัดสินใจในบางเรื่องโดยใช้ความคิดส่วนตัวของท่าน เมื่อท่านอุมร์ได้ถูกถามถึงเรื่องดังกล่าว ท่านตอบว่า ถ้าให้ฉันตัดสินใจฉันคงตัดสินใจในลักษณะอื่น มีคนถามว่า แล้วมีเหตุอันใดที่ห้ามท่านไม่ให้โต้ตอบอาลีวันนั้น ? ท่านตอบว่า

ถ้าเรื่องนั้นมีในอัลกุรอานและแบบอย่างของท่านศาสนทูตมุฮัมมัดฉันโต้ตอบแน่ แต่มันเป็นแค่ความคิด และแน่นอนความคิดย่อมเท่าเทียมกัน ไม่มีใครรู้หรือกว่าความคิดไหนที่ถูกต้องกว่าในสายตาของพระองค์อัลลอฮ์

๒. ทุกคนมีอิสระเท่าเทียมกันในการแสวงหาและครองปัจจัยยังชีพ อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

และจงอย่าปรารถนาในสิ่งที่อัลลอฮฺได้ทรงให้แก่บางคนในหมู่พวกเจ้าเหนือกว่าอีกบางคน

สำหรับผู้ชายนั้นมีส่วนได้รับจากสิ่งที่พวกเขาได้ขวนขวายไว้

และสำหรับหญิงนั้นก็มีส่วนได้รับจากสิ่งที่พวกนางได้ขวนขวายไว้ (อันนิซาอฺ ๓๒)

๓. ทุกคนมีโอกาสในการรับรู้และศึกษา และอิสลามถือว่าเป็นสิ่งที่บังคับให้ทำด้วยท่านศาสนทูตมุฮัมมัดกล่าวความว่า : การแสวงหาวิชาความรู้เป็นเรื่องวาญิบ (

บังคับให้ทำ) กับมุสลิมทุกคน(ดูสุนัน อิบน์
มาญะฮฺ ๑/๘๑ เลขที่ ๒๒๘)

๔. ทุกคนมีสิทธิได้รับประโยชน์จากสิ่งร
อบด้านในจักรวาลนี้อย่างเท่าเทียมกันแต่ใ
นขอบเขตที่ศาสนากำหนด อัลลอฮฺตรัสใน
คัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

พระองค์คือผู้ทรงทำแผ่นดินนี้ให้ราบเรียบ
สำหรับพวกเจ้า

ดังนั้นจงสัญจรไปตามขอบเขตของมันและ
จงบริโภคจากปัจจัยยังชีพของพระองค์
และยังพระองค์เท่านั้นการพินคินชีพ(
อัลมุลก ๑๕)

๕. ทุกคนมีสิทธิในการรับตำแหน่งการบริหารอย่างเท่าเทียมกัน แต่ด้วยเงื่อนไขที่ว่า มีสิทธิและมีความสามารถพอ ท่านศาสนทูตกล่าวความว่า :

ใครได้รับมอบหมายให้เป็นผู้นำชาวมุสลิมแล้วแต่งตั้งบุคคลใดสักคนเนื่องจากความรู้ สักรักใคร่ต่อกันเพื่อดูแลเรื่องราวของมุสลิม สำหรับเขาคือคำสาปแช่งของอัลลอฮ์ และพระองค์ไม่ทรงตอบรับความบริสุทธิ์และความยุติธรรมจากเขาอีกจนกว่าจะไล่เขาให้เข้านรกญะฮันนัม (ชื่อนรก) และใครได้มอบให้กับบุคคลอื่นซึ่งของต้องห้าม แน่นอนเขาได้ละเมิดของที่อัลลอฮ์ห้า

มโดยไม่ชอบธรรม สำหรับเขาคือการสาป
แช่งของอัลลอฮ์ หรือ ท่านกล่าวว่า
ฉันไม่สนใจเขาภายใต้ความรับผิดชอบของ
อัลลอฮ์

อิสลามได้บอกแก่เราว่า การมอบอำนาจให้
คนที่ไม่เหมาะสมคือการทำลายความเชื่อ
สัตย์ซึ่งเป็นการเตือนว่า โลกนี้ใกล้สูญเสีย
ทุกทีแล้ว และวันกิยามัตจะเกิดขึ้นอีกไม่นาน
(วันสิ้นสุดของโลกนี้

) ท่านศาสนทูตกล่าวว่า
: เมื่อความเชื่อสัตย์หายไปจงรอวันกิยามัต
มีคนถามว่า โอ้

ท่านศาสนทูตอัลลอฮ์ความเชื่อสัตย์หายไป
อย่างไร? ท่านตอบว่า เมื่อให้หน้าที่ความ

รับผิดชอบแต่คนที่ไม่เหมาะสมจนรวันกีย
ามัตเถิด (**เศาะฮี้ฮ บุกอรัยฺ ๕/๒๓๘๒ เลขที่
๖๑๓๑**)

· ในศาสนาอิสลามไม่มีคำว่า อำนาจวิ
ญญาณ เหมือนอำนาจที่ให้เฉพาะแก่ผู้นำ
ศาสนาอย่างที่เราพบเห็นในศาสนาอื่น เ
ตุผลคือ

อิสลามมาเพื่อกำจัดทุกสื่อที่เป็นตัวกลางระ
หว่างพระองค์อัลลอฮ์กับบ่าวพระองค์ อัล
ลอฮ์ได้ตำหนิพวกมุชรีกิน(
คนที่ทำภาคีต่ออัลลอฮ์)

ที่นำสื่อมาเป็นตัวกลางระหว่างอัลลอฮ์กับบ
าว ดังนั้นอัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน
ความว่า :

พึงทราบเถิด

การอิวาตะฮฺ(การปฏิบัติตามคำสั่งของอัลลอฮฺเพื่อการร่ำกดี)โดยบริสุทธิ์ใจนั้นเป็นของอัลลอฮฺองค์เดียว ส่วนบรรดาผู้ที่ยึดถือเอาบรรดาผู้คุ้มครองอื่นจากอัลลอฮฺ

โดยกล่าวว่าเรามีได้เคารพร่ำกดีพวกเขา เว้นแต่เพื่อทำให้เราเข้าใกล้ชิดต่ออัลลอฮฺ(อัซซุมัร ๓)

อัลลอฮฺได้อธิบายให้เรารู้ว่า บรรดาสื่อทั้งหมดไม่ได้ให้เกิดผลดี

ผลร้ายแก่พวกเขาหรอก เพราะมันเป็นสิ่งทีอัลลอฮฺสร้างขึ้นมาเหมือนพวกเขาไม่มีผิด ดังนั้นพระองค์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

แท้จริงบรรดาผู้ที่พวกเจ้าวิงวอนขออื่นจาก
อัลลอฮ์นั้นคือ
ผู้ที่เป็นบ่าวเยี่ยงพวกเจ้านั่นเอง
จงวิงวอนขอต่อพวกเขาเถิด
แล้วจงให้พวกเขาตอบรับพวกเจ้าด้วย
หากพวกเจ้าเป็นผู้พูดจริง(อัลอะอรอฟ
๑๙๔)

อิสลามสนับสนุนให้เราผูกพันอัลลอฮ์โดยตรง
ไม่มีสื่อช่วย เป็นการผูกพันที่ยืนบนราก
ฐานแห่งอิมาน (การศรัทธา)
และการมอบตัวอย่างบริสุทธิ์ในทุกเรื่อง
อาทิเช่น
การขอความช่วยเหลือ การขอไถ่โทษ ใ
ครที่มีบาปจงยกมือวิงวอนขออัลลอฮ์ เรียก

ร้องพระองค์อย่างจริงจัง ขอความกรุณาให้พระองค์ปลดบาปให้ไม่ว่าบ่าวจะอยู่ที่ไหน และในสถานการณ์ใด อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

และผู้ใดที่กระทำความชั่วหรืออธรรมแก่ตัวเอง แล้วเขาขออภัยโทษต่ออัลลอฮฺ เขาก็จะพบว่าอัลลอฮฺเป็นผู้ทรงอภัยโทษเป็นผู้ทรงเมตตา(อันนิซาอฺ ๑๑๐)

ดังนั้น ในอิสลามไม่มีคนที่เรียกว่า (ริฎาลุดดิน)
เจ้าแห่งศาสนาที่คอยให้การอนุมัติหรือห้าม หรือ
ปลดบาป โดยตั้งตัวเองว่าเป็นทูตแทนพระ

เจ้ายังบ่าว คอยแต่งบทบัญญัติให้คน
หรือ

คิดค้นหลักศรัทธาขึ้นมา หรือคอยปลดบา
ปพวกเขา ให้สิทธิแก่คนเข้าสวรรค์ตามใ
จชอบ ออกคำสั่งห้ามใครที่พวกเขาต้อง
การ เพราะอิสลามถือว่า
ผู้มีสิทธิในการออกบัญญัติคือพระองค์เท่า
นั้นเพียงผู้เดียว .

ท่านศาสนทูตมุฮัมมัด

กล่าวในขณะที่ท่านอธิบายโองการอัลลอฮ์
ซึ่งความว่า :

พวกเขาได้ยึดเอาบรรดานักปราชญ์ของพ
วพวกเขา

และบรรดาบาดหลวงของพวกเขาเป็นพระเจ้าอื่นจากอัลลอฮ์ (อัดเตาบะฮ์ ๓๑)

ท่านกล่าวว่า ฟังรู้เถิดว่า พวกเขาไม่ได้เคารพบูชาบุคคลเหล่านั้นที่ แต่เมื่อไหร่ที่บุคคลเหล่านั้นอนุมัติสิ่งใด พวกเขาจะตาม และเมื่อไหร่ที่บุคคลเหล่านั้น ห้ามพวกเขาทำตาม (ดูสุนัน ตีรมีซี ๕/๒๓๘ เลขที่ ๓๐๙๕)

· ศาสนาอิสลาม
คือศาสนาที่ยึดเอาแนวการซุรอย์ (ขอคำแนะนำและปรึกษาร่วมกัน)
ในทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับด้านศาสนาและทางโลก อัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน
ความว่า :

และบรรดาผู้ตอบรับต่อพระเจ้าของพวกเขา
และตำราลงหมาด

และกิจการของพวกเขามีการปรึกษาหารือ
ระหว่างพวกเขาและเขาบริจาสิ่งที่เราได้
ให้เครื่องปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา (อัซซุรอ
๓๘)

ระบบชุรอย์ คือสิ่งปรารถนาหลักในบัญญัติ
แห่งอิสลาม ด้วยเหตุนี้ท่านศาสนทูตอิสลาม
าม

จึงได้สั่งให้ปฏิบัติตาม อัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์
อัลกุรอาน ความว่า :

เนื่องด้วยความเมตตาจากอัลลอฮ์นั่นเอง
เจ้า(มุฮัมมัด)

จึงได้สุขภาพอ่อนโยนแก่พวกเขาและถ้าหา

กเจ้าเป็นผู้ประพฤติหยาบช้า
และมีใจแข็งกระด้างแล้วไซ้
แน่อนพวกเขาเกีย้อมแยกตัวออกไปจากร
อบ ๆ เจ้ากันแล้ว
ตั้งนั้นจงอภัยให้แก่พวกเขาเถิด
และจงขออภัยให้แก่พวกเขาด้วย
และจงปรึกษาหารือกับพวกเขาในกิจการที่
งหลาย (อาละอิมรอน ๑๕๗)

ระบบซุรอย์ เป็นระบบหนึ่งที่น่าไปสู่ความ
ถูกต้องและผลประโยชน์ที่ดีเลิศ มุสลิมส
มัยอิสลามเพิ่งมาแรกๆได้ปฏิบัติหลักการซุ
รอย์นี้กับเรื่องศาสนาและคุณยา (ทางโลก
)

ของพวกเขา จนทำให้เรื่องราวของพวกเขา

หารุ่งโรจน์และไปด้วยดี เมื่อไหร่ที่พวกเขา
าเนออกจากหลักการนี้พวกเขาเลยต้องเผชิญ
กับความต่ำต้อยในเรื่องศาสนาและทาง
โลกของพวกเขา

· ศาสนาอิสลาม

ได้บัญญัติสิทธิความชอบธรรมระหว่างมนุษย์ด้วยกัน

ในทุกระดับชั้น เพื่อที่พวกเขาจะอยู่อย่างมีความรักใคร่ระหว่างกัน บรรลุผลประโยชน์ทางศาสนา รุ่งเรืองในทางโลก เริ่มด้วยสิทธิของพ่อแม่ และสิทธิของลูกหลาน สิทธิของบรรดาญาติ และคนใกล้บ้าน สิทธิของเพื่อนฝูง

...เป็นต้น อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน
ความว่า :

และจงเคารพสักการะอัลลอฮฺเถิด
และอย่าให้มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นภาคีกับพระอ
งค์

และจงทำดีต่อผู้บังเกิดเกล้าทั้งสองและต่อ
ผู้เป็นญาติที่ใกล้ชิด

และเด็กกำพร้าและผู้ขัดสน

และเพื่อนบ้านใกล้เคียงและเพื่อนที่ห่างไกล
และเพื่อนเคียงข้าง และผู้เดินทาง

และผู้ที่มีมือขวาของพวกเขาเจ้าครอบครอง

แท้จริงอัลลอฮฺ ไม่ทรงชอบผู้ยะโส

ผู้โอ้อวด(อันนิซาอฺ ๓๖)

ท่านศาสนทูตมุฮัมมัดกล่าวว่า
จงอย่าได้อิจฉาระหว่างกัน หรือแกล้งให้
ราคาสินค้าแพงขึ้น หรือ
สร้างความโกรธระหว่างกัน หรือ
หันหน้าเพื่อสหายเมื่อเจอกัน หรือ
การเสนอสินค้าตัวเองในราคาที่ถูกลงกว่าให้
กับคนซื้อที่กำลังจะซื้อสินค้าคนอื่น และจ
งเป็นบ่าวของอัลลอฮ์อย่างเป็นพี่น้องกัน ม
สลิมคือพี่น้องของมุสลิม ไม่กดขี่เขา ไม่ท
อดทิ้งเขา
ไม่ดูถูกเขา การศรัทธาอยู่ที่นี้และท่านได้
เข้าไปที่หน้าอกสามครั้ง บุคคลหนึ่งจะถูก
เพื่อนมุสลิมด้วยกันตามระดับความเลวที่เขา
มี มุสลิมกับมุสลิมเป็นที่ต้องห้ามเพราะเลือ

ด สรรพสิ่ง และศักดิ์ศรี (เศาะฮี้ฮ์
มุสลิม ๔/๑๙๘๖ เลขที่ ๒๕๖๔)

ท่านได้กล่าวอีกว่า :

คนหนึ่งในจำนวนพวกเจ้าจะไม่ศรัทธา
นอกจากเขาจะรักเพื่อพี่น้องเขาดังที่เขารัก
เพื่อตัวเอง (เศาะฮี้ฮ์ บุคอรี ๑/๑๔ เลขที่
๑๓)

ถึงแม้ศัตรูอิสลามยอมมีสิทธิของพวกเขา
พ่อของอะชีซ บิน อุมัยร พี่น้องมัศอับ บิน
มุมัร เล่าว่า

ครั้งหนึ่งฉันตกเป็นเชลยสงครามในสงคราม
มบะดร์ และท่านศาสนทูตมุฮัมมัดกล่าวว่า

จงทำดีกับเจลยทุกคน และครั้งหนึ่งฉันอยู่กับบรรดาพวกชนอันศอร์(เหล่าสาวกท่านศาสนทูตที่ฟ้านัก อนุกรมะดีนะฮ์)

เมื่อพวกเขายกอาหารกลางวันและอาหารกลางวันให้ฉัน พวกเขาจะกินแค่ลูกอินทผาลัมแล้วจะเสียดละขนมปังให้ฉันกิน เนื่องจากคำสั่งเสียของท่านศาสนทูตที่ให้กับพวกเขา (ดูอัลมูอญัม เคาะซีร ๑/๒๕๐ เลขที่ ๔๐๗)

และยิ่งไปกว่านั้น

อิสลามได้ให้สิทธิแก่สัตว์เช่นกัน ท่านศาสนทูตกล่าว ความว่า :

ผู้ใดฆ่านกตัวเดียวอย่างไร้สาระ มันจะกลับ

บไปหาอัลลอฮ์วันกิยามัตและกล่าวว่า โอ้
พระเจ้าของฉันแท้จริงแล้วคนนั้นได้ฆ่าฉัน
ไปอย่างไรสาระ ไม่ได้ฆ่าฉันเพื่อประโยชน์อันใด
(เศาะฮี้ฮ อิบน์อุมัร ๑๓/๒๑๔
เลขที่ ๕๘๙๔)

และรายงานจากอิบน์อุมัร
ซึ่งวันหนึ่งท่านได้เดินผ่านกลุ่มเยาวชนกลุ่ม
หนึ่ง พวกเขากำลังรวมตัวกันยิงเป้าไปยัง
นกตัวหนึ่งแล้วทิ้งจำนวนลูกศรที่ไม่โดนใ
ให้กับเจ้าของนก เมื่อพวกเขาเห็นท่านอุมัร
เลยแยกย้ายกันวิ่งหนี ท่านอุมัรกล่าวว่า
ใครเป็นคนทำ ?

การสาปแช่งอัลลอฮ์แต่คนที่ทำ แท้จริงแล้ว
วท่านศาสนทูตมุฮัมมัดทรงสาปแช่งคนที่

นำสัตว์ที่มีวิญญาณมาเป็นจุดยิงเป้า (
 เศาะฮี้ฮมุสลิม ๓/ ๑๕๕๐ เลขที่ ๑๙๕๘)

วันหนึ่งท่านศาสนทูตได้เดินผ่านแล้วพบเจ
ออฐตัวหนึ่งซึ่งท้องของมันบางเกือบจรดห
ลังของมันเพราะความหิว

ท่านกล่าวว่า จงอย่าเกรงอัลลอฮ์ให้แก่สัตว์เ
ดีร้ายฉาน จงจับขี้มันในฐานะที่มันดี
จงกินเนื้อมันในฐานะที่มันดี

(เศาะฮี้ฮ อิบนุคุศัยมะฮ์ ๔/๑๔๓ เลขที่
๒๕๔๕)

อิสลามได้ให้สิทธิแก่กลุ่มชนมากกว่าคนเดี
ยว และแต่คนเดียวมกกว่ากลุ่มชนในบา
งกรณี บุคคลหนึ่งทำงานเพื่อบุคคลส่วนร

วม ส่วนบุคคลส่วนรวมทำงานเพื่อบุคคลหนึ่ง ท่านศาสนทูต กล่าวว่า

คนมุอิมิน (คนศรัทธา)

กับมุอิมินเปรียบเสมือนสิ่งก่อสร้างซึ่งแต่ละคนต่างเสริมสร้างให้แข็งแรงซึ่งกันและกัน

แล้วท่านเอานิ้วมือทั้งสองข้างมาสอดเข้าหากัน (เศาะฮี้ฮฺ บุคอรี ๑/๑๘๒ เลขที่ ๔๖๗)

ในกรณีที่เกิดความขัดแย้งกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตัวกับผลประโยชน์ส่วนรวมให้ยึดเอาผลประโยชน์ส่วนรวมมาก่อน เช่น การทำลายบ้านที่เอนเอียงทำท่าจะล้มเพื่อประโยชน์ส่วนรวมหลังจากจ่ายค่าเสียหายรายงานจากสะมุเราะฮฺ บิน ญุนดุบ ว่า

เขามีต้นไม้อินทพาล์มใกล้รั้วของคนอันศอ
ร์ เขาเล่าว่า

พร้อมคนอันศอมีภรรยาเขาด้วย ทุกครั้ง
ที่สามุเราะฮฺเข้าไปหาต้นไม้อินทพาล์มของเข
าสร้างความรบกวนแก่เขามาก เลยเขาข
อให้สามุเราะฮฺขายให้เขา หรือไม่ก็
อนุญาตให้คั้นย่ำได้ แต่สามุเราะฮฺไม่ยอม
ม คนอันศอได้ฟ้องท่านศาสนทูตถึงเรื่อง
ดังกล่าว ท่านศาสนทูตขอให้สามุเราะฮฺขาย
ให้เขา หรือ

ปล่อยให้คนอันศอคั้นย่ำต้นไม้
ให้ แต่สามุเราะฮฺไม่ยอม ท่านศาสนทูตขอ
ให้เขามอบให้ท่านและพร้อมที่ให้ค่าทดแทน
ให้ แต่สามุเราะฮฺยังดื้อดึงไม่ยอมทำตาม

สุดท้ายท่านศาสนทูตมุฮัมมัดกล่าวว่า คุณคือตัวสร้างปัญหา จากนั้นท่านจึงสั่งให้คนอันศอร์ไปถอนต้นอินทผาลัมทันที ([สุนันบัยฮะกีษ ๖/๑๕๗ เลขที่ ๑๑๖๖๓](#))

· ศาสนาอิสลามคือศาสนาแห่งความเมตตา ชักชวนคนให้ทิ้งห่างความรุนแรงในหลักสั่งสอนอิสลาม ท่านศาสนทูตมุฮัมมัดกล่าวว่า

บรรดาผู้เมตตาทั้งหลายอัลลอฮ์เมตตาจงเมตตาต่อมนุษยชาวลโลก บรรดาชนที่อยู่บนฟากฟ้าย่อมเมตตาท่าน ความเมตตาเป็นส่วนหนึ่งของนามอัลลอฮ์ ผู้ใดรักษามัน อัลลอฮ์รักษาเขา ผู้ใดตัดขาดมัน

อัลลอฮ์ตัดขาดเขา (
อัลมุสตัดรอกอะลัศเศาะฮีย์ฮันน
๔/๑๗๕ เลขที่ ๗๒๗๔)

อิสลามไม่ได้เจาะจงว่าให้เมตตาต่อมนุษย์เ
ทำนั้น

ทว่าจะรวมถึงสัตว์ด้วย ผู้หญิงคนหนึ่งได้เ
เข้านรกเพราะทารุณต่อสัตว์ ท่านศาสนทูต
กล่าวว่า ผู้หญิงคนหนึ่งได้ถูกลงโทษเพรา
ะแมวที่เขาขังไว้จนตาย

แล้วเข้านรก เธอไม่ได้ให้อาหารมัน ไม่เ
ให้น้ำมันตลอดเวลาที่กะขังมัน และไม่ปล่อ
ยมันเพื่อมันจะได้หาอาหารกินเอง (
เศาะฮีย์ฮุบคอรีย์ ๓/๑๒๘๔ ๓๒๙๕)

ในทางตรงข้าม

ความเมตตาต่อสัตว์คือหนทางสู่สวรรค์ได้
ท่านศาสนทูตได้กล่าวความว่า :

ในขณะที่ชายหนุ่มคนหนึ่งได้เดินบนท้องถนนเขารู้สึกกระหายอย่างแรง แล้วไปเจอบ่อน้ำแห่งหนึ่ง เขาจึงลงไปใบบ่อแล้วดื่มน้ำหลังจากที่เขาปีนขึ้นมาเขาเจอหมาตัวหนึ่งแลบลิ้นด้วยความกระหายกำลังเลียดินเปียก เขากล่าวในใจว่า แน่อนหมาตัวนี้กระหายน้ำเหมือนที่ฉันเคยกระหายน้ำ เขารีบลงไปใบบ่อทันทีและเอาร่องเท้าใส่น้ำแล้วให้หมากิน อัลลอฮฺชมเชยการกระทำของเขาเลยพระองค์ปลดบาปเขา บรรดาเหล่าสาวกที่ฟังอยู่ถามท่านว่า แล้วเราได้ผล

บุญด้วยเหรออกจากการกระทำของเราต่อสัตว์?
ท่านตอบว่า ใช่

การทำดีต่อสัตว์มีชีวิตทุกชนิดได้ผลบุญ (**บุคคลีย์ ๒/๘๗๐ เลขที่ ๒๓๓๔**)

ที่ผ่านมาก็คือความเมตตาปราณีที่อิสลามมีต่อสัตว์ ซึ่งเน้นหนักอย่างดี ฉะนั้นการเมตตาของอิสลามที่มีต่อมนุษย์ย่อมมากกว่านี้ อีกในฐานะที่มนุษย์คือสิ่งถูกสร้างที่ประเสริฐสุด อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

และโดยแน่นอน

เราได้ให้เกียรติแก่ลูกหลานของอาดัม

และเราได้บรรทุกพวกเขาทั้งทางบกและทางทะเล

และได้ให้ปัจจัยยังชีพที่ดีทั้งหลายแก่พวกเขา

และเราได้ให้พวกเขาดีเด่นอย่างมีเกียรติเหนือกว่าผู้ที่เราได้ให้บังเกิดมาเป็นส่วนใหญ่ (อัลอิสรออ ๗๐)

· ศาสนาอิสลามไม่มีระบบบวชเป็นพระหรือชีและการตัดขาดทางโลกโดยไม่สนใจแม้แต่นิดเดียว หรือไม่ลิ้มรสชาติของสิ่งดีๆที่อัลลอฮ์สร้างมาเพื่อบริการบ่าว ท่านศาสนาทูตอิสลามกล่าวความว่า

: พวกเจ้าอย่าแข่งงวดกับตัวพวกเจ้ามากเกินไปตั้งนั้นอัลลอฮ์จะทรงแข่งงวดกับพวกเจ้าด้วย แท้จริงแล้วชนกลุ่มหนึ่งได้เครื่องและแข่งงวดกับตัวพวกเขามากเกินไปเลยอัลล

อฮฺเข้มงวดกับพวกเขา เหล่านั้นคือลักษณะ
นิสัยของบุคคลที่พำนักอยู่ในกัฎีและอาศรั
ม (

การบวชเป็นพระหรือชีคคือสิ่งที่พวกเขาคิด
ค้นมาเอง เราไม่ได้บัญญัติให้พวกเขาปฏิบัติ
ปฏิบัติทำ) (สุนันอะบิดูด ๔/๒๗๖ เลขที่
๔๙๐๔)

ท่านศาสนทูตมุฮัมมัดกล่าวความว่า
: พวกเจ้าจงกินและดื่มแล้วจงบริจาทาน
ไม่ฟุ่มเฟือยหรือ
ชิงดีกัน แท้จริงแล้วอัลลอฮฺชอบเห็นร่องร
อยเนียะอัมัตพระองค์ (
สิ่งที่อัลลอฮฺให้ป่าวทั้งมวล)
บนตัวป่าวพระองค์

(อัลมุสตัดรอก ๔/๑๕๐ เลขที่ ๗๑๘๘)

อิสลามไม่ใช่ศาสนาที่เน้นหนักทางโลกอย่างเดียว เพียงแต่หมกมุ่นอยู่กับรสชาติและความสนุกสนานในโลกนี้เกินขอบเขต ทว่าอิสลามเป็นศาสนาที่ยึดแนวทางแบบพอดีๆ รวบรวมทั้งสองทาง

ทางศาสนาและทางโลก ไม่เน้นให้เน้นหนักกับทางหนึ่งแล้วละอีกทาง ดังนั้นอิสลามสั่งให้ปฏิบัติต่ออย่างพอเพียงกันระหว่างร่างกายกับจิตใจ เมื่อไหร่ที่มุสลิมมั่วแต่หมกมุ่นกับทางโลกมากเกินไปอิสลามสอนให้นึกถึงด้านจิตใจและความต้องการของมันโดยทำในสิ่งที่เป็นการรักดีต่ออัลลอฮ์ อัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

โائبรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย
เมื่อได้มีเสียงร้องเรียก (อะซาน)
เพื่อทำละหมาดในวันศุกร์ก็จงรีบเร่งไปสู่ก
ารรำลึกถึงอัลลอฮ์
และจงละทิ้งการค้าขายเสีย
นั่นเป็นการดีสำหรับพวกเจ้าหากพวกเจ้ารู้
(อัลญุมอะฮ์ ๙)

เมื่อไหร่ที่มุสลิมมัวแต่หมกมุ่นอยู่แต่เรื่องกา
รทำอิบาดะฮ์ (
การงานที่แสดงถึงความภักดีต่ออัลลอฮ์)
ให้คำนึงถึงสภาพความต้องการของร่างกาย
บ้าง อัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน
ความว่า :

ต่อเมื่อการละหมาดได้สิ้นสุดลงแล้ว
ก็จงแยกย้ายกันไปตามแผ่นดิน
และจงแสวงหาความโปรดปรานของอัลลอ
ฮ์และจงรำลึกถึงอัลลอฮ์ให้มาก ๆ
เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับชัยชนะ(
อัลญุมอะฮ์ ๑๐)

อิสลามได้ยกย่องคนที่ยึดเอาสองลักษณะด้
งกล่าวข้างบน อัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุ
ราน ความว่า :

บรรดาชายผู้ที่การค้าและการขายมิได้ทำใ
้พวกเขาหันห่างออกจากการรำลึกถึงอัล
อฮ์และการดำรงละหมาด
และการจ่ายซะกาต

เพราะพวกเขากลัววันที่หัวใจและสายตาจะเหลือกลานในวันนั้น(**อันนุร ๓๗**)

อิสลามได้นำหลักสูตรที่รักษาทั้งสองด้านร่างกายและจิตใจ จะเห็นได้ว่า
สมองก็มีสิทธิของเขาตามที่อิสลามกำหนด
สิทธิให้มันโดยไม่ให้มากเกินไป
หรือละลายไป ดังนั้นอิสลามกำหนดให้มุสลิมทุกคนหมั่นตรวจสอบตนเองและไตร่ตรองในสิ่งที่ตัวเองทำไปหรือทุกการกระทำที่ออกมาจากตัวเขา อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

ดังนั้นผู้ใดกระทำความดีหนักเท่าละอองธุลี เขาก็จะเห็นมัน

ส่วนผู้ใดกระทำความชั่วหนักเท่าละอองธุลี
เขาก็จะเห็นมัน (อัลซัลซะละฮฺ ๗-๘)

และมุสลิมทุกคนไม่ควรเอาใจใส่เพียงแต่ค
วามสุขของร่างกาย
ด้วยการแสวงสุขเท่านั้น
เอาแต่เน้นเรื่องกิน ดื่ม การแต่งกาย
และการแต่งงาน ตามคำสั่งที่อัลลอฮ์ตรัส
ความว่า :

จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด)

ว่าผู้ใดเล่าที่ให้เป็นที่ต้องห้าม

ซึ่งเครื่องประดับร่างกาย จากอัลลอฮ์

ที่พระองค์ได้ทรงให้ออกมาสำหรับปวงบ่าว

ของพระองค์ และบรรดาสิ่งดี ๆ

จากปัจจัยยังชีพ(อัลอะอรอฟ ๓๒)

อิสลามไม่ทรงห้ามนอกจากสิ่งที่เป็นอันตรายต่อมนุษย์ในทุกด้านอาทิเช่น ด้านสมอง ด้านร่างกาย สรรพสิ่งเงินทอง หรือสังคม ดังนั้นอิสลามได้สร้างจิตวิญญาณของมนุษย์ก็เพื่อให้ใช้ในทางที่เป็นการรักดีต่อ อัลลอฮ์

และเพื่อให้ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งอิสลาม บุคคลใดก็ตามย่อมไม่มีสิทธิที่จะทำลายมันเด็ดขาด

นอกจากตามสิทธิความชอบธรรมที่อิสลามกำหนด และอัลลอฮ์ได้สร้างร่างพร้อมจิตวิญญาณด้วยอย่างสมบูรณ์เข้ากันได้ดี จุดประสงค์คือให้จิตวิญญาณทำการรักดีอัลลอฮ์ผ่านร่างที่อัลลอฮ์สร้างมา อัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

โดยแน่นอนเราได้บังเกิดมนุษย์มาในรูปแบบที่สวยงามยิ่ง(อัดดีน ๔)

ด้วยเหตุนี้เองอัลลอฮ์บังคับให้เราอนุรักษ์ร่างกายและเอาใจใส่มันอย่างดีให้อยู่ในขอบเขตแห่งศาสนา โดยการปฏิบัติตามข้อต่อไปนี้ :

๑-

ทำความสะอาดร่างกาย อัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

แท้จริงอัลลอฮ์ทรงชอบบรรดาผู้สำนึกผิด
กลับเนื้อกลับตัว

และทรงชอบบรรดาผู้ที่ทำตนให้สะอาด(อัลบะเกาะเราะฮ์ ๒๒๒)

ด้วยเหตุนี้เอง
อิสลามสั่งให้อาบน้ำละหมาดทุกครั้งที่ต้อง
การละหมาด

ท่านศาสนทูตมุฮัมมัด กล่าวว่า

:ไม่มีการตอบรับ

การละหมาดที่ไร้ความสะอาด และไม่มีการ
ตอบรับการบริจาทานที่มาจากการคดโ
กงกัน (**เศาะฮี้ฮ มุสลิม ๑/ ๒๐๔ เลขที่
๒๒๔**)

เช่นเดียวกัน อิสลามบังคับให้อาบน้ำด้วยน้ำ
หลังร่วมประเวณี อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัล
กุรอาน ความว่า :

และหากพวกเจ้ามีญะนาบะฮ์
(คือจะด้วยการสมสู่กับภริยาหรือมือสุจริตหลัง
ออกด้วยเหตุใดก็ตาม)
ก็จงชำระร่างกายให้สะอาด(อัลมาอิดะฮ์ ๖
)

แล้วอิสลามจัดให้การอาบน้ำเป็นสิ่งที่สนับสนุนให้ทำในบางพิธีทางศาสนาเช่น
ก่อนละหมาดญุมอะฮ์(ละหมาดวันศุกร์) ก่อนละหมาดในวันอีด(ละหมาดในวันรื่นเริงของอิสลามทั้งสอง คือ อีดิ้ลฟิตรี และ อีดิ้ลอัฎฮา)
และในช่วงทำฮัจญ์หรืออุมเราะฮ์ (เป็นพิธีกรรมทางศาสนาอย่างหนึ่งโดยมุ่งไป

ปทำที่ นครมักกะฮ ประเทศซาอุดีอาระเบีย) เป็นต้น

๒-

หมั้นทำความสะอาดอวัยวะร่างกาย เช่น

- การล้างมือ ก่อนรับประทานอาหาร และหลัง ทำนศาสนทูตมุฮัมมัด

กล่าวว่า “ความบะรอกะฮ (ความจำเริญ) ของอาหารคือการล้างมือก่อนและหลังกิน” (สุนันติรมีซีย ๔/๒๘๑ เลขที่ ๑๘๔๖)

-

การทำมาสะอาดปากหลังรับประทานอาหาร ทำนศาสนทูตกล่าวว่า

"ผู้ใดรับประทานอาหาร อันไหนที่ฟังเคี้ยว

ได้จกกลิ่นมันไป อันไหนที่หลงเหลือและออกมาจากปากเนื่องจากการเคะฟันจกคายมัน ใครทำถือว่าเป็นการดี ใครไม่ทำถือว่าเป็นไร” (อัลมุสตัดรอก ๔/๑๕๒ เลขที่ ๗๑๙)

-

เอาใจใส่เรื่องทำความสะอาดฟันและปาก เช่นการใช้ชิวาก (ใช้แปรงฟัน)

เพราะท่านศาสนทูตกล่าวว่

“ถ้าไม่เป็นการลำบากสำหรับประชาชาติของฉัน ก็จงใช้ชิวากในทุกครั้งก่อนละหมาด” (มุสลิม ๑/๒๒๐ เลขที่ ๗๑๙๙)

-

ทำความสะอาดหรือขจัดสิ่งสกปรกที่เป็นต้

นเหตุของเชื้อโรค

ท่านศาสนาทูตกล่าวว่า อัลฟิตเราะฮฺ (
 สิ่งควรทำตามธรรมชาติของมนุษย์)

มีห้าอย่าง หนึ่งใน การขลิบปลายองคฺชาติ
 สอง การไว้ทุกข์

สามการถอนขนรักเร้สี่การขลิบขนหนวด
 ห้าการตัดเล็บ . (บุคอรีย์ ๕/๒๓๒๐ เลขที่
 ๕๙๓๙)

๓-

การรับประทานอาหารและเครื่องดื่มที่มีปร
 ะโยชน์ อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน
 ความว่า :

บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย

จงบริโภคสิ่งที่เราได้ให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่

พวกเจ้า จากสิ่งดี ๆ ทั้งหลาย
และจงขอบคุณอัลลอฮ์เถิด
หากเฉพาะพระองค์เท่านั้น
ที่พวกเจ้าจักเป็นผู้เคารพสักการะ (
อัลบะเกาะเราะฮ์ ๑๗๒)

ส่วนวิธีการที่ดีที่สุดในการรับประทานอาหารและเครื่องดื่ม คือ
ตามที่ท่านศาสนทูตอธิบาย ความว่า :
“ไม่มีภานะใดที่มนุษย์ใส่อาหารจนเต็มจะ
เลวร้ายไปกว่าท้องของมนุษย์เอง เพียงพอ
แล้วโอ้มมนุษย์เอ๋ย
แค่สองสามคำที่จะทำให้กระดูกสันหลังของ
คุณแข็งแรง ถ้าหากจำเป็นต้องกินก็ขอ
ให้แบ่งสามส่วน หนึ่งส่วนสามสำหรับอาหาร

รของเขา หนึ่งส่วนสามสำหรับเครื่องดื่มข
องเขา และหนึ่งส่วนสามสำหรับลมหายใจ
ของเขา” (เศาะฮี้ฮ อิบนิฮิบบาน ๑๒/๔๑
เลขที่ ๔๒๓๖)

๔-

ห้ามรับประทานอาหารหรือเสพสิ่งที่สกปร
กและไม่บริสุทธิ์ เช่น
สัตว์ที่ตายโดยไม่เชือด เลือด สุก ร สุรา
ยาเสพติด และบุหรี่ ทั้งนี้ก็เพื่อรักษาควา
มปลอดภัยของร่างกายมนุษย์ อัลลอฮฺตรัส
ในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

ที่จริงที่พระองค์ทรงห้ามพวกเจ้านั้นเพียงแ
ตสัตว์ที่ตายเอง และเลือด และเนื้อสุกร
และสัตว์ที่ถูกเปล่งเสียงที่มันเพื่ออื่นจากอัล

ลอฮ์ แล้วผู้ใดได้รับความคับขัน
โดยมิใช่ผู้เสาะแสวงหา
และมิใช่เป็นผู้ละเมิดขอบเขตแล้วไซ้
ก็ไม่มีบาปใด ๆ แก่เขา
แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัยโทษผู้ทรงเมตตาเสมอ (อัลบะเกาะเราะฮ์ ๑๗๓)

และอัลลอฮ์ได้ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอานอีก
ความว่า :

ผู้ศรัทธาทั้งหลาย!
ที่จริงสุราและการพนันและแท่นหินสำหรับ
เชือดสัตว์บูชาญ
และการเสี้ยงตัวนั้นเป็นสิ่งโสมนมอันเกิดจาก
การกระทำของชัยฏอนดังนั้นพวกเจ้าจงห
างไกลจากมันเสียเพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับค

ความสำเร็จ ที่จริงชัยฏอนนั้นเพียงต้องการที่จะให้เกิดการเป็นศัตรูกันและการเกลียดชังกันระหว่างพวกเจ้าในสุราและการพนันเท่านั้นและมันจะหันเหพวกเจ้าออกจากการรำลึกถึงอัลลอฮ์และการละหมาดแล้วพวกเจ้าจะยุติใหม่ (อัลมาอิดะฮ์ ๙๐-๙๑)

๕- หมั่นเล่นกีฬาที่มีสาระ เช่น มวยปล้ำ ครั้งหนึ่งท่านศาสนทูตแข่งเล่นมวยปล้ำกับกับสาวกท่านหนึ่งที่ชื่อรูกานะฮ์ ท่านสามารถเอาชนะเขาได้ หรือ การแข่งขันความเร็วหรือความแข็งแรง รายงานจากท่านหญิงอาอิชะฮ์ภรรยาท่านศาสนทูต กล่าวว่า
 “ท่านศาสนทูตอัลลอฮ์มุฮัมมัดได้แข่งวิ่งเร็ว

กับฉัน แต่ฉันแข่งท่านได้ เราหยุดพักชั่ว
เวลาหนึ่ง

จนกระทั่งฉันรู้สึกว่าคุณเริ่มอวบขึ้น
ท่านแข่งวิ่งเร็วกับฉันอีกครั้ง ท่านสามารถ
แข่งฉันได้ ท่านกล่าวว่า :

อันนี้คู่กับครั้งที่แล้ว” (

เศาะฮี้ฮ อิบนูฮิบบาน ๑๐/๕๔๕ เลขที่
๔๖๙๑)

นอกจากนี้ให้หมั่นเล่นกีฬาอื่นๆด้วยอาทิ
การว่ายน้ำ

ยิมนาสติก ชีมน้ำ ได้มีการรายงานจากท่านอุมัร
บิน อัลค็อตฎ็อบ คอลีฟะฮฺที่สอง (

ผู้นำคนที่สองหลังจากท่านศาสนทูตมุฮัมมัด
เสียชีวิต) ท่านกล่าวว่า :

“พวกท่านจงสอนลูกๆ
ให้เรียนการยิงธนู การว่ายน้ำ และ
การขี่ม้า”

-

หมั่นรักษาสุขภาพร่างกายเมื่อเจ็บป่วยหรือเป็นไข้ ท่านศาสนทูตกล่าวว่า

“แท้จริงแล้วอัลลอฮ์ได้ประทานโรคและยา
รักษา และในแต่ละโรคมียารักษา พวกเจ้า
จงรักษา และอย่ารักษากับสิ่งที่ทรงห้าม”
(สุนัน อิบิดาวูด ๔/ ๗ เลขที่ ๓๘๗๔)

อัลลอฮ์สั่งให้กระทำการภักดีต่อพระองค์
ตามที่พระองค์ทรงใช้ให้ทำ
และเพื่อเป็นอาหารสำหรับจิตวิญญาณของ

มนุษย์ ซึ่งช่วยขัดเกลาจิตใจให้ออกห่างจาก ความกังวลที่จะเกิดผลเสียต่อสุขภาพได้
อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า
:

บรรดาผู้ศรัทธา

และจิตใจของพวกเขาสงบด้วยการรำลึกถึง
อัลลอฮฺ

พึงทราบเถิด! ด้วยการรำลึกถึงอัลลอฮฺเท่านั้น
ทำให้จิตใจสงบ (อรรถาธิบาย ๒๘)

อิสลามถือว่า

การไม่เอาใจใส่ต่อสุขภาพ ไม่ให้สิทธิแก่มัน
นออย่างพอเพียงไม่ว่าจะเป็นในด้านอาหาร

การพักผ่อน การผ่อนคลายทางเพศอย่าง

ถูกต้องตามที่ศาสนากำหนด เป็นสิ่งต้องห้ามทั้งสิ้น รายงานโดยอานัส บิน มาลิก กล่าวว่า

“มีบุคคลสามกลุ่มมาที่บ้านภรรยาของท่าน ศาสนทูตมุฮัมมัดเพื่อสอบถามเกี่ยวกับการปีนอยู่ของท่าน ครั้นเมื่อพวกเขาได้คำตอบ พวกเขาต่างพูดคุยกันว่า

พวกเราจะทำในส่วนใดตามแบบอย่างของท่านศาสนทูตมุฮัมมัดเพื่อให้อัลลอฮฺทรงอภัยโทษในบาปของเรา บุคคลหนึ่งในจำนวนพวกเขา กล่าวว่า ฉันจะละหมาดตลอดคืน อีกคนกล่าวว่า ฉันจะถือศีลอดตลอดวันจะไม่ละศีลอดเป็นอันขาด คนต่อไปกล่าวว่า

ฉันจะไม่เข้าไปใกล้ผู้หญิง และจะไม่แต่งงาน

ตลอดไป ทันทีที่ท่านศาสนทูตผ่านมาได้
ยิน ท่านกล่าวว่า
พวกท่านได้กล่าวเช่นนั้น ฟังรู้เถิดว่า
ฉันขอสาบานด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ฉัน
คือคนที่ยำเกรงต่อพระองค์มากกว่าพวก
ท่าน แต่ฉันนั้นถือศีลอดและละศีลอด ฉัน
ละหมาดและพักผ่อนนอนหลับ และฉันได้
แต่งงาน ใครก็ตามที่เกลียดชังแบบอย่างของ
ของฉัน ถือว่าเขาไม่ใช่พวกฉัน”

· อิสลามคือศาสนาแห่งความรู้ สนับสนุนให้แสวงหาความรู้และเรียนรู้ อัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

ผู้ที่เขาเป็นผู้รักดีในยามค่ำคืน
ในสภาพของผู้สัจพูด

และผู้ยืนละหมาดโดยที่เขากว้างเกรงต่อโลก
กอาคิเราะฮ์

และหวังความเมตตาของพระเจ้าของเขา
(จะเหมือนกับผู้ที่ตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์กระนั้น
หรือ?) จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด

บรรดาผู้รู้และบรรดาผู้ไม่รู้จะเท่าเทียมกัน
หรือ? แท้จริงบรรดาผู้มีสติปัญญาเท่านั้นที่
จะใคร่ครวญ (อัซซุมัร ๙)

อิสลามได้แบ่งความรู้ที่ต้องแสวงหาออก
เป็นสองประเภทด้วยกัน หนึ่งความรู้ที่จำเป็น
สำหรับมุสลิมทุกคน

คือ เรื่องของศาสนาและการดำเนินชีวิต
ของเขา สองความรู้ที่จำเป็นต่อส่วนรวม คื
อ

ความรู้ที่บุคคลในสังคมได้เรียนรู้แล้วก่อให้เกิดประโยชน์ระหว่างกัน ไม่มีสิ่งใดทางโลกที่อัลลอฮ์สั่งให้ท่านศาสนทูตแสวงหามัน นอกจากสิ่งนั้นเป็นความรู้ อย่างหนึ่ง ดังนั้น อัลลอฮ์ได้ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

และจงกล่าวเถิด “ข้าแต่พระเจ้าของข้า พระองค์ขอพระองค์ทรงโปรดเพิ่มพูนความรู้แก่ข้าพระองค์ด้วย(ฎอฮา ๑๑๔)

อิสลามให้เกียรติความรู้และบรรดาผู้รอบรู้ทั้งหลาย ท่านศาสนทูตกล่าวว่า “ผู้ใดไม่เคารพผู้ใหญ่ หรือไม่เมตตาคนที่อ่อนวัยกว่า และไม่รู้จักสิทธิที่บรรดาผู้รอบรู้ของเราคว

รได้รับ ถือว่าเขาไม่ใช่ส่วนหนึ่งจากประชาชาติฉัน” (มุสนัด อิมามอะฮ์มัด ๕/๓๒๓ เลขที่ ๒๒๘๐๗)

อิสลามได้ยกฐานะบรรดาผู้มีความรู้ทั้งหลาย และให้เกียรติพวกเขาอย่างมาก ท่านศาสนทูตมุฮัมมัดกล่าว ความว่า :

“ความประเสริฐของคนที่มีความรู้ย่อมมากกว่าความประเสริฐของคนที่ยืนยันทำการกั๊กดีเพื่อส่วนตัวเท่านั้น เหมือนๆตัวของฉันเองที่ประเสริฐกว่าคนอื่นๆในจำนวนพวกท่าน” (ดุสนันตีรมีซีห์ ๕/๕๐ เลขที่ ๒๖๘๕)

อิสลามเน้นหนักในการเผยแพร่ความรู้และการแสวงหาความรู้ ถือว่าการเดินทางเพื่อแสวงหาความรู้

และการเผยแพร่ความรู้เป็นส่วนหนึ่งของการต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์ที่ดียิ่ง ซึ่งผลตอบแทนสำหรับเขานั้นมากมาย และอิสลามถือว่าการแสวงความรู้คือหนทางหนึ่งสู่ประตูสวรรค์ ท่านศาสนทูตมุฮัมมัดกล่าว
ความว่า

: “ใครที่ออกเดินทางเพื่อแสวงหาความรู้ เขาย่อมอยู่ในหนทางอัลลอฮ์จนกระทั่งเขากลับถึงบ้าน. (สุนัน ตีรมีซีฮ์ ๕/๒๙ เลขที่ ๒๖๔๗)

และท่านได้กล่าวอีกว่า “ไม่มีผู้ใดที่ออกเดินทางเพื่อแสวงหาความรู้นอกจากอัลลอฮ์จะให้ความสะดวกแก่เขาเนื่องจากการกระทำดังกล่าวในการเดินทางไปสู่สวรรค์ และ

ผู้ใดที่การทำงานของเขามีความล่าช้าและเถลไถล(เพราะความมั่งง่ายของเขา) ต้นตระกูลของเขาจะไม่ทำให้มันรวดเร็วได้”(หมายถึงการทำงานของแต่ละคน จะดีหรือช้าหรือมากน้อยเพียงใดไม่ได้ขึ้นอยู่กับญาติตระกูลของเขา) (อัลมุสตัดรอกุ ๑/๑๖๕ เลขที่ ๒๒๙)

อิสลามไม่ได้ส่งเสริมเฉพาะการศึกษาความรู้ด้านศาสนาเท่านั้น แต่ส่งเสริมให้แสวงหาความรู้ในด้านอื่นๆด้วย เพราะการแสวงหาความรู้ต่างๆ

ถือว่าเป็นการกระทำที่แสดงถึงความรักดีต่ออัลลอฮ์เช่นกัน ความรู้ดังกล่าวคือความรู้ที่จำเป็นต้องแสวงหาเพื่อประโยชน์ส่วน

รวม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่มนุษย์ปรารถนาที่จะรู้ อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

เจ้ามิได้พิจารณาดอกหรือว่า
แท้จริงอัลลอฮฺนั้นทรงให้นำน้ำหลั่งลงมาจาก
ฟากฟ้า
แล้วเราได้ให้พืชผลงอกเงยออกมาด้วยกัน
(จากน้ำ)
สีสรรของมันแตกต่างกันไป และในหมู่ภู
ษาทั้งหลายมีชนิดต่าง ๆ ขาวและแดง
หลากหลายสี และสีดำสนิท(ฟาฏีร ๒๗)

จากโองการข้างต้นชวนให้คิดและใคร่ครวญเพื่อให้ได้ซึ่งการยอมรับว่าสิ่งเหล่านั้นย่อมมีผู้สร้าง และขณะเดียวกันก็เป็นการเชิ

ญชวณให้เรอใช้ประโยชน์ของมันอย่างคุ่ม
ค่อ เป็นที่แน่ชัดว่าผู้ที่มีความรู้เกี่ยวเนื่องกับ
บโองการข้างต้นมิใช่่นักวิชาการศอสนอ
แต่เป็นนักวิทยาศาสตร์ที่เชี่ยวชาญในสาขา
อวิชาเฉพาะซึ่งมีความสมอารถที่จะคั่นคว่อ
สิ่งต่งๆในจักรวอล และชี้แนะประโยชน์จ
กสิ่งนั้น ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดเจนในเรื่อง
งนี้ เช่น

เรอไม่สามารถรับรู้ถึงเรื่องราวเกี่ยวกับบเมฆ
หรือการเกิดเมฆ แล้วกลอายเป็นฝนได้
นอกจากจะเรียนรู้อวิชาเคมีและฟิสิกส์ เรอไ
ม่สามารถรับรู้เกี่ยวกับบการเพาะปลูกต้นไม้อ
พืชผัก

นอกจากเรอต้องเรียนรู้อวิชาเกษตร เรอจะ
ม่สามารถรับรู้เกี่ยวกับบภูเขาและแผ่นดินต

ลวดจนวนความหลากหลายของมันได้นอกจากรกว่าเราจะต้องเรียนรู้อวิชาธรณีวิทยา และเราไม่สามารถรับรู้ธรรมชาติของมนุษย์ นิสัยและเชื้อชาติของพวกเขา หรือเกี่ยวกับสัตว์มีชีวิตนานาและธรรมชาติของมันได้นอกจากรเราจำต้องเรียนรู้อวิชาชีวะวิทยา เป็นต้น.

* อิสลาม

คือศาสนาที่เน้นการควบคุมในเชิงส่วนตัว

ด้วยเหตุนี้เองมุสลิมทุกคนจึงต้องพยายามควบคุมวาจาและการงานของเขาให้อยู่ในกรอบที่อัลลอฮ์ทรงโปรดปรานหรือห่างไกลจากสิ่งพระองค์กริ้ว

เพราะมุสลิมรู้ว่าเขาอยู่ภายใต้การมองเห็นของอัลลอฮ์ตลอดเวลา ดังนั้นเขาจะปฏิบัติตามคำสั่งของอัลลอฮ์ และจะหลีกเลี่ยงการกระทำที่อัลลอฮ์ทรงห้าม เช่น มุสลิมหลีกเลี่ยงจากการขโมยเพราะยำเกรงอัลลอฮ์ ไม่ใช่เพราะหวาดกลัวต่อตำรวจ เช่นนี้ เป็นต้น อัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

และหากว่าเจ้ากล่าวเสียงดัง เพราะแท้จริงอัลลอฮ์ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับ และสิ่งซ่อนเร้น (ฎอฮา ๗)

ท่านศาสนทูตมุฮัมมัดกล่าวอธิบายคำว่า “อิหฺซาน” ว่า “(อิหฺซานคือ ระดับหนึ่งของการภักดีต่ออัลลอฮ์

) ในขณะที่ท่านกระทำการงานที่แสดงถึงความภักดีต่ออัลลอฮ์ (เช่นละหมาด) จงกระทำเสมือนกับว่าท่านมองเห็นอัลลอฮ์ ถ้าท่านไม่รู้สีกว่าท่านกำลังมองเห็นพระองค์ “ให้นึกเถิดว่าพระองค์ทรงเห็นท่าน” (เศาะฮี้ฮ์ บุคอรีย์ ๑/๒๗ เลขที่ ๕๐)

อิสลามได้เสนอหลักการการควบคุมในเชิงส่วนตัวดังนี้ :

* การศรัทธาว่า
มีพระเจ้าผู้ทรงเดชานุภาพเพียงองค์เดียว
ท่านั้น ผู้ทรงสมบูรณ์ทุกประการ
ผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่งที่เกิดขึ้นในจักรวาล ทุก
อย่างเป็นไปด้วยความปรารถนาของพระองค์

งศ์ อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :
:

พระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่เข้าไปในแผ่นดิน และสิ่งที่ออกมาจากแผ่นดิน และสิ่งที่ลงมาจากฟากฟ้าและสิ่งที่ขึ้นไปสู่ฟากฟ้าและพระองค์ทรงอยู่กับ

พวกเจ้าไม่ว่าพวกเจ้าจะอยู่ ณ แห่งหนใด และ อัลลอฮฺ.ทรงเห็นสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ (อัลหะดีด ๔)

การรอบรู้ของพระองค์จะครอบคลุมเรื่องต่างๆที่ไม่มองเห็นกับตาได้

เช่นจิตใจและการกระซิบกระซาบของมัน อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

และโดยแน่นอน เราได้บังเกิดมนุษย์มา และเรารู้ดียิ่งที่จิตใจของเขากระซิบกระซาบแก่เขา และเรานั้นใกล้ซิดเขายิ่งกว่าเส้นเลือดชีวิตของเขาเสียอีก.

(กิอฺฟ ๑๖)

* การศรัทธาต่อวันแห่งการฟื้นชีพและการกลับไปสู่อัลลอฮ์ อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

และพระองค์คือผู้ที่ทรงให้พวกเจ้าตายในเวลากลางคืน

และทรงรู้สิ่งที่พวกเจ้าได้กระทำขึ้นในเวลากลางวัน

แล้วก็ทรงให้พวกเจ้าฟื้นคืนชีพในเวลาอัน

เพื่อว่าเวลาแห่งอายุที่ถูกกำหนดไว้ นั้นจะไ
ด้ถูกใช้ให้หมดไป

แล้วยังพระองค์นั้นคือการกลับไปของพวก
เจ้า

แล้วพระองค์จะทรงบอกแก่พวกเจ้าในสิ่งที่
พวกเจ้ากระทำกัน (อัลอันอาม ๖๐)

* การศรัทธาต่อวันแห่งการสอบสวนเป็นก
ารส่วนตัว อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน
ความว่า :

และไม่มีผู้แบกภาระคนใดจะแบกภาระของ
ผู้อื่นได้ (อัลอันอาม ๑๖๔)

* ทุกคนย่อมได้รับการสอบสวนในทุกการ
กระทำและการพูดของเขา การงานที่ดีย่อ

มได้รับผลตอบแทนที่ดี การงานที่เลวยอม
ได้รับการลงโทษที่สาสม อัลลอฮฺตรัสในคัม
ภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

ดังนั้นผู้ใดกระทำความดีหนักเท่าละอองธุลี
เขาก็จะเห็นมัน ส่วนผู้ใดกระทำความชั่ว
หนักเท่าละอองธุลีเขาก็จะเห็นมัน(
อัลซัลซะละฮฺ ๓-๘)

*

การยอมรับว่า ความรักและการรักดีต่อเอก
องค์อัลลอฮฺและท่านศาสนทูตพระองค์ต้อง
มาก่อนสิ่งอื่นใด

อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า
หากบรรดาบิดาของพวกเขาเจ้า และบรรดาลูก
ๆ ของพวกเขาเจ้า
และบรรดาพี่น้องของพวกเขาเจ้า
และบรรดาคู่ครองของพวกเขาเจ้า
และบรรดาญาติของพวกเขาเจ้า
และบรรดาทรัพย์สมบัติที่พวกเขาเจ้าแสวงหาไว้
และสินค้าที่พวกเขาเจ้ากลัวว่าจะจำหน่ายมันไป
ม่ออก
และบรรดาที่อยู่อาศัยที่พวกเขาเจ้าพึงพอใจมัน
นั้น
เป็นที่รักใคร่แก่พวกเขาเจ้ายิ่งกว่าอัลลอฮ์
และศาสนทูตของพระองค์
และการต่อสู้ในทางของพระองค์แล้วไซร้

ก็จงรอคอยกันเถิดจนกว่าอัลลอฮ์จะทรงนำ
มาซึ่งกำลัง ของพระองค์
และอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงนำทางแก่กลุ่มชน
ที่ละเมิด" (อัดเตาบะฮ์ ๒๔)

* ศาสนาอิสลามได้เพิ่มผลบุญของการงาน
ที่ดีเท่าตัว หรือเป็นหลายเท่า ส่วนการงาน
ที่เลวนั้น

การตอบแทนก็เพียงเท่าตัวของมัน อัลลอ
ฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

ผู้ใดที่นำความดีมา

เขาก็จะได้รับสิบเท่าของความดีนั้น

และผู้ใดนำความชั่วมาเขาจะไม่ถูกตอบแทน
นอกจากเท่าความชั่วนั้นเท่านั้น

และพวกเขาจะไม่ถูกอธรรม (อัลอันอาม
๑๖๐)

อิสลามได้ให้ผลตอบแทนกับเนียตที่ดี (
เจตนาที่ดี)

แม้ว่าเขายังไม่ลงมือทำ ถ้าเขาเนียตอย
ากทำสิ่งดีแต่ยังไม่ได้ทำเขาย่อมได้ผลบุญ
ส่วนนี้หรืออาจจะเกินกว่านี้ เมื่อใดที่มุสลิม
ปรารถนาจะกระทำสิ่งที่ไม่ดีแต่เขายังไม่ไ
ด้ลงมือกระทำเนื่องจากความหวาดกลัวต่อ
การลงโทษของอัลลอฮ์ เขาย่อมได้รับการ
ตอบแทนส่วนนี้เพราะเขาได้ละทิ้งสิ่งดังกล่
าวด้วยเจตนาที่ดีเพื่ออัลลอฮ์ ท่านศาสนทู
ตมุฮัมมัดกล่าวว่า อัลลอฮ์ได้ตรัสความว่า
: “เมื่อบ่าวของข้าปรารถนาจะกระทำสิ่งที่ไม่ดีแต่เขายังไม่ลงมือทำเนื่องจากความหวาดกลัวต่อ

ไม่ดี

พวกเจ้าอย่าได้บันทึกมันจนกว่าเขาจะลงมือทำ หากเขาลงมือทำก็จงบันทึกทันที และถ้าเขาละทิ้งมันเพื่อเข้า พวกเจ้าจงบันทึกมันด้วยการตอบแทนที่ดีต่อเขา และหากบ่าวของข้าปรารถนากระทำการที่ดีแต่ยังไม่ได้ลงมือทำ พวกเจ้าจงบันทึกแก่เขาซึ่งผลตอบแทนที่ดี และถ้าเขาได้ลงมือทำมัน พวกเจ้าจงบันทึกแก่เขาเป็นสิบเท่าของการตอบแทน จนถึงเจ็ดร้อยเท่า” (เศาะฮ์ฮะบุดดะอ์รีญ์ ๖/๒๗๒๔ เลขที่ ๗๐๖๒)

บางครั้งความต้องการทางอารมณ์ที่อิสลามอนุมัติยอมเปลี่ยนไปเป็นการรักดีอย่างหนึ่ง ถ้าได้ทำมันด้วยเนียบและความตั้งใจที่ดี

ตัวอย่างเช่น

การกินการดื่มของมุสลิมถ้าเขาทำเพื่อหวังรักษาสุขภาพร่างกายหรือต้องการเสริมสร้างพลังเพื่อให้สามารถใช้ในการแสวงปัจจัยยังชีพได้ หรือ

เพื่อใช้พลังส่วนนั้นในการปฏิบัติตามคำสั่งของอัลลอฮ์

ไม่ว่าจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการกระทำที่แสดงถึงการภักดีต่ออัลลอฮ์หรือการงานอื่นๆ

อาทิ การเลี้ยงดูครอบครัวและคนที่อยู่ภายใต้ความพิศชอบของเขา การกระทำของเขาในเชิงที่ว่าเป็นถือว่าเป็นได้รับการตอบแทน ท่านศาสนทูตได้กล่าว ความว่า :

“เมื่อใดที่ชายคนหนึ่งได้ออกค่าใช้จ่ายเพื่อ

อครอบครัวของเขาด้วยความตั้งใจอันแน่ว
แน่น สำหรับเขาคือ
ผลบุญเท่ากับการบริจาคทาน” (เศาะฮี้ฮ
บุคอรีย์ ๑/๓๐ เลขที่ ๕๕)

กรณีเดียวกันถ้ามุสลิมได้ปฏิบัติเพื่อตอบส
นองอารมณ์ทางเพศกับภรรยาของเขาซึ่งเ
ป็นวิธีการที่อนุญาตให้กระทำ
โดยจุดประสงค์ของเขาคือ
ต้องการความบริสุทธิ์และห่างไกลจากการ
ประพฤติชั่ว
เขาจะได้รับการตอบแทนที่ดีและการกระ
ทำของเขาถือว่าเป็นการภักดีต่ออัลลอฮ์อย
างหนึ่ง ท่านศาสนทูตกล่าวว่า “ณ
ที่อวัยวะเพศของพวกเขา

คือการบริจาคทานอย่างหนึ่ง พวกเขาถามว่า

โอ้ท่านศาสนทูตของอัลลอฮ์ บางคนในหมู่พวกเราได้แสวงหาความสุขทางเพศของเขา เขาจะได้ผลบุญเพราะการกระทำดังกล่าวด้วยหรือ ? ท่านตอบว่า

พวกท่านไม่เห็นดอกหรือว่า ถ้าเขาใช้มันในหนทางที่ไม่อนุญาต

เขาจะได้รับบาปจากการกระทำนั้น ดังนั้น ถ้าเขาใช้มันในหนทางที่อนุญาตให้กระทำ

เขาย่อมได้ผลบุญด้วย” (มุสลิม ๒/๖๙๓ เลขที่ ๑๐๐๖)

เช่นกัน

ทุกการกระทำของมุสลิม หากได้ลงมือทำ

มันด้วยความตั้งใจที่ดี ถือว่าเป็น
เศาะดาเกาะห์ (การบริจาคทานอย่างหนึ่ง
) ท่านศาสนทูตกล่าวว่า

“มุสลิมทุกคนต้องบริจาคทาน พวกเขาถามว่า ถ้าไม่มีสิ่งใดเล่า ? ท่านตอบว่า
ดังนั้นจงทำงานด้วยสองมือของท่านที่เป็น
ประโยชน์แก่ตัวท่าน แล้วจึงบริจาคทาน
พวกเขาถามอีกว่า:

จะทำอย่างไรหากไม่สามารถกระทำได้
? ท่านตอบว่า :

ดังนั้นให้ท่านช่วยเหลือคนที่ยากไร้ พวกเขา
ถามอีกว่า : ถ้าไม่สามารถกระทำได้ ?

ท่านตอบว่า :

ดังนั้นให้ชักชวนคนให้ทำดีหรือพูดแต่ความ
ดี พวกเขาถามอีกว่า :

ถ้าไม่กระทำได้อีกเล่า ? ท่านตอบว่า
ให้เขาหยุดการกระทำที่ไม่ดี สำหรับเขาคือ
“ การเศาะดาเกาะฮ์ เช่นกัน ” (บุคอรีย์
๕/๒๒๔๑ เลขที่ ๕๖๗๖)

* อัลลอฮ์ทรงอภัยโทษให้แก่ผู้ที่เตาบะฮ์
(สำนึกผิดและกลับใจ)

กับสิ่งที่ได้กระทำผิดไป และเสียใจกับกระ
ทำที่ผ่านมา และมีความรู้สึกว่าจะไม่กลับไป
ปหามันอีกแล้ว อัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุร
อาน ความว่า :

และบรรดาผู้ที่ไม่วิงวอนขอพระเจ้าอื่นใดคู่
เคียงกับอัลลอฮ์

และพวกเขาไม่ฆ่าชีวิตซึ่งอัลลอฮ์ทรงห้าม
ไว้ เว้นแต่เพื่อความยุติธรรม

และพวกเขาไม่ผิดประเวณี และผู้ใดกระทำ
เช่นนั้นเขาจะได้พบกับความผิดอันมหันต์
การลงโทษในวันกิยามะฮ์จะถูกเพิ่มขึ้นเป็น
สองเท่าสำหรับเขา

และเขาจะอยู่ในนั้นอย่างอัปยศ
เว้นแต่ผู้ที่กลับเนื้อกลับตัว

และศรัทธาและประกอบกิจการงานที่ดี
เขาเหล่านั้นแหละอัลลอฮ์จะทรงเปลี่ยนคว
ามชั่วของพวกเขาเป็นความดี

และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัย

ผู้ทรงเมตตาเสมอ(อัลฟุรคอน ๖๘-๗๐)

ทั้งหมดนั้นคือสิ่งที่เกี่ยวข้องกับสิทธิของอัล
ลอฮ์ ส่วนสิทธิของมนุษย์นั้นแน่นอนต้องคือ

นสิทธิให้มนุษย์ตามที่เขาสสมควรได้รับ หรือ
ขออภัยในสิ่งที่ได้กระทำผิดต่อเขา.

อิสลามได้เสนอทางออกที่ดีแก่คนที่กระทำ
ผิดและได้แนะนำวิธีการแก้ปัญหาคิดใจของ
คนประเภทนี้โดยการเปิดประตูเตาบะฮ์ (
กลับตัว) แก่เขา

ให้เขารู้สึกเข็ดท้วและไม่อยากกลับไปหา
มันอีก อัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน
ความว่า :

จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด ปวงบ่าวของข้าเอ๋ย!
บรรดาผู้ละเมิดต่อตัวของพวกเขາเอง
พวกท่านอย่าได้หมดหวังต่อพระเมตตาขอ
งอัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงอภัยความ
ผิดทั้งหลายทั้งมวล

แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงอภัย
ผู้ทรงเมตตาเสมอ(อัซซุม്മัร ๕๓)

อิสลามได้เปิดประตูเตาบะฮ์แก่เขาด้วยความ
มสะดวกง่ายดาย อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัล
กุรอาน ความว่า :

และผู้ใดที่กระทำความชั่วหรืออธรรมแก่ตัว
เอง แล้วเขาขออภัยโทษต่ออัลลอฮฺ
เขาก็จะพบว่าอัลลอฮฺ
เป็นผู้ทรงอภัยโทษเป็นผู้ทรงเมตตา(
อันนิซาอ ๑๑๐)

ทั้งหมดที่กล่าวมานั้น
คือกรณีของผู้ที่เป็นมุสลิม
ส่วนผู้ที่รับอิสลามใหม่ อิสลามได้ให้รางวัล

ลแก่เขาด้วยการตอบแทนแก่เขาเป็นสองเท่า เนื่องจากความศรัทธาที่เขามีต่อท่านศาสนทูตมุฮัมมัดหรือต่อศาสนของท่าน อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

บรรดาผู้ที่เราประทานคัมภีร์แก่พวกเขามาก่อนมัน (อัลกุรอาน) พวกเขาศรัทธาในมัน (อัลกุรอาน) และเมื่อ (อัลกุรอาน)

ได้ถูกอ่านแก่พวกเขา พวกเขากล่าวว่า

“เราศรัทธาในมัน

แท้จริงมันคือสัจธรรมมาจากพระเจ้าของเรา

แท้จริงเราเป็นผู้มอบน้อมมาก่อนนี้ ชนเหล่านี้จะได้รับรางวัลของพวกเขาสองครั้งเนื่องจากเขาได้อุดหนุนและพวกเขาป้องกันค

ความชั่วด้วยความดีและพวกเขาบริจาคสิ่งที่
เราได้ให้ เป็นเครื่องยังชีพแก่พวกเขา(
อัลเกาะคือศ ๕๒-๕๔)

ไม่เฉพาะสิ่งดังกล่าวเท่านั้นที่เขาสมควรได้
รับ เพราะนอกจากนั้นแล้วเขาจะได้รับการ
รอกัยโทษจากอัลลอฮ์ทั้งหมด
รวมทั้งความผิดที่เขาได้กระทำมาก่อนเข้า
รับอิสลาม

เพราะท่านศาสนทูตได้กล่าวต่ออัมรฺ บิน
อัลอาศ

ครั้งที่เขาให้สัตยาบันกับท่านด้วยเงื่อนไข
คือต้องการให้ปลดบาป ว่า

“ท่านไม่ทราบดอกหรือว่าอิสลามจะขจัด

าปทั้งหมดที่ผ่านมา” (มุสลิม ๑/๑๑๒
เลขที่ ๑๒๑)

อิสลามให้ประกันการทำงานที่ดีของผู้นับถือด้
วยการตอบแทนที่ดีหลังความตาย โดยยี้
ดเอาการทำงานที่ดีของเขาเป็นหลักในการต
อบแทน ท่านศาสนทูตกล่าวว่า “เมื่อใดที่
มนุษย์ตายไป ทุกการงานของเขาจะจบสิ้
นนอกจากสามสิ่งเท่านั้น คือ
การบริจาทานของเขา ความรู้ที่มีสาระ
และลูกที่ดีที่วิงวอนขอเพื่อเขา” (มุสลิม
๓/๑๒๕๕ เลขที่ ๑๖๓๑)

และท่านได้กล่าวว่า

“ใครที่ชักชวนคนไปสู่ทางนำแห่งอิสลาม
เขาย่อมได้ผลบุญเท่ากับผลบุญของคนที่ดี

ามเขา ไม่มีการลดให้ต่ำกว่า ส่วนใครที่ชักชวนคนไปในทางที่หลงผิด สำหรับเขาคืออบาปกรรมเท่ากับบาปกรรมของคนที่ตามเขา ไม่มีการลดให้ต่ำกว่าแม้เพียงน้อยนิด”
(มุสลิม ๔/๒๐๖๐ เลขที่ ๒๖๓๔)

ด้วยเหตุนี้เอง สิ่งที่ผลักดันให้มุสลิมทุกคนหมั่นพัฒนาสังคมด้วยการเสนอสิ่งดีๆ หรือช่วยเหลือในสิ่งที่ดี หรือ
ขับไล่สิ่งต่างๆที่จะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียของสังคม คือความบริสุทธิ์ในสมุดบันทึกของเขาในวันปรโลกนั่นเอง

*

อิสลามให้ความเคารพสติปัญญาและความ

คิด ส่งเสริมให้ใช้มันอย่างถูกวิธี

อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

และในการบังเกิดพวกเจ้า

และสิ่งที่พระองค์ทรงให้สัตว์แต่ละชนิดแพะ

รสะพัดออกไปนั้นย่อมเป็นสัญญาณหลาก

หลายสำหรับหมู่ชนผู้เชื่อมั่น

และการสับเปลี่ยนของกลางคืนและกลางวัน

น

และสิ่งที่อัลลอฮฺทรงหลั่งลงมาจากฟากฟ้า

เพื่อเป็นปัจจัยยังชีพนั้น

พระองค์ทรงให้แผ่นดินมีชีวิตชีวาโดยน้ำฝน

หลังจากการแห้งแล้งของมัน

และการเปลี่ยนทิศทางเดินของลมย่อมเป็น

สัญญาณหลากหลายสำหรับหมู่ชนผู้ใช้สติปัญญา (อัลญาซียะฮฺ ๔-๕)

ดังกล่าว คือลักษณะเด่นของอายะฮ์กุรอานซึ่งส่วนมากจะกล่าวเรียกร้องให้ใช้สติปัญญาในการใคร่ครวญ เช่นจะกล่าวว่า “สุเจ้าไม่ใช้สติปัญญาใคร่ครวญบ้างหรือ ? สุเจ้าไม่ไตร่ตรองดอกหรือ ? สุเจ้าไม่คิดบ้างหรือ?”

เป็นต้น อิสลามสอนให้ใช้สติปัญญาคิดและใคร่ครวญแต่เฉพาะในสิ่งที่เห็นกับตาและสัมผัสมันได้ ส่วนเรื่องราวซึ่งเป็นเรื่องเร้นลับถือว่าเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ผู้เป็นเจ้าเท่านั้น

ยกเว้นบางเรื่องที่พระองค์ทรงบอกแก่บรร

ดาท่านศาสนทูตของพระองค์ ทั้งนี้เพื่อให้พวกเขาอธิบายเรื่องดังกล่าวให้กับประชาชาติของพวกเขา การคิดและใคร่ครวญในสิ่งที่รู้สึกมันไม่ได้ สติปัญญาส่องไม่ถึง หรือการใช้สมองไปในสิ่งนั้นถือว่าสูญเสียพลังสมองและทุ่มเทมันในสิ่งที่ไร้สาระ

อิสลามให้ความเคารพสติปัญญา

ให้เกียรติ และปลดปล่อยสติปัญญาออกจาก การเป็นผู้ตามโดยไร้เหตุผล ฉะนั้นอิสลามได้ตำหนิคนที่ตามคนอื่นโดยไม่ใช้วิทย์ปัญญา หรือคนที่ตามรอยบรรพชนรุ่นก่อน ๆ โดยไม่คำนึงถึงความถูกต้องทางวิทย์ปัญญาและหลักฐานที่ชัดเจน การกระทำใน

ซึ่งที่ว่านี้ถูกตำหนิด้วยโองการอัลลอฮ์ที่ว่า
ความว่า :

และเมื่อได้ถูกกล่าวแก่พวกเขาว่าจงปฏิบัติ
ตามสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมาเถิดพ
พวกเขาก็กล่าวว่า มิได้

เราจะปฏิบัติสิ่งที่เราได้พบบรรดาบรรพบุ
รุษของเราเคยปฏิบัติมาเท่านั้นและแม้ได้ปร
ากฎว่า

บรรพบุรุษของพวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด
และทั้งไม่ได้รับแนวทางอันถูกต้องก็ตามก
ระนั้นหรือ(อัลบะเกาะเราะฮ์ ๑๗๐)

*ศาสนาอิสลาม

คือศาสนาแห่งธรรมชาติตามวิสัยของมนุษย์
ยี่ที่ถูกต้อง

ไม่ขัดกับธรรมชาติหรือวิสัยของมนุษย์ที่อัลลอฮ์สร้างมา อิสลามเรียกสิ่งนี้ว่า
ฟิฏเราะฮ์
ซึ่งอัลลอฮ์ได้สร้างมนุษย์บนฟิฏเราะฮ์ดังกล่าว อัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน
ความว่า :

ธรรมชาติของอัลลอฮ์
ซึ่งพระองค์ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมา
ไม่มีการเปลี่ยนแปลงในการสร้างของอัลลอฮ์ (อีรรัม ๓๐)

แต่ธรรมชาติดั้งเดิมที่ว่านี้อาจจะมีการเปลี่ยนแปลงเนื่องจากสาเหตุหลายประการรอบด้าน ซึ่งอาจทำให้มนุษย์หันเหออกจากแนวทางที่เที่ยงตรงได้ ท่านศาสนทูตมุฮัมมัด

ดได้กล่าวว่า

“ไม่มีลูกคนใดที่ถูกคลอดนอกจากเขาจะถูกคลอดออกมาในธรรมชาติดั้งเดิมของเขา

ดังนั้นพ่อแม่เขาจะเปลี่ยนเขาให้เป็นยิวบ้าง หรือให้เป็นคริสต์บ้าง หรือ เป็นมะณูชีบ้าง (ศาสนาที่บูชาไฟเป็นหลัก)”

จากจุดนี้แสดงให้เห็นว่า

อิสลามคือศาสนาที่เที่ยงตรง

อัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริงฉันนั้น พระเจ้าของฉันได้แนะนำฉันไปสู่ทางอันเที่ยงตรง

คือศาสนาที่เที่ยงแท้อันเป็นแนวทางของอิบรอฮีมผู้ไฝ่หาความจริง และเขา(อิบรอฮีม) ไม่เป็นผู้อยู่ในหมู่ผู้ให้มีภาคีขึ้น (อัลอันอาม ๑๖๑)

ไม่มีสิ่งใดในอิสลามที่สติปัญญายอมรับไม่ได้ สติปัญญาที่บริสุทธิ์ยอมเป็นสักขีพยานที่ดีต่อศาสนบัญญัติแห่งอิสลาม ดังนั้นข้อบังคับและข้อห้ามในอิสลามคือความยุติธรรม

ไม่มีการกดขี่ ไม่ห้ามปรามสิ่งใดนอกจากว่าสิ่งนั้นมีภัย เป็นอันตราย หรือความเสื่อมเสียของมันมากกว่าผลประโยชน์ ใครที่ได้พิจารณาจากโองการต่างๆ ในกุรอานหรือจากวัจนะท่านศาสนทูตยอม

รับรู้ถึงความหมายที่ว่านี่อย่างไม่ต้องสงสัย

ศาสนาอิสลามได้ปลดปล่อยจิตใจมนุษย์จากการเป็นทาสต่อคนอื่นๆ นอกเหนือจากอัลลอฮ์ไม่ว่าเขาจะเป็นท่านศาสนทูตผู้นำสาร อัลลอฮ์มากก็ตาม หรือถึงขั้นมลัก(เทวทูต) ผู้ใกล้ชิดก็ตาม อิสลามปลดปล่อยจากการเป็นทาสพร้อมชี้นำไปสู่แนวทางแห่งอิมาน (การศรัทธา) เป็นพลังทางจิตใจของมุสลิม ถึงขั้นนั้นแล้วเขาจะไม่หวาดกลัวต่อสิ่งอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์เพียงองค์เดียว เขาจะเชื่อว่าไม่มีใครที่จะให้คุณประโยชน์และโทษใดๆ

แก่เขาได้นอกจากอัลลอฮ์ อัลลอฮ์ตรัสใน
คัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

พวกเขาได้เคารพบูชาพระเจ้าอื่นๆ
จากพระองค์

โดยที่พระเจ้าเหล่านั้นมิได้สร้างสิ่งใดทั้ง ๆ
ที่พวกเขาถูกสร้างขึ้นมา

และพวกเขาไม่มีอำนาจที่จะให้โทษและให้
คุณแก่ตัวเองได้

และพวกเขาไม่มีอำนาจควบคุมความตายแ
ละความเป็นและการฟื้นคืนชีพ(อัลฟุรคอน
๓)

อิสลามถือว่า

ทุกสิ่งอยู่ในพระประสงค์ของอัลลอฮ์เท่านั้น

น อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า
:

และหากอัลลอฮฺจะทรงให้ทุกซ์ภัย

ประสบแก่เจ้าแล้ว

ก็ไม่มีผู้ใดปลดเปลื้องมันได้

นอกจากพระองค์

และหากพระองค์ทรงปรารถนาความดีแก่
เจ้าแล้ว

ก็จะมีผู้ใดกีดกันความโปรดปรานของ
พระองค์ได้

พระองค์จะทรงให้ประสบแก่ผู้ที่พระองค์
ทรงประสงค์จากปวงบ่าวของพระองค์ และ
พระองค์จะเป็นผู้ทรงอภัยโทษ

ผู้ทรงเมตตาเสมอ (ญุซุส ๑๐๗)

ส่วนท่านศาสนทูตมุฮัมมัดก็คือคนหนึ่งที่เป็น
ยมด้วยฐานะที่สูงส่ง ณ
ที่อัลลอฮ์ แต่มีคุณลักษณะไม่แตกต่างจาก
บุคคลทั่วไป อัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน
น ความว่า :

จงกล่าวเถิดว่า (มุฮัมมัด)

ว่าฉันไม่มีอำนาจที่จะครอบครองประโยชน์
ใด ๆ และโทษใด ๆ

ไว้เป็นกรรมสิทธิ์แก่ตัวของฉันได้

นอกจากสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์เท่านั้น

และหากฉันเป็นผู้ที่รู้สิ่งเร้นลับแล้ว

แน่นอนฉันก็ย่อมกอบโกยสิ่งที่ดีไว้มากมา

แล้ว และความชั่วร้ายก็ย่อมไม่ต้องฉันได้

ฉันมิใช้ใครอื่น

นอกจากผู้ตักเตือนและผู้ประกาศข่าวดีแก่
กลุ่มชนที่ศรัทธาเท่านั้น”(อัลอะอรอฟ
๑๘๘)

*

อิสลามได้ปลดปล่อยจิตใจมนุษย์ออกจาก
ความทุกข์ ความหวาดกลัว ความสับสน .
เพื่อให้ได้มาซึ่งการแก้ไขปัญหาคือ
ตัวอย่างเช่น

*ถ้าหวาดกลัวความตาย

อัลลอฮ์ตรัสให้เราทราบว่า ความว่า :

และมิเคยปรากฏแก่ชีวิตใดที่จะตายนอกจ
กด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์เท่านั้น
ทั้งนี้เป็นลิขิตที่ถูกลงกำหนดไว้

และผู้ใดต้องการผลตอบแทนในโลกนี้
เราก็จะให้แก่เขาจากโลกนี้

และผู้ใดต้องการผลตอบแทนในปรโลก
เราก็จะให้แก่เขาจากปรโลกและจะตอบแทน
แก่ผู้กตัญญูทั้งหลาย (อालะอิมรอน
๑๔๕)

*ถ้าหวาดกลัวความยากจนและทุกข์ยาก
อัลลอฮฺตรัสให้เรารับรู้ ความว่า :

และไม่ว่าสัตว์ตัวใดที่เหยียบย่ำอยู่ในแผ่นดิน
ดิน

เว้นแต่เครื่องยังชีพของมันเป็นหน้าที่ของอัล
ลลอฮฺ

และพระองค์ทรงรู้ที่พำนักของมันและที่พัก

ชั่วคราวของมัน

ทุกสิ่งอยู่ในบันทึกอันชัดเจน (ฮุด ๖)

*ถ้าหากกลัวการเจ็บไข้หรือการได้รับเคราะห์กรรม อัลลอฮฺตรัสให้เรารับรู้ ความว่า :

ไม่มีเคราะห์กรรมอันใดเกิดขึ้นในแผ่นดินนี้ และไม่มีแม้แต่ในตัวของพวกเขาเอง เว้นแต่ได้มีไว้ในบันทึกก่อนที่เราจะบังเกิดมันขึ้นมา

แท้จริงนั่นมันเป็นการง่ายสำหรับอัลลอฮฺ(อัลฮะดีด ๒๒-๒๓)

*ถ้าหากกลัวมนุษย์ที่จะมาทำอันตรายต่อตนเอง ท่านศาสนทูตของเรากล่าวให้เรา

บรู๊วว่า “หมั่นรักษาสิทธิต่ออัลลอฮฺเถิด แล้วอัลลอฮฺจะทรงรักษาท่าน หมั่นนึกถึงอัลลอฮฺเสมือนพระองค์อยู่ต่อหน้าท่าน รู้จักอัลลอฮฺในยามสบายเถิด แล้วอัลลอฮฺจะรู้จักท่านในยามยาก ถ้าท่านวิงวอนขอ จงวิงวอนขอต่ออัลลอฮฺ หากท่านต้องการความช่วยเหลือจงขอความช่วยเหลือจากอัลลอฮฺ

ปากกาได้จดบันทึกทุกสิ่งที่จะเกิดขึ้นมาแล้ว ดังนั้นถ้ามนุษย์พยายามจะให้คุณประโยชน์ท่านในสิ่งที่พระองค์ไม่ทรงกำหนดให้เกิดขึ้น พวกเขาไม่สามารถทำอะไรกับท่านได้ ถ้ามนุษย์พยายามจะทำร้ายท่านในสิ่งที่อัลลอฮฺไม่ได้กำหนดให้เกิดขึ้น พวกเขาไม่สามารถทำอะไรกับท่านได้ ดังนั้น

ถ้าท่านสามารถทำสิ่งใดด้วยความอดทนอย่างแน่วแน่ท่านจงทำ ถ้าไม่สามารถทำท่านจงอดทนไว้ เพราะการอดทนต่อสิ่งไม่พึงปรารถนาย่อมเป็นสิ่งที่ดีกว่า พึงรู้เถิดว่าสิ่งที่มาพร้อมกับความอดทนนั้นคือชัยชนะ และพึงรู้เถิดว่าสิ่งที่มาพร้อมกับความทุกข์นั้นคือทางออก และพึงรู้เถิดว่าสิ่งที่มาพร้อมกับความยากลำบากนั้นคือความสะอาดสบาย” (อัลมุสตัดเราะะกุ ๓/๖๒๓ เลขที่ ๖๓๒๓)

* ศาสนาอิสลาม

คือศาสนาแห่งการประนีประนอมและเน้นกึ่งกลางทางด้านศาสนาและทางโลก อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

และในทำนองเดียวกัน
เราได้ให้พวกเจ้าเป็นประชาชาติที่เป็นกลาง
เพื่อพวกเจ้าจะได้เป็นสักขีพยานแก่มนุษย์
ทั้งหลาย และศาสนทูตอัลลอฮ์
ก็จะเป็นสักขีพยานแต่พวกเจ้า (
อัลบะเกาะเราะฮ์ ๑๔๓)

-

อิสลามคือศาสนาที่เน้นความสะดวกและง่
ายดายในการปฏิบัติ ท่านศาสนทูตมุฮัมมัด
กล่าวว่า “แท้จริงอัลลอฮ์ไม่ทรงส่งฉันมา
เพื่อนำความยุ่งยากให้กับบ่าวของอัลลอฮ์
แต่ฉันถูกส่งมาเพื่อเป็นผู้สอนและผู้ให้ความ
สะดวก”

(มุสลิม ๒/๑๑๐๔ เลขที่ ๑๔๗๘)

หลักสั่งสอนของอิสลามเน้นความสะอาดง่าย
ตายเป็นหลัก

และสนับสนุนให้แสวงหาความสะอาดสบาย
ท่านศาสนทูตกล่าวว่า

“พวกเจ้าจงแจ้งข่าวดีแก่ทุกคน อย่าทำให้
เขาฉินหน้าไป พวกเจ้าจงให้ความสะอาด
แก่เขา อย่าสร้างความยุ่งยากแก่พวกเขา”

(มุสลิม ๓/๑๓๕๘ เลขที่ ๑๗๓๒)

-

อิสลามคือศาสนาที่เพื่อแม่และเมตตา รายงาน
โดยท่านหญิงอาอิชะฮ์

ภรรยาท่านศาสนทูตมุฮัมมัด ท่านกล่าวว่า
“ได้มีบุคคลสามกลุ่มจากชาวยิวมาเข้าพบ

ท่านศาสนทูต พวกเขากล่าวว่า
อัสซามอะลัยกุม (
ความหายนะจงมีแต่พวกท่าน
) ท่านหญิงอาอิชะฮ์กล่าวว่า
ฉันเข้าใจความหมายที่พวกเขากล่าวได้ดี
ฉันเลยตอบว่า วะอะลัยกุมุซซาม วะ
ละอ นะฮ์ (
เช่นกันสำหรับพวกท่านคือความหายนะแล
ะความสาปแช่ง)
ท่านศาสนทูตมุฮัมมัดตำหนิฉันและกล่าวว่า
า : ค่อย ๆ หน่อย โอ้อาอิชะฮ์ แท้จริงแล้ว
อัลลอฮ์ทรงชอบความเมตตาปรานีในทุกเรี
อง ฉันก็ตอบว่า : โอ้อ
ท่านศาสนทูตอัลลอฮ์
ท่านไม่ได้ยินคำที่พวกเขาว่าดอกหรือ ?

ท่านตอบว่า : ฉันได้ตอบแล้วว่า
และสำหรับพวกเขานั้นคือความหายนะ”
(บุคอรีย์ เลขที่ ๖๐๒๔)

- อิสลาม

คือศาสนาที่บังเกิดความรักและความดีแก่ม
นุษย์ ท่านศาสนทูตกล่าวว่า

“ผู้ซึ่งเป็นที่รักใคร่ที่สุด ณ ที่อัลลอฮ์คือ
ผู้ที่ให้คุณประโยชน์แก่ผู้อื่นมากที่สุด และ
การกระทำซึ่งเป็นที่รักที่สุด ณ ที่อัลลอฮ์คือ
ความสุขที่ท่านมอบให้กับมุสลิมคนหนึ่ง ห
รีอ ช่วยเหลือเขาให้พ้นทุกข์ หรือ
ช่วยจ่ายหนี้ให้เขา

หรือช่วยบรรเทาการอดอยากของเขา ก
ารที่ฉันได้เดินอยู่กับพี่น้องฉันมุสลิมเพื่อช่ว

ยเหลือเขาในสิ่งที่เขาต้องการ
ย่อมดีกว่าการที่ฉันได้นั่งในมัสยิดเป็นเวลา
หนึ่งเดือน และใครก็ตามที่สกัดกั้นความโ
กรธแค้นของเขาแน่นอนอัลลอฮ์จะทรงปก
ปิดความลับของเขา และใครที่สกัดกั้นควา
มโกรธแค้นของเขาทั้งๆที่เขาสามารถจะปล
่อยหรือระบายมันออกมาได้
แน่นอนอัลลอฮ์จะทรงเพิ่มพูนความโปรดป
รานของพระองค์ในใจเขาในวันปรโลก ใ
ครที่เดินพร้อมกับเพื่อนมุสลิมเนื่องจากต้อง
การช่วยเหลือเขาในสิ่งที่เขาปรารถนา
จนกระทั่งเขาประสบความสำเร็จ
แน่นอนอัลลอฮ์จะทรงให้เขายืนหยัดบนเท้า
ของเขาได้ในวันซึ่งเท้าทั้งหลายสิ้นไถล
และแท้จริงแล้วมารยาทที่เลวทรามจะทำล

ายการกระทำที่ดีมีคุณธรรมดั่งน้ำส้มที่
ทำลายน้ำฝิ่ง”(รายงานโดยอัตฎะาะบะรอญี
ย์และอะบุดดุญาและได้รับการยอมรับว่า
ศาะฮ์ฮ์โดยอัลบานีย์ในหนังสือของท่านที่ชื่อ
อ ศาะฮ์ฮ์อัลญามีย)

-

อิสลามคือศาสนาที่ยืดเอาทางสายกลาง มีความ
เรียบง่ายพอดี ปราศจากความยุ่งยาก อัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า
:

อัลลอฮ์จะไม่ทรงบังคับชีวิตหนึ่งชีวิตใดนอก
จากตามความสามารถของชีวิตนั้นเท่านั้น
น
ชีวิตนั้นจะได้รับการตอบแทนดีในสิ่งที่เขา

ได้แสวงหาไว้

และชีวิตนั้นจะได้รับการลงโทษในสิ่งชั่วที่เขาได้แสวงหาไว้ (อัลบะเกาะเราะฮ์ ๒๘๖)

หลักคำสอนอิสลามจะตั้งหลักอยู่บนฐานนี้เอง ท่านศาสนทูตกล่าวว่า

“สิ่งใดซึ่งฉันห้ามปรามมันจงหลีกเลี่ยง และสิ่งใดที่ฉันใช้ให้ทำจงปฏิบัติเท่าความสามารถของท่าน แท้จริงแล้วบรรพชนรุ่นก่อนได้รับความหายนะเนื่องจากการไต่ถามที่เกินขอบเขตของพวกเขาและการโต้เถียงของพวกเขาเกี่ยวกับเหล่าศาสนทูตของพวกเขา” (มุสลิม ๔/๑๘๓๐ เลขที่ ๑๓๓๗)

หลักฐานอันชัดเจนที่ยืนยันได้ในเรื่องนี้คือประวัติของสาวกท่านหนึ่ง ซึ่งได้มาพบทำ

นศาสนทูตมุฮัมมัดแล้วกล่าวว่า : โอ้
ท่านศาสนทูตของอัลลอฮ์
ฉันจะต้องตายแน่ๆ ท่านถามว่า :
ท่านเป็นอะไร เขาตอบว่า
ฉันได้ร่วมประเวณีกับภรรยาของฉันในข
ณะที่ฉันถือศีลอดอยู่ ท่านถามว่า :
ท่านสามารถหาทาสแล้วปล่อยมันให้เป็นอิ
สรหรือไม่ ? เขาตอบว่า
ไม่ ท่านถามต่อว่า :
แล้วท่านสามารถที่จะถือศีลอดสองเดือนติ
ดต่อกันหรือไม่? เขาตอบว่า
ไม่ ท่านถามต่อว่า :
ท่านสามารถเลี้ยงอาหารคนยากจนหกสิบ
คนได้หรือไม่ ? เขาตอบว่า
ไม่ หลังจากนั้น

ท่านหยุดสักครู่หนึ่งและในระหว่างที่พวกเรานั่งรอท่านอยู่นั้น เราเห็นท่านเดินมาพร้อมกับถือตระกร้าบรรจุอินทผลัม

แล้วท่านกล่าวว่า : ไหนละคนที่ถาม ?

เขาตอบว่า : ฉันเอง ท่านกล่าวว่า :

ท่านเอาอินทผลัมในตระกร้านี้ไป

แล้วบริจาคมัน เขากล่าวว่า : โอ้

ท่านศาสนทูตอัลลอฮ์ฉันควรบริจาคมันให้กับคนที่จนกว่าฉันหรือ ?

ฉันขอสาบานด้วยนามอัลลอฮ์ว่า

ระหว่างสองหมู่บ้านนี้ไม่มีครอบครัวใดจนกว่าครอบครัวฉันอีกแล้ว หลังจากนั้นท่าน

ศาสนทูตมุฮัมมัดหัวเราะจนเห็นฟันเขี้ยวของท่านแล้วท่านกล่าวว่า :

เจ้าจงเอามันไปให้ครอบครัวของท่านเถิด

ทุกคำสอนของอิสลามทั้งข้อบังคับหรือกา
รงานแสดงถึงการรักดีต่ออัลลอฮ์ ล้วนแล้ว
แต่ได้ถูกสั่งใช้เพื่อความสมดุลกับความสา
มารถของมนุษย์

โดยที่จะไม่สั่งใช้นอกจากเท่าพลังความสา
มารถของมนุษย์ แต่คำสั่งใช้ที่ว่าอาจจะมี
ข้อยกเว้นได้ในบางกรณีต่อไปนี้ :

- การละหมาด

ซึ่งโดยปกติแล้วให้ทำในขณะที่ผู้ละหมาด
สามารถที่จะยืนได้ แต่ถ้าเขาไม่สามารถที่
จะยืนได้ก็สามารถที่จะทำละหมาดในท่าน
งได้ ถ้าไม่สามารถนั่งได้ก็ให้เขาทำในท่า
นอน และถ้าไม่สามารถทำในท่านอนได้ก็
เขาทำโดยใช้สัญญาณแทน

-
ให้ช้อยกเว้นสำหรับผู้ป่วย หญิงตั้งครรภ์
หญิงมาประจำเดือน และหญิงหลังคลอด
บุตรในการถือศีลอด

-
ให้ช้อยกเว้นสำหรับผู้ที่ไม่มีความสามารถด้าน
การเงินและไม่มีความพร้อมด้านสุขภาพ
ร่างกายในการประกอบพิธีอัญญ์ เพราะอัล
ลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

สิทธิของอัลลอฮ์ที่มีแก่มนุษย์นั้น
คือการมุ่งสู่บ้านหลังนั้นอันได้แก่ผู้ที่สามารถ
หาทางไปยังบ้านหลังนั้นได้และผู้ใดปฏิเสธ
สธ

แท้จริงอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงพึงประชาชาติทั้งหลาย (อालะอิมรอน ๙๗)

-

เมื่อมนุษย์อยู่ในกรณีจำเป็นแล้วจะมีอันตรายต่อชีวิตเขาสามารถเลือกกินอาหารหรือเครื่องดื่มที่อัลลอฮ์ทรงห้ามได้แต่ให้เป็นไปตามความจำเป็น เช่น จำเป็นต้องบริโภคเลือดหรือเนื้อสุกร หรือ ดื่มสุรา ก็สามารถบริโภคได้แต่ในปริมาณตามความจำเป็นเท่านั้น เพราะอัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

แล้วผู้ใดได้รับความคับขัน
โดยมิใช่ผู้เสาะแสวงหา

และมีใช้เป็นผู้ละเมิดขอบเขตแล้วไซ้
ก็ไม่มีบาปใด ๆ แก่เขา
แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัยโทษผู้ทรงเมตตาเสมอ(อัลอะเกาะเราะฮ์ ๑๗๓)

ท่านซัยद กุฎ (ขออัลลอฮ์เมตตาท่าน)

ได้อธิบายโองการนี้ไว้ว่า

“มันเป็นหลักศรัทธาอย่างหนึ่งที่ยอมรับความ
เป็นมนุษย์ของมนุษย์ ยอมรับความเป็นม
นุษย์ของพวกเขาที่ไม่ใช่สัตว์ ไม่ใช่แมลง(
เทวทูต)

ไม่ใช่เป็นมารร้าย ยอมรับความเป็นมนุษย์
ของพวกเขาในยามที่พวกเขาอ่อนแอ หรือ
ในยามที่พวกเขามีพลัง และมันเป็นหลักก
ารศรัทธาที่หมั่นเอาใจใส่มนุษย์ทั้งด้านร่าง

กาย สติปัญญา และจิตวิญญาณ แล้วแบ่งปันภาระหน้าที่ให้มนุษย์ทำตามความสามารถที่พวกเขา มี โดยคำนึงถึงความสมดุลกันระหว่างภาระหน้าที่กับพลังความสามารถ โดยไม่ต้องเผชิญกับความยุ่งยากและเข้มงวดเกินไป”

* ศาสนาอิสลามให้ความเคารพศาสนาอื่นๆที่มาจากฟากฟ้า โดยให้มุสลิมทุกคนศรัทธาต่อศาสนาดังกล่าวพร้อมทั้งให้ความเคารพและให้ความยอมรับต่อมัน สั่งการให้รักใคร่บรรดาศาสนทูตก่อนๆที่ถูกส่งมายังผู้นับถือศาสนาดังกล่าวด้วย อิสลามได้สั่งห้ามการด่าว่าต่อหลักการศรัทธาของคนต่างศาสนิกรวมทั้งทุกสิ่งที่เกี่ยวข้องกับพวกเขา

สนกิจที่พวกเขาได้ยึดเอามาเป็นแนวปฏิบัติ อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

และพวกเจ้าจงอย่าด่าว่า บรรดาที่พวกเขาวิงวอนขอ อื่นจากอัลลอฮฺ แล้วพวกเขาก็จะด่าว่าอัลลอฮฺเป็นการละเมิด โดยปราศจากความรู้(อัลอันอาม ๑๐๘)

อิสลามใช้ให้มุสลิมทุกคนทำการโต้แย้งและสนทนากับผู้ปฏิเสธอิสลามด้วยสุขุมและอ่อนโยน อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

จงเรียกร้องสู่แนวทางแห่งพระเจ้าของสุเจ้า โดยสุขุม และการตักเตือนที่ดี

และจงโต้แย้งพวกเขาด้วยสิ่งที่ดีกว่า
แท้จริงพระเจ้าของพระองค์และพระองค์ท
รงรู้ดียิ่งถึงบรรดาผู้ที่อยู่ในทางที่ถูกต้อง(
อันนะฮฺลฺ ๑๒๕)

อิสลามได้เรียกร้องสู่แนวทางการสนทนาที่
มีเป้าหมายเพื่อรวบรวมให้เป็นเดียวกันบน
ฐานที่พระเจ้ายอมรับ อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์
อัลกุรอาน ความว่า :

จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า

โอ้อับรรดาผู้ได้รับคัมภีร์ !

จงมายังถ้อยคำหนึ่งซึ่งเท่าเทียมกัน

ระหว่างเราและพวกท่าน

คือว่าเราจะไม่เคารพสักการะนอกจากพระ
องค์เท่านั้น

และเราจะไม่ให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นภาคีกับพระองค์

และพวกเรบางคนก็จะไม่ยึดถืออีกบางคนเป็นพระเจ้าอื่นจากอัลลอฮ์

แล้วหากพวกเขาผิดหลังให้

ก็จงกล่าวเถิดว่า

พวกท่านจงเป็นพยานด้วยว่า

แท้จริงพวกเราเป็นผู้น้อมตาม(

อาละอิมรอน ๖๔)

* ศาสนาอิสลาม

คือศาสนาแห่งสันติภาพที่ครอบคลุมทุกความหมายที่แฝงอยู่ภายในตัวของคำว่าอิสลาม ไม่ว่าจะป็นสันติภาพภายในสังคมมุส

ลิม ดังเช่นคำกล่าวของท่านศาสนทูตซึ่งมีความว่า :

“พึงประสงค์ใหม่ถ้าฉันจะบอกพวกท่านเกี่ยวกับคนมุอฺมิน อัลมุอฺมินคือผู้ที่มอบความสงบแก่มนุษยย์ด้านทรัพย์สินของพวกเขา และตัวของพวกเขา และมุสลิมคือผู้ซึ่งผู้อื่นปลอดภัยจากลิ้นและมือของเขา อัลมุญาฮิด

คือผู้ที่ต่อสู้กับตนเองเพื่อการรักษาดีต่ออัลลอฮ์ และอัลมุฮาญีร

คือผู้ที่ละทิ้งการกระทำที่เลวทรามและเป็นบาป” (เศาะฮี้ฮฺอิบนิฮิบบาน ๑๑/๒๐๓ เลขที่ ๔๘๖๒)

หรือสันติภาพระหว่างประเทศที่ยืนหยัดบน
ฐานความสัมพันธ์แห่งความเป็นพี่น้องกัน
เพื่อสร้างความสงบและหลีกเลี่ยงการรุกราน
นห่าพินระหว่างสังคมมุสลิมกับสังคมภายนอก
โดยเฉพาอย่างยิ่งสังคมที่ให้อิสระใน
การนับถือศาสนา ไม่เป็นอุปสรรคในการ
เผยแผ่ศาสนาอิสลาม อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์
อัลกุรอาน ความว่า :

บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย!

จงเข้าอยู่ในความสันติ โดยทั่วทั้งหมด
และจงอย่าทำตามบรรดาก้าวเดินของชัยฏอน

แท้จริงมันคือศัตรูที่ชัดเจนของพวกเขาเจ้า(
อัลบะเกาะเราะฮ์ ๒๐๘)

เนื่องจากความแน่นหนักของอิสลามต่อสันติภาพ อิสลามได้สั่งใช้ให้ผู้นับถือศาสนาอิสลามยึดเอาหลักสันติ ประนีประนอมและยุติการรบราฆ่าฟันเมื่อศัตรูพึงประสงค์เช่นนั้น อัลลอฮฺตรัสเกี่ยวกับเรื่องนี้ ความว่า :

และหากพวกเขาโอนอ่อนมาเพื่อการประนีประนอมแล้ว

เจ้าก็จงโอนอ่อนตามเพื่อการนั้นด้วย

และจงมอบหมายแต่อัลลอฮฺเถิด

แท้จริงนั้นพระองค์คือผู้ทรงได้ยินทรงรอบรู้”(อัลอันฟาล ๖๑)

ทั้งนี้หาใช่ว่าอิสลามต้องการให้เหล่าผู้นับถือแสวงหาสันติวิธีด้วยการต้องโดนเหยียดหยามศักดิ์ศรีของความเป็นมุสลิม

แต่ทว่าอิสลามสั่งให้แสวงหาสันติพร้อมทั้ง
รักษาฐานะความสูงส่งของอิสลามและคักดิ์
ศรีของศาสนาอิสลามไว้ อัลลอฮฺตรัสในคัม
ภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

ดังนั้น

พวกเจ้าอย่าท้อแท้และเรียกร้องไปสู่การสงบศึก เพราะพวกเจ้าเป็นผู้ยิ่งใหญ่ที่สุด และอัลลอฮฺทรงอยู่ร่วมกับพระเจ้าและพระองค์จะไม่ทรงลิดรอนผลตอบแทนแห่งการงานของพวกเจ้า(มุฮัมมัด ๓๕)

* ศาสนาอิสลามมิได้ปรารถนาให้คนต่างศาสนิกยอมรับนับถือศาสนาอิสลามโดยการถูกกดขี่บังคับ นอกเสียจากเขาจะนับถือด้วยจิตใจที่ศรัทธาและยินยอมอ่อนน้อมตาม ทั้ง

นี่อิสลามรู้ดีว่า

การบังคับมิใช่แนวทางในการเผยแผ่อิสลามและคำสอนของมัน ดังโองการของอัลลอฮ์ ซึ่งความว่า :

ไม่มีการบังคับใด (ให้นับถือ) ในศาสนาอิสลาม แน่นอน

ความถูกต้องนั้นได้เป็นที่กระจ่างแจ้งแล้วจากความผิด(อัลบะเกาะเราะฮ์ ๒๕๖)

เมื่อการเรียกร้องสู่แนวทางอิสลามได้ซึมซับเข้าไปในจิตใจของชนต่างศาสนิกหรือเป็นที่ประจักษ์แก่พวกเขาแล้ว สำหรับพวกเขาคือความอิสระเสรีในการเลือกศรัทธาโดยอาศัยหลักอิสรภาพของมนุษย์นั่นเอง ซึ่งอาจจะเลือกตามคำเรียกร้องหรือไม่ก็ปฏิเสธ

ธมัน อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน
ความว่า :

ดังนั้น ผู้ใดประสงค์กิจงศรัทธา
และผู้ใดประสงค์กิจงปฏิเสธ(อัลกะฮฟู ๒๗
)

ทั้งนี้เนื่องจากการศรัทธาและการได้รับการ
รชี้นำไปสู่แนวทางอันเที่ยงตรงนั้น ขึ้นอยู่
กับพระประสงค์ของอัลลอฮฺ อัลลอฮฺตรัสใน
คัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

และหากพระเจ้าของเจ้าจงประสงค์แน่นอน
ผู้ที่อยู่ในแผ่นดินทั้งมวลจะศรัทธา
เจ้าจะบังคับมวลชนจนกว่าพวกเจ้าจะเป็น
ผู้ศรัทธากระนั้นหรือ?(ยูनुส ๙๙)

ส่วนหนึ่งของข้อพิเศษในอิสลามคือ ให้สิทธิแก่ชนต่างศาสนิก เช่น ชาวคริสต์ ให้เขาสามารถปฏิบัติตามศาสนิกจเฉพาะตัวอย่างอิสระเต็มที่ เพราะท่านสาวกออาวุโสอบุบักรเคยกล่าวว่า “ต่อไปพวกท่านจำต้องแวะผ่านระหว่างการเดินทางชนกลุ่มหนึ่งซึ่งได้สละตัวเพื่อพำนักในโบสถ์ ฉะนั้นพวกท่านจงปล่อยพวกเขาในสิ่งที่พวกเขาปฏิบัติ” ([อัตฎะาะบะรีย์ ๓/๒๒๖](#))

ความอิสระที่อิสลามเปิดทางให้ในที่นี้จะรวมไปถึงเรื่องเกี่ยวกับอาหารการกินที่ศาสนาพวกเขายอมรับว่ากระทำได้ ฉะนั้นอิสลามไม่ได้สั่งให้ฆ่าสุกร หรือทำลายเครื่องดื่มอย่างสุรา

เป็นต้น ส่วนทางด้านธุรการ เช่น เรื่องการแต่งงาน การหย่าร้าง การค้าขายและการทำธุรกิจต่างๆ อิสลามให้ความอิสระพวกเขาในการเลือกปฏิบัติตามหลักความเชื่อมั่นและหลักศาสนกิจของพวกเขา ตามเงื่อนไขและข้อตกลงที่อิสลามได้วางไว้ .

อิสลามได้ปลดปล่อยระบบทาสเป็นอิสระและสนับสนุนให้ปลดปล่อยทาสและอิสลามถือว่าการกระทำดังกล่าวคือผลบุญและค่าตอบแทนอันมหาศาล อีกทั้งเป็นหนทางที่จะนำไปสู่การเข้าสวรรค์ ท่านศาสนทูตกล่าวว่า ผู้ใด

“ปลดปล่อยทาสหนึ่งคนอัลลอฮ์จะทรงปลดปล่อยทุกๆชิ้นส่วนของอวัยวะเขาให้รอดพ้น

นจากไฟนรก เท่าๆกับทุกชิ้นส่วนของอวัยวะของทาส จนกระทั่งอวัยวะเพศต่ออวัยวะเพศ” (มุสลิม ๒/๑๑๔๗ เลขที่๑๕๐๙)

อิสลามได้สั่งห้ามทุกวิถีทางที่นำไปสู่การเป็นทาสยกเว้นทางเดียวเท่านั้น คือ การเป็นทาสด้วยการถูกจับเป็นเชลยในศึกสงคราม แต่ภายใต้เงื่อนไขที่อิมาม (ผู้นำศิกมุสลิม) ได้วางไว้เพราะการตกเป็นเชลยในทัศนะอิสลามมีรายละเอียดซึ่งอัลลอฮ์ทรงอธิบายโดยตรัส ความว่า :

และเมื่อพวกเขาพบบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ก็จงฟันที่คอ (จงฆ่าเสีย)
จนกระทั่งเมื่อพวกเขาปราบพวกเขาจนแพ้

แล้ว

ก็จะจับพวกเขาเป็นเชลยหลังจากนั้นจะปล่อยเป็นไทหรือจะเรียกเอาค่าไถ่ก็ได้ จนกระทั่งการทำสงครามได้สิ้นสุดลงด้วยการวางอาวุธ เช่นนั้นแหละ และหากอัลลอฮ์ทรงประสงค์แน่นอน พระองค์จะทรงตอบแทนการลงโทษพวกเขา แต่ทั้งนี้เพื่อพระองค์จะทรงทดสอบบางคนในหมู่พวกเจ้ากับอีกบางคน ส่วนบรรดาผู้ที่ถูกฆ่าตายในทางของอัลลอฮ์.

พระองค์จะไม่ทรงทำให้การงานของพวกเขาไร้ผลเป็นอันขาด

(มุฮัมมัด ๔)

อิสลามได้ปิดกั้นแนวทางการเป็นทาสยกเว้นเพียงทางเดียวดังที่ได้อธิบายไปข้างต้น ในทางตรงข้ามอิสลามได้เปิดแนวทางการปลดทาสอย่างกว้างขวาง ส่งเสริมให้ปลดปล่อยทาสและทรงย้ำอีกว่าการกระทำดังกล่าวคือวิธีการหนึ่งของการปลดบาปเนื่องจากการกระทำผิดบางอย่าง เช่น :

-

การฆ่าคนผิดโดยไม่เจตนา เพราะอัลลอฮ์ได้ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

และมีใช้วิสัยของผู้ศรัทธาที่จะฆ่าผู้ศรัทธาคนหนึ่งคนใด

นอกจากด้วยความผิดพลาดเท่านั้นและผู้ใดที่ฆ่าผู้ศรัทธาด้วยความผิดพลาดแล้ว

ก็ให้มีการปล่อยทาสหญิงที่ศรัทธาคนหนึ่ง
ให้เป็นไท และให้มีค่าทำขวัญ
ซึ่งถูกมอบให้แก่ครอบครัวของเขานอกจาก
กว่าครอบครัวของพวกเขาจะทำทานให้เท่า
านั้น แต่ถ้าหากเขาอยู่ในหมู่ชนที่เป็นศัตรู
ของพวกเขา

โดยที่เขาเป็นผู้ศรัทธาก็ให้มีการปล่อยทาส
หญิงที่ศรัทธาคนหนึ่งให้เป็นไท
และถ้าเขาอยู่ในหมู่ชนที่มีพันธะสัญญา
ระหว่างพวกเขากับพวกเขาแล้ว

ก็ให้มีการทำขวัญ
ซึ่งถูกมอบให้แก่ครอบครัวของเขา
และให้มีการปล่อยทาสหญิงที่ศรัทธาคนหนึ่ง
(อันนิซาอฺ ๙๒)

-

การผิดสัญญา กับ คำสาบาน เพราะอัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

อัลลอฮ์จะไม่ทรงเอาโทษแก่พวกเจ้าด้วยถ้อยคำที่ไร้สาระในการสาบานของพวกเจ้า แต่ทว่าพระองค์จะทรงเอาโทษแก่พวกเจ้าด้วยถ้อยคำที่พวกเจ้าปลงใจสาบาน แล้วสิ่งใดที่โทษมันนั้นคือการให้อาหารแก่มิสกินสิบคนจากอาหารปานกลางของสิ่งที่พวกเจ้าให้เป็นอาหารแก่ครอบครัวของพวกเจ้า หรือไม่ก็ให้เครื่องนุ่งห่มแก่พวกเขา หรือไถ่ทาสคนหนึ่งให้เป็นอิสระ(อัลมาอิดะฮ์ ๘๙)

- การชี้ฮาร (การเปรียบเทียบภรรยาว่าเสมือนแม่ของฝ่ายสามี)

เพราะอัลลอฮ์ได้ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

และบรรดาผู้เปรียบเทียบภรรยาของพวกเขา ก็เสมือนแม่ของพวกเขา นั้น

แล้วพวกเขาจะคืนสู่ถ้อยคำที่พวกเขาได้กล่าวไว้ ดังนั้น

(สิ่งที่จำเป็นแก่เขาต้องปฏิบัติคือ)

การปล่อยทาสหนึ่งคนก่อนที่เขาทั้งสองจะแตะต้องต่อกัน (ร่วมหลับนอน(

อัลมูญาตะละฮ์ ๓)

-

การร่วมประเวณีในเดือนรอมะฎอน รายงานโดยอนุสุรียเราะฮ์ว่า มีชายผู้หนึ่งได้ร่วมประเวณีกับภรรยาเขาในเดือนรอมะฎอนแล้วเขาได้ไปสอบถามท่านศาสนทูตมุฮัมมัดเกี่ยวกับบทบัญญัติในเรื่องนี้ ท่านตอบว่า : ท่านสามารถปลดปล่อยทาสบ้างไหม?

เขาตอบว่า : ไม่ ท่านศาสนทูตถามต่อว่า : แล้วท่านสามารถที่จะถือศีลอดสองเดือนติดต่อกันไหม? เขาตอบว่า :

ไม่ ท่านศาสนทูตกล่าวว่า :

ดังนั้นท่านจงเลี้ยงอาหารผู้ยากไร้ ๖๐ คน (รายงานโดยมุสลิม๒/๓๘๒ เลขที่ ๑๑๑๑)

-
การปลดปล่อยทาสคือวิธีการปลดบาปหาก
ได้รังแกทาส เพราะท่านศาสนทูตกล่าวว่า
ใครตบหน้าบ่าวไพร่ของเขาหรือทบตีเขา
การปลดบาปนั้นคือการปลดปล่อยเขาให้
เป็นอิสระ (รายงานโดยมุสลิม ๓/ ๑๒๗๘
เลขที่ ๑๖๕๘)

ส่วนหนึ่งที่บ่งบอกถึงการเน้นตระหนักของ
อิสลามในการปลดปล่อยทาสคือ :

๑- การที่อิสลามสั่งให้มีการมุกาตะบะฮ์ คือ
การทำสัญญากันระหว่างทาสกับเจ้าของท
าสซึ่งจะมีการปลดปล่อยทาสให้เป็นอิสระ
เมื่อเขารวบรวมเงินได้ตามที่ได้ตกลงกันทั้ง
สองฝ่าย บางนักวิชาการด้านฟิกฮ์(ด้านศา

สนับญญัตติ)

มีทักษะเกี่ยวกับเรื่องนี้ถึงขั้นบังคับให้ทำมุกาตะบะฮฺเมื่อทาสต้องการทั้งนี้เนื่องจากโองการอัลลอฮฺ ความว่า :

และจงบริจาคแก่พวกเขาซึ่งทรัพย์สินสมบัติของอัลลอฮฺ

ที่พระองค์ทรงประทานแก่พวกเจ้า และพวกเจ้าอย่าบังคับบรรดาทาสีของพวกเจ้าให้ผิดประเวณี

หากนางประสงค์จะอยู่อย่างบริสุทธิ์ แต่พวกเจ้าต้องการผลประโยชน์แห่งการดำรงชีวิตในโลกนี้

และผู้ใดบังคับพวกนางเช่นนั้น
ตั้งนั้นหลังจากการบังคับพวกนาง

แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัย
ผู้ทรงเมตตาเสมอ(อังนุร ๓๓)

๒- การไถ่โทษ

คือแนวทางหนึ่งของการชำระชะกาต หมายถึงการปลดปล่อยโทษให้พ้นจากการเป็นทาสหรือปลดปล่อยเชลยให้พ้นจากการเป็นเชลย เพราะอัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

แท้จริงทานทั้งหลายนั้น
สำหรับบรรดาผู้ที่ยากจน
และบรรดาผู้ที่ขัดสน
และบรรดาเจ้าหน้าที่ในการรวบรวมมัน
และบรรดาผู้ที่หัวใจของพวกเขาสนิทสนม
และในการไถ่โทษ

และบรรดาผู้ที่หนีสินล้นตัว
และในทางของอัลลอฮ์
และผู้ที่อยู่ในระหว่างเดินทาง
ทั้งนี้เป็นบัญญัติอันจำเป็นซึ่งมาจากอัลลอ
ฮ์ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้
ผู้ทรงปรีชาญาณ(**อัตเตาบะฮ์ ๖๐**)

*

ศาสนาอิสลามคือศาสนาที่สมบูรณ์แบบคร
อบคลุมทุกแง่ชีวิต
ฉะนั้นอิสลามได้จัดระบบและระเบียบต่างๆ
ไม่ว่าจะเป็นในด้านการทำธุรกิจ การทำส
งคราม การแต่งงาน เศรษฐกิจ การเมือง
การปกครองและด้านการงานที่แสดงถึงความ
ามักดีต่อพระองค์อัลลอฮ์ ฯลฯ

ที่เป็นปัจจัยในการสร้างสังคมให้เจริญงอกงาม ซึ่งมนุษย์ทุกวันนี้ยังหาปัจจัยเหล่านั้นไม่พบ เมื่อมนุษย์ห่างไกลจากระเบียบหรือระบบดังกล่าวฉันใด ชีตปริมาณความต่ำต้อยของมนุษย์ก็เพิ่มปริมาณขึ้นฉันนั้น อัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

และวันที่เราจะตั้งพยานขึ้นจากทุกประชาชาติ (เพื่อเป็นพยาน)

ต่อพวกเขาจากหมู่พวกเขาเอง

และเราก็นำเจ้ามาเป็นพยานต่อเขาเหล่านั้นและเราได้ให้คัมภีร์แก่เจ้าเพื่อชี้แจงแก่ทุกสิ่ง

และเพื่อเป็นทางนำและเป็นความเมตตา

และเป็นข่าวดีแก่บรรดามุสลิม (
อันนะฮฺลฺ ๘๙)

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าอิสลามได้จัดระบบความ
ผูกพันระหว่างมุสลิมกับพระองค์อัลลอฮฺและ
กับสังคมรอบด้านที่เขาอยู่ ทั้งมนุษย์และ
สิ่งแวดล้อม

คำสอนของอิสลามจะไม่มีสิ่งใดที่ขัดกับธ
รมชาติแท้จริงของมนุษย์หรือมันสมองอันบ
ริสุทธิ์ของมนุษย์ หลักฐานชัดเจนที่แสดงถึ
งความสมบูรณ์แบบของอิสลามคือ
การที่อิสลามตระหนักและเอาใจใส่เป็นพิเ
ศษกับวิถีทางในการดำเนินชีวิตและส่วนย
่อยๆอื่นที่เกี่ยวข้องกับชีวิตมนุษย์ อาทิ มา
รยาทในการเข้าห้องน้ำหรือสุขาซึ่งอิสลาม

ได้ชี้แนะอย่างละเอียดเริ่มจากก่อนเข้า ระหว่างเข้าและสุดท้ายหลังจากสละขาน ทำนอับดูเราะฮ์มาน บิน ซัยด์ (ขออัลลอฮ์ประทานความโปรดปรานแก่ท่านด้วย)

ได้กล่าวว่า ได้มีคนกล่าวแก่ซัลมานว่า : ท่านศาสดาของท่านได้สอนท่านทุกเรื่องแม้กระทั่งเรื่องอูจจาเราะ ซัลมานตอบว่า ใช่ ท่านได้ห้ามไม่ให้เราหันหน้าไปยังกิบละฮ์ (กิบละฮ์ คือกะอเบะฮ์ที่อยู่ ณ นครมักกะฮ์)

เวลาถ่ายอูจจาเราะหรือถ่ายปัสสาวะ หรือห้ามเราไม่ให้ทำความสะอาดเพื่อชำระล้างด้วยมือขวา

ห้ามทำความสะอาดกับกรวดหินที่น้อยกว่า

สามเม็ด และห้ามทำความสะอาดโดยใช้
เศษอาหารที่หลงเหลือหรือเศษกระดูกที่พบ
เจอ

*

ศาสนาอิสลามให้เกียรติสตรีและเชิดชูศักดิ์ศรีของ
เธอ โดยอิสลามถือว่าการให้เกียรติเธอเป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพที่สูงส่งและ
ดีงาม ท่านศาสนทูตมุฮัมมัดกล่าวว่า

“ผู้ศรัทธาที่ความศรัทธาของเขาสมบูรณ์ยิ่ง
คือผู้ซึ่งมีจริยธรรมที่ดีงาม
และผู้ที่ดีที่สุดในหมู่พวกท่านคือผู้ที่ทำดีที่สุด
กับภรรยาของเขา”

(เศาะฮ์ฮออบนิ ฮีบบาน ๙/๔๘๓
เลขที่ ๔๑๗๖)

อิสลามคงรักษาสีทิตด้านมนุษยธรรมของสตรีไว้ ไม่ได้ถือว่าเธอคือต้นเหตุแห่งบาปกรรม ทำให้มนุษย์คนแรกที่ชื่ออาดัมโดนไล่ออกจากสวนสวรรค์เหมือนคำพูดของคนในศาสนาอื่นสมัยก่อนๆ

อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

มนุษยชาติทั้งหลาย !

จงอย่าเกรงพระเจ้าของพวกเจ้าที่ได้บังเกิดพวกเจ้ามาจากชีวิตหนึ่ง

และได้ทรงบังเกิดจากชีวิตนั้นซึ่งคู่ครองของเธอ

และได้ทรงให้แพร่สะพัดไปจากทั้งสองนั้นซึ่งบรรดาชายและบรรดาหญิงอันมากมาย และจงอย่าเกรงอัลลอฮฺที่พวกเจ้าต่างขอกัน

ด้วยพระองค์ และพึงรักษาเครือญาติ
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงสอดส่องดูพวกเจ้าอยู่เสมอ
(อันนิซาอ ๑)

อิสลามได้ประกาศยกเลิกระบบที่คุกคามสิทธิ
สตรีอย่างไร้มนุษยธรรม โดยเฉพาะระบบ
ที่มองสตรีเหมือนมนุษย์ที่ต่ำต้อยกว่าผู้ชาย
ท่านศาสนทูตกล่าวว่า :
แท้จริงแล้วเหล่าสตรีคือพี่น้องร่วมชีวิตกับ
เหล่าผู้ชาย (สุนันอบีดาวูด ๑/๖๑ เลขที่
๒๓๖)

อิสลามหมั่นรักษาศักดิ์ศรีสตรีและเกียรติข
องเธอมาตลอด อิสลามถือว่
การกล่าวหาใส่ร้ายเธออย่างไม่ชอบธรรม
หรือการล่วงเกินเกียรติของเธอ คือสาเหตุ

อันสมควรที่ผู้กล่าวหาจะต้องได้รับการลงโทษ อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน
ความว่า :

และบรรดาผู้กล่าวโทษบรรดาหญิงบริสุทธิ์แล้วพวกเขามิได้นำพยานสี่คนมา พวกเขาจึงโบยพวกเขาแปดสิบที และพวกเขาอย่ารับการเป็นพยานของพวกเขาเป็นอันขาด
ชนเหล่านั้นพวกเขาเป็นผู้ฝ่าฝืน(**อันนุร ๔**)

อิสลามประกันสิทธิเสรีภาพของเธอด้านมรดกเหมือนสิทธิที่ผู้ชายได้รับหลังจากที่เธอถูกห้ามสิทธิด้านนี้ อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

สำหรับบรรดาชายนั้น
มีส่วนได้รับจากสิ่งและผู้บังเกิดเกล้าทั้งสอง
และบรรดาญาติที่ใกล้ชิดได้ทั้งไว้
และสำหรับบรรดาหญิงนั้นก็มีส่วนได้รับจาก
สิ่งและผู้บังเกิดเกล้าทั้งสองและบรรดาญาติ
ที่ใกล้ชิดได้ทั้งไว้
ซึ่งสิ่งนั้นจะน้อยหรือมากก็ตาม
เป็นส่วนได้รับที่ถูกำหนดอัตราส่วนไว้(
อันนิซาอฺ ๗)

และอิสลามได้ให้สิทธิแก่สตรีด้านการแสดง
ความสามารถของเธอ และให้สิทธิเธอดำ
เนินงานด้านการเงินเช่นการครองทรัพย์
การซื้อขายและอื่นๆ
โดยไม่ต้องอยู่ภายใต้คำสั่งใครหรือภายใต้

ขอบเขตใดๆ

ตราบใดที่การดำเนินการดังกล่าวไม่ขัดกับ
ศาสนา อัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน
ความว่า :

บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย !

จงบริจาคส่วนหนึ่งจากบรรดาสิ่งดี
ๆ ของสิ่งที่พวกเจ้าได้แสวงหาไว้ (
อัลบะเกาะเราะฮ์ ๒๖๗)

อิสลามได้ใช้ให้เหล่าสตรีแสวงหาความรู้
ท่านศาสนทูตกล่าวว่า

“การแสวงหาความรู้นั้น
เป็นบทบังคับแก่มุสลิมทุกคน” (
สุนันอิบนุมาญะฮ์ ๑/ ๘๑ เลขที่ ๒๒๔)

อิสลามได้สั่งให้เราเอาใจใส่สตรีเป็นพิเศษ และเน้นให้เราดูแลเธอด้วยดี เพราะการดูแลเธออย่างดีคือส่วนหนึ่งของแนวทางไปสู่สวรรค์ ท่านศาสนทูตได้กล่าวว่า

“ผู้ใดเลี้ยงดูลูกผู้หญิงสามคน แล้วเขาได้สั่งสอนพวกเธอเป็นอย่างดี และจัดการเรื่องการแต่งงานให้แก่เธอ และทำดีกับพวกเธอ แน่อนอนผลตอบแทนสำหรับเขาคือสวรรค์” (สุนันอบีดาวูด ๔/๓๓๘ เลขที่ ๕๑๔๗)

* ศาสนาอิสลามคือศาสนาแห่งความบริสุทธิ์ :

๑-

บริสุทธิ์ด้านความเชื่อและจิตวิญญาณภายใน เช่นการบริสุทธิ์จากชirik(การตั้งภาคีต่ออัลลอฮ)

อัลลอฮตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :
แท้จริงการตั้งภาคีนั้นเป็นความผิดอย่างมหันต์ โดยแน่นอน (ลุกมาน ๑๓)

หรือบริสุทธิ์จากกริยาอ (ทำสิ่งใดเพื่อโอ้อวดคนอื่น ไม่มีเจตนาเพื่ออัลลอฮ) อัลลอฮตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

ดังนั้น

ความหายนะจงมีแต่บรรดาผู้ทำละหมาด

ผู้ที่พวกเขาละเลยต่อการละหมาดของพวกเขา
เขา ผู้ที่พวกเขาโอ้อวดกัน
และพวกเขาหวงแหนเครื่องใช้เล็ก ๆ น้อย ๆ
(แก่เพื่อนบ้าน) (อัลมาอูน ๔-๗)

หรือบริสุทธ์จากอุญُب (
หญิงยะโสและยกย่องตัวเองมากเกินไป)
อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

และเจ้าอย่าหันแก้ม (ใบหน้า)
ของเจ้าให้แก่ผู้คนอย่างยะโส
และอย่าเดินไปตามแผ่นดินอย่างไร้มรรยา
ท แท้จริง อัลลอฮฺ
มิทรงชอบทุกผู้หญิงจองหอง
และผู้คุยโวโอ้อวด ” (ลุกมาน ๑๘)

หรือบริสุทธ์จากคุยะลาอ (
 หยีงและจงหอง)

ท่านศาสนทูตมุฮัมมัดกล่าวว่า

“ผู้ใดตั้งเสียเขาเพราะเยื่อหีบอัลลอฮ์จะท
รงไม่มองเขาในวันปรโลก”(

รายงานโดยบุคอรีย์ ๓/๑๓๔๐ เลขที่ ๓๔๖๕
)

๒-

บริสุทธ์ด้านภายนอก อัลลอฮ์ตรัสในคัมภี
ร์อัลกุรอาน ความว่า :

ผู้ศรัทธาทั้งหลาย!

เมื่อพวกเจ้ายืนขึ้นจะไปละหมาด

ก็จงล้างหน้าของพวกเจ้า

และมือของพวกเจ้าถึงข้อศอก

และจงลုပ်คิระษะของพวกเจ้า
และล้างเท้าของพวกเจ้าถึงตาตุ่มทั้งสอง
และหากพวกเจ้ามีญะนาบะฮ์ ก็จงชำระร่างกายให้สะอาด และหากพวกเจ้าป่วย
หรืออยู่ในการเดินทาง
หรือคนใดในหมู่พวกท่านมาจากการถ่ายทุกข์
หรือได้สัมผัสสหนฺญิงมา แล้วพวกเจ้าไม่พบ
น้ำก็จงมุ่งสู่ดินที่ดี แล้วลုပ်ไบหน้าของพวก
เจ้า และมือของพวกเจ้า จากดินนั้น
อัลลอฮ์นั้นไม่ทรงประสงค์เพื่อจะให้มี
ความลำบากใด ๆ แก่พวกเจ้า
แต่ทว่าทรงประสงค์ที่จะให้พวกเจ้าสะอาด
และเพื่อให้ความกรุณาเมตตาของพระองค์
ครบถ้วนแก่พวกเจ้า

เพื่อว่าพวกเจ้าจักขอบคุณ (อัลมาอิดะฮ์ ๖)

รายงานโดยอบูฮูร็อยเราะฮ์ (สาวกท่านหนึ่งของศาสนทูต-ขอความโปรดปรานจากอัลลอฮ์จงมีแต่ท่านด้วย -)

จากท่านศาสนทูตมุฮัมมัดกล่าวว่า โองการนี้ถูกประทานลงมากับชนกุบาอ(กุบาอคือกลุ่มชนหนึ่งที่อาศัยอยู่ ณ เมืองกุบาอ ใกล้นครมะดีนะฮ์ ประเทศซาอุด์ปัจจุบัน) โองการที่ว่า ความว่า :

เจ้าอย่าไปร่วมยืนละหมาดในมัสยิดนั้นเป็นอันขาด แน่นอน
มัสยิดที่ถูกวางรากฐานบนความยำเกรงตั้ง

แต่วันแรกนั้นสมควรอย่างยิ่งที่เจ้าจะเข้าไป
เปลี่ยนละหมาดในนั้น
เพราะในมัสยิดนั้นมีคณะบุคคลที่ชอบจะ
ชำระตัวให้บริสุทธิ์
และอัลลอฮ์นั้นทรงรักบรรดาผู้ที่ชำระตัวให้
สะอาดบริสุทธิ์อยู่เสมอ(**อัตเตาบะฮ์ ๑๐๘**
)

ท่านกล่าวว่า
พวกเขาต่างทำความสะอาดด้วยน้ำตั้งนั้นโ
องการนี้จึงถูกประทานลงมาเนื่องจากการ
กระทำของพวกเขานั่นเอง

*

ศาสนาอิสลามคือศาสนาที่มั่นคงด้วยพลังภ
ายในซึ่งสามารถที่จะเข้าถึงจิตใจคนและม้

นมองคนได้ดี ด้วยเหตุนี้เองศาสนาอิสลามจึงได้รับการยอมรับกันอย่างแพร่หลายรวดเร็ว ผู้คนจำนวนมากต่างเข้ารับอิสลามถึงแม้ว่าการทุ่มเทของมุสลิมเพื่อเผยแพร่อิสลามยังน้อยไปเมื่อเทียบกับความทุ่มเทของเหล่าศัตรูทั้งทางด้านการเงินและพลังเพื่อต่อต้านศาสนาอิสลาม ใสร้ายอิสลามและสกัดกั้นไม่ให้ผู้คนเข้าหาอิสลาม ถึงกระนั้นก็ตามผู้คนมากมายต่างก็ยังคงเข้าหาอิสลามปีนระยะๆไม่ขาดสาย และใครที่เข้ารับอิสลามแล้วออกไปถือเป็นส่วนน้อยมาก ด้วยพลังอันเข้มแข็งของอิสลามนี้เองคือสาเหตุหนึ่งที่ทำให้้นักบูรพาคดีหันเข้ารับอิสลาม ทั้งๆที่พวกเขาเข้าได้ทำการศึกษาเรียนรู้อิสลามด้วยเจตนาที่ต้องการสืบหาข้อบกพร่องข

องอิสลามเป็นประการแรกและประการต่อมาคือการต่อต้านศาสนาอิสลาม ฉะนั้นสิ่งที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของพวกเขาคือความมั่งคั่งของศาสนาอิสลามนั่นเอง ประกอบกับความสัจธรรมด้านหลักการและอุดมการณ์ซึ่งสอดคล้องกับธรรมชาติมนุษย์และมันสมองของพวกเขา บรรดาเหล่าศัตรูอิสลามร่วมเป็นสักขีพยานในเรื่องนี้อย่างชัดเจน ท่านหนึ่งในบรรดาพวกเขา คือ Margoliouth

ผู้ซึ่งได้ประกาศตนเป็นศัตรูต่ออิสลาม แต่ความยิ่งใหญ่ของกุรอานมีผลทำให้เขาต้องออกมาประกาศโดยกล่าวว่า สิ่งที่น่าทึ่งได้ตกลงกันคือ พระคัมภีร์กุรอานได้ถูกจัดอยู่ในระดับที่สูงส่งเมื่อเทียบกับพระคัมภีร์อื่น

นๆ แม้จะได้ถูกประทานลงมาท้ายสุดก็ตาม กุรอานได้นำหน้าคัมภีร์อื่นๆมีผลสะท้อนและสร้างความประหลาดใจแก่ผู้คน และได้คิดค้นแนวคิดสำหรับมนุษย์ในรูปแบบใหม่ จัดตั้งกฎแห่งจริยธรรมอันล้ำเลิศ .

*อิสลามคือศาสนาแห่งการผูกพันทางสังคม บังคับให้มุสลิมแน่นหนักกับความเป็นอยู่ของพี่น้องร่วมศาสนาไม่ว่า ณ ที่แห่งใด ท่านศาสนทูตมุฮัมมัดได้กล่าวว่า “ท่านจะได้เห็นพี่น้องผู้ศรัทธาในความปรานี ความรักใคร่ และความเมตตาซึ่งกันและกันเปรียบเสมือนร่างอันหนึ่งเดียวกัน เมื่อใดที่อวัยวะส่วนหนึ่งของร่างกายมีอากาเรเจ็บปวด ทุกส่วนของร่างกายจะเจ็บปวด

ตามไปด้วย” (เศาะฮ์ฮะบุดดีน ๕/๒๒๓๘
เลขที่ ๕๖๖๕)

อิสลามได้ใช้ให้มีการปรับปรุงฐานะความ
เป็นอยู่ระหว่างพี่น้องมุสลิมด้วยกัน

ไม่ว่าจะเป็นทางด้านการแจกจ่ายสิ่งของบ
ริจาคที่วาญิบ(จำเป็นต้องปฏิบัติ)

หรือที่มุสตะฮับ (ให้ทางเลือก)

ท่านศาสนทูตกล่าวว่า

“บุคคลใดในหมู่พวกท่านจะยังไม่มีความศ
รัทธาที่สมบูรณ์ นอกเสียจากว่าเขาจะต้อง
รักเพื่อพี่น้องเขาเสมือนที่เขารักตัวเขาเอง”

(เศาะฮ์ฮะบุดดีน ๑/๑๔เลขที่ ๑๓)

อิสลามใช้ให้มุสลิมด้วยกันแน่นหนักในเรื่อง
พี่น้องร่วมศาสนาในยามที่พวกเขาตกทุกข์
ได้ ท่านศาสนทูตกล่าวว่า

“คนมุอฺมิน(ผู้ศรัทธา)

กับคนมุอฺมินด้วยกันเปรียบเสมือนอาคารห
ลังหนึ่ง ต่างเสริมสร้างความเข้มแข็งซึ่งกั
นและกัน แล้วท่านได้เอานี้ว่ามีทั้งสองข้าง
สอดเข้าหากัน” (เศาะฮ์ฮะบุดดะอฺรี ย ๒/๘๖๓
เลขที่ ๒๓๑๔)

อิสลามสั่งให้ปกป้องและช่วยเหลือพวกเขา
ในยามที่พวกเขาต้องการความช่วยเหลือ
อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธา
และอพยพและต่อสู้ทั้งด้วยทรัพย์สมบัติของ
พวกเขา

และชีวิตของพวกเขาในทางของอัลลอฮ์
และบรรดาผู้ที่ให้พักอาศัย
และช่วยเหลือนั้น

ชนเหล่านี้แหละคือบางส่วนของพวกเขาย
อมเป็นผู้ช่วยเหลืออีกบางส่วน และบรรดา
ผู้ที่ศรัทธา

และมิได้อพยพนั้นก็ไม่เป็นหน้าที่แก่พวกเขา
แต่อย่างใดในการช่วยเหลือพวกเขา

จนกว่าพวกเขาจะอพยพ

และถ้าหากเขาขอให้พวกเขาช่วยเหลือใน
เรื่องศาสนา ก็จำเป็นแก่พวกเขาซึ่งการช
วยเหลือนั้น นอกจากในการต่อต้าน พวกที่

ระหว่างพวกเจ้ากับพวกเขา มีสัญญากันอยู่ และอัลลอฮ์นั้นทรงเห็นในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำกัน”(อัลอันฟาล ๗๒)

อิสลามได้ห้ามการทรยศต่อมุสลิมด้วยกัน ท่านศาสนทูตมุฮัมมัดกล่าวว่า “ไม่มีบุคคลใดซึ่งทรยศต่อมุสลิมด้วยกันในสิ่งที่สร้างความเสียหายแก่เกียรติของเขาหรือศักดิ์ศรีของเขา นอกจากอัลลอฮ์จะทรงทรยศต่อเขาในเหตุการณ์ที่เขาต้องการ ไม่มีบุคคลใดซึ่งให้ความช่วยเหลือมุสลิมด้วยกันในสถานการณ์ที่เกียรติยศเขาหรือศักดิ์ศรีเขาโดนคุกคามและรังแกนอกจากอัลลอฮ์จะทรงช่วยเหลือเขาในสถานการณ์ที่เขาต้องการความช่วยเหลือ”

*

ศาสนาอิสลามได้นำระบบการแบ่งมรดกซึ่งจะจัดสรรมรดกหลังจากที่ได้แจกจ่ายค่าหนี้ของผู้ตายและตามคำสั่งเสียของเขา แบ่งส่วนให้กับผู้สืบทอดมรดกที่มีสิทธิซึ่งอาจจะเป็นทั้งเด็ก ผู้ใหญ่ หญิงชาย อย่างเทียมเท่ากันสร้างความพึงพอใจกับทุกคน และร่วมเป็นสักขีพยานโดยบรรดาผู้อาวุโสที่มีความรอบคอบ การแบ่งส่วนนั้นจะคำนึงความใกล้เคียงกับผู้ตายเป็นหลักหรือตามขอบเขตของคุณประโยชน์ที่ผู้ตายประสงค์ คนอื่นไม่มีสิทธิมาก้าวก่ายการแบ่งในส่วนนี้ตามอำเภอใจหรือตามเจตนาารมณ์ของตนเอง.

ข้อดีของระบบนี้คือการจัดสรรกับจำนวนทรัพย์สินสินมรดกที่เป็นก้อนใหญ่ให้ออกมาเป็นส่วนย่อย แล้วแบ่งส่วนให้กับผู้ที่มีสิทธิอย่างยุติธรรม โดยไม่ต้องหวาดกลัวว่าทรัพย์สินเหล่านั้นจะถูกครอบครองโดยคนกลุ่มหนึ่งเท่านั้น อัลกุรอานได้อธิบายอัตราส่วนของลูกหลาน พ่อแม่ สามีภรรยาและพี่น้องอย่างละเอียด

สำหรับผู้ที่สนใจจะเรียนรู้สามารถค้นหาความรู้ในตำราด้านพะเราะฮ์อิฏ (**วิชาการแบ่งปันมรดก**) ได้.

ท่านศาสนทูตมุฮัมมัดได้กล่าวว่า

“แท้จริงแล้วพระองค์อัลลอฮ์ได้จัดสัดส่วนของแต่คนที่มีสิทธิตามสัดส่วนที่เขาสมควร

ได้รับ ดังนั้นไม่มีคำว่าอะเคียะฮ์(
 สิ้นเสียให้ทำพินัยกรรม
)แก่ผู้ครองมรดกคนเดียวอีกแล้ว”

*

ศาสนาอิสลามได้ตั้งบทบัญญัติที่เกี่ยวข้อง
 กับการแบ่งปันมรดกฉะนั้นเป็นหน้าที่ของมุ
 สลิมทุกคนที่จำต้องสังเสียในเรื่องทรัพย์สิน
 เงินทองของเขาก่อนที่เขาจะเสียชีวิต ซึ่งอ
 อาจจะจัดส่วนหนึ่งเพื่อทำบุญกุศลหรือการง
 านที่ดีอย่างหนึ่ง เพราะเงินเหล่านี้คือเงินบ
 ริจาคที่มีผลบุญถึงตัวเขาหลังจากที่เขาเสีย
 ชีวิตไป แต่การสังเสียที่ว่านี้ต้องไม่เกินจำ
 นวนหนึ่งส่วนสามของทรัพย์สินทั้งหมด &
 เพราะตามที่ได้รายงานโดยสาวกท่านหนึ่ง

ที่ชื่อ อะมีร บิน สะอัด (
ขออัลลอฮ์ทรงโปรดปรานท่านด้วย)
กล่าวว่า

“ครั้งหนึ่งท่านศาสนทูตได้มาเยี่ยมเยียนฉัน
ถึงบ้านในขณะที่ฉันป่วยที่นครมักกะฮ์ ฉัน
กล่าวว่า

ฉันมีทรัพย์สินอยากจะสูญเสียโดยการบริจาค
คัมน์ให้หมด ท่านตอบว่า

ไม่ได้ ฉันกล่าวว่า

แล้วครั้งหนึ่งได้ไหม? ท่านตอบว่าไม่ได้

ฉันกล่าวว่าแล้วถ้าหนึ่งส่วนสาม ท่านตอบ
ว่า

หนึ่งส่วนสามใช่ และหนึ่งส่วนสามนั้นมาก
พอแล้ว การที่ท่านอ้อลาพวกเขาโดยให้พ
พวกเขา ร่ำรวยย่อมดีกว่าการที่ท่านอ้อลาพ

กเขาโดยที่พวกเขาอยากจน
เที่ยวเร่ร่อนขอทานจากคนอื่น ๆ ฉันใดที่ที่
งานทิ้งมรดกไว้สำหรับพวกเขา ฉันนั้นแหละ
ละคือผลบุญของการบริจาค แม้กระทั่งอาห
ารมือเดียวที่ท่านได้ให้แก่ภรรยาของท่าน
อัลลอฮ์ก็จะทรงยกฐานะท่าน แต่คนกลุ่มห
ึ่งอาจได้รับคุณประโยชน์จากท่าน และ
อีกกลุ่มหนึ่งอาจสร้างความเสียหายแก่ท่าน
ก็ได้” (เศาะฮ์ฮะบุดดะอ์อี ๑/๔๓๕ เลขที่
๑๒๓๓)

แต่การเสี่ยงที่ว่านี่ต้องเป็นไปด้วยเงื่อนไข
คือ
ต้องไม่สร้างความเสียหายแก่ผู้ครองมรดก

อื่นๆ อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน
ความว่า :

ทั้งนี้หลังจากพินัยกรรมที่ถูกสั่งเสียไว้หรือ
หลังจากหนี้สินโดยมิใช่สิ่งที่น่าสนใจซึ่งผลร้าย
ยใด ๆ เป็นคำสั่งที่มาจากอัลลอฮฺ
และอัลลอฮฺเป็นผู้ทรงรอบรู้ผู้ทรงหนักแน่น
(อันนิซาอ ๑๒)

*

ศาสนาอิสลามได้นำระบบการลงโทษที่ถูก
ต้องซึ่งมีสองรูปแบบด้วยกัน
รูปแบบที่หนึ่งเรียกว่าอัลฮุดุด (
บทโทษแบบจำกัดขอบเขตของมัน)
รูปแบบที่สองเรียกว่า อัตตะฮีรอต (
บทลงโทษแบบไม่จำกัดขอบเขตของมัน)

ซึ่งระบบนี้สร้างความสะดวกแก่สังคมและป้องกันอาชญากรรมและการนองเลือดได้ดี

รักษาเกียรติ คักดีศรี ทรัพย์สิ้นเงินทอง
ป้องกันการทำของคนเลว ป้องกันการ
เกิดอาชญากรรมระหว่างมนุษย์ด้วยกันใน
สังคม หรือเสนอทางแก้และแนวทางเพื่อเยี่ย
ยวยาสั่งเหล่านั้ัน อิสลามได้กำหนดบทโทษ
สำหรับอาชญากรรมทุกชนิดโดยคำนึงถึง
ความเหมาะสมกับชนิดของมัน สำหรับการ
ฆ่าคนโดยเจตนาอิสลามได้กำหนดโทษ
ของมันคือการกิศอซ(ประหารชีวิต
) อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า
:

ผู้ศรัทธาทั้งหลาย!

การประหารฆาตกรให้ตายตามในกรณีที่มี
ผู้ถูกฆ่าตายนั้น

ได้ถูกกำหนดแก่พวกเจ้าแล้ว (
อัลบะเกาะเราะฮ์ ๑๗๘)

ยกเว้นกรณีที่ญาติพี่น้องผู้ตายได้ให้อภัย
เพราะอัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน
ความว่า :

แล้วผู้ใดที่สิ่งหนึ่งจากพี่น้องของเขาถูกอภัย
ให้แก่เขาแล้ว

ก็ให้ปฏิบัติไปตามนั้นโดยชอบ

และให้ชำระแก่เขาโดยดี

นั่นคือการผ่อนปรนจากพระเจ้าของพวกเจ้า
และคือการเอ็นดูเมตตาด้วย

แล้วผู้ใดละเมิดหลังจากนั้นเขาก็จะได้รับก
ารลงโทษอันเจ็บแสบ(
อัลปะเกาะเราะฮ์ ๑๗๘)

สำหรับการลักขโมย อิสลามได้กำหนดโทษ
คือ
การตัดมือ อัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน
ความว่า :

และขโมยชายและขโมยหญิงนั้นจงตัดมือ
ของเขา ทั้งสองคน
ทั้งนี้เพื่อเป็นการตอบแทนในสิ่งที่ทั้งสองน
นี้ได้แสวงหาไว้ (และ)
เพื่อเป็นเยี่ยงอย่างการลงโทษ จากอัลลอฮ์
และอัลลอฮ์นั้นทรงเดชานุภาพ
ทรงปรีชาญาณ (อัลมาอิดะฮ์ ๓๘)

โจรขโมยเมื่อทราบว่าเขาจะโดนตัดมือถ้าเขาขโมย เขาย่อมไม่ลงมือกระทำ ฉะนั้นเขาจึงรักษามือของเขาและในขณะเดียวกันก็เป็นการรักษาทรัพย์สินคนอื่นให้พ้นจากการถูกขโมย

อิสลามได้กำหนดบทโทษแก่อาชญากรรมด้านการล่วงเกินเกียรติและศักดิ์ศรีคนด้วยการข่มขืน คือ

การโบยสำหรับคนที่ยังมีได้แต่งงาน อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

หญิงมีชู้และชายมีชู้

พวกเจ้าจงโบยแต่ละคนในสองคนนั้นคนละหนึ่งร้อยที(อันนุร ๒)

และอิสลามได้กำหนดบทลงโทษแก่อาชญากรรมด้านการล่วงเกินเกียรติและศักดิ์ศรีผู้อื่น ด้วยการกล่าวหาว่ามีชู้ คือ การโบยตีเหมือนกัน
อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

และบรรดาผู้กล่าวโทษบรรดาหญิงบริสุทธิ์แล้วพวกเขามิได้นำพยานสี่คนมา พวกเขาจึงโบยพวกเขาแปดสิบที และพวกเขาอย่ารับการเป็นพยานของพวกเขาเป็นอันขาด
ชนเหล่านั้นพวกเขาเป็นผู้ฝ่าฝืน(**อันนุร ๔**)

แล้วอิสลามได้ตั้งกฎทั่วไปเกี่ยวกับการลงโทษ นั่นก็คือ

ตั้งคำตรัสของอัลลอฮ์ ซึ่งความว่า :

และการตอบแทนความชั่วคือความชั่วเยี่ยง
มัน (อัซซุร ๔๐)

ทุกบทลงโทษที่กล่าวมาขั้นต้นมีเงื่อนไขและ
มีกฎที่อิสลามได้วางไว้ และเปิดโอกาสกา
รให้อภัยหรือลดโทษให้เบาลงได้ ถ้าความ
ผิดที่ทำลงไปเกี่ยวโยงกับสิทธิของมนุษย์
อัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

แต่ผู้ใดอภัย

และไกล่เกลี่ยคืนดีกันรางวัลตอบแทนของ
เขาอยู่ที่อัลลอฮ์

แท้จริงพระองค์ไม่ชอบบรรดาผู้ธรรม(อัซซุรอ ๔๐)

บทลงโทษที่อิสลามนำมาปฏิบัตินั้นไม่ได้เพื่
 ่อต้องการแสดงให้เห็นว่าอิสลามนิยมความ
 รุนแรง ทว่าจุดประสงค์ที่แท้จริงคือ
 รักษาซึ่งสิทธิของมนุษย์ทั้งปวง หรือสร้าง
 ความสงบสุขในสังคม ป้องกันไม่ให้มีใคร
 สร้างความเสียหายต่อความสงบสุขในสังค
 ม เมื่อผู้ที่ฆ่าผู้อื่นรับรู้ว่าเขาจะถูกประหาร
 ชีวิต หรือผู้ขโมยเมื่อรับรู้ว่าเขาจะถูกตัดม
 ือ หรือผู้ที่กระทำชินา (ผิดประเวณี)
 หรือกล่าวหาว่าคนอื่นกระทำชินา รับรู้ว่าเข
 าจะถูกลงโทษ แน่อนพวกเขาจะรู้สึกหว่า
 ดกลัวต่อบทลงโทษดังกล่าวและพวกเขาจะ

ไม่ลงมือกระทำ พวกเขาจะสงบสุข คนอื่น ๆจะสงบสุขไปด้วย ฉะนั้นมันคือความจริง ตามที่อัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

และในการประหารฆาตกรให้ตายตามนั้น คือการร่ำร้องไว้ซึ่งชีวิตสำหรับพวกเจ้า โอ้ผู้มีสติปัญญาทั้งหลาย!
เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้ยำเกรง(**อัลบะเกาะเราะฮ์ ๑๗๖**)

บางคนอาจจะตั้งข้อสังเกตว่า บทลงโทษที่อิสลามได้บัญญัติขึ้นมันช่างรุนแรงเหลือเกิน คำตอบที่สมควรที่สุดสำหรับคำถามที่ว่าเป็นคือ ทุกคนย่อมมีความเห็นที่ตรงกันว่า บรรดา

อาชญากรล้วนแล้วแต่มีผลในแง่ร้ายต่อสังคม และควรที่จะต้องกำจัดหรือหาทางสกัดกั้นความชั่วร้ายของพวกเขาพร้อมทั้งจัดหาบทลงโทษที่เด็ดขาดตามอาชญากรรมที่ก่อขึ้น ทุกคนน่าจะตั้งคำถามกับตัวเองว่า ระหว่างบทลงโทษที่อิสลามกำหนดกับบทลงโทษที่มนุษย์กำหนด

รูปแบบใดที่ดีกว่ากันและมีผลดีที่สุดในการแก้หรือลดปัญหาอาชญากรรม แน่แน่นอนว่า ภาวะที่เป็นโรคควรจะต้องตัดทิ้งเพื่อความอยู่รอดของอวัยวะอื่นในร่างกายมิใช่หรือ ?

*

อิสลามได้อนุมัตินารูปแบบเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการเงินและธุรกิจอาทิเช่น

การค้าขาย การเข้าหุ้นส่วนในการทำธุรกิจ การเช่าซื้อและการแลกเปลี่ยนสินค้า ทั้งนี้ก็เนื่องจากต้องการให้ความสะดวกแก่มนุษย์ในการดำเนินชีวิตประจำวัน แต่ต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่ว่าด้วยการปกป้องสิทธิและไม่ทำให้คนอื่นได้รับความเสียหาย ฉะนั้นทุกอย่างจะต้องเป็นไปด้วยความยินยอมจากทั้งสองฝ่าย หรือทั้งสองรับรู้รายละเอียดสินค้า รวมทั้งเงื่อนไขของมัน อิสลามไม่ได้ห้ามอะไรนอกจากสิ่งที่สร้างความเสียหายให้กับบุคคลอื่นหรือเบียดเบียนผู้อื่น เช่น ระบบดอกเบี้ย การเล่นพนัน และระบบการซื้อขายแบบไม่ชัดเจน .

อิสลามได้ให้ความอิสระเต็มที่ในการดำเนินงานด้านการเงินและการครองทรัพย์ ภายใต้งเงื่อนไขที่ไม่ทำให้ผู้อื่นได้รับความเสียหาย ฉะนั้นจะเห็นได้ว่าอิสลามได้สั่งห้ามสิทธิส่วนนี้กับผู้คนบางกลุ่มเนื่องจากการกระทำของเขาอาจส่งผลไม่ดีต่อผู้อื่น

เช่น การสั่งห้ามคนที่สติสัมปชัญญะไม่สมบูรณ์ ผู้อ่อนวัยหรือเด็ก ไม่ให้ดำเนินกิจการใดเพราะจะสร้างความเสียหายกับผู้คนรอบข้าง หรือ

การสั่งห้ามผู้คนที่ติดหนี้จำนวนมากไม่ให้เขาดำเนินกิจการใดๆนอกจากเขาจะจ่ายหนี้ได้ ทั้งนี้เพื่อต้องการให้เป็นไปในหนทางที่ดีและรักษาสิทธิความชอบธรรมของคนในสังคม ทุกคนที่มีสติปัญญาย่อมคิดได้ดี

ว่าการป้องกันในลักษณะนี้ก็เพื่อต้องการ
กำจัดกลุ่มคนที่ชอบฉกฉวยโอกาสลักขโมย
หรือเล่นงานสิทธิของผู้อื่น

*

อิสลามคือศาสนาที่ชักชวนให้คนไปสู่หนทาง
แห่งความเป็นหนึ่งเดียวและการร่วมมือกัน
และรักใคร่ปรองดอง เหล่านี้คือสิ่งที่อิ
سلامเรียกร้องเพื่อต้องการให้พวกเขาอยู่
ร่วมกันเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เสริมสร้างพ
ลังแห่งความเข้มแข็งและสูงส่งให้กับพวก
เขาเอง เพื่อให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมาย ซึ่งอิ
سلامได้นำเสนอแนวทางต่อไปนี้ :

การละทิ้งอารมณ์ใฝ่ต่ำและความต้องการส
วนตัวซึ่งเป็นที่มาของความอคติด้านมัชฮับ

(ลัทธิ)

เผ่าและเชื้อชาติ ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญที่สร้าง
ความแตกแยกระหว่างกัน อัลลอฮฺตรัสใน
คัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

และพวกเจ้าจงอย่าเป็นเช่นบรรดาผู้ที่แตก
แยกกัน

และขัดแย้งกันหลังจากที่บรรดาหลักฐานอัน
ชัดแจ้งได้มายังพวกเขาแล้วและชนเหล่านี้
นี้แหละสำหรับพวกเขา

คือการลงโทษอันใหญ่หลวง(อาละอิมรอน
๑๐๕)

ดังนั้น

การแตกแยกกันมิได้เป็นระบบศาสนาที่ถูก

ต้อง อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน
ความว่า :

แท้จริงบรรดาผู้ที่แบ่งแยกศาสนาของพวกเขา
และพวกเขาได้กลายเป็นนิกายต่าง ๆ
นั้นเจ้า (มุฮัมมัด)

หาใช่อยู่ในพวกเขาแต่อย่างใดไม่แท้จริง
เรื่องราวของพวกเขา

ย่อมไปสู่อัลลอฮฺแล้วพระองค์จะทรงแจ้งแก่
พวกเขาในสิ่งที่พวกเขากระทำการ(
อัลอันอาม ๑๕๗)

เพราะการขัดแย้งและแตกแยกกันคือสาเหตุ
หนึ่งที่ทำให้ลายความเข้มแข็งและเป็นสาเหตุ
หนึ่งที่ทำให้เหล่าศัตรูเข้ามารังแกได้ง่าย
อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

และจงเชื่อฟังอัลลอฮ์
และศาสนทูตของพระองค์เถิด
และจงอย่าขัดแย้งกัน
จำทำให้พวกเจ้าย่อท้อ
และทำให้ความเข้มแข็งของพวกเจ้าหมดไป
และจงอดทนเถิด
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงอยู่กับผู้ที่อดทนทั้งหลาย
(อัลอันฟาล ๔๖)

ขัดเกลาหลักความเชื่อให้บริสุทธิ์และห่างไกล
จากสิ่งสกปรกอย่างซิริก

(ตั้งภาคีอัลลอฮ์) หรือบิดอะฮ์
(การคิดค้นใหม่ในเรื่องศาสนา)

อัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

พึงทราบเถิด

การอฆาตอะฮ์โดยบริสุทธิ์ใจนั้นเป็นของอัลลอฮ์องค์เดียว ส่วนบรรดาผู้ที่ยึดถือเอาบรรดาผู้คุ้มครองอื่นจากอัลลอฮ์

โดยกล่าวว่าเรามีได้เคารพภักดีพวกเขา
เว้นแต่เพื่อทำให้เราเข้าใกล้ชิดต่ออัลลอฮ์
(อัซซุหมัร ๓)

การประสานงานระหว่างมุสลิมด้วยกันเพื่อ
ดำเนินกิจการร่วมกันทางด้านการเมือง ธุรกิจ
กิจ เป็นต้น

ทั้งนี้เพื่อให้ได้มาซึ่งความสงบสุขสำหรับพวก
เขาเองในสังคม อัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัล
กุรอาน ความว่า :

และพวกเจ้าจงยึดสายเชือกของอัลลอฮ์โดย
ยพร้อมกันทั้งหมดและจงอย่าแตกแยกกัน(
อาละอิมรอน ๑๐๓)

*

ศาสนาอิสลามได้นำเสนอเรื่องราวที่ซ่อนเร้น
นให้มนุษย์เข้าใจและบอกเล่าเรื่องราวของ
ประชาชาติก่อนๆ ดังนั้นโองการของอัลล
อฮ์หลายๆโองการจะอธิบายถึงเรื่องราวของ
ศาสนทูตสมัยก่อนๆและความเป็นอยู่ของ
พวกเขา รวมทั้งปัญหาที่พวกเขาประสบพบ
เจอ อัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน
ความว่า :

และโดยแน่นอนเราได้ส่งมุซา พร้อมด้วยส
ัญญาณต่างๆ

ของเราและหลักฐานอันชัดเจน ยัง फिरเอาน์
และบรรดาบุคคลชั้นนำของเขา
พวกเขาได้ปฏิบัติตามคำสั่งของ फिरเอาน์
และคำสั่งของ फिरเอาน์ นั้นไม่เหมาะสม (
ฮุด ๙๖-๙๗)

และอัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอานอีก
ความว่า :

และจงรำลึก เมื่ออีซา อิบน์ มَرْยัม
ได้กล่าวว่า โอ้วงศ์วานของอิสรออีลเอ๋ย
แท้จริงฉันเป็นศาสนทูตอัลลอฮฺของอัลลอฮฺ
มายังพวกท่าน
เป็นผู้ยืนยันสิ่งที่มีอยู่ในเตารอฮ์ก่อนหน้าฉัน
และเป็นผู้แจ้งข่าวดีถึงศาสนทูตอัลลอฮฺ

นหนึ่งผู้จะมาภายหลังฉัน ชื่อของเขาคือ
อะหมัด(อัศศอฟ ๖)

และตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

และยังอ้าง (เราได้ส่ง)

พี่น้องคนหนึ่งของพวกเขาชื่อฮูด (ฮูด ๕๐)

และตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

และยังประมุข((เราได้ส่ง)

พี่น้องคนหนึ่งของพวกเขาชื่อซอและฮ์ (ฮูด ๖๑)

และเช่นเดียวกันเรื่องราวของบรรดาศาสนทูตอื่นๆ ก็อ่านได้อธิบายเรื่องราวของพวกเขาอย่างละเอียด

*

ศาสนาอิสลามได้ประกาศทำทลายทุกหมู่เหล่าทั้งโลกมนุษย์และโลกญิน

ให้พวกเขาเขียนโองการต่างๆที่เหมือนก็อ่านขึ้นใหม่ถ้าพวกเขาแท้จริง การทำทลายที่มีอย่างต่อเนื่องจนถึงบัดนี้และจนถึงวันปรโลก อัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด

แน่นอนหากมนุษย์และญินรวมกันที่จะนำมาเช่นอัลกุรอานนี้

พวกเขาไม่อาจจะนำมาเช่นนั้นได้
และแม้ว่าบางคนในหมู่พวกเขาเป็นผู้ช่วยเหลือ
แก่อีกบางคนก็ตาม(อัลอิสรออ ๘๘)

การทำทายนี้อาจจะรวมไปถึงการยกและการ
อ้างส่วนหนึ่งของบทต่างๆของกุรอาน อัล
ลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

หรือพวกเขา กล่าวว่า “เขา(มุฮัมมัด)
ได้ปลอมแปลงอัลกุรอานขึ้นมา” (มุฮัมมัด)

จงกล่าวเถิด “ดังนั้น

พวกท่านจงนำมาสักสิบซูเราะฮ์ที่ถูกปลอม
แปลงขึ้นให้ได้อย่างอัลกุรอาน

และพวกท่านจงเรียกผู้ที่มีความสามารถใน
หมู่พวกท่านอื่นจากอัลลอฮ์(ให้มาช่วย)

ถ้าพวกท่านเป็นพวกสัตย์จริง (ฮุด ๑๓)

และการทำทนายที่หนักกว่านั้นคือ การขอให้พวกเขายกบทหนึ่งที่เหมาะกับบทกรอาน อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกรอาน ความว่า :

และหากปรากฏว่าพวกเจ้าอยู่ในความแคลงใจใด ๆ จากสิ่ง

ที่เราได้ลงมาแก่บ่าวของเราแล้ว

ก็จงนำมาสักซุเราะฮ์หนึ่ง(บทหนึ่ง)เยี่ยงสิ่งนั้น

และจงเชิญชวนผู้ที่อยู่ในหมู่พวกเจ้าอื่นนอกจากอัลลอฮ์หากพวกเจ้าเป็นผู้พูดจริง (อัลปะเกาะเราะฮ์ ๒๓)

*

ศาสนาอิสลามคือสัญญาหนึ่งที่เตือนว่า

วันกิยามะฮฺ(วันสิ้นโลก)

ใกล้เข้ามาทุกทีแล้ว ท่านศาสนทูตได้แล้ว!
ให้เราฟังว่า ท่านคือศาสนทูตแห่งวันสิ้นโลก การมาของท่านคือสัญญาณที่บ่งบอกว่า วันสิ้นโลกใกล้เข้ามา รายงานโดยสาวกท่านหนึ่งชื่อ อะนัส

(ขออัลลอฮฺทรงโปรดปรานท่านด้วย

) กล่าวว่า ท่านศาสนทูตได้กล่าวว่า ฉันถูกส่งมาพร้อมกับวันกิยามะฮฺเสมือนสองนิ้วนี้ อะนัสกล่าวว่า แล้วท่านชูนิ้วชี้และนิ้วกลาง (รายงานโดยมุสลิม)

บ่งบอกให้เห็นว่าท่านคือ
ศาสนทูตคนสุดท้าย .

[ด้านการเมืองในทัศนะอิสลาม](#)

บางจุดเกี่ยวกับด้านการเมืองในทัศนะอิสลาม :

อิสลามได้จัดระบบการเมืองการปกครอง เช่นเดียวกับแง่มุมต่างๆที่อิสลามได้เน้นหนัก

บนฐานหลักและกฎส่วนรวมซึ่งเปรียบเสมือนหลักแก่นแท้ที่ใช้ในการก่อตั้งรัฐอิสลาม

ผู้ปกครองในทัศนะอิสลามคือผู้ที่น้อมรับคำสั่งของอัลลอฮ์แล้วนำมาปฏิบัติโดยอาศัยหลักการและกฎทั่วไปด้านการเมืองการปกครองในอิสลาม อัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

ข้อตัดสินสัมบูรณ์ฮาลาลหรือที่พวกเขาปรารถนา

และใครเล่าที่จะมีข้อตัดสินดียิ่งกว่าอัลลอฮ์
สำหรับกลุ่มชนที่เชื่อมั่น(อัลมาอิดะฮฺ ๕๐)

ดังนั้นผู้นำในทัศนะอิสลามคือตัวแทนของ
ประชาชน ซึ่งมีหน้าที่ดังต่อไปนี้ :

๑-

นำคำสั่งของอัลลอฮ์นำมาปฏิบัติตามความ
สามารถที่อัลลอฮ์ให้ และแสวงหาแนวทาง
ที่สร้างความสุขในชีวิตแก่ประชาชน หมั่น
รักษาความสงบและดูแลศาสนาแก่พวกเขา
พร้อมทั้งประกันความปลอดภัยแก่ชีวิต
และทรัพย์สินของพวกเขา ท่านศาสนทูต
กล่าวว่า “ไม่มีบ่าวคนใดซึ่งอัลลอฮ์ทรงเลื
อกเขาให้ปกครองประชาชนแล้วเขาไม่หมั่น

นดูแลและตักเตือนพวกเขาอย่างดีพอ นอก
จากเขาจะไม่ได้สัมผัสกลิ่นไอของสวรรค์
” (เศาะฮீฮมุสลิม)

ดังนั้นผู้ปกครองในอิสลามจำจะต้องวางตัว
ในลักษณะดังที่ท่านอุมัร

(ขออัลลอฮ์โปรดปรานท่านด้วย)

เคยกล่าวกับบรรดาเหล่าสาวกท่านอื่นๆว่า
“พวกท่านจงชี้แนะฉันหรือเสนอผู้ใดผู้หนึ่ง
ที่เหมาะสมเพื่อที่ฉันจะได้แต่งตั้งเขาทำหน้
าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับเรื่องราวของมุสลิมที่
ฉันกังวลใจอยู่ พวกเขาตอบว่า
อับดุลเราะฮ์มาน บินเอาฟุ ท่านกล่าวว่า
เขาอ่อนแอ พวกเขากล่าวว่า
คนนั้น ท่านตอบว่าฉันไม่ต้องการเขา พ

พวกเขาถามว่าแล้วท่านต้องการใคร?
ท่านตอบว่าฉันต้องการผู้ซึ่งเวลาเขาเป็นผู้นำแล้วเขาจะอยู่เหมือนคนทั่วไป และถ้าเขาไม่ได้เป็นผู้นำเขาจะอยู่เหมือนเขาเป็นผู้นำ พวกเขาตอบว่าพวกเราไม่รู้จักคนในลักษณะนี้นอกจากอรรเราะบีอฺ บิน อัล ฮารีซ เท่านั้น ท่านตอบว่าใช่พวกท่านพูดถูกต้อง แล้วท่านก็แต่งตั้งเขาเป็นผู้นำ”

๒- ในทัศนะอิสลามถือว่า
ผู้ใดไม่มีความสามารถในสิ่งที่เขารับผิดชอบเขาจะไม่มีสิทธิที่จะถูกแต่งตั้งให้เป็นผู้รับผิดชอบในเรื่องดังกล่าว ตัวอย่างเช่น การแต่งตั้งคนหนึ่งคนใดเพราะเป็นสหายหรือเป็นญาติกัน โดยไม่สนใจคนที่มีสิทธิมา

กกว่าเขา ลองดูแบบอย่างของท่านอบูบักร
ร (ขออัลลอฮฺทรงโปรดปรานท่านด้วย)

ผู้นำคนแรกของมุสลิมหลังจากท่านศาสน
ทูตเสียชีวิต ท่านกล่าวแก่ซัยด

บินซุฟยาน เมื่อท่านส่งไปยังนครฮาม (
แถวซีเรีย) “โอ้ ท่านซัยด

ท่านมีญาติพี่น้องมากมาย ฉันกลัวว่าพวก
เขาจะมีอิทธิพลต่อการแต่งตั้งคนที่รับผิดชอบ
ภายใต้การปกครองของท่าน ฟังรู้เถิดว่า
ท่านศาสนทูต

(ขอความสันติจงประสบแด่ท่าน)

เคยกล่าวว่า

ผู้ใดเป็นหัวหน้ารับผิดชอบในระหว่างมุสลิม
แล้วเขาได้แต่งตั้งคนเพราะความผูกพันที่
ดีที่มีต่อเขาสำหรับเขาคือการสาปแช่งของ

อัลลอฮ์ อัลลอฮ์ไม่ทรงรับซึ่งการงานฟิรฎ
(การงานที่บังคับให้ทำ) และนาฟีละฮ์ (
การงานในเชิงสนับสนุนให้ทำ)
ของเขา จนกระทั่งเขาถูกส่งไปยังนรก” (
อัลมุสตัดรอกุ ๔/ ๑๐๔ เลขที่ ๗๐๒๔)

รากฐานและหลักการปกครองในอิสลาม มีข้อพิเศษดังต่อไปนี้ :

- ร็อบบานียะฮ์ ; หมายถึง
ระบบที่สร้างด้วยพระเจ้าทุกคนเท่าเทียมกัน
ต่อหน้าพระองค์ทั้งผู้นำและผู้ตาม รวยจน
จน สูงต่ำ ดำขาว ไม่มีใครที่จะขัดขืนระบบ
นี้ได้ถึงแม้เขาจะเป็นผู้มีฐานะสูงส่งก็ตาม
และไม่มีใครที่จะสร้างระบบอื่นๆที่ขัดกับระ

บบนี้ได้หรือปฏิเสธมัน อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

ไม่บังคับแก่ผู้ศรัทธาชายและผู้ศรัทธาหญิง

เมื่ออัลลอฮฺและศาสนทูตของพระองค์ได้กำหนดกิจการใดแล้ว

สำหรับพวกเขาไม่มีทางเลือกในเรื่องของพวกเขา และผู้ใดไม่เชื่อฟังอัลลอฮฺและศาสนทูตของพระองค์แล้ว

แน่นอนเขาได้หลงผิดอย่างชัดเจน (อัลอะฮฺซาบ ๓๖)

เป็นระบบที่บังคับให้ทุกคนปฏิบัติตามและเคารพมัน ไม่ว่าจะในระดับผู้นำหรือ ผู้ตาม อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

แท้จริงคำกล่าวของบรรดาผู้ศรัทธา
เมื่อพวกเขาถูกเรียกร้องไปสู่อัลลอฮ์และคำ
สนทนต์ของพระองค์เพื่อให้ตัดสินระหว่างพ
วพวกเขา พวกเขาจะกล่าวว่า “เราได้ยินแล้ว
และเราเชื่อฟังปฏิบัติตาม”
และชนเหล่านี้พวกเขาเป็นผู้ประสบความสำเร็จ
(อันนุร ๕๑)

ในระบบการปกครองในอิสลามไม่มีคำว่า
อำนาจไร้ขอบเขตที่ครอบครองโดยคนๆเดี
ยว แม้ว่าเขาจะเป็นผู้นำก็ตาม
อำนาจของเขามีขีดจำกัดและต้องอยู่ในขอ
บเขตที่ศาสนาได้วางไว้ ถ้าเขาไม่ปฏิบัติต
ามจะไม่มี การเชื่อฟังและแสดงความรักดีต่
อคำสั่งของเขา ท่านศาสนทูตได้กล่าวว่า

“มีการบังคับให้ปฏิบัติตามคำสั่งของมุสลิม
ในเรื่องที่เขาพึงชอบและเกลียด ตราบใด
ที่เขาไม่สั่งการให้ลงมือกระทำในสิ่งที่เป็น
บาป เมื่อเขาทำเช่นนั้นแล้ว
จะไม่มีมีการบังคับให้ปฏิบัติตามและเชื่อฟัง
เขาอีกแล้ว”(รายงานโดยบุงคอรีย์ ๓/๑๔๖๗
เลขที่ ๑๘๓๗)

-ยึดเอาระบบชุรอ (
ประชุมและรวบรวมความคิดเห็นแล้วพิจารณา
ร่วมกัน)

ซึ่งคือหัวใจหลักของระบบการเมืองการปก
ครองในอิสลาม ด้วยระบบนี้เองประเทศอิส
ลามจึงมั่นคง อัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอ
าน ความว่า :

และบรรดาผู้ตอบรับต่อพระเจ้าของพวกเขา
และตำรงละหมาด

และกิจการของพวกเขามีการปรึกษาหารือ
ระหว่างพวกเขาและเขาบริจาสิ่งที่เราได้
ให้เครื่องปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา (อัซซุรอ
๓๘)

และอัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน
ความว่า :

เนื่องด้วยความเมตตาจากอัลลอฮฺนั่นเอง
เจ้า(มุฮัมมัด)

จึงได้สุขภาพอ่อนโยนแก่พวกเขาและถ้าหา
กเจ้าเป็นผู้ประพฤตินิยามช้า
และมีใจแข็งกระด้างแล้วไซ้
แน่นอนพวกเขาก็ย่อมแยกตัวออกไปจาก

อบ ๆ เจ้ากันแล้ว

ตั้งนั้นจงอภัยให้แก่พวกเขาเถิด

และจงขออภัยให้แก่พวกเขาด้วย

และจงปรึกษาหารือกับพวกเขาในกิจการที่
ทั้งหลาย ครั้นเมื่อเจ้าได้ตัดสินใจแล้ว

ก็จงมอบหมายแต่อัลลอฮ์เถิด

แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรักใคร่ผู้มอบหมายทั้ง
หลาย (อालะอิมรอน ๑๕๗)

ในโองการที่หนึ่งอัลลอฮ์ได้กล่าวคำว่าซุร
หลังคำว่าเศาะลาต(ละหมาด)

ซึ่งเปรียบเสมือนเสาหลักในอิสลาม บ่งบอ
กให้รู้ว่าระบบซุรรมีความสำคัญมาก ทุก
เรื่องที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของประชา
ชาติควรได้รับการสอบถามข้อคิดเห็นจาก

ผู้รู้และผู้มีประสบการณ์ สุดท้ายอัลลอฮฺทรงยกย่องผู้ศรัทธาที่ยึดเอาระบบชूरอมาปฏิบัติตามในทุกการงานของพวกเขา.

ในโองการที่สองพระองค์อัลลอฮฺได้ขอให้ท่านศาสนทูตในฐานะผู้ปกครองประเทศทำการชूरอในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ส่วนรวมของประชาชาติที่ไม่มีบทบัญญัติของพระเจ้าในเรื่องดังกล่าว ส่วนเรื่องที่มีบทบัญญัติชัดเจนไม่จำเป็นต้องใช้ระบบชूरอ ตัวอย่างหนึ่งคือท่านศาสนทูตได้ทำการชूरอและขอความคิดเห็นจากบรรดาเหล่าสาวกของท่านซึ่งท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺอธิบายให้เราฟังโดยกล่าวว่า

“ฉันไม่เคยเห็นผู้ใดที่ใช้ระบบชัวร์มากกว่า
ท่านศาสนทูต” (สุนันติรมีซีย์ ๔/๒๑๓
เลขที่ ๑๗๑๔)

นักวิชาการอิสลามด้านศาสนบัญญัติได้มีม
ติตรงกันว่า

บังคับให้ผู้นำมุสลิมทำการชัวร์กับบรรดาผู้
ตามในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ส่วน
รวมของพวกเขา เมื่อไหร่ที่พวกเขาละเล
ยระบบนี้ถือว่าเป็นหน้าที่ของพวกเขาต้อง
ฟ้องร้องและเรียกร้องเพื่อให้พวกเขาได้ใช้
สิทธิส่วนนี้ พวกเขาสามารถที่จะอ้างสองโ
องการข้างต้นมาเป็นหลักฐานได้ เพราะใ
นทัศนะอิสลามถือว่า

ผู้นำต้องอยู่ในฐานะตัวแทนที่ต้องทำหน้าที่

ที่ทำให้สมกับที่ได้มอบหมายไว้ ท่านเองเดี่ยวกันเป็นหน้าที่ของประชาชนทั่วไปต้องคอยจับจ้องจับตาดูการปฏิบัติงานของผู้นำว่าได้ปฏิบัติตามตามคำสั่งของศาสนาหรือไม่ ฉะนั้นอิสลามจึงเปิดโอกาสให้ทุกคนมีอิสระในการนำเสนอแนวคิด

และค่านิยมความคิดเห็นด้วยวิธีการที่เหมาะสมตามกฏกติกาที่พระองค์อัลลอฮ์วางไว้ และต้องห่างไกลจากฟิتنะฮ์ด้วย (

ไม่สร้างความเสียหายในสังคม เช่น ไม่กดขี่ใคร เป็นต้น) ท่านศาสนทูตกล่าวว่า

“พึงรู้เถิดว่า การต่อสู้ที่ดีที่สุดคือ การกล่าวสัจธรรมต่อหน้าผู้นำผู้เลวทราม”

(มุสตัดรอก ๔/ ๕๕๑ เลขที่ ๘๕๔๓)

ท่านอบูบักร

ผู้นำคนแรกในอิสลามหลังการเสียชีวิตของศาสดามุฮัมมัด กล่าวว่า

“โอ้มนุษยเอ๋ยฉันได้ถูกแต่งตั้งให้รับหน้าที่การงานของพวกเขา เจ้าฉันไม่ได้ดีกว่าพวกเขา เจ้า ดังนั้นถ้าพวกเขาเห็นว่าฉันอยู่บนหลักศีลธรรมพวกเขาจงช่วยเหลือฉัน ถ้าพวกเขาเห็นว่าฉันอยู่บนหลักแห่งอธรรมพวกเขาจงตัดเตือนฉัน พวกเขาจงทำการกักตื้อฉันตราบไต่ที่ฉันยังกักตื้ออัลลอฮ์ ถ้าฉันทำความผิดและทรยศอัลลอฮ์พวกเขาอย่ากักตื้อฉัน .

ท่านอุมัร

ผู้นำอิสลามรองจากท่านอบูบักร วันหนึ่งทำ

นได้ลุกขึ้นยืนบนมิมบَّر(เวทีในมัสยิด)

แล้วกล่าวให้โอวาทว่า :

“โอ้ปวงมนุษย์เอ๋ยถ้าพวกเจ้าเห็นตัวฉันเอน
นเอียงไปในทางที่ไม่ดี พวกเจ้าจงชักชวน
ฉันไปในทางที่เที่ยงตรง ทันทีได้มีคนหนึ่
งในบรรดาพวกเขาลุกขึ้นยืนแล้วกล่าวว่า :
วัลลอฮุ (สาบานด้วยนามอัลลอฮุ)

ถ้าเราเห็นว่าท่านเอนเอียงพวกเราจะชักช
วณท่านด้วยดาบของเรา ท่านอุมัรมิได้โกร
ธใดๆ แต่ยกมือขึ้นบนฟากฟ้าแล้วกล่าวว่า
:

ขอบคุณพระเจ้าที่ส่งคนจากบรรดาประชา
ชาติของฉันให้เป็นคนที่ยึดดัดตัวอุมัรให้
ไปในทางที่เที่ยงตรง”

ยิ่งไปกว่านั้น อิสลามสั่งให้ทำการสอบสวนผู้นำและถามไถ่เขา ซึ่งวันหนึ่งท่านอุมร์เองเคยกล่าวว่า

“โอ้ท่านทั้งหลาย พวกท่านจงเชื่อถือฉันและเชื่อฟังฉันเถิด พลันได้มีชายคนหนึ่งยืนขึ้น และกล่าวว่า :

จะไม่มี การเชื่อถือและการเชื่อฟัง !

อุมร์กล่าวว่า : ทำไมล่ะ ?

ชายคนนั้นกล่าวว่า :

เพราะเจ้ามีเลื่อใส่สองตัว เรามีแค่หนึ่ง (ซึ่งท่านอุมร์ได้สั่งการก่อนหน้านี้ให้ใส่ได้เพียงตัวเดียวเท่านั้น)

ท่านอุมร์จึงร้องตะโกนเรียกว่า :

โอ้อับดุลลอฮฺ บุตรอุมร์

โปรดอธิบายแก่เขา ท่านอับดุลลอฮฺกล่าวว่า

๑

แท้จริงมันคือเสื้อของฉันอีกตัวหนึ่งซึ่งฉันมอบให้เขา ชายคนนั้นกล่าวว่า:
ตอนนี้พวกเราจะเชื่อถือและจะเชื่อฟังท่าน”

อิสลามได้ปกป้องรักษาด้วยระบบแห่งสิทธิและเสรีภาพ ด้วยเหตุนี้เองอิสลามจึงปกป้องรักษาหลักศาสนบัญญัติให้ผ่านพ้นฝีมือผู้คิดค้นที่มีอารมณ์ไฟต่ำ เพราะแน่แท้แล้วการก่อตั้งกฎระเบียบของเขาย่อมมาจากอารมณ์ส่วนตัว ส่วนเรื่องอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับการปกครองซึ่งเป็นเรื่องปลีกย่อย อิสลามเปิดทางให้มุสลิมวางกฎระเบียบและข้อปฏิบัติเองโดยคำนึงถึงความ

เหมาะสมกับชีวิตประจำวันของพวกเขาตาม
ขีดจำกัดของคุณประโยชน์ที่พวกเขาควร
ได้รับ

ทุกที่ทุกสมัย ภายใต้เงื่อนไขที่กฎหมายและ
ระเบียบการดังกล่าวจะต้องไม่ขัดกับรากฐ
านแท้และหลักการทั่วไปของอิสลาม .

ด้านธุรกิจในอิสลาม

บางหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้
านธุรกิจในอิสลาม :

ทรัพย์สินสมบัติคือรากแท้ของการมีชีวิต ศาส
นาอิสลามพยายามเน้นตระหนักกับมัน โด
ยหวังที่จะจัดตั้งสังคมที่สมดุลเปี่ยมด้วยควา

มยุติธรรมทางสังคม ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญในการสร้างแนวทางการดำเนินชีวิตอันตรงเกียรติแก่สมาชิกในสังคม ฉะนั้น
ทรัพย์สมบัติก็เหมือนดังคำตรัสของพระองค์ ซึ่งความว่า :

ทรัพย์สมบัติและลูกหลานคือ
เครื่องประดับแห่งการดำรงชีวิตในโลกนี้
และความดีทั้งหลายที่จีรังนั้น
เป็นการตอบแทนที่ดียิ่ง ณ
ที่พระเจ้าของเจ้า และเป็นความหวังที่ดียิ่ง
(อัลกะฮฟู ๔๖)

อิสลามถือว่า

ทรัพย์สมบัติคือปัจจัยจำเป็นที่ทุกคนขาดไม่ได้ ด้วยเหตุนี้เองอัลลอฮ์ได้สั่งการให้หา

แนวทางเพื่อให้ได้มาหรือใช้จ่ายมันอย่างเหมาะสม ในขณะที่เดียวกันอิสลามสั่งให้เราจ่ายประมาณ ๒.๕๐

เปอร์เซ็นต์ ของจำนวนทรัพย์สินซึ่งเรียกว่าการออกซะกาต เป็นการเก็บรวบรวมเงินและทรัพย์สินของคนรวยในรอบหนึ่งปีแล้วแจกจ่ายให้กับคนยากไร้ในสังคม ซึ่งเราได้อธิบายเรื่องนี้ผ่านมาแล้ว.

ทั้งนี้อย่าเข้าใจว่าอิสลามไม่ได้ให้ความอิสระส่วนบุคคลในการครอบครองทรัพย์สิน หรือการทำธุรกิจส่วนตัว อิสลามให้ความอิสระเต็มที่ด้านนี้และเคารพสิทธิส่วนนี้ดี ซึ่งจะเห็นได้ว่าบทบัญญัติทางศาสนาหลายบทที่

ห้ามการล่วงเกินทรัพย์สินสมบัติคนอื่น เช่น โองการอัลลอฮ์ ความว่า :

และพวกเจ้าจงอย่ากินทรัพย์สิน
สมบัติของพวกเจ้า
ระหว่างพวกเจ้าโดยมิชอบ(อัลบะเกาะเราะฮะฮ์)

ดังนั้น

อิสลามได้นำเสนอแผนการต่างๆซึ่งเรียกไ
ด้ว่าแนวทางสู่ชีวิตแห่งสันติสุข :

๑-

ห้ามระบบดอกเบี้ย เพราะมันเป็นการฉกฉวยโอกาสและการเอารััดเอาเปรียบทรัพย์สิน

นเงินทองของผู้อื่นโดยไม่มีการชดใช้ ทำให้ความผูกพันที่ดีระหว่างมนุษย์หายไป ทรัพย์เงินทองจะตกภายใต้อำนาจคนรวยเท่านั้น อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย!

พึงยำเกรงอัลลอฮฺเถิด

และจงละเว้นดอกเบียที่ยังเหลืออยู่เสีย

หากพวกเจ้าเป็นผู้ศรัทธา และถ้าพวกเจ้า

มิได้ปฏิบัติตาม ก็พึงรับรู้ไว้ด้วยว่า

ซึ่งสงครามจากอัลลอฮฺ

และศาสนทูตของพระองค์

และหากพวกเจ้าสำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัว

แล้ว

สำหรับพวกเจ้าก็คือต้นทุนแห่งทรัพย์สินของพวกเจ้า โดยที่พวกเจ้านะได้ไม่อธรรมและไม่ถูกอธรรม(อัลบะเกาะเราะฮ์ ๒๗๘-๒๗๙)

๒- อิสลามสนับสนุนให้มีการกู้ยืมเงิน และได้ส่งเสริมมันอย่างมากเพื่อป้องกันระบบดอกเบี้ยนั่นเอง ท่านศาสนทูตกล่าวว่า “ผู้ใดให้มุสลิมยืมเงินเขาสองครั้งสำหรับเขา คือผลบุญของการบริจาคเงินดังกล่าวหนึ่งครั้ง” (มุสนัด อบูยอูลา ๘/๔๔๓ เลขที่ ๕๐๓๐) และท่านได้กล่าวอีกว่า “ผู้ใดช่วยเหลือมุสลิมให้พ้นทุกข์หนึ่งครั้ง อัลลอฮ์จะทรงให้เขาพ้นทุกข์ในวันปรโลก ”

อิสลามได้สั่งให้เราเปิดโอกาสและให้เวลาแก่ผู้ติดหนี้ที่ยากไร้จริงๆ โดยไม่ต้องกดดันให้เขาจ่ายอย่างเข้มงวด สำหรับผู้ที่ไม่ยากไร้แต่ผลัดวันประกันพรุ่ง อิสลามไม่ได้สนับสนุนประการใด เพราะอัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

และหากเขา (ลูกหนี้)
เป็นผู้ยากไร้ก็จงให้มีการรอกอยจนกว่าจะถึงคราวสะดวก
และการที่พวกเจ้าจะให้เป็นที่นั้นย่อมเป็นการดีแก่พวกเจ้า หากพวกเจ้ารู้ (อัลบะเกาะเราะฮ์ ๒๘๐)

ท่านศาสนทูตมุฮัมมัด
(ขอความสันติจงประสบแด่ท่าน)

ได้กล่าวความว่า :

“ผู้ใดให้เวลาแก่คนยากไร้ สำหรับเขาคือ
ผลบุญของการบริจาคทานในทุกๆวันที่ผ่าน
ไป และผู้ใดให้โอกาสผู้ติดหนี้ผู้ยากไร้
มือถึงเวลาจ่ายหนี้

สำหรับเขาคือผลบุญของการบริจาคเหมือน
กันในทุกๆวัน” (สุนันอิบนิมาญะฮ์
๒/๘๐๘ เลขที่ ๒๔๑๘)

อิสลามสนับสนุนให้เราช่วยเหลือผู้ยืมเงินถ้า
เขาไม่สามารถที่จะจ่ายคืนได้ และสำหรับ
เขาคือผลบุญ ซึ่งอัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัล
กุรอาน ความว่า :

และการที่พวกเจ้าจะให้เป็นที่านนั้นย่อมเป็น
นการดีแก่พวกเจ้า
หากพวกเจ้ารู้(อัลบะเกาะเราะฮฺ ๒๘๐)

และท่านศาสนทูตได้กล่าวว่า
“ผู้ใดต้องการให้อัลลอฮฺทรงปลดทุกข์จาก
ตัวเขาในวันปรโลก ให้เขาแสวงหาผู้ยาก
ไร้ที่ไม่มีทางจ่ายนี้หรือ
ยกเลิกหนี้ของเขา” (สุนันบัยฮะกีญ
อัลกุบรอญ์ ๕/๓๕๖ เลขที่ ๑๐๗๕๖)

๓-

ห้ามไม่ให้กักตุนสินค้าในทุกวิถีทาง เพราะ
ะผู้ที่กักตุนสินค้าคือผู้ที่กักขังสินค้าและปัจ
ัจยั้งชีพของคนจนกระทั่งหมดตลาดแล้วต้
งราคาสินค้าให้แพงขึ้นเนื่องจากความโลภ

ส่วนตัว แน่นอนการกระทำในเชิงนี้สร้างความลำบากแก่คนในสังคมทั้งรวยและจน ท่านศาสนทูตกล่าวว่า

“ผู้ใดกักตุนสินค้าเขาคือผู้ผิด (ทำบาป)”
(เศาะฮ์ฮะมุสลิม ๓/๑๒๒๗ เลขที่ ๑๖๐๕)

นักวิชาการที่ชื่ออับดุลฮะซัน

สหายท่านอับดุลฮะซันอะลี กล่าวว่า

ทุกการกีดกันที่สร้างความเสียหายแก่ผู้คน
ถือว่า อิศติการ (กักตุนสินค้า

) แม้ว่าสิ่งนั้นเป็นทองหรือเงิน และผู้ใด
กักตุนสินค้าถือว่าเขาใช้สิทธิที่เขาไม่มีอย่าง
ไม่ชอบธรรม เพราะจุดประสงค์ของการห้าม
การกักตุนสินค้าคือ

ป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้นกับทุกคน

และตามที่เราเห็นว่าทุกคนล้วนแล้วมีความต้องการที่แตกต่างกัน และพึงรู้เถิดว่าการกักตุนสินค้าทำให้ทุกคนได้รับความเสียหายแน่นอน

หน้าที่ของผู้นำมุสลิม คือ บังคับนักธุรกิจที่กักตุนสินค้าจนกว่าพวกเขาจะปล่อยสินค้าออกมาขายในท้องตลาดโดยหวังกำไรเพียงเหมาะสมไม่สร้างความเสียหายให้กับพ่อค้าและผู้บริโภค ถ้านักธุรกิจคนใดปฏิเสธคำสั่งดังกล่าว ผู้นำมุสลิมมีสิทธิเต็มทีในการยึดสินค้าของเขาแล้วนำมาขายในท้องตลาดด้วยราคาที่สมควร ทั้งนี้ก็เพราะต้องการยับยั้งการกระทำของคุณ

นที่ชอบกักตุนสินค้าและกีดชั้นผลประโยชน์ส่วนรวม

๔-

ไม่อนุญาตเก็บภาษีจากพ่อค้า เพื่อแลกเปลี่ยนกับการอนุญาตให้เขาทำการค้าขายได้หรือ

นำสินค้าเข้าประเทศได้ เพราะท่านศาสนทูตกล่าวว่า

“เจ้าของเก็บภาษีจะไม่เข้าสวรรค์” (**อิบนุคุษัยมะฮฺ ๔/๕๑ เลขที่ ๒๓๓๓**)

หมายถึงการยึดเอาเงินจากคนในขณะที่ไม่มีการอนุญาตให้เอาจากเขา

และมอบเงินนั้นให้อีกคนหนึ่งที่ไม่มีสิทธิได้รับมัน ทุกคนที่ให้ความร่วมมือกับการนี้ไ

ม่ว่าจะเป็นผู้รวบรวม ผู้จัดบันทึก ผู้เป็นพยาน หรือ

ผู้รับ ล้วนแล้วเข้ากั้บวจนะท่านศาสนทูตที่กล่าวว่

“แท้จริงแล้วเลือดเนื้อที่เจริญเติบโตด้วยสิ่งซึ่งถูกห้าม นรกเหมาะที่สุดสำหรับเขา”

(เศาะฮ์ฮะอิบนิฮิบบาน ๑๒/๓๗๘ เลขที่ ๕๕๖๗)

๕-

ไม่อนุญาตให้ครองทรัพย์สินบัตติจนกระทั่งไม่ยอมแจกจ่ายไปในหนทางของอัลลอฮ์เพื่อสร้างคุณประโยชน์แก่สังคมและสมาชิกในสังคม เพราะแท้จริงแล้วฐานะของเงินที่ถูกต้องคือ

การหมุนเวียนในสังคมเพื่อกระตุ้นการฟื้นฟูทางเศรษฐกิจ ส่งผลในเวลาต่อมาให้ทุกคนได้รับประโยชน์โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยามต้องการ อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน : ความว่า :

และบรรดาผู้ที่สะสมทองและเงิน และไม่จ่ายมันในทางของอัลลอฮฺนั้น จงแจ้งข่าวดีแก่พวกเขาเถิด ด้วยการลงโทษอันเจ็บปวด (อัลเตาบะฮ์ ๓๔)

อิสลามยอมรับสิทธิส่วนบุคคลในการครอบครองทรัพย์สิน ในทำนองเดียวกันอิสลามได้นำเสนอสิทธิและหน้าที่ในการครอบครองทรัพย์สินส่วนตัว อาทิ

หน้าที่ของผู้ครองทรัพย์เอง เช่น การใช้จ่ายเพื่อประโยชน์ส่วนตัวและเพื่อครอบครัวของเขาตลอดจนญาติพี่น้องของเขาที่จำเป็นต้องให้การช่วยเหลือ และหน้าที่ของเขาที่มีต่อสมาชิกในสังคมโดยการแจกจ่ายชะกาตและบริจาคให้พวกเขา และลำดับต่อไปคือหน้าที่ของเขาที่มีต่อสังคม เช่น การทูลงเงินเพื่อสร้างโรงเรียน สร้างโรงพยาบาล สถานเลี้ยงเด็กกำพร้า และมัสญิด รวมถึงทุกอย่างที่มีประโยชน์ต่อสังคมโดยเฉพาะในยามต้องการความช่วยเหลือ การปฏิบัติทำในเชิงนี้ถือว่าเป็นการหมุนเวียนทรัพย์สินให้มีการเคลื่อนไหวมิใช่เฉพาะการยึดครองมันโดยคนกลุ่มหนึ่งเท่านั้น

๖-ห้ามพร่องเวลาตวงและชั่ง
เพราะมันเป็นการลักขโมยยกยก
น้อโกง อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน
ความว่า :

ความหายนะจงประสบแต่บรรดาผู้ทำให้พร่อง

(ในการตวงและการชั่ง) คือบรรดาผู้ที่เมื่อพวกเขาตวงเอาจากคนอื่นก็ตวงเอาเต็ม และเมื่อพวกเขาตวงหรือชั่งให้คนอื่นก็ทำให้ขาด (อัลมุฎอฟฟีฟีน ๑-๓)

ไม่อนุญาตให้ยึดครองสมบัติสาธารณะหรือของส่วนรวมอาทิ

น้ำ สถานที่เฉพาะเลี้ยงสัตว์ทั่วไป

ซึ่งเป็นของส่วนรวม และห้ามขัดขวางกา

รได้รับประโยชน์ส่วนนี้ เพราะท่านศาสนทูตได้กล่าวว่า

“บุคคลสามจำพวกซึ่งพระองค์อัลลอฮ์จะไม่จดจำเขา ไม่มองเขา หนึ่งใน

ผู้ซึ่งสาบานเท็จเพื่อสินค้าบางอย่างที่เขาจะได้รับค่าของมันมาก

และผู้ซึ่งสาบานตนเพื่อยืนยันคำสาบานที่เป็นเท็จหลังละหมาดอัศริเพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพย์สินของมุสลิมคนหนึ่ง และผู้ซึ่งขัดขวางผู้อื่นไม่ให้ได้รับประโยชน์จากน้ำที่เหลือใช้ ดังนั้นในวันปรโลกอัลลอฮ์จะกล่าวแก่เขาว่า วันนี้ฉันจะห้ามเจ้าซึ่งการได้รับประโยชน์จากฉันเหมือนกับที่เจ้าห้ามเขาซึ่งการได้รับประโยชน์จากสิ่งซึ่งเจ้าไม่ได้ทำมันด้วยมือตัวเอง”

ท่านศาสนทูตได้กล่าวว่า

มุสลิมทุกคนจำต้องได้รับประโยชน์ร่วมกัน
จากสามสิ่งต่อไปนี้ คือ หญ้า น้ำ และไฟ

๓/-

อิสลามได้นำเสนอระบบการแบ่งปันมรดก
จัดการเรื่องมรดกให้กับผู้รับมรดกแล้วแต่ค
วามใกล้ชิดของญาติพี่น้องและการได้ประ
โยชน์ของเจ้าของมรดก คนอื่นไม่มีสิทธิใ
นการแบ่งปันมรดกตามอำเภอใจและอารม
ณ์ของเขา ข้อดีของระบบนี้คือ
การจัดแบ่งทรัพย์สินที่เป็นก้อนใหญ่ให้เป็
นปลีกย่อยตามสิทธิที่ทุกคนควรได้รับ เพร
าะการระดมทรัพย์ให้อยู่ภายใต้การครอบค
รองของคนเพียงกลุ่มหนึ่งนั้นเป็นสิ่งที่เป็

ไปไม่ได้ ท่านศาสนทูตกล่าวว่า
“แท้จริงแล้วอัลลอฮ์ได้จัดแบ่งปันมรดกแก่
ทุกคนตามที่เขาที่มีสิทธิ ดังนั้น
จะไม่มีคำสั่งเสียให้แก่ผู้รับมรดกคนเดียว
อีกแล้ว” (สุนันอบีดาอูด ๓/ ๑๑๔ เลขที่
๒๘๗๐)

๘-ระบบワクチン (อุทิศ
และบริจาคเพื่อส่วนรวม)
ซึ่งอิสลามได้สนับสนุนให้อุทิศทรัพย์สินหรือ
อบริจาคมันเพื่อส่วนรวม มีทั้งหมด
สองชนิดด้วยกัน :

การวัคซีนเฉพาะญาติพี่น้องเท่านั้นเพื่อไม่ให้
พวกเขาตกยากลำบากหรือต้องขอทานจ
ากผู้อื่น เงื่อนไขของมันคือ

คุณประโยชน์ของมันหลังการจากไปของ
ญาติพี่น้องต้องขึ้นเป็นของกลาง .

การวัดศพเพื่อส่วนรวม

หมายถึงคุณประโยชน์ของมันเพื่อคนส่วน
รวมในสังคมไม่เจาะจงใคร อาทิ

การสร้างโรงพยาบาล โรงเรียน

ถนนหนทาง

ห้องสมุดทั่วไป มัสญิด สถานเลี้ยงเด็กกำ
พร้า

และทุกสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม ท่านศ
าสนทูตกล่าวว่า “เมื่ออิบนุอาดัม (มนุษย์)
สิ้นชีวิตทุกการงานของเขาจะจบสิ้นนอกจ
ากสามสิ่งด้วยกัน

คือ ของบริจาคทานที่มีผลบุญรินไหลไปห

าเขา ความรู้ที่ยังประโยชน์ และลูกหลาน
ที่ดีได้ขอพรให้แก่เขา”

๙-ระบบวะเคียะฮ์ ในอิสลาม(
การสังเวยเรื่องมรดกเพื่อมอบให้ใครสัก
คน)

ก่อตั้งขึ้นเพื่อเปิดทางให้มุสลิมสังเวยเรื่องก
การแบ่งส่วนมรดกหลังจากที่เขาเสียชีวิต แ
และอีกส่วนหนึ่งเพื่อให้เขาบริจาคไปในทาง
ที่เป็นกุศล ระบบที่ว่านี้ต้องเป็นไปด้วยเงื่อ
นไขคือ ต้องไม่เกินอัตรา

หนึ่งส่วนสามของมรดกทั้งหมด ทั้งนี้เพื่อมิ
ให้ทำร้ายต่อญาติพี่น้องคนอื่นๆ จากอะมีร
บิน ซะอูด กล่าวว่า

วันหนึ่งท่านศาสนทูตได้ไปเยี่ยมเยียนฉันที่

บ้านในขณะที่ฉันกำลังป่วย
ที่มักกะฮ์ ฉันกล่าวว่า ฉันมีทรัพย์สินสมบัติ
ฉันต้องการสิ่งเสียโดยการบริจาคทั้งหมด
ท่านกล่าวว่า
ไม่ ฉันกล่าวว่าแล้วครึ่งหนึ่งละ ท่านตอบว่า
าไม่ ฉันกล่าวว่าแล้วหนึ่งส่วนสามละ
ท่านตอบว่า หนึ่งส่วนสามนั้นมากพอ
การที่ท่านอ่าลาจากพวกเขาในขณะที่ท่าน
ทำให้พวกเขาร่ำรวยยอดเยี่ยมดีกว่าการที่ท่าน
ทิ้งพวกเขาอยู่อย่างยากจนต้องขอทานจาก
ผู้อื่น เช่นนั้นแล้วหากท่านได้ทิ้งไว้ให้แก่
พวกเขาเพียงใด สำหรับท่านคือผลบุญ
ของการเศาะดาเกาะฮ์(บุญบริจาคตาน
) แม้กระทั่งอาหารมือหนึ่งสำหรับภรรยา
ของท่าน อัลลอฮ์ก็จะทรงยกฐานะท่าน แ

ต่อสำหรับคนกลุ่มหนึ่งที่ได้รับประโยชน์จาก
ท่าน

อีกกลุ่มหนึ่งอาจจะทำร้ายท่านก็เป็นได้” (
เศาะฮ์ฮะบุดดีน ๓/๑๒๕๕ เลขที่ ๑๖๓๑)

๑๐-

อิสลามได้ห้ามทุกการกระทำที่ถูกล่าวใน
โองการอัลลอฮ์ ซึ่งความว่า :

ผู้ศรัทธาทั้งหลาย!

จงอย่ากินทรัพย์สินของพวกเจ้า

ในระหว่างพวกเจ้าโดยมิชอบ (อันนิซาอ
๒๙)

การกระทำที่ห้ามดังกล่าว อาทิ

การได้รับสิ่งใดสิ่งหนึ่งมาเนื่องจากการฉก

ซึ่งมันมาโดยไม่ชอบธรรม
ไม่ว่าจะวิธีการใดก็ตาม
เพราะการกระทำดังกล่าวคือการกดขี่พี่น้อง
มุสลิมด้วยกันและเป็นการทำลายสังคม ท่าน
ศาสนทูตกล่าวว่า

“ผู้ใดที่ยึดเอาสิทธิมุสลิมมาด้วยการสาบาน
ตนเท็จ

แน่แท้อัลลอฮ์ได้เตรียมนรกสำหรับเขา ห้าม
เขาไม่ให้เข้าสวรรค์อย่างเด็ดขาด ชายคน
หนึ่งกล่าวว่า

แม้สิ่งนั้นเป็นเพียงน้อยนิดหรือโอ้อ่านศาสน
ทูตของอัลลอฮ์ ? ท่านตอบว่า

ถึงแม้ว่ามันจะเป็นแค่กิ่งรากไม้อะรอก (

อะรอก

คือต้นไม้ชนิดหนึ่งซึ่งคนอาหรับจะเอารากมัน

นำมาใช้ในการทำความสะอาดฟันได้” (รายงานโดยมุสลิม ๑/๑๒๓ เลขที่ ๑๓๗)

-

การได้รับสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยการลักขโมย มันคือการยึดครองทรัพย์สินของผู้อื่นโดยไม่ชอบธรรม ท่านศาสนทูตกล่าวว่า

“คนมุอฺมินไม่กระทำซินาในขณะที่เขาต้องการทำซินา (ผิดประเวณี

) และเขาจะไม่ลักขโมยในขณะที่เขากำลังจะขโมย และเขาจะไม่ดื่มสุราในขณะที่เขาปรารถนาดื่มสุรา และประทุเตาบะฮฺ(กลับตัว) ยังรออยู่หลังจากนั้น” (มุสลิม ๑/๓๗๗ เลขที่ ๕๗)

-
การได้รับสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยการหลอกลวงและ
ฉ้อโกง ท่านศาสนทูตได้กล่าวว่า
“ผู้ใดที่ยกเอาอาวุธมาขู่ในระหว่างพวกเรา
เขาไม่ใช่พวกเรา และผู้ใดฉ้อโกงพวกเรา
เขาไม่ใช่พวกเรา” (มุสลิม ๑/ ๙๙ เลขที่
๑๐๑)

-การได้รับสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยการติดสินบน
อัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

และพวกเจ้าจงอย่ากินทรัพย์
สมบัติของพวกเจ้า
ระหว่างพวกเจ้าโดยมิชอบ
และจงอย่าจำมัน ให้แก่ผู้พิพากษา
เพื่อที่พวกเจ้าจะได้กินส่วนหนึ่งจากทรัพย์

สินสมบัติของผู้อื่น
ด้วยการกระทำที่เป็นบาปทั้งๆ
ที่พวกเจ้ารู้จักกันอยู่

(อัลบะเกาะเราะฮ์ ๑๘๘)

และเพราะคำกล่าวของท่านศาสนทูตซึ่งคว
ามว่า :

“อัลลอฮ์สาปแช่งผู้ให้และผู้รับสินบนเพื่อตัด
ดสินคดี” (เศาะฮี้ฮอิบนิฮิบบาน ๑๑/ ๔๖๗
เลขที่ ๕๐๗๖)

ผู้ให้สินบนคือคนที่มอบสินบนแก่ผู้อื่น ผู้รับ
สินบนคือ ผู้ได้รับสินบนจากผู้มอบสินบน
ในบางรายงานกล่าวว่า อัรรอฮิซ หมายถึง
ผู้เป็นกลางระหว่างผู้ให้กับผู้รับ อัลลอฮ์สา

ปแข่งผู้ให้สินบนเพราะเขาคือต้นเหตุแห่ง
การแพร่กระจายการกระทำอันเลวทรามนี้
ซึ่งเป็นอันตรายต่อสังคม เพราะถ้าเขาไม่ใ
ห้คงไม่มีผู้รับสินบน อัลลอฮฺสาปแช่งผู้รับสิ
นบนเพราะ

เขาทำร้ายผู้ให้สินบนโดยการที่เขารับสิน
บนอย่างไม่ชอบธรรม และเพราะเขาได้ทำ
ลายเกียรติหน้าที่ของเขาเอง

ซึ่งเป็นสิ่งที่เขาต้องทำตามหน้าที่อยู่แล้ว ร
วมทั้งความเสียหายของฝ่ายตรงข้าม ซึ่งเ
ป็นบุคคลที่เกี่ยวข้องในคดี ส่วนคนกลาง
ระหว่างสองคนเพราะเขาได้รับสินบนจาก
ทั้งสองโดยไม่ชอบธรรม

และให้การสนับสนุนในการแพร่กระจายอ
าชญากรรมนี้

-
ห้ามมิให้มีการขายสินค้าแข่งคิวผู้ขายด้วยกัน

นอกจากเขาจะยินยอมให้กระทำได้ เพราะการกระทำในเชิงนี้คือต้นเหตุแห่งการเป็นศัตรูและสร้างความโกรธแค้นระหว่างสมาชิกในสังคม ท่านศาสนทูตกล่าวความว่า : “ชายคนหนึ่งจะไม่ขายสินค้าตัดหน้าเพื่อนเขา

และจะไม่สว่ขอหรือหมั่นตัดหน้าเพื่อนเขา นอกจากเขาจะยินยอมให้” (มุสลิม ๒/ -/ เลขที่ ๑๔๑๒)

ด้านสังคมในอิสลาม

บางเรื่องที่เกี่ยวข้องด้านสังคมในทัศนะอิสลาม :

อิสลามคือระบบที่มาจัดการสังคมให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย มีการจัดสรรภาระหน้าที่ตามความรับผิดชอบของแต่ละคนในสังคม ทั้งนี้เพื่อความสงบสุขของสังคม สิทธิหน้าที่ในสังคมมีทั้งเฉพาะเจาะจงส่วนบุคคล และมีแบบส่วนรวมทั่วไป สิทธิหน้าที่แบบเฉพาะเจาะจงแก่ส่วนบุคคล มีดังนี้ :

สิทธิของผู้หน้าที่สมควรได้รับ :

-
การรักดีต่อเขาและเชื่อฟังเขาในเรื่องที่ไม่ขัดกับข้อห้ามของพระเจ้าอัลลอฮ์ และตลอดใดที่เขาไม่ได้สั่งการให้ทำในสิ่งที่ผิดข้อห้ามของพระเจ้า อัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

ผู้ศรัทธาทั้งหลาย ! จงเชื่อฟังอัลลอฮ์ และเชื่อฟังศาสนทูตอัลลอฮ์เถิด และผู้ปกครองในหมู่พวกเจ้าด้วย (อันนิซาอฺ ๕๙)

-
ให้คำตักเตือนเขาและไม่หลอกลวงเขาด้วยการประนีประนอม กล่าวคือพยายามแนะนำเขาไปสู่แนวทางที่ให้ประโ

ยชนน์ต่อตัวเขาเองและสมาชิกในสังคมที่อยู่
ใต้การปกครองของเขา
และให้การชี้แนะเขาในสิ่งที่ประชาชนต้อง
การ ลองพิจารณาคำตรัสของอัลลอฮ์ที่ทรง
มอบให้ท่านศาสนทูตมุซาและน้องชายข
องท่านคือศาสนทูตฮารูน
โดยให้ท่านกล่าวคำนี้แก่ฟิรเอาน์ พระอง
ค์ตรัส ความว่า :

แล้วเจ้าทั้งสองจงพูดกับเขาด้วยคำพูดที่อ่อน
นโยน บางทีเขาอาจจะรำลึกขึ้นมา
หรือเกิดความยำเกรงขึ้น (ฎอฮา ๔๔)

และท่านศาสนทูตได้กล่าวว่า

“ศาสนาคือการตักเตือน พวกเราถามว่า
เพื่อใครหรือ ? ท่านตอบว่า เพื่ออัลลอฮ์

คัมภีร์ของอัลลอฮ์ บรรดาศาสนของทูตอัล
ลอฮ์ บรรดาผู้นำของปวงชนมุสลิม
และบุคคลทั่วไป” (เศาะฮี้ฮมุสลิม ๑/๓๔
เลขที่ ๕๕)

-

อยู่เคียงข้างเขาในยามตกทุกข์และวิกฤต
ไม่ควรประกาศออกนอกคำสั่งเขา ให้ความ
ช่วยเหลือเขาและอย่าทอดทิ้งเขาเพียงลำ
พัง แม้ว่าเขาจะมาจากกลุ่มคนที่ท่านไม่ให้
สัตยาบันแก่เขา

เพราะท่านศาสนทูตกล่าวว่า

“ใครที่มาในบรรดาพวกท่าน ในขณะที่เรี
องต่างๆ

ของพวกท่านอยู่ในกำมือผู้นำคนหนึ่ง

โดยเขาต้องการมาทำลายความเป็นหนึ่งข
องพวกท่าน หรือ
สร้างความแตกแยกในระหว่างพวกท่าน ก็
จงฆ่าเขาเสีย” (เศาะฮี้ฮมุสลิม ๓/๑๔๘๐
เลขที่ ๑๘๕๒)

หน้าที่ของผู้นำและสิทธิของปวงชนที่สม
ควรได้รับ :

-

ให้ความยุติธรรมระหว่างพวกเขาอย่างเที่ย
มเท่ากัน กล่าวคือ
ให้ตามสิทธิที่พวกเขาสมควรได้รับด้วยคว
ามยุติธรรม ไม่ว่าจะเป็นด้านภาระหน้าที่
ด้านการแบ่งงานความรับผิดชอบ ด้านกา

รตัดสิน ทุกคนเท่าเทียมกันต่อหน้าผู้นำ
ไม่มีใครได้เปรียบมากกว่าใครหรือ
ไม่มีการเอนเอียงไปยังกลุ่มหนึ่งแล้วทอดทิ้ง
อีกกลุ่มหนึ่ง เพราะท่านศาสนทูตกล่าวว่า
“แท้จริงแล้วผู้ที่เป็นที่พอพระทัยของอัลลอ
ฮ์ที่สุดและได้ประทับอยู่ใกล้พระองค์มากที่สุด
ในวันปรโลกคือ

ผู้นำที่มีความยุติธรรม และผู้ซึ่งถูกกริ้ว ณ
ที่อัลลอฮ์และโดนลงโทษสาหัสที่สุดในวัน
ปรโลกคือ ผู้นำที่อธรรม” (
สุนันอัตติรมิซีย์ ๓/ ๖๗๑ เลขที่ ๑๓๒๙)

-

ไม่อธรรมต่อปวงชนที่อยู่ภายใต้การดูแล
และไม่หลอกลวงพวกเขา

ท่านศาสนทูตกล่าวว่า

“ไม่มีบ่าวอัลลอฮฺคนใดที่อัลลอฮฺทรงฝากให้เขาดูแลประชาชน เมื่อเขาได้เสียชีวิตไปในขณะที่เขาเป็นผู้หลอกลวงประชาชนของเขา

นอกจากอัลลอฮฺจะทรงห้ามเขาไม่ให้เข้าสวรรค์ (เศาะฮี้ฮฺมุสลิม ๑/ ๑๒๕ เลขที่ ๑๔๒)

-

รับฟังความคิดเห็นของพวกเขาในเรื่องที่มีความสำคัญต่อพวกเขาไม่ว่าจะเป็นเรื่องการเมือง ความเป็นอยู่ในสังคม และเรื่องเศรษฐกิจ

เป็นต้น การประชุมเพื่อระดมความคิดเห็น

ในเรื่องที่ไม่มีบทบัญญัติแน่นอน พร้อมให้โอกาสพวกเขาเสนอความคิดเห็นหรือเจรจาอย่างอิสระ และเขาควรจะพิจารณาและรับความความคิดเห็นที่ใกล้กับผลประโยชน์ส่วนรวมมากที่สุด ครั้งหนึ่งท่านศาสนทูตมุฮัมมัดกำลังอยู่ในช่วงสงครามบะดร์ซึ่งท่านได้นำทัพมาถึงที่แห่งหนึ่งก่อนถึงแหล่งน้ำ ท่านที่มีสาวกท่านหนึ่งถามว่าการกระทำนี้มันคือคำสั่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานลงมาแก่ท่านหรือว่ามันเป็นกลยุทธ์ในการทำสงคราม?

ท่านตอบว่า

นี่คือกลยุทธ์ในการทำสงคราม แล้วสาวกคนนั้นกล่าวว่า ทางที่ดีสถานที่ซึ่งเราจะหยุดพักต้องเป็นหลังแหล่ง

น้ำเพื่อขวางกั้นเหล่าศัตรู ท่านจึงเห็นด้วย
กับความคิดของเขา ท่านเลยปฏิบัติตาม.

-

แหล่งที่มาและกฎหมายหลักของเขาที่ใช้ใ
นการปกครองประชาชนคือ

กฎหมายอิสลาม

ไม่ใช่ความคิดเห็นและอารมณ์ส่วนตัวหรือ
กฎธรรมเนียมทั่วไปซึ่งบางครั้งผิดบางครั้ง
ถูกต้อง ท่านอุมัร

อัลคือฎ็อบหลังจากท่านได้เป็นคอลีฟะฮ์(
ผู้นำมุสลิม) ท่านได้บอกกับอบูมูรยัม

อัสสะลูลี ผู้ที่ฆ่าน้องชายเขาที่ชื่อซัยด บิน

อัลคือฎ็อบว่า : วัลลลอฮ (

สาบานด้วยนามอัลลลอฮ)

ฉันจะไม่รักเจ้าตลอดไปจนกว่าพื้นดินจะชุ่มไปด้วยเลือด เขาตอบว่า แล้วสิ่งนั้นสามารถที่จะห้ามฉันได้จริงหรือ ? ท่านตอบว่า ไม่ เขาตอบว่า ถ้าเช่นนั้นคงไม่มีปัญหา เพราะคนที่เสียใจเพราะขาดความรักคือ บรรดาผู้หญิง .

-

เขาจะต้องไม่ปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าหา
หรือปิดประตูห้องโดยไม่อนุญาตให้พวกเขาเข้าหา หรือ
แสดงความหยิ่งยโสต่อปวงชนของเขา หรือ
การจำกัดให้มีคนเฝ้าประตูเพื่อให้อนุญาต

เฉพาะคนที่เขาต้องการพบเท่านั้น

ท่านศาสนทูตกล่าวว่า

“ผู้ใดได้ถูกแต่งตั้งให้รับผิดชอบดูแลประชา
ชนมุสลิม

แล้วเขาได้ห้ามประชาชนของเขาเข้าหาเพื่อ
เรียกร้องสิ่งที่ต้องการ หรือห้ามร้องทุกข์
แน่นอนอัลลอฮ์จะทรงห้ามเขาเข้าหาอัลลอ
ฮ์เพื่อเรียกร้องในสิ่งที่ต้องการหรือร้องทุกข์
ในวันปรโลก” (อัลมุสตัดรอก ๔/๑๐๕
เลขที่ ๗๐๒๗)

-

เขาควรเมตตาประชาชนและไม่มอบภาระ
แก่พวกเขาในสิ่งที่พวกเขาไม่มีความสามารถ
หรือ

สร้างความลำบากแก่การดำรงชีพของพวกเขา
เขา ท่านศาสนทูตมุฮัมมัดกล่าวว่า “โอ้
ข้าแต่พระองค์

ผู้ใดที่รับผิดชอบดูแลประชาชาติของฉันแล้ว
เขาได้สร้างความลำบากแก่พวกเขา จงใ
ให้เขาลำบากด้วย และผู้ใดที่รับผิดชอบปร
ระชาชาติฉันแล้วเขาได้เมตตาปรานีพวกเขา
จงเมตตาเขาด้วยเถิด” (มุสลิม ๓/
๑๔๕๘ เลขที่ ๑๘๒๘)

ท่านอุมัร

ได้อธิบายถึงความสำคัญของเรื่องนี้ว่า

“วัลลอฮุ

ถ้าม้าตัวหนึ่งพลาดเท้าหรือสะดุดเท้าในเมืองอิรัก

ฉันกลัวเหลือเกินว่าอัลลอฮ์จะสอบสวนฉัน
ว่า ทำไม ฉันไม่ทำทางเฉพาะให้มัน”

แท้จริงแล้วผู้นำในทัศนะอิสลามควรจะวาง
ตัวให้เหมือนกับค่างกล่าวของฮะซัน

อัลบัศรีย์

ซึ่งท่านได้เขียนในจดหมายเล่มหนึ่งที่ส่งไป
ไปยังอุมัร บิร อับดุลอะซีซ ท่านกล่าวว่า

จงรู้เถิดโอ้อะมีรรุลมุอมีนีน (

เป็นชื่อเรียกของคนที่เป็นผู้นำมุสลิม)

แท้จริงอัลลอฮ์ทรงแต่งตั้งผู้นำที่มีความยุติ
ธรรมเพื่อเป็นผู้ที่คอยปรับเปลี่ยนคนที่เอน
เอียงออกนอกแนวทาง เป็นผู้ที่ปรับปรุงนิสัย
ของคนชั่ว เป็นพลังที่สร้างความเข้มแข็ง
แก่คนอ่อนแอ เป็นผู้ให้ความยุติธรรมแก่ค

นุฏกรังแก และเป็นผู้ช่วยเหลือคนที่ตกทุกข์ได้.
.

ผู้นำผู้มีความยุติธรรมและมีคุณธรรม
โอ้ อะมีรุลมุอมีนีนเอ๋ย เปรียบดั่งเจ้าของอุ
ฐที่เลี้ยงมันด้วยความเมตตาปราณี
คอยเอาใจใส่มันโดยเลือกทุ่งหญ้าที่ดีที่สุด
ให้มัน ปกป้องมันให้ห่างไกลจากเหตุร้าย
และสัตว์ดุร้ายนานาชนิดที่จะมาทำร้ายมัน
และดูแลมันมิให้โดนแดดร้อนหรือหนาว
เย็น .

ผู้นำที่ดีมีคุณธรรม โอ้ ท่านอะมีรุลมุอมีนีน
ประดุจดั่งบิดาที่คอยเมตตาบุตร
คอยแสวงหาแต่สิ่งที่ดีมอบให้พวกเขา หมั่น
สั่งสอนพวกเขาจนกระทั่งพวกเขาเติบโตให้

ญู่พร้อมทั้งชี้แนะแนวทางเพื่อการแสวงหา
ปัจจัยยังชีพ และหมั่นเก็บรักษาสิ่งดีๆ ให้พ
วกเขาก่อนที่จะเสียชีวิตไป.

และผู้นำที่ดีมีคุณธรรม

โอ้ ท่านอะมีรุลมุอมีนีน

ประดุจดั่งมารดาที่คอยเมตตาลูกและทำดีกั
บเขา

ตั้งท้องเขามาด้วยความลำบาก คลอดเขา
ด้วยความยากเย็น เลี้ยงดูเขาตอนอ่อนวัย

นอนตีกเพราะเขา รู้สึกปลื้มใจเมื่อเขามีค
วามสุข ให้น้ำนมแก่เขาในระยะหนึ่ง แล้
วหย่านมให้เขาระยะถัดไป มีความสุขเมื่อ
เขาสุขสบาย มีทุกข์เมื่อเขาตกทุกข์.

และผู้นำที่ดีมีคุณธรรม
โอ้ ท่านอะมีรุลมุอมีนีน คือ
ผู้รับหน้าที่ในการดูแลเด็กกำพร้า ผู้รักษา
คลังทรัพย์เพื่อคนยากไร้ ผู้ดูแลสั่งสอนบรร
รดาเด็กๆ และผู้ให้การชี้แนะเหล่าผู้ใหญ่ .

และผู้นำที่ดีมีคุณธรรม
โอ้ ท่านอะมีรุลมุอมีนีน เปรียบเสมือนหัวใจ
จกัอนหนึ่งของร่างกายมนุษย์ อวัยวะในร
่างกายดีเพราะมัน หรือเสื่อมเสียเพราะมัน
ได้ .

และผู้นำที่ดีมีคุณธรรม
โอ้ ท่านอะมีรุลมุอมีนีน คือ
ผู้ทำหน้าที่ระหว่างพระเจ้าและบ่าวของพร
ะองค์ เขาจะฟังคำสั่งของพระองค์แล้วไ

ไปแล้วให้พวกเขาฟัง เขาจะมองดูทุกสิ่งใน
หนทางของอัลลอฮ์แล้วไปแนะนำให้พวกเขา
เห็นและมองตาม เขาจะนำตัวของเขาไป
ให้ภักดีต่ออัลลอฮ์แล้วชักชวนพวกเขาให้ภัก
ดีตาม .

ดังนั้น โอ้ อะมีรุลมูมินีน เจ้าอย่าได้ใช้สิ
ทธิที่อัลลอฮ์ให้เจ้ามาเสมือนทาสคนหนึ่งซึ่ง
งนายของเขาได้มอบหน้าที่มาเพื่อรับผิดชอบ
อบในการรักษาทรัพย์และดูแลครอบครัวของ
องนาย แต่เขากลับทำลายทรัพย์สินเหล่าน
ั้นและขับไล่ครอบครัวของนายออกไป เ
เขาได้ทำให้ครอบครัวของนายยากจนอีกทั้
งได้ทำลายทรัพย์สินของนายเขาไปด้วย .

พึงรู้เถิด โอ้ อะมีรุลมุอมินีน
แท้จริงแล้วอัลลอฮ์ได้ทรงบัญญัติบทโทษต
างๆเพื่อหวังที่จะยับยั้งการกระทำอันเลวทร
ามและสกปรก จะเป็นเช่นใดเล่าถ้าผู้ที่ดูแ
ลนั้นลงมือกระทำเอง? แท้จริงอัลลอฮ์ได้บั
งคับให้ดำเนินกิศอซ(**ประหารชีวิต**)
เพื่อการร่ำองไว้ซึ่งชีวิตของปวงบ่าว แล้ว
จะเป็นเช่นใดเล่าถ้าผู้ที่ฆ่าพวกเขาคือผู้ที่รั
บหน้าที่ดำเนินกิศอซเอง ?

จำไว้ โอ้ อะมีรุลมุอมินีน
ความตายและชีวิตหลังความตาย
ในขณะที่เจ้ามีโอกาสหลีกเลี่ยงมันได้
ดังนั้นเจ้าจงเตรียมพร้อมเพื่อรับวันแห่งคว

ามหวาดกลัวนั้นและเพื่อชีวิตของเจ้าหลังจากมัน .

พึงรู้เถิด โอ้ อะมีรุลมุอมินีน
แท้จริงสำหรับเจ้านั้นสถานที่พำนักที่มีไชส
สถานที่ที่เจ้าได้พำนักในวันนี้
แต่เป็นสถานที่พำนักซึ่งยาวนานกว่า เจ้า
ต้องทิ้งเพื่อนสหายของเจ้าในวันนั้นซึ่งต่าง
คนต่างให้สลามเจ้าแล้วทิ้งเจ้าอยู่ตามลำพั
งเพียงผู้เดียว
ดังนั้นเจ้าจงทำการเตรียมพร้อมเพื่อวันนั้น
มันเป็นวันที่ใครคนหนึ่งต้องหนีจากพี่น้อง
ของเขา พ่อแม่ของเขา
และเพื่อนฝูงตลอดจนลูกหลานของเขา .

จงจำไว้เถิด โอ้ อะมีรุลมุอมีนีน
วันแห่งการฟื้นชีพจากหลุมฝังศพทุกสิ่งทุก
อย่างในหัวอกถูกเปิดเผย ในวันนั้นสมดุบั
นทีกจะถูกกางออก และสิ่งที่ถูกบันทีกแม่
เพียงน้อยนิดก็จะถูกสอบสวน ดังนั้น
ตอนนี้เจ้ายังมีเวลาเหลือพอก่อนที่จะถึงวัน
แห่งการจบสิ้นลมหายใจ .

เจ้าจงอย่าตัดสินบ่าวอัลลอฮ์ด้วยกฏูญะฮ์ลี
ยะฮ์(
ยุคอาร์บก่อนอิสลามซึ่งเรียกว่ายุคมีดมเนเพ
ระความโง่เขลาและ
ขาดความรู้) เจ้าอย่านำทางพวกเขาไปสู่ห
นทางของเหล่าผู้ธรรม เจ้าอย่าให้โอกาส
พวกคนหยิ่งยโสมีอิทธิพลต่อผู้ที่อ่อนแอกว่า

า แท้จริงแล้วพวกเขาจะไม่คำนึงถึงเครื่อง
ญาตีและพันธะใดๆ
กระทั่งผู้ศรัทธาคนหนึ่งคนใด ดังนั้นเจ้าจ
งเตรียมพร้อมแบกความผิดต่างๆและความ
ผิดของเจ้า .

เจ้าอย่าได้หลงกลพวกที่คอยแอบมีความสุข
ในยามที่เจ้าตกทุกข์ หรือพวกที่คอยเกา
ะกินแต่สิ่งดีๆโดยหวังเพียงแค่ต้องการให้
ความดีของเจ้าต้องสูญหายไปในวันปรโลก

เจ้าอย่าดูถูกความสามารถของเจ้าวันนี้ ท
ว่าเจ้าจงมองมันในอนาคตอันไกล และพิ
งรู้เถิดว่าเจ้านั้นถูกผูกมัดด้วยสายเชือกแห่ง
งความตาย ถูกให้ยื่นคูกเข้าต่อหน้าองค์อ

ภิบาล ซึ่งเป็นที่ที่มีทั้งบรรดามลาอิกะฮ์และบรรดาเหล่าศาสนทูตและศาสนทูตอัลลอฮ์คอยจับจ้องเจ้า ในวันนั้นซึ่งใบหน้าทั้งหลายได้สยบต่อพระผู้ทรงเป็นอยู่เสมอ พระผู้ทรงอมตะ .

แท้จริงแล้ว โอ้ อะมีรุลมุอมินีน คำเตือนของฉันอาจจะไม่ทั่วถึงเช่นเดียวกันกับข้อห้ามของฉัน แต่ฉันก็ไม่ได้ละความพยายามในความปรารถนาดีและให้คำตักเตือนต่อท่าน ฉันจึงได้ส่งจดหมายฉบับนี้ซึ่งเปรียบเสมือนยาบับัดแก่เพื่อนสหายของฉัน เหมือนด้วยยานๆที่ท่านอาจจะเกลียดชังมัน แต่ด้วยความหวังที่ว่า

อยากให้ท่านหายป่วยและมีความสุขสบาย และสุดท้ายขอความสันติจากอัลลอฮ์จงมี แต่ท่านโอ้อะมีรุลมุอมีนีน ตลอดจนความเมตตาและความจำเริญของพระองค์ด้วยเถิด.

สิทธิของพ่อแม่

คือ

การแสดงความจำนงและรักดีต่อพ่อแม่ตราบใดที่ท่านทั้งสองไม่ใช้ให้กระทำในสิ่งที่ผิดและเป็นบาป ห้ามทรยศท่านทั้งสองแต่ให้หมั่นทำดีกับท่านทั้งสองด้วยความทุ่มเทหรือมอบสิ่งดีๆต่อท่านพร้อมทั้งดูแลให้ท่านได้รับสิ่งที่จำเป็น อาทิ เรื่องอาหารการกิน

น เครื่องดื่ม เครื่องแต่งกายและที่พักออาศัย
ย จงเชื่อฟังในคำพูดของท่าน ไม่แสดงความ
ความหยิ่งยโสต่อหน้าท่าน อดทนอดกลั้นใ
นการดูแลท่าน ตระหนักถึงความรู้สึกของท
านเสมอ ไม่พูดจาในสิ่งที่สร้างความเสียห
ายหรือกระทบต่อความรู้สึกของท่านทั้งสอ
ง ไม่แสดงกิริยาอาการโกรธเคืองต่อหน้า
ท่าน อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน
ความว่า :

และพระเจ้าของเจ้าบัญชาว่า
พวกเจ้าอย่าเคารพภักดีผู้ใดนอกจากพระอ
งศ์เท่านั้นและจงทำดีต่อบิดามารดา
เมื่อผู้ใดในทั้งสองหรือทั้งสองบรรลุล่วงช
าอยู่กับเจ้า ดังนั้นอย่ากล่าวแก่ทั้งสองว่า

อุฟ ! และอย่าขู่เข็ญท่านทั้งสอง
และจงพูดแก่ท่านทั้งสองด้วยถ้อยคำที่อ่อน
โยน และจงนอบน้อมแก่ท่านทั้งสอง
ซึ่งการถ่อมตนเนื่องจากความเมตตา
และจงกล่าวว่า “ข้าแต่พระเจ้าของฉัน
ทรงโปรดเมตตาแก่ท่านทั้งสองเช่นที่ทั้งสอง
จะได้เลี้ยงดูฉันเมื่อเยาว์วัย” (อัลอิสรออ
๒๓-๒๔)

อิสลามถือว่าทรยศพ่อแม่
คือบาปใหญ่หลวง จากท่าน अबดุลลอฮ์ บิน
อัมร
(ขออัลลอฮ์ทรงโปรดปรานท่านทั้งสองด้วย
) กล่าวว่า :
ได้มีคนอาหรับคนหนึ่งมาพบท่านศาสนทูตมุ

ฮัมมัด (ขอความสันติจงประสบแด่ท่าน)
แล้วเขากล่าวว่า โอ้ท่านศาสนทูตอัลลอฮ์ :
อะไรคือบาปใหญ่ ? ท่านตอบว่า
การตั้งภาคีต่อพระองค์อัลลอฮ์ เขาถามอีก
ว่าแล้วอะไรอีก? ท่านตอบว่า
แล้วการทรยศต่อพ่อแม่ เขากล่าวว่า
แล้วอะไรอีก? ท่านตอบว่า
คำสาบานที่เป็นเท็จ ฉันถามว่าอะไรคือ
คำสาบานที่เป็นเท็จ? ท่านตอบว่า
คือผู้ที่ยึดเอาทรัพย์สินเงินทองคนอื่นมาด้วย
ยการพูดเท็จ” (มุสลิม ๖/๒๕๓๕ เลขที่
๖๕๒๒)

อิสลามได้อธิบายถึงความสูงส่งของพ่อแม่และ
ละบอกสิทธิที่ทั้งสองควรได้รับ ท่านศาสน

ทุดกล่าวว่า

“ความโปรดปรานของอัลลอฮ์ขึ้นอยู่กับความโปรดปรานของพ่อแม่ ความกริ้วของอัลลอฮ์ขึ้นอยู่กับความโกรธของพ่อแม่”

(เศาะฮี้ฮ์ อิบน์ฮิบบาน ๒/ ๑๗๒ เลขที่ ๔๒๙)

สิทธิของพ่อแม่ดังกล่าวนี้เป็นที่บังคับให้กระทำต่อพ่อแม่ แม้ว่าท่านทั้งสองจะอยู่ในศาสนาอื่นก็ตาม จากท่านหญิงอัสมอาอ์บินติอับบ์กร

(ขออัลลอฮ์ทรงโปรดปรานทั้งสองด้วย)

กล่าวว่า

“แม่ของฉันได้มาหาฉันในขณะที่นางยังเป็นมุชริกะฮ์อยู่ (ยังไม่รับอิสลาม)

ในสมัยท่านศาสนทูตยังมีชีวิตอยู่
ฉันจึงถามท่านเกี่ยวกับแม่ฉันว่า
“แท้จริงแล้วแม่ฉันมาแล้วนางต้องการเชื่อม
สัมพันธ์กับฉัน ฉันควรจะทำอย่างไร?
ท่านตอบว่า เจ้าจงเชื่อมต่อความสัมพันธ์กับ
แม่เจ้าเถิด” (อัลบुकอริย์ ๒/๙๒๔ เลขที่
๒๔๗๗)

และผู้เป็นแม่ย่อมต้องมาก่อนผู้เป็นพ่อในเรื่อง
องเกี่ยวกับการทำดี
การผูกพัน ความเมตตาปรานี เนื่องจากห
ะดีษหนึ่งรายงานโดย อับดูร็อยเราะฮ์
(ขออัลลอฮ์ทรงโปรดปรานท่านด้วยเถิด)
กล่าวว่า
วันหนึ่งได้มีชายคนหนึ่งกล่าวแก่ท่านศาสด

นทุตว่า

“โอ้ท่านศาสนทูตของอัลลอฮฺใครคือบุคคล
ที่ฉันจะต้องทำดีต่อเขาถัดจากอัลลอฮฺและ
ศาสนทูตอัลลอฮฺ ท่านตอบว่า
แม่ของท่าน แล้วก็แม่ของท่าน แล้วก็แม่ของ
ท่าน
ถัดจากนั้นคือพ่อของท่าน และผู้ที่ต่ำกว่า
นั้น ถัดๆไป” (มุสลิม ๔/ ๑๙๗๔ เลขที่
๒๕๔๘)

จากหะดีษข้างต้น

ได้ให้สิทธิแก่ผู้เป็นแม่ถึงสามครั้งด้วยกัน
ทั้งนี้ด้วยเหตุผลคือ

เพราะแม่คือผู้ที่รับแบกภาระและความยาก

ลำบากมากกว่าพ่อ เขาคือผู้ที่อัลลอฮ์ทรง
กล่าว ซึ่งความว่า :

และเราได้สั่งเสียมนุษย์ให้ทำดี
ต่อบิดามารดาของเขา
มารดาของเขาได้อุ้มครรภ์เขาด้วยความเห
นือยยาก
และได้คลอดเขาด้วยความเจ็บปวด(
อัลอะฮ์กัฟ ๑๕)

แม้จะรับกับความลำบากในยามตั้งครรภ์ ไ
ม่ว่าจะเป็นในขณะที่ลูกอยู่ในครรภ์ ในยา
มที่คลอด
จนกระทั่งความยากเย็นในการเลี้ยงดู การ
ให้น้ำนม
และการอดนอนเพื่อลูกหลังคลอด เป็นต้น

สิทธิของสามีและหน้าที่ของภรรยาต่อสามี

-

สิทธิในการปกครองเลี้ยงดูทุกคนในครอบครัว ในฐานะผู้นำ แต่ไม่ใช่ผู้ใช้อำนาจเพื่อการทารุณ

ปฏิบัติต่อสมาชิกในครอบครัวในเรื่องที่เป็นคุณประโยชน์ต่อพวกเขา เพราะอัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ซึ่งความว่า :

บรรดาชายนั้น

คือผู้ที่ทำหน้าที่ปกครองเลี้ยงดูบรรดาหญิง เนื่องด้วยการที่อัลลอฮ์

ได้ทรงให้บางคนของพวกเขาเหนือกว่าอีก

บางคนและด้วยการที่พวกเขาได้จ่ายไปจากทรัพย์สินของพวกเขา (อันนิซาอฺ ๓๔)

ทั้งนี้เนื่องจากว่า

บรรดาชายนั้นจะกระทำและรับผิดชอบต่อสถานการณ์ด้วยสติปัญญาของเธอ ต่างจากเหล่าสตรีซึ่งความรู้สึกของเธอต้องมาก่อนและมีอิทธิพลต่อการกระทำของเธอ

แต่ทั้งนี้อย่าเข้าใจว่า

เธอจะไม่ได้รับสิทธิในการปรึกษาหารือหรือยอมรับความคิดเห็นของเธอที่เกี่ยวข้องกับเรื่องสามีภรรยา

- ภรรยาจะต้องรักดีต่อสามีและเชื่อฟังเขา ตราบใดที่เขาไม่สั่งให้ทำในสิ่งที่ผิดและละเมิดข้อห้ามของอัลลอฮ์ จากท่านอาอิชะฮ์

ภรรยาท่านศาสนทูต

(ขออัลลอฮ์ทรงโปรดปรานนางด้วยเถิด)

กล่าวว่า

ฉันได้กล่าวแก่ท่านศาสนทูตอัลลอฮ์ว่า

“ผู้ใดคือผู้ที่สมควรได้รับสิทธิในการทำดีจากเหล่าสตรีมากที่สุด? ท่านตอบว่า

สามีของเธอ ฉันถามอีกว่า แล้วผู้ใดคือคนที่สมควรได้รับสิทธิในการทำดีจากเหล่าผู้ชาย? ท่านตอบว่า

แม่ของเขา”(อัลมุสตัดรอกุ ๔/ ๑๖๓ เลขที่ ๓๒๔๔)

-

การไม่ขัดคำสั่งสามีหรือไม่บายเบี่ยงในการตอบสนอง เพราะท่านศาสนทูตกล่าวว่า

“เมื่อใดที่สามีของเธอเรียกให้เธอไปที่เตียง แล้วเธอปฏิเสธจนกระทั่งสามีของเธอนอนด้วยความโกรธเพราะเธอ มลาอิกะฮ์ทั้งหลายจะสาปแช่งเธอตลอดทั้งคืนจนกระทั่งถึงเช้าตรู่” (มุสลิม ๒/๑๐๖๐ เลขที่ ๑๔๓๖)

-

อย่าให้สามีรับหน้าที่แบกงานที่เกินความสามารถของเขา และอย่าขอให้เขาทำสิ่งนั้น สิ่งนี้เพื่อสร้างความลำบากแก่เขา หมั่นดูแลและสร้างความพึงพอใจแก่เขา ช่วยเหลือเขาเพื่อให้เขาได้มาซึ่งความสำเร็จลุล่วงในสิ่งที่เขาคาดหวัง ท่านศาสนทูตกล่าวว่า

“ถ้าฉันมีสิทธิที่จะบังคับใครสักคนให้ก้มกราบ

าบเท้าคนใดคนหนึ่ง แน่แน่นอนฉันจะบังคับใ
ห้ภรรยาแก้ผ้าสามีของเธอ” (
ฮัฎติรมีซียฺ ๓/๔๖๕ เลขที่ ๑๑๕๙)

-

ภรรยาต้องหมั่นดูแลเอาใจใส่ต่อทรัพย์สิน
สมบัติและลูกๆของเธอ และรักษาเกียรติยศ
ศักดิ์ศรีของสามี

ท่านศาสนทูตกล่าวว่า “หญิงที่ดีที่สุดคือ
เมื่อท่านเห็นนางแล้วรู้สึกปลื้มใจ เมื่อใดที่
ท่านสั่งนางแล้วนางปฏิบัติตาม เมื่อใดที่ท่า
นอยู่นอกบ้านนางจะสงวนรักษาตัวและทรั
พย์สมบัติของท่าน” แล้วท่านจึงอ่านโองก
ารอัลลอฮฺ ความว่า :

บรรดาชายนั้น
คือผู้ที่ทำหน้าที่ปกครองเลี้ยงดูบรรดาหญิง
(อันนิซาอฺ ๓๔)

(ดูหนังสืออฎฎะฮฺยาละฮฺ ๑/๓๐๖ เลขที่
๒๓๒๕)

-

ภรรยาต้องไม่ออกนอกบ้านนอกจากความ
ยินยอมของสามีหรือนอกจากเขาจะรับทราบ
ก่อน และห้ามนำผู้คนที่เขาไม่พึงพอใจ
เข้ามาในบ้าน ท่านศาสนทูตกล่าวว่า
“แท้จริงสำหรับพวกท่าน สิทธิที่ท่านสมควร
ได้รับจากเหล่าสตรีของพวกท่าน และสิทธิ
ที่สตรีของพวกท่านสมควรได้รับจากพวก
ท่าน คือ การที่เธอไม่นำใครที่ท่านไม่พึง

พอใจเข้ามาในบ้าน

และเธอไม่อนุญาตให้ใครสักคนซึ่งพวกท่านไม่ชอบเขาเข้ามาในบ้าน ฟังรู้เถิดว่า สิทธิของพวกเธอที่สมควรได้รับจากพวกท่านคือ

การที่พวกท่านทำดีกับพวกเธอทั้งในเรื่องการแต่งกายและอาหารการกินของพวกเธอ

” (สุนันอิบนิมาญะฮ์ ๑/ ๕๙๓ เลขที่ ๑๘๕๑)

บรรดามุสลิมยุคก่อนๆได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติเกี่ยวกับเรื่องนี้ดี ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดคือ ท่านหญิงที่ชื่อ เอาฟุ บินติ มะฮัลัม อัซซัยบานีย์ ซึ่งนางได้สั่งเสียนกษัตริย์ของนางในวันแต่งงานของเธอว่า “โอ้

ลูกสุดที่รักของฉัน แท้จริงเจ้าได้อำลาบ้าน
ของเจ้าซึ่งเจ้าเคยพำนักอยู่ ก้าวไปสู่ชาย
หนุ่มซึ่งเจ้าไม่เคยรู้จักเลย เจ้าจงพักอาศัย
ในบ้านแม้ว่าเจ้าไม่เคยชินกับมัน เจ้าจงอ
อยู่กับเขาตั้งทาสที่คอยรับใช้เจ้านาย เขาจ
จะเป็นบ่าวที่คอยรับใช้เจ้าด้วย เจ้าจงหมั่นร
ักษาสิบประการเหล่านี้เพื่อเขา แน่อนสิ่ง
อันมีค่าย่อมเป็นของเจ้า :

หนึ่ง และสอง คือ

การถ่อมตนและน้อมรับสิ่งที่มาจากเขาด้วย
ความปลื้มใจ และการจงรักภักดีต่อเขา

สามและสี่ คือ

คอยจับตาดูที่ซึ่งเป็นที่พักสายตาของเขา
และที่ซึ่งจมูกเขาได้กลิ่นตามมัน ระวังอย่า

ให้สายตาเขาจับจ้องมองไปที่ส่วนใดส่วน
หนึ่งของตัวเจ้าซึ่งสร้างความน่ารังเกียจแก่
เขา อย่าให้เขาได้กลิ่นส่วนใดจากเธอนอ
กจากเขาจะรับกลิ่นหอมจากเธอเท่านั้น

ห่าและหก คือ

คอยจับตาดูเวลาที่เขาเข้านอนและเวลาที่
เขารับประทานอาหาร

เพราะความหิวโหยอย่างมากคือการลุกไห
ม้ดั่งเปลวไฟ การรบกวนการนอนหลับคือ
การโกรธเคือง

เจ็ดและแปด คือ

การมุ่งมั่นรักษาทรัพย์สินสมบัติของเขา และ
หลีกเลี่ยงการกระทำที่สร้างความละอายแ
ก่ครอบครัวของเขา ข้อสำคัญในการรักษา

าทรัพย์คือ

การรู้จักกะประมาณ และข้อสำคัญในการ
ปกป้องครอบครัวคือ การดูแลรักษาที่ดี

เก้่าและสิบ คือ

อย่าขัดคำสั่งของสามีและอย่าเปิดเผยควา
มลับของเขา

เมื่อใดที่เจ้าขัดคำสั่งเขาหรือเปิดเผยควา
ลับเขา

เจ้าจะไม่ได้รับความปลอดภัยจากการหลอ
กลวงของเขาแน่.

อย่าแสดงความดีใจต่อหน้าเขาในขณะที่
เขากำลังเข้มงวดอยู่กับงาน และอย่าแสดง
ความโศกเศร้าต่อหน้าเขาในขณะที่เขาดีใ
จและมีความสุข

สิทธิของภรรยาและหน้าที่ของสามีต่อภรรยา

- มะหฺรรฺ คือ

สินสอดที่เป็นการบังคับให้สามีมอบให้เจ้าสาวในวันแต่งงาน ซึ่งพิธีแต่งงานจะไม่สมบูรณ์ถ้าไม่มีสินสอดจากฝ่ายชาย แม้ว่าฝ่ายหญิงจะยินยอมแล้วก็ตาม เพราะอัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

และจงให้แก่บรรดาหญิงซึ่งมะหฺรรฺของนางด้วยความเต็มใจ

แต่ถ้านางเห็นชอบที่จะให้สิ่งหนึ่งแก่พวกเจ้าจากมะหฺรรฺนั้นแล้ว

ก็จงบริโภคสิ่งนั้นด้วยความเอร็ดอร่อยและ
โอชา(อันนิซาอฺ ๔)

- ความยุติธรรมและความเสมอภาคกัน
(สำหรับใครที่มีภรรยาเกินหนึ่ง)

ดังนั้นหน้าที่ของสามีคือต้องให้ความยุติธรรมกับพวกเธอทั้งหมด ในด้านอาหารการกิน เครื่องดื่ม

เครื่องแต่งกาย ที่พักอาศัย และการหลับนอน เพราะท่านศาสนทูตกล่าวว่า

“ผู้ใดที่มีภรรยาสองคนแล้วเข้าข้างอีกฝ่ายหนึ่งมากกว่า ในวันกิยามัตไหล่ของเขาจะเอียงไปอีกข้างหนึ่ง” (อับดูดาวูด ๒/๒๔๒ เลขที่ ๒๑๓๓)

- การดูแล รับผิดชอบภรรยาและลูกๆ เป็นหน้าที่ของสามี หาที่พักอาศัยที่เหมาะสม หาปัจจัยยังชีพให้พวกเขา อาทิ อาหารการกิน เครื่องดื่ม เครื่องแต่งกาย และมอบค่าใช้จ่ายให้พวกเขาตามความต้องการพอเพียงกับความสามารถของสามี เพราะอัลลอฮ์ตรัสความว่า ความว่า :

ควรรู้ให้ผู้มีฐานะร่ำรวยจ่ายตามฐานะของเขา

ส่วนผู้ที่การยังชีพของเขาเป็นที่คับแคบแก่ เขาก็ให้เขาจ่ายตามที่อัลลอฮ์ทรงประทาน มาให้แก่เขา

อัลลอฮ์มิได้ทรงให้เป็นที่ลำบากแก่ชีวิตใด เว้นแต่ตามที่พระองค์ทรงประทานมาแก่ชีวิต

ดังนั้น หลังจากความยากลำบาก
อัลลอฮ์จะทรงทำให้เกิดความสะดวกสบาย
(อัญญาอะลี ก ๗)

อิสลามได้ให้การสนับสนุนในเรื่องนี้มาก
ซึ่งอิสลามถือว่าการเลี้ยงดูและการออกค่าใช้จ่าย
เพื่อเลี้ยงสมาชิกในครอบครัวเป็นการ
การเคอะดาเกะฮ์อย่างหนึ่ง
(การบริจาคทาน)

มีผลบุญมหาศาล ท่านศาสนทูตได้กล่าว
แก่สะอ์ดบิน อบีวักกอศ ความว่า :

: แท้จริงแล้วถึงคุณจะบริจาคทานมากน้อย
เพียงใดก็ตาม มันคือการเคอะดาเกะฮ์
อย่างหนึ่ง

แม้กระทั่งอาหารคำหนึ่งที่คุณตักใส่ปากภรรยา

รยาคุณ (อัลบูกอรีย์ ๓/๑๐๐๖ เลขที่
๒๕๙๑)

ภรรยา มีสิทธินำเงินของสามีมาเก็บไว้และใ
ใช้จ่าย ถึงแม้ว่าเขาไม่รู้เลยก็ตามในกรณีที่
สามี ละเลยความรับผิดชอบในการออกค่าใช้จ่าย
จากฮินดูน บินดี

อุตบะฮฺ เธอได้ถามท่านศาสนทูตว่า

“โอ้ท่านศาสนทูตของอัลลอฮฺ

แท้จริงแล้วอบูซุฟยาน

คือผู้ชายที่ตระหนี่คนหนึ่ง เขาไม่ได้ให้ฉัน
ให้ครบเพียงพอต่อความต้องการของฉัน
และลูกๆ ฉันจึงลักเอาจากเขาด้วยของเล็ก
ๆน้อยๆ

โดยที่เขาไม่รู้เลย ท่านตอบว่าเธอจงเอ

าเถิดให้ครบกับความต้องการของเธอและ
ลูกๆ” (อัลบะคอรีย์ ๕/ ๒๐๕๒ เลขที่ ๕๐๔๙)

-

การหลับนอนร่วมกันและการอยู่ร่วมกัน เป็นหน้าที่สำคัญที่สามีควรปฏิบัติต่อภรรยา ภรรยาคือคนหนึ่งที่ต้องการใครสักคนดูแลหัวใจ ให้ความรักและเอาใจใส่เธอ คอยหยอกล้อกันอย่างสนุกสนาน คอยสนองตอบความต้องการทางอารมณ์ คอยทำให้ยิ้มใจจนเธอไม่หันไปสนใจเรื่องอื่นๆที่ไร้สาระซึ่งจะบังเกิดผลร้ายตามมา ท่านศาสนทูตได้กล่าวแก่ญาบิร ความว่า :

“ท่านแต่งงานแล้วหรือญาบิร?ฉันตอบว่า

ใช่ ท่านถามว่า
เป็นหญิงโสดหรือหญิงหม้าย ? ฉันตอบว่า
หญิงหม้าย ท่านถามต่อว่า
โฉนไม่เลือกหญิงโสด
เพื่อท่านจะได้หยอกล้อเธอ และเธอหยอก
ล้อเจ้า หรือ
เจ้าล้อเล่นกับเธออย่างเพลิดเพลิน
สนุกสนาน และเธอก็ล้อเล่นกับเจ้าอย่างเพ
ลิดเพลินสนุกสนานกัน ” (อัลบุคอรีย์
๕/๒๓๔๗ เลขที่ ๖๐๒๔)

-

หมั้นรักษาและปิดบังความลับของภรรยา
ไม่เปิดเผยสิ่งที่เขาเห็นและฟังจากเธอ หรือ
ออกความสัมพันธ์ระหว่างเขากับเธอ ท่านศา

สนทนากล่าวว่า

“แท้จริงแล้วผู้ที่มีฐานะต่ำต้อย ณ
ที่อัลลอฮ์ในวันปรโลกมากที่สุดคือ
ชายหนุ่มที่เข้าหาภรรยาเขา แล้วเธอเข้าหา
เขา ต่อไปเขาก็เปิดเผยความลับของเธอ”
(มุสลิม ๒/๑๐๖๐ เลขที่ ๑๔๓๗)

-

การอยู่ร่วมกันและคลุกคลีกับเธอด้วยแบบ
อย่างที่ดีและทำดีกับเธอ ปรึกษาเธอในเรื่อง
ที่เกี่ยวกับชีวิตของเธอ ไม่ควรบังคับเธอแ
ละรังแกเธอ หรือบังคับให้เธอทำตามการตั
ตสันใจของเขาตลอด เขาควรแสวงหาห
นทางสู่การมีชีวิตที่สุขสบายให้เธอ แสดง
ความจริงใจและความรักแท้ที่มีต่อเธอ หมั่น

นคลุกคลีกับเธออย่างสนุกสนาน มีการหยอกล้อบ้าง ล้อเล่นบ้าง ท่านศาสนทูตได้กล่าววว่า

“ผู้ศรัทธาที่มีรัศมีแห่งศรัทธาสम्บูรณ์ที่สุดคือ

ผู้ซึ่งมีมารยาทดีงาม และผู้ที่ดีที่สุดในหมู่พวกท่านคือ

ผู้ที่ทำดีกับบรรดาภรรยาพวกเขามากที่สุด

.

(เศาะฮ์ฮะอ์บนิฮิบบาน ๙/๔๘๓ เลขที่ ๔๑๗๖)

-

อดทนต่อการกระทำของเธอที่ไม่ดี ยอมรับความผิดพลาดของเธอ ไม่เที่ยวไปสนใจแ

ละติดตามแต่ความผิดพลาดของเธอ ท่าน
ศาสนทูตมุฮัมมัดกล่าวว่า

“ผู้ศรัทธาชายจะไม่เกลียดชังผู้ศรัทธาหญิง
เมื่อใดที่เขาเกลียดเธอเพราะมารยาท
เขาอาจจะชอบอย่างอื่นของตัวเธอก็ได้ (
มุสลิม ๒/ ๑๐๙๑ เลขที่ ๑๔๖๙)

-

มีความรู้สึกหึงหวงในตัวเธอ และไม่นำพา
เธอไปในสถานที่ที่ไม่ดี อัลลอฮฺตรัสในคัม
ภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย

จงคุ้มครองตัวของพวกเจ้าและครอบครัวของ
พวกเจ้าให้พ้นจากไฟนรก

เพราะเชื้อเพลิงของมันคือมนุษย์
และก้อนหิน (อັตตะฮฺรึม ๖)

-

มอบให้เธอดูแลทรัพย์สินส่วนตัวของเธอโดยเฉพาะ ไม่เอามันนอกจากด้วยความยินยอมของเธอ ไม่ใช่มันนอกจากต้องได้รับอนุญาตจากเธอและเธอรับทราบก่อน ท่านศาสนทูตมุฮัมมัดกล่าวว่า “ทรัพย์สินเงินทองของมุสลิมสักคนเป็นเรื่องที่ไม่อนุญาตยกเว้นแต่ด้วยความยินยอมใจอันบริสุทธิ์”

สิทธิของเครือญาติ

-

พวกเขาคือญาติใกล้ชิดฝ่ายชายหรือเครือ

ญาติของเขาที่สมควรได้รับการผูกพันตาม
บทบัญญัติอิสลาม อิสลามส่งเสริมให้ช่วย
เหลือพวกเขาเมื่อพวกเขาตกทุกข์ อาจจะเป็น
ในลักษณะการแจกจ่ายชะกาตหรือบริ
จาคทานที่อิสลามได้สนับสนุน หรืออาจจ
ะคอยติดตามข่าวคราวความเป็นอยู่ของพว
กเขา เอาใจใส่พวกเขา เข้าสมาคมกับพว
กเขาและอยู่เคียงคู่กับพวกเขาเสมอทั้งในย
ามที่พวกเขาตกทุกข์ หรือมีความสุข
อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

และจงอย่าเกรงอัลลอฮฺที่พวกเจ้าต่างขอกัน
ด้วยพระองค์ และพึงรักษาเครือญาติ (
อันนิซาอฺ ๑)

มุสลิมทุกคนจำเป็นต้องสร้างความผูกพันที่ดีกับเครือญาติถึงแม้ว่าพวกเขาจะออกห่างและตัดขาดไปก็ตาม เขาจะต้องให้อภัย ถ้ามีเหตุผิดพลาดประการใดก็ต้องพยายามเข้าหาพวกเขา ทั้งนี้เนื่องจากคำกล่าวของท่านศาสนทูตซึ่งความว่า :

“คนที่ติดต่อกับเครือญาติมิใช่คนที่คอยตอบแทนการกระทำของคนอื่นด้วยการกระทำที่เหมือนกัน แต่ผู้ที่ติดต่อกับเครือญาติคือผู้ซึ่งเมื่อไรความสัมพันธ์ทางเครือญาติของเขาโดนตัดขาด

เขาจะเริ่มติดต่อกับพวกเขาทันที”(**อัลบุคอรีย์ ๕/ ๒๒๓๓ เลขที่ ๕๖๔๕**)

อิสลามถือว่าการตัดขาดความสัมพันธ์กับ
เครือญาติหรือไม่ติดต่อกับพวกเขา
เป็นบาปมหันต์ ท่านศาสนทูตกล่าวว่า
“อัลลอฮ์ทรงสร้างสรรพสิ่งหลังจากเสร็จสิ้น
แล้ว ตัวเครือญาติได้ลุกขึ้น พระองค์กล่า
วว่า เจ้าว่าอะไร? มันกล่าวว่า นี่คือนัก
นักอาศัยของผู้ที่ขอจากเจ้าให้รอดพ้นจาก
การตัดขาดกับเครือญาติ พระองค์กล่าวว่
เจ้ายินยอมหรือไม่ถ้าฉันจะทำดีกับคนที่
ทำดีกับเจ้า และฉันจะตัดความสัมพันธ์กับ
คนที่ตัดขาดกับเจ้า มันตอบว่า
ใช่แล้วโอ้พระเจ้าของข้า พระองค์กล่าวว่
า
ดังนั้นสำหรับเจ้าคือสิ่งที่เจ้าต้องการ. **หลัง**

งจากนั้นท่านอบูฮุร็อยเราะฮ์ได้อ่านโองการ
รอัลลอฮ์ ซึ่งความว่า :

ดังนั้น หวังกันว่า

หากพวกเจ้าผินหลังให้(กับการฮีมานแล้ว)
พวกเจ้าก็จะก่อความเสียหายในแผ่นดินแล
ะตัดความสัมพันธ์ทางเครือญาติของพวกเขา
จากระนั้นหรือ?(มุฮัมมัด ๒๒)

สิทธิของลูกๆ

-

เอาใจใส่พวกเขาหรือดูแลพวกเขาให้ครบ
สมบูรณ์ด้านปัจจัยในการดำเนินชีวิต อาทิ
เรื่องอาหารการกิน เครื่องดื่ม เครื่องแต่ง
กาย
และที่พักอาศัย เนื่องจากคำกล่าวของท่าน

ศาสนทูตซึ่งความว่า :

“เป็นที่สมควรแล้วสำหรับการที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งจะมีบาปเนื่องจากการไม่สนใจของเขาต่อบุคคลที่เขาเล็งดู” (
อัลมุสตัดรอก ๔/ ๕๔๕ เลขที่ ๘๕๒๖)

-

ควรเลือกชื่อที่ไพเราะสำหรับพวกเขา ท่านศาสนทูตกล่าวความว่า :

“แท้จริงแล้วพวกท่านจะถูกเรียกชื่อในวันปรโลกด้วยชื่อเฉพาะของพวกท่าน และชื่อบิดาของพวกท่าน ดังนั้นจงเลือกชื่อที่ดีสำหรับพวกท่าน”

(เศาะฮี้ฮ อิบนิฮิบบาน ๑๓/ ๑๓๕ เลขที่ ๕๘๑๘)

-
หมั่นอบรมสั่งสอนพวกเขาด้วยมารยาทอัน
ดีงาม เลี้ยงดูพวกเขาด้วยแบบอย่างของอิ
سلام และจะต้องเลือกมิตรสหายที่ดีแก่พว
กเขาด้วย ท่านศาสนทูตกล่าวความว่า

:“แต่ละคนในหมู่พวกท่านคือผู้ดูแลและผู้รั
บพิตชอบต่อคนที่อยู่ภายใต้การดูแล ผู้นำ
คือผู้ดูแลและผู้รับพิตชอบต่อประชาชนขอ
งเขา ผู้ชายคือผู้ดูแลครอบครัวของเขา
ผู้หญิงคือผู้ดูแลภายในบ้านของสามีเธอ แ
ละเธอคือผู้รับพิตชอบต่อทุกคนภายในบ้าน
บ่าวผู้รับใช้นายเขาคือผู้ดูแลทรัพย์สินสมบัติ
ของนายเขา

และเขาคือผู้รับพิตชอบต่อทรัพย์สินสมบัติเหล
่านั้น”(อัลบุคอรีย์ ๒/๙๐๒ เลขที่ ๒๔๑๙)

-
หมั้นขอพรให้พวกเขาประสบความสำเร็จกับความสงบ
สุขและความปลอดภัย ห้ามสาปแช่งพวกเขา
ท่านศาสนทูตกล่าวว่า “พวกท่านอย่า
ได้สาปแช่งตนเอง อย่าได้สาปแช่งลูกๆของ
พวกท่าน อย่าได้สาปแช่งบรรดาผู้รับใช้
พวกท่าน และอย่าได้สาปแช่งทรัพย์สินสมบัติ
ของพวกท่าน เพราะคำสาปแช่งนั้นอาจจะ
ตรงกับช่วงเวลาหนึ่งซึ่งอัลลอฮ์จะทรงต่อ
บรับ” (อนุตาวูด ๒/ ๘๘ เลขที่ ๑๕๓๒)

-
พวกเขาต้องได้รับความยุติธรรมที่เท่าเทียม
กัน ไม่มีการเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ว่า
จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการมอบหรือให้ของร

างวัล หรือเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการติดต่อระหว่างกัน เพราะการไม่เท่าเทียมกันคือต้นเหตุแห่งการทรยศต่อผู้เป็นพ่อเอง อีกทั้งยังสร้าง ความบาดหมางระหว่างกัน รายงานจากอันนุอมาน บิน บะชีร กล่าวว่า

“พ่อของฉันได้มอบให้ฉันซึ่งส่วนหนึ่งของทรัพย์สินสมบัติของท่าน แม่ฉันอุมเราะฮ์ บินดี เราอะฮะฮ์ กล่าวว่า ฉันไม่ยอมยกเว้นเรื่องนี้ต้องมีท่านศาสนทูตเป็นสักขีพยานด้วย พ่อฉันจึงไปหาท่านศาสนทูตเพื่อให้ท่านร่วมเป็นสักขีพยานกับสิ่งที่พ่อฉันได้มอบให้ฉัน ท่านศาสนทูตกล่าวแก่พ่อฉันว่า ท่านได้ทำแบบนี้กับลูกของท่านคนอื่นๆหรือไม่ ? พ่อฉันตอบว่า ไม่ ท่านกล่าวว่า เจ้าจงอย่าเกรงอัลลอฮ์และจง

ยุติธรรมระหว่างลูกๆของเจ้า” (มุสลิม
๓/๑๒๔๓ เลขที่ ๑๖๒๓)

เมื่อพ่อฉันกลับบ้านท่านได้ขอของที่มอบให้
ห้กลับคืน .

สิทธิของเพื่อนบ้าน

-

อิสลามได้ยกฐานะความเป็นอยู่ของเพื่อนบ้าน
และให้สิทธิแก่พวกเขาอย่างชัดเจน ท่าน
ศาสนทูตกล่าวว่า

อัลลอฮ์ได้สั่งเสียดูบรีลเป็นระยะๆเพื่อให้
ทำดีต่อเพื่อนบ้าน จนทำให้ฉันคิดว่า
พระองค์อัลลอฮ์ต้องการให้พวกเขาได้รับส
วแบ่งของมรดกด้วย (อัลบุคอรีย์ ๕/
๒๒๓๙ เลขที่ ๕๖๖๘)

อิสลามสั่งให้เรากระทำดีต่อเพื่อนบ้านอย่างดีที่สุด อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน
ความว่า :

และจงเคารพสักการะอัลลอฮฺเถิด
และอย่าให้มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นภาคีกับพระองค์

และจงทำดีต่อผู้บังเกิดเกล้าทั้งสองและต่อ
ผู้เป็นญาติที่ใกล้ชิด

และเด็กกำพร้าและผู้ขัดสน

และเพื่อนบ้านใกล้เคียงและเพื่อนที่ห่างไกล

และเพื่อนเคียงข้าง และผู้เดินทาง

และผู้ที่มีมือขวาของพวกเขาเจ้าครอบครอง

แท้จริงอัลลอฮฺ ไม่ทรงชอบผู้ยะโส

ผู้โอ้อวด (อันนิซาอฺ ๓๖)

-

ไม่อนุญาตให้ทำร้ายพวกเขาทั้งด้วยวาจา และการกระทำ รายงานโดยอบูฮุร็อยเราะฮฺ กล่าวว่า “ได้มีคนถามท่านศาสนทูตว่า แท้จริงแล้วมีคนหนึ่ง เขาจะถือศีลอดตลอดทั้งวัน ละหมาดตลอดทั้งคืน แต่เขาจะทำร้ายเพื่อนบ้านเขาด้วยวาจาเขา ท่านเลยตอบว่า ไม่มีผลดีแก่เขาเลย เขาอยู่ในนรก ท่านถูกถามอีกว่า แท้จริงแล้วผู้หญิงคนนั้นจะกระทำละหมาดห้าเวลา และเธอจะถือศีลอดในเดือนรอมะฎอน และเธอจะบริจาคเนยที่มากพอ และเธอไม่ทำร้ายเพื่อนบ้านด้วยวาจา ท่านตอบว่า

เธออยู่ในสวรรค์”(อัลมุสตัดรอก ๔/ ๑๘๔
เลขที่ ๗๓๐๕)

การทำร้ายเพื่อนบ้านสร้างความบกพร่องต่อ
ความศรัทธาของมุสลิม ท่านศาสนทูตกล่า
วว่า “วัลลอฮ์
เขาคนนั้นไม่ศรัทธาพอ วัลลอฮ์เขาไม่ศรัทธ
าพอ วัลลอฮ์เขาไม่ศรัทธาพอ (
ท่านได้สาบานกับนามของอัลลอฮ์สามครั้ง
) มีคนถามว่า

ใครเหรอโอ้ท่านศาสนทูต ท่านตอบว่า
ผู้ซึ่งเพื่อนบ้านของเขาไม่ปลอดภัยจากคว
ามชั่วของเขา” (อัลบुकอริย์ ๕/๒๒๔๐
เลขที่ ๕๖๗๐)

บางครั้งเราอาจจะเจอเพื่อนบ้านที่ประพฤติไม่ดีต่อเรา แต่ถึงเช่นนั้นก็ตาม อิสลามก็ยังส่งเสริมให้เราทำดีกับพวกเขา มีชายคนหนึ่งถามท่านอับนุอับบาส

(ขออัลลอฮ์โปรดปรานท่านด้วย)

แท้จริงแล้วฉันมีเพื่อนบ้านซึ่งกระทำชั่วต่อฉัน ด่าว่าฉัน สร้างความรำคาญใจแก่ฉันมาก ท่านกล่าวแก่ชายคนนั้นว่า เจ้าไปหาเขาเถิด ถ้าเขาละเมิดคำสั่งอัลลอฮ์ในเรื่องที่เกี่ยวกับตัวเจ้าก็ทำตาม เจ้าจงตามคำสั่งอัลลอฮ์โดยการทำดีกับเขา” (ดูหนังสือ อธิษฺยาอฺอฺลุมิดดิน ๒/ ๒๑๒)

เพื่อนบ้านมีสามประเภทด้วยกัน ซึ่งต่างก็มีความแตกต่างกันด้านสิทธิที่ควรได้รับ :

-

เพื่อนบ้านที่เป็นเครือญาติ ควรได้รับสิทธิ
สามประการด้วยกัน

สิทธิทางเครือญาติ สิทธิด้านความใกล้ชิด
ในฐานะที่เขาเป็นเพื่อนบ้าน สุดท้ายสิทธิด้
านศาสนาอิสลาม

-

เพื่อนบ้านที่เป็นมุสลิม เขาควรได้รับสองสิ
ทธิด้วยกัน หนึ่งคือ

สิทธิด้านความใกล้ชิด สองสิทธิด้านศา
นา

-

เพื่อนบ้านที่ไม่ใช่มุสลิม เขาได้รับเพียงสิ
ทธิเดียวเท่านั้น คือ

สิทธิด้านความใกล้ชิดในฐานะเพื่อนบ้าน
ครั้งหนึ่งท่านอัลดุลลอฮ์บิ
อัมรฺได้มีการเชือดแพะหนึ่งตัวสำหรับครอบ
บครัวเขา เมื่อท่านกลับมาท่านถามครอบครัว
ครัวของท่านว่า

พวกท่านได้นำไปให้แก่เพื่อนบ้านของเรา
ที่เป็นยิวแล้วหรือยัง (ท่านถามสองครั้ง)
เพราะฉันได้ยินท่านศาสนทูตอัลลอฮ์ตรัสใ
นคัมภีร์อัลกุรอาน : ท่านญิบรีล (
เทวทูตอัลลอฮ์)

ได้สั่งเสียให้ทำดีต่อเพื่อนบ้านอย่างสม่าเส
มอ จงทำให้ฉันคิดว่า เขาต้องการให้เขา
ได้รับส่วนแบ่งของมรดกด้วย” (ตีรมิซีย์
๔/ ๓๓๓ เลขที่ ๑๙๔๓)

สิทธิของเพื่อนฝูง :

อิสลามได้ให้การสนับสนุนเพื่อเอาใจใส่ต่อเพื่อนฝูงอย่างมาก ด้วยเหตุนี้เองอิสลามจึงให้สิทธิต่างๆที่เพื่อนฝูงควรได้รับ ส่วนหนึ่งของสิทธิเหล่านั้นคือ

การทำดีกับเพื่อนฝูง และการตักเตือนพวกเขา ท่านศาสนทูตอัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน : “เพื่อนที่ดีที่สุด ณ ที่อัลลอฮฺคือเพื่อนที่คอยทำดีต่อเพื่อนมากที่สุด และเพื่อนบ้านที่ดีที่สุด ณ ที่อัลลอฮฺ คือเพื่อนบ้านที่ทำดีกับเพื่อนบ้านด้วยกันดีที่สุด” (เศาะฮี้ฮฺ อิบนิคุษัยมะฮฺ ๔/ ๑๔๐ เลขที่ ๒๕๓๙)

สิทธิของเพื่อนฝูงไม่จบสิ้นเพียงแค่วิตบน
โลกนี้เท่านั้น ทว่าสิทธิเหล่านี้ยังคงอยู่ตลอด
ไปจนกระทั่งหลังการเสียชีวิต ชายหนุ่ม
คนหนึ่งจากเผ่าบะนี สะลามะฮ์
ได้ถามท่านศาสนทูตว่า

“โอ้ท่านศาสนทูตของอัลลอฮ์ มีสิ่งใดที่ฉัน
ต้องทำดีกับพ่อแม่หลังจากการเสียชีวิตของ
ทั้งสองบ้างไหม ? ท่านตอบว่า ใช่
คือการละหมาดให้ท่านทั้งสอง การขอพร
ให้ท่านทั้งสอง การปฏิบัติตามคำสั่งเสียของ
ท่านทั้งสอง การทำดีกับเครือญาติตามที่
ที่ท่านทั้งสองเคยทำกับพวกเขา การทำดี
และให้เกียรติแก่เพื่อนฝูงของท่านทั้งสอง”
(อนุตาวูด ๔/๓๓๖ เลขที่ ๕๑๔๒)

สิทธิของแขกผู้มาเยือน :

สิทธิของแขกในทัศนะอิสลาม

คือการได้รับการต้อนรับที่ดี ทั้งนี้เนื่องจาก
คำกล่าวของท่านศาสนทูตซึ่งความว่า :

“ผู้ใดศรัทธาต่ออัลลอฮ์และต่อวันอาคิเราะ
ฮ(วันปรโลก)

เขาจำต้องให้เกียรติแก่เพื่อนบ้าน

และผู้ใดศรัทธาต่ออัลลอฮ์และต่อวันอาคิ
เราะฮ์ เขาจำต้องให้เกียรติแก่แขกผู้มาเยี่ยม

เยือนเขาและให้ญาติหะฮ์แก่เขาด้วย มีคน
ถามว่า ญาติหะฮ์คืออะไรหรือ

โอ้ท่านศาสนทูตของอัลลอฮ์ ? ท่านตอบว่า
คือ

หนึ่งวันหนึ่งคืน การรับแขกคือสามวัน ถ้า

เกินกว่านั้นถือว่าเป็นการเศาะดะเกาะฮฺ (เป็นการทำกุศลสำหรับเขา)

และผู้ใดศรัทธาต่ออัลลอฮฺและต่อวันอาคิเราะฮฺ ให้เขาเลือกพูดแต่สิ่งที่ดี หรือหากเป็น สิ่งไม่ดีก็จงเจียบเสีย” (อัลบุคอรีย์ ๕/ ๒๒๔๐ เลขที่ ๕๖๗๓)

การเคารพและการทำดีต่อแขก

คือการทำงานที่ประเสริฐยิ่งและมีผลบุญอันใหญ่หลวง ท่านศาสนทูตได้กล่าวว่า

“ในหมู่มนุษย์นั้น มีบุคคลสองประเภทด้วยกัน บุคคลประเภทที่หนึ่ง เขาเปรียบเสมือนคนที่ขี่ม้าเพื่อออกไปต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮฺและหลีกเลี่ยงจากพฤติกรรมอันชั่วร้าย และบุคคลประเภทที่สอง เขาเปรียบ

เสมือนคนที่ใช้เวลาส่วนมากอยู่กับแพะของเขาเพื่อคอยต้อนรับแขกของเขาและบริการเขา” (อัลมุสตัดรอก ๒/๓๖ เลขที่๒๓๓๘)

มารยาทในการต้อนรับแขก :

อิสลามได้เสนอมารยาทในการต้อนรับแขก อาทิ

การต้อนรับเขาด้วยดี ด้วยสีหน้าที่ชื่นบาน และให้การลาเขาด้วยมารยาทที่ดี ท่าน ศาสนทูตได้กล่าวว่า

“แท้จริงแล้วส่วนหนึ่งของแบบอย่างที่ดี คือ

การที่บุคคลหนึ่งออกไปพร้อมกับแขกจนถึง

งประตูบ้าน” (อิบน์มาญะฮฺ ๒/๑๑๑๔
เลขที่๓๓๕๘)

สำหรับหน้าที่ของแขกคือไม่ควรเพิ่มภาระ
และความลำบากแก่เจ้าของบ้าน ไม่เรียกรั
องให้เขาทำในสิ่งที่เขาไม่มีความสามารถ
ท่านศาสนทูตมุฮัมมัดกล่าวว่า

“ไม่อนุญาตให้มุสลิมค้างในฐานะเป็นแขก
ในบ้านเพื่อนเขาจนกระทั่งทำให้เขาต้อง
ทำบาป พวกเขาถามว่า โอ้ท่านศาสนทูต
ทำให้เขาทำบาปแบบไหนกันเล่า?

ท่านตอบว่า

อาศัยในบ้านเขาจนกระทั่งเขาไม่มีอะไรที่
จะมาต้อนรับเขาอีกแล้ว” (มุสลิม ๓/
๑๓๕๓ เลขที่ ๔๘)

ท่านซอซาลีได้กล่าวในหนังสือของเขาที่ว่า
า อิชยาอิลุมิตดิน
จากท่านศาสนทูตมุฮัมมัดในฐานะแบบอย่าง
ของปวงชนมุสลิมทั้งหลาย :

แท้จริงท่านศาสนทูตได้ให้การต้อนรับแขก
ที่มาหาท่าน

ท่านจะปูเสื่อผ้าของท่านให้แขกนั่งแม้ว่าเขา
จะไม่ใช่ญาติ

หรือพี่น้องของท่านก็ตาม บางครั้งท่านจะ
ยกเสื่อที่ท่านนั่งอยู่ให้แขกนั่ง ถ้าแขกไม่ยอม
ท่านจะพยายามทำให้เขานั่ง ไม่มีใคร
สักคนที่เคยเป็นแขกของท่านนอกจากว่า
เขาคนนั้นจะบอกว่า ท่านคือคนใจบุญที่สุด
จนกระทั่งท่านจะให้ความสนใจแก่จำนวน

แขกทั้งหมดทั้งในลักษณะการนั่ง การได้ ยืน การสนทนา เรื่องสาระที่มาจากท่าน และ การหันหน้าของเขาไปหาจำนวนแขกทั้งหมด บรรยากาศในห้องรับแขกของท่าน เป็นไปด้วยบรรยากาศที่เหนียมอาย ถ่อมตน

และชื่อสัตย์ ท่านจะเรียกบรรดาสาวกของท่านด้วยนามแฝงที่ใช้แทนชื่อของพวกเขา ถือว่าเป็นการเคารพแก่พวกเขา ท่านคือ ผู้โกรธยากที่สุด และจะพอใจเร็วที่สุด

ส่วนเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน

และแรงงาน อิสลามได้นำเสนอเงื่อนไขต่างๆของมัน พร้อมทั้งได้ชี้แจงถึงกฎระเบียบเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าของงาน

กับ คนที่ทำงานให้เขา หรือ
คนงานกับเจ้าของงาน เจื่อนใจและสิทธิที่
พวกเขาสมควรได้รับมีดังนี้ :

สิทธิของคนงาน

ในทัศนะอิสลาม ความสัมพันธ์ระหว่างคน
งานและเจ้าของงานต้องเป็นไปด้วยความ
เป็นพี่น้องกัน ความเท่าเทียมกันด้านการเค
ารพทางมนุษยชน ทั้งนี้ก็เนื่องจากคำกล่าว
ของท่านศาสนทูตมุฮัมมัดซึ่งความว่า
: พี่น้องของท่าน คือ

ผู้รับใช้พวกท่าน อยู่ภายใต้การดูแลของพ
วาท่าน ดังนั้นถ้าใครมีเพื่อนซึ่งอยู่ภายใต้
การดูแลของเขา

จงเตรียมอาหารให้เขาตามที่เขากิน ให้เ

เครื่องนุ่งห่มที่เหมาะสมแก่เขา ไม่มอบงาน
ที่เกินความสามารถของเขา เมื่อไหร่ที่พวก
คุณมอบงานให้เขา พยายามช่วยพวกเขา
ด้วย (อัลบะคอรีย์ ๑/ ๒๐ เลขที่ ๓๐)

อิสลามได้รับรองสิทธิของลูกจ้างในการได้
รับค่าตอบแทน ท่านศาสนทูตกล่าวว่า
อัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน :

“สามคนเข้าประกาศเป็นศัตรูกับพวกเขาใน
วันปรโลก ชายคนหนึ่งซึ่งได้สาบานด้วยน
ามของข้าแล้วผิดสัญญา ชายซึ่งชายผู้ใด
ที่อิสระแล้วกินเงินที่เขาขายมา และชายที่
ว่าจ้างคนงานมาแล้วได้ประโยชน์จากเขา
แต่ไม่ให้สิทธิอันสมควรแก่เขา”(อัลบะคอรีย์
๒/๓๓๖ เลขที่๒๑๑๔)

อิสลามสั่งให้มีการบอกรายละเอียดของค่าตอบแทนก่อนที่จะจะเริ่มทำงาน เพราะท่านศาสนทูต”ห้ามไม่ให้จ้างคนงานมาจนกระทั่งจะชี้แจงค่าตอบแทนให้เขา” (มุสนัด อิมามอะฮ์มัด ๓/ ๕๙ เลขที่ ๑๑๕๘๒)

อิสลามสั่งให้มอบค่าจ้างแก่คนงานทันทีหลังจากที่เขาทำงานเสร็จตามหน้าที่ ท่านศาสนทูตกล่าวว่า

“จงมอบค่าตอบแทนแก่คนงานก่อนที่จะเหวี่ยงของเขาจะแห้ง” . (สุนันอิบนิมาญะฮ์ ๒/ ๘๑๓ เลขที่ ๒๔๔๓)

เช่นกัน

อิสลามไม่อนุญาตให้เขาแบกภาระเกินความสามารถของเขา ถ้าจำเป็นต้องทำจำเป็น

ต้องให้ความช่วยเหลือแก่เขา อาทิ
เพิ่มค่าจ้างให้เขา

หรือให้การช่วยเหลือด้านกำลัง คือ
ช่วยเหลือเขาทำ

เพราะท่านศาสนทูตได้กล่าวว่า

“และอย่าสั่งให้พวกเขาทำในสิ่งที่พวกเขา
ไม่มีความสามารถ ถ้าพวกท่านได้มอบงาน
ให้พวกเขาทำในสิ่งเกินความสามารถของ
พวกเขา พวกท่านจำเป็นต้องช่วยเหลือ
พวกเขา” (อัลบะคอรีย์ ๑/ ๒๐ เลขที่ ๓๐)

อิสลามถือว่าการหางานทำแล้วได้ค่าตอบแทน
เพราะงาน

เป็นแนวทางสู่การแสวงหารายได้ที่ดี ถ้า
เป็นไปด้วยวิธีทางที่อิสลามอนุมัติ ท่านศาสน

นทูตกล่าวว่า “ใครคนใดคนหนึ่งไม่กินอาหารที่ดีกว่าเลยนอกจากการที่เขาได้รับอาหารมาด้วยมือเขาเอง แท้จริงแล้วศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์ ดาอูด ได้อาหารกินด้วยมือของเขาเอง”
(อัลบะคอรีย์ ๒/๓๓๐ เลขที่ ๑๙๖๖)

อิสลามส่งเสริมให้แสวงหางานและสนับสนุนให้ทำงานเต็มที่ ท่านศาสนทูตกล่าวว่า การที่เขาผู้ใดสักคนในบรรดาพวกคุณเอาเชือดมาแล้วหาไม้พินสักมัดหนึ่งแบกบนหลังเขา แล้วเอามันไปขาย อัลลอฮ์จะทรงปกป้องหน้าเขา ย่อมดีกว่าการที่เขาไปขอทานกินจากคนอื่น ๆ บางครั้งพวกเขาให้บ้าง

บางครั้งไม่ให้บ้าง . (อัลบุคอรีย์ ๒/๕๓๕
เลขที่ ๑๔๐๒)

สิทธิของเจ้าของงาน

อิสลามได้ให้สิทธิแก่เจ้าของงานเหมือนกัน
ที่ได้ให้สิทธิแก่คนงานหรือลูกจ้าง ฉะนั้น
ส่วนหนึ่งของสิทธิที่เจ้าของงานควรได้รับคือ

การรับผิดชอบของคนงานต่องานที่พวกเขา
ถูกสั่งให้ทำ พวกเขาจำเป็นต้องทำงานด้วย
สุดฝีมือ สุดความสามารถ ไม่ล่าช้าหรือ
ละเลยงาน ท่านศาสนทูตได้กล่าวว่า

“แท้จริงแล้วอัลลอฮ์ทรงรักเมื่อผู้ใดในหมู่
พวกท่านทำงานแล้วเขาจะทำด้วยสุดฝีมือ” (
มุสนัดอบูยูสุฟ ๓/ ๓๔๗ เลขที่ ๔๓๘๖)

อิสลามส่งเสริมให้คนที่รับงานทำปรับปรุงตัว
และความสามารถในการทำงานเรื่อยๆ ส
ับสนุนให้พวกเขาทำงานอย่างสุดฝีมือ ฉ
ะนั้น การทำงานอย่างดีที่สุดถือว่า
แนวทางที่ดีที่สุดในการขวนขวายปัจจัยยัง
ชีพ ท่านศาสนทูตกล่าวว่า
“การได้มาที่ดีที่สุดคือการได้มาด้วยฝีมือคน
งานที่ทำงานอย่างดี” (มุฮันดีอิมามอะฮ์มัด
๒/ ๓๓๔ เลขที่ ๘๓๙๓)

สิทธิและหน้าที่ทั่วไป

หน้าที่ทั่วไปของมุสลิม คือ
การเอาใจใส่พี่น้องมุสลิมด้วยกัน แม้ว่าพว
กเขาจะอยู่ที่ไหนก็ตาม
ท่านศาสนทูตกล่าวว่า

“ความเมตตาของมุสลิมด้วยกันในระหว่างพวกเขา ความรักใคร่และความปรานีที่มีต่อกันในระหว่างพวกเขาเปรียบเสมือนร่างกายอันเดียวกัน ส่วนใดส่วนหนึ่งเจ็บปวด ทุกส่วนของร่างกายก็รู้สึกเจ็บปวดตามไปด้วย”(อัลบุคอรีย์ ๕/ ๒๒๓๘ เลขที่ ๕๖๖๕)

เช่นเดียวกัน มีการสนับสนุนให้ปรับปรุงความเป็นอยู่ของพวกเขาเป็นระยะๆ ท่านศาสนทูตกล่าวว่า “บุคคลใดจะยังไม่ศรัทธานอกจากเขาจะรักเพื่อพี่น้องเขาเสมือนกับที่เขารักตัวเขาเอง” อัลบุคอรีย์ ๑/ ๑๔ เลขที่ ๑๓)

เช่นเดียวกัน

อิสลามสั่งให้เราเอาใจใส่พี่น้องมุสลิมในทุกสถานการณ์ทั้งในยามตกทุกข์และยามมีสุข ท่านศาสนทูตกล่าวว่า “ระหว่างผู้ศรัทธาด้วยกันเสมือนสิ่งก่อสร้างหลังหนึ่ง ต่างพึ่งพาซึ่งกันและกันเสริมสร้าง ความแข็งแกร่งระหว่างกัน แล้วท่านก็เอา นิ้วมือสองข้างมาสอดเข้าหากัน” (อัลบะคอรีย์ ๒/๘๖๓ เลขที่ ๒๓๑๔)

อิสลามสั่งให้ช่วยเหลือพี่น้องมุสลิมด้วยกัน และปกป้องพวกเขา ในยามที่พวกเขาต้องการความช่วยเหลือและการปกป้อง ท่านศาสนทูตอัลลอฮ์ตรัสความว่า ความว่า :

และถ้าหากพวกเขาขอให้พวกเจ้าช่วยเหลือ
ในเรื่องศาสนา ก็จำเป็นแก่พวกเจ้าซึ่งกา
รช่วยเหลือนั้น นอกจากในการต่อต้าน
พวกที่ระหว่างพวกเจ้ากับพวกเขามีสัญญา
กันอยู่

และอัลลอฮ์นั้นทรงเห็นในสิ่งที่พวกเจ้ากระ
ทำกัน” (**อันอันฟาล ๗๒**)

ในทางตรงข้าม

อิสลามไม่ให้มีการทรยศต่อมุสลิมด้วยกัน
ท่านศาสนทูตกล่าวว่า

“ไม่มีผู้ใดซึ่งทรยศและไม่ให้การช่วยเหลือ
มุสลิมในยามที่คัศดีศรีของเขาโดนเหยียด
หยาม เกียรติแห่งเขาโดนล่วงเกิน
นอกจากอัลลอฮ์จะทรงทอดทิ้งเขาในยาม

ที่เขาต้องการความช่วยเหลือจากอัลลอฮ์ และไม่มีผู้ใดซึ่งช่วยเหลือมุสลิมในยามที่คัมภีร์ศรีของเขาโดนเหยียดหยาม เกียรติแห่งเขาโดนล่วงเกิน

นอกจากอัลลอฮ์จะทรงช่วยเหลือเขาในยามที่เขาต้องการความช่วยเหลือจากอัลลอฮ์” (สุนันอบิดาวูด ๔/๒๗๑ เลขที่ ๔๘๘๔) .

ด้านจริยธรรมอิสลาม

อิสลามมาเพื่อเสริมสร้างมารยาทและจริยธรรมที่ดีงาม ท่านศาสนทูตกล่าวความว่า : “ฉันได้ถูกส่งมาเพื่อเพิ่มพูนจริยธรรมที่ดีงาม” (อัลมุสตัดรอก ๒/๖๗๐ เลขที่ ๔๒๒๑)

ไม่มีมารยาทไหนที่ดั่งามนอกจากอิสลามจะสนับสนุนให้ยึดเอามาปฏิบัติ ในทางตรงข้ามอิสลามไม่สนับสนุนให้ยึดเอามารยาทที่เลวทราม อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

เจ้า (มุฮัมมัด) จงยึดถือไว้ซึ่งการอภัย และจงใช้ให้กระทำสิ่งที่ชอบ และจงผินหลัง ให้แก่ผู้โฉดเขลาทั้งหลายเถิด (อัลอะอฺรอฟ ๑๙๙)

อิสลามได้วางระเบียบการเป็นอยู่เพื่อให้มุสลิมนำมาใช้ในการติดต่อกับสมาชิกทั่วไปในสังคม ท่านศาสนทูตกล่าวว่า “ท่านจงอย่าเกรงอัลลอฮฺเถิด

แน่นอนท่านจะเป็นบ่าวที่รักดีต่ออัลลอฮ์มากที่สุด ท่านจงพึงพอใจกับสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานมาให้

แน่นอนท่านจะเป็นผู้ที่ร่ำรวยที่สุดในบรรดามนุษย์ ท่านจงทำดีต่อเพื่อนบ้าน แน่แน่นอนท่านจะเป็นผู้ศรัทธาที่ดี ท่านจงรักเพื่อนคนอื่น ๆ เสมือนกับที่ท่านรักตัวท่านเอง แน่แน่นอนท่านจะเป็นมุสลิมที่ดี

และท่านอย่าหัวเราะมากจนเกินไปเพราะการหัวเราะมากเกินไปนั้นทำให้หัวใจแข็งกระด้าง” (สุนันติรมีซีย์ ๔/ ๕๕๑ เลขที่ ๒๓๐๕)

และท่านศาสนทูตกล่าวว่า มุสลิมคือ “ผู้ซึ่งคนอื่นปลอดภัยจากลิ้นของเขาและมี

ของเขา อัลมุฮาญิร คือ
ผู้ที่อพยพย้ายเพื่อหลีกเลี่ยงจากสิ่งที่ยัลลอฮ์ห้าม” (อัลบะคอรีฮ์ ๑/๑๓ เลขที่ ๑๐)

และท่านได้กล่าวความว่า :

“พวกท่านรู้ไหมว่าใครคือ ผู้ที่ล้มละลาย ?

พวกเขา กล่าวว่า

ผู้ที่ล้มละลายในบรรดาพวกเราคือ

คนที่ไม่มิดิรฮัม (เงิน) และไม่มีสินค้าใดๆ

ท่านจึงตอบว่า

ผู้ที่ล้มละลายในบรรดาประชาชาติของฉัน
คือ

ผู้ที่ในวันปรโลกการละหมาดของเขา ซะกา
ต(

การบริจาคตาน) การถือศีลอดของเขา แ

ละความดีของเขา ได้ถูกมอบแก่บรรดาผู้ที่
ถูกเขาตำว่า กล่าวหา และทำร้าย ถ้าควา
มดีของเขาหมดก่อนที่จะทดแทนไปยังพวก
เขาได้ บาปกรรมของพวกเขาจะถูกโยน
มาที่เขา แล้วมันจะนำเขาไปสู่ไฟนรก” (
มุสลิม ๔/ ๑๙๙๗ เลขที่ ๒๕๘๑) .

บทบัญญัติแห่งอิสลามทั้งที่เกี่ยวข้อกับข้อ
ห้ามหรือข้อสั่งใช้ล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งที่มาช่
วยในการจัดระเบียบสังคมให้เปี่ยมด้วยคว
ามเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน รักใคร่และเมต
ตาปราณีซึ่งกันและกัน ต่อไปนี้คือตัวอย่าง
สิ่งที่เป็นที่ห้ามในทัศนะอิสลาม เช่น :

-
ห้ามตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ อัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

แท้จริงอัลลอฮ์

จะไม่ทรงอภัยโทษให้แก่การที่สิ่งหนึ่งจะถูกทำให้มีภาคี

ขึ้นแก่พระองค์และพระองค์ทรงอภัยให้แก่สิ่งอื่นจากนั้นสำหรับผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์

และผู้ใดให้มีภาคีขึ้นแก่อัลลอฮ์แล้วแน่นอนเขาก็ได้อุปโลกน์บาปกรรมอันใหญ่หลวงขึ้น (อันนิซาอฺ ๔๘)

- ห้ามไสยศาสตร์ จากอบูฮุร็อยเราะฮ์ ซึ่งท่านศาสนทูตมุฮัมมัดกล่าวว่า

“พวกท่านจงหลีกเลี่ยงจากสิ่งที่เป็นบาปใหญ่ คือ การตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ และไสยศาสตร์” (อัลบะคอรีย์ ๕/ ๒๑๗๕ เลขที่ ๕๔๓๑)

-

ห้ามการคุกคามและการข่มเหงรังแกอย่างไม่ชอบธรรม

กล่าวคือ การข่มเหงรังแกผู้อื่นด้วยวาจา หรือการกระทำ

และไม่ขัดใช้สิทธิที่ได้สัญญาไว้ อัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า

แท้จริงสิ่งที่พระเจ้าของฉันทรงห้ามนั้น

คือบรรดาสิ่งที่ชั่วช้าน่ารังเกียจ
ทั้งเป็นสิ่งที่เปิดเผยจากมันและสิ่งที่ไม่เปิดเผย
และสิ่งที่เป็นบาป
และการข่มเหงรังแกโดยไม่เป็นธรรม(
อัลอะอฺ รอฟ ๓๓)

-
ห้ามฆ่าเพื่อนมนุษย์ด้วยกันโดยไม่ชอบธรรม
เพราะอัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน
ความว่า :

และผู้ใดฆ่าผู้ศรัทธาโดยจงใจ
การตอบแทนแก่เขาก็คือ นรกญะฮันนัม
โดยที่เขาจะอยู่ในนั่นตลอดกาล
และอัลลอฮฺก็ทรงกริ้วโกรธเขา
และทรงลงนัตเขา

และได้ทรงเตรียมไว้สำหรับเขาซึ่งการลงโทษอันใหญ่หลวง (อันนิซาอฺ ๙๓)

ยกเว้นการฆ่าผู้อื่นเพราะการปกป้องตัวเอง ท่านศาสนทูตกล่าวว่า “ผู้ใดถูกฆ่าเพื่อปกป้องทรัพย์สินส่วนตัวของเขา เขาคือชะฮีด (ตายในหนทางของอัลลอฮฺ) ผู้ใดถูกฆ่าเพราะปกป้องครอบครัวของเขา เลือดของเขา หรือ ศาสนาของเขา เขาคือชะฮีด” (สุนันอบีดาวูด ๔/ ๒๔๖ เลขที่ ๔๗๗๒)

-

ห้ามการตัดขาดระหว่างเครือญาติ เพราะอัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

ดังนั้น หวังกันว่า

หากพวกเจ้าผินหลังให้(กับการฮิมาณแล้ว)
พวกเจ้าก็จะก่อความเสียหายในแผ่นดินแล
ะตัดความสัมพันธ์ทางเครือญาติของพวกเขา
จากกระนั้นหรือ?ชนเหล่านี้คือบรรดาผู้ที่อัล
ลอฮ์ทรงสาปแช่งพวกเขา

ดังนั้นพระองค์จึงทรงทำให้พวกเขาหูหนว
ก และทรงทำให้พวกเขาตาบอด (มุฮัมมัด
๒๒-๒๓)

ท่านศาสนทูตกล่าวว่า

“ผู้ที่ตัดขาดความสัมพันธ์ทางเครือญาติจะ
ไม่ได้เข้าสวรรค์” (มุสลิม ๔/ ๑๙๘๑ เลขที่
๒๕๕๖)

การตัดความสัมพันธ์ ณ ที่นี้ หมายถึง
ไม่มีการเยียมเยียนพวกเขา ไม่แสวงหาแ
ละรับรู้ข่าวคราวความทุกข์สุขของพวกเขา
แสดงความหยิ่งยโสกับพวกเขา ไม่ช่วยเ
เหลือผู้ด้อยโอกาสและบรรดาผู้ยากจนใน
จำนวนพวกเขา ถ้าพวกเขารวยก็ไม่ทำดีกั
บพวกเขา การบริจาคทานแก่คนยากจนคื
อ ผลบุญ การบริจาคทานแก่ญาติใกล้ชิด
คือผลบุญของการบริจาค และ
ผลบุญในการติดต่อทางเครือญาติด้วย ถ้า
เขาไม่สามารถช่วยเหลือพวกเขาเนื่องจาก
ความยากจนของเขา เขาต้องพยายามฝ
ลากسلامถึงพวกเขา ไถ่ถามข่าวคราวพวก
เขา เมตตาปรานีพวกเขา ส่งรอยยิ้มดีๆแก่
พวกเขาทุกครั้งที่เจอกัน ท่านศาสนทูตกล่

าวความว่า :

“พวกท่านจงเชื่อมต่อความสัมพันธ์ทางเครือญาติของพวกท่าน ถึงแม้ด้วยการให้สลามก็ตาม” (มุสнад ๑/ ๓๗๙ เลขที่ ๖๕๔)

- ห้าม กระทำซินา(ผิดประเวณี)
และทุกวิธีทางที่นำไปสู่การซินา

อัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

และพวกเจ้าอย่าเข้าใกล้การผิดประเวณีแม้แท้จริงมันเป็นการลามกและทางอันชั่วช้า(อัลอิสรออฺ ๓๒)

จุดประสงค์ที่ห้ามกระทำซินาคือ
ปกป้องเกียรติและศักดิ์ศรีแห่งมนุษย์ ไม่
ทำให้พวกเขาต้องอับอายจากการถูกล่วงเ

กินและถูกคุกคามเนื่องด้วยการกระทำอันเลวทราม และมารยาทอันสกปรก ในขณะที่เดียวกันก็เป็นการปกป้องสังคมจากความสับสนปั่นป่วน การผสมผสานด้านเชื้อสายอย่างไม่เป็นระบบ ซึ่งส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ อาทิ

การสืบทอดมรดกของคนที่ไม่มีสิทธิ การผิดประเวณีระหว่างพี่น้องกัน รักษาความบริสุทธิ์ของประชาชาตินี้ให้ห่างไกลจากการกระทำอันเลวทรามที่สร้างความสกปรกแก่สังคม เป็นต้นเหตุของการแพร่ระบาดของโรคต่างๆ ท่านศาสนทูตได้กล่าวว่า

“โอ้บรรดามุฮาญีรีน(บรรดาสาวกของท่านที่ได้ทุ่มเทในทุกด้านเพื่ออพยพพร้อมกับท่าน)

ห้าสิ่งซึ่งถ้าพวกท่านโดนทดสอบด้วยกับมัน

ฉันขอให้อัลลอฮ์ทรงปกป้องพวกท่านให้รอดพ้นจากมัน สิ่งลามกทั้งหลายจะไม่เกิดขึ้นในหมู่ชนจนกระทั่งพวกเขาจะถูกเปิดเผยในสิ่งที่พวกเขาได้กระทำมัน นอกจากนี้จะมีการระบาดในหมู่พวกเขาซึ่งโรคภัยและโรคติดต่อ

ซึ่งไม่เคยพบเจอในสมัยชนรุ่นก่อนๆที่ผ่านมา” (สุนันอิบนินิมาญะฮ์ ๒/ ๑๓๓๒ เลขที่ ๔๐๑๙)

การซินาที่เลวทรามที่สุดคือ การกระทำซินากับพี่น้องด้วยกัน ท่านศาสนทูตกล่าวว่า “ผู้ใดร่วมประเวณีกับพี่น้อง

ที่ต้องห้าม พวกเจ้าจงฆ่าเขาเสีย”(
อัลมุสตัดรอก ๔/ ๓๙๓ เลขที่ ๘๐๕๔)

- ห้ามการลิวาฏ (
การร่วมสังวาสทางทวารหนัก)

อัลลอฮ์ได้ตรัสถึงเรื่องราวที่เกิดกับประชา
ชาติของศาสนทูตลุฏ ซึ่งความว่า :

ดังนั้น เมื่อพระบัญชาของเราได้มาถึง
เราได้ทำให้ข้างบนของมันเป็นข้างล่าง
และเราได้

ให้ก้อนหินแกร่งหล่นพรุลงมา(ถูกตราเครี
องหมายไว้ ณ ที่พระเจ้าของท่าน และมัน
ไม่ไกลไปจากบรรดาผู้ธรรม (ฮุด ๘๒-
๘๓)

หมายถึงว่า ผู้ใดกระทำเช่นเดียวกับพวกเขา ก็ได้รับการลงโทษจากอัลลอฮ์เช่นเดียวกัน .

ท่านศาสนทูตกล่าวว่า
อัลลอฮ์สาปแช่งบุคคล ๓
กลุ่มจากบ่าวของพระองค์
แล้วท่านศาสนทูตมุฮัมมัดได้กล่าวตอบรับมัน
แต่แต่ละคนสามครั้งด้วยกัน
แล้วท่านกล่าวว่า โดนสาปแช่ง
โดนสาปแช่ง
โดนสาปแช่ง ใครกระทำตามที่ชนศาสนทูต
ตลฎทำโดนสาปแช่ง ใครรวมหญิงสตรีพร
้อมกับลูกสาวเธอ(แต่งงานพร้อมกัน
)โดนสาปแช่ง ใครด่าพ่อแม่เขาแม้แต่สิ่งใ

ดก็ตาม โดนสาปแช่ง

ใครร่วมสังวาสกับสัตว์โดนสาปแช่ง

ใครเปลี่ยนขอบเขตพื้นที่ที่ได้จัดแบ่งไปแล้ว

ว โดนสาปแช่ง

ใครที่เชือดไม่ใช่ด้วยนามอัลลอฮฺ โดนสา

ปแช่ง ใครที่อ้างตัวเองเป็นของคนอื่นที่ไม่

ใช่เจ้านายเขา”(อัลมุสตัดรอก ๔/ ๓๗๖

เลขที่ ๘๐๕๓)

ทำนองเดียวกัน ห้ามกระทำชิฮาค (

ร่วมสังวาสระหว่างผู้หญิงด้วยกัน

) ท่านศาสนทูตกล่าวว่า

“การร่วมสังวาสระหว่างผู้หญิงด้วยกัน

คือการชินา” (มุสนัดอบูยูลา ๑๓/ ๔๗๖

เลขที่ ๗๔๙๑)

-ห้ามกินทรัพย์สินสมบัติของเด็กกำพร้า

เพราะการกระทำที่ว่า

ถือว่าละเมิดสิทธิผู้ที่ด้อยกว่า อัลลอฮฺตรัสใน
นคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

แท้จริงบรรดาผู้ที่กินทรัพย์สินของบรรดาเด็ก
กำพร้าด้วยความอธรรมนั้น

แท้จริงพวกเขากินไฟเข้าไปในท้องของ
พวกเขาต่างหากและพวกเขาก็จะเข้าไปสู่
เปลวเพลิง (อันนิซาอ ๑๐)

แต่อัลลอฮฺทรงยกเว้นผู้ดูแลเด็กกำพร้าที่ยาก
จน เพราะเขาสามารถที่จะเอาทรัพย์สินม
บัติของเด็กกำพร้ามาใช้ได้ ด้วยวิธีการที่ดี
ซึ่งถือว่าเป็นการทดแทนสิ่งที่เขาได้สละตัว

เพื่อเอาใจใส่เด็กกำพร้า หรือได้เลี้ยงดูและดูแลพวกเขาอย่างดี ทั้งเรื่องอาหารการกิน เรื่องการแต่งกาย เรื่องการรักษาทรัพย์สินสมบัติหรือลงทุนเพื่อเขา อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ซึ่งความว่า :

และผู้ใดเป็นผู้มั่งมีก็จงงดเว้นเสีย

และผู้ใดเป็นผู้ยากจนก็จงกินโดยชอบธรรม

ครั้นเมื่อพวกเขาเจ้าได้มอบทรัพย์ของพวกเขาให้แก่พวกเขาไปแล้ว

ก็จงให้มีพยานยืนยันแก่พวกเขา

และเพียงพอแล้วที่อัลลอฮฺเป็นผู้ทรงสอบสวน (อันนิซาอฺ ๖)

-

ห้ามการเป็นสักขีพยานที่โกหก เพราะการกระทำแบบนี้อิสลามถือว่าเป็นบาปมหันต์ ทำลายสิทธิอันชอบธรรมในสังคม เป็นต้นเหตุของการแพร่กระจายของนิสัยการเอาไร้ดเอาเปรียบและรังแกคนอื่น นอกจากนี้ก็ถือว่าเป็นการทำร้ายทั้งสองฝ่าย ฝ่ายที่เป็นสักขีพยานให้กับเขา

กล่าวคือเป็นฝ่ายสนับสนุนเขาให้รังแกผู้อื่น อีกฝ่ายคือ

ผู้ที่ถูกรังแกและโดนยึดสิทธิโดยไม่ชอบธรรม ท่านศาสนทูตกล่าวว่า

“พวกท่านอยากทราบไหม หากฉันจะบอกพวกท่าน เกี่ยวกับสิ่งที่ เป็นบาปมหันต์ ?

พวกเราตอบว่า แน่نون

โอ้ท่านศาสนทูตของอัลลอฮ์ ท่านได้ตอบว่า : การตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์

การทรยศต่อพ่อแม่ ในขณะที่ท่านยืนอยู่แล้ว นั่ง แล้วท่านกล่าวต่อว่า ฟังรู้เถิดว่า (สาม)

การพูดเท็จ การเป็นสักขีพยานที่เท็จ ท่านกล่าวแบบนั้นเรื่อยๆ

จนกระทั่งฉันกล่าวว่า ท่านไม่หยุด”(อัลบุคอรีย์ ๕/๒๒๒๙ เลขที่ ๕๖๓๑)

-

ห้ามเล่นพนันนานาชนิด เพราะการพนันคือ

การทำลายพลังมนุษย์และทรัพย์สินสมบัติต้องสูญเสียไป สร้างความเสียหายกับสังคมแล

ะสมาชิกในสังคม

อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

ผู้ศรัทธาทั้งหลาย!

ที่จริงสุราและการพนันและแท่นหินสำหรับ

เชือดสัตว์บูชาญ

และการเสี่ยงตัวนั้นเป็นสิ่งที่โสมมอันเกิดจาก

การกระทำของชัยฏอน

ดังนั้นพวกเจ้าจงห่างไกลจากมันเสียเพื่อว่า

พวกเจ้าจะได้รับความสำเร็จ (

อัลมาอิดะฮฺ ๙๐)

ถึงแม้ว่าผู้เล่นพนันจะมีกำไรมากมายแต่ก็

ถือว่า

เขาได้กินเงินทองคนอื่นโดยไม่ชอบธรรม

บางครั้งชัยชนะของเขาแต่ละครั้งเป็นตัวก

ารที่จะชักชวนเขาให้แสวงหาทุกวิธีการเพื่
อให้ได้มาซึ่งการชัยชนะครั้งต่อไป เขาอา
จจะใช้วิธีการฉ้อโกงและหลอกลวงคนอื่น
ตลอด ถ้าเขาขาดทุนก็แสดงว่าเขากำลัง
ทำลายทรัพย์สินสมบัติส่วนตัว หรือเขาได้ใช้
มันไปในแนวทางที่ไร้สาระ ซึ่งบางครั้งส
ถานการณ์ก็บังคับให้เขาต้องลักขโมยทรัพย์
สินของคนอื่นเนื่องจากหมดทรัพย์สินสมบัติที่
เขาเคยมีอยู่ในมือ

เพราะความต้องการของเขาคือ
การกลับมาเล่นอีกครั้งเพื่อให้ได้ชัยชนะดัง
ที่เคยได้รับ

-
ห้ามปล้นหรือฉ้อทรัพย์สมบัติของผู้อื่นในระ

หว่างทางหรือ ปล้นฆ่าผู้อื่น หรือ
สร้างความหวาดกลัวแก่ผู้คนที่เดินทางไป
มา เพราะการกระทำแบบนี้ถือว่า
ทำลายความสงบสุขของสังคมและสมาชิก
ในสังคม อัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน
ความว่า :

แท้จริงการตอบแทนแก่บรรดาผู้ที่ทำสงคราม
ต่ออัลลอฮ์ และศาสนทูตของพระองค์
และพยายามบ่อนทำลายในแผ่นดิน
นั่นก็คือการที่พวกเขาจะถูกฆ่า
หรือถูกตรึงบนไม้กางเขน
หรือมือของพวกเขาและเท้าของพวกเขาจะ
ถูกตัดสลับข้าง
หรือถูกเนรเทศออกไปจากแผ่นดิน

นั่นก็คือพวกเขาจะได้รับความอภัยในโล
กนี้

และจะได้รับการลงโทษอันใหญ่หลวงในป
รโลก (อัลมาอิดะฮ์ ๓๓)

ผู้ใดมีความผิดเพราะการกระทำดังกล่าว เ
เขาจำต้องได้รับโทษตามความเหมาะสม ร
ายงานโดยอิบนิอับบาส กล่าวว่า

“โทษของคนที่จี้ปล้นคนอื่นถ้ามีการปล้นร
วมทั้งการยึดเอาทรัพย์สินส่วนตัวของผู้ถูก
ปล้น คือ

พวกเขาจะถูกฆ่าและโดนตรึงบนไม้กางเข
น ถ้าพวกเขาฆ่าคนแต่ไม่ยึดเอาทรัพย์สินสม
บัติ พวกเขาจะถูกฆ่าอย่างเดียว

ไม่ถูกตรึง ถ้าพวกเขาแค่ยึดเอาเงินและทรัพย์สิน

พยานอย่างเดียว

มือของพวกเขาและเท้าของพวกเขาจะถูก
ตัดสลับข้าง ถ้าพวกเขาทำให้คนเดินผ่าน
ไปมาหวาดกลัว

แต่ไม่ยึดเอาทรัพย์สินของคนอื่น

พวกเขาจะถูกเนรเทศออกจากแผ่นดิน” (
สุนันอัลบัยฮะกี๊ อัลกุบรอัย เลขที่
๑๗๐๙๐)

-ห้ามสาบานขอมุส (เท็จและชั่วร้าย)

หมายถึง

การสาบานตนแบบแก่งฟูตเท็จเพื่อหวังเอ
าเปรียบคนอื่นหรือยึดสิทธิคนอื่นอย่างไม่ช
อบธรรม ได้ชื่อว่าขอมุส

เพราะมันทำให้เจ้าตัวต้องทิ่มหัวลงไปในน

รก อัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน
ความว่า :

แท้จริงบรรดาผู้ที่นำสัญญาของอัลลอฮ์แล
ะการสาบานของพวกเขาไปขายด้วยราคา
อันเล็กน้อยนั้นชนเหล่านี้แหละไม่มีส่วนได้
ใด ๆ แก่พวกเขาในโลก
และอัลลอฮ์จะไม่ทรงพูดแก่พวกเขา
และจะไม่ทรงมองดูพวกเขาในวันกียามะฮ์
และทั้งจะไม่ทำให้พวกเขาสะอาดด้วย
และพวกเขาจะได้รับโทษอันเจ็บแสบ (
อาละอิมรอน ๗๗)

ท่านศาสนทูตได้กล่าวว่า

“ผู้ใดได้ยึดเอาสิทธิของคนอื่นด้วยการสา
บานตนที่ชั่วร้าย เขาเป็นชานรก ชายค

นหนึ่งถามว่า ถึงแม้สิ่งที่เขาได้รับไป
แค่ชนิดเดียวเท่านั้นหรือ
โอ้ท่านศาสนทูตอัลลอฮ์ ? ท่านตอบว่า
ถึงแม้ขนาดกิ่งรากไม้อะรอกก็ตาม”

-

ห้ามฆ่าตัวเอง อัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอ
าน ความว่า :

และจงอย่าฆ่าตัวของพวกเจ้าเอง
แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเมตตาต่อพวกเจ้า
เสมอ (อันนิซาอ ๒๙)

ท่านศาสนทูตกล่าวว่า
“ผู้ใดฆ่าตัวเองด้วยสิ่งใด

เขาจะได้รับการลงโทษด้วยสิ่งนั้นในวันปรโลก”(มุสลิม ๑/๑๐๔ เลขที่ ๑๑๐)

- ห้ามโกหก หลอกหลวง

ฉ้อโกง ผิดสัญญา หรือไม่รับผิดชอบตามที่ได้สัญญาไว้

อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย ! จงอย่าทุจริต

ต่ออัลลอฮฺ และศาสนทูตอัลลอฮฺ

และจงอย่าทุจริตต่อบรรดาของฝากของพวกเจ้า โดยที่พวกเจ้ารู้กันอยู่ (อัลอันฟาล

๒๓)

ท่านศาสนทูตของอัลลอฮฺได้กล่าวความว่า

:

“สี่ประการถ้าผู้ใดมีส่วนหนึ่งของมันถือว่าเป็น
ปีนคนมูนาฟิก(กลับกลอก)

อย่างแท้จริง จนกว่าเขาจะทิ้งมันเสีย เมื่อ
ใดที่มอบหน้าที่ให้เขารักษาไว้เขาจะทรยศ
เมื่อใดที่เขาพูดเขาจะโกหก และเมื่อใดที่
เขาสัญญา

เขาจะผิดสัญญา และเมื่อใดที่เขาทะเลาะ
เขาจะแสดงความชั่วร้าย” (อัลบุคอรีย์
๑/๒๑ เลขที่ ๓๔)

เช่นกันรายงานโดยมุสลิม ซึ่งความว่า :

“แม้ว่าเขาได้ละหมาด ถือศีลอด และอ้างว่า
เขาเป็นมุสลิมแล้ว” (มุสลิม ๑/๗๘)

-

ห้ามตัดขาดความสัมพันธ์และอิजारะหว่า

งสมาชิกในสังคมมุสลิม

เพราะท่านศาสนทูตกล่าวว่า

พวกเจ้าอย่าทะเลาะและสร้างความบาดหมาง

ระหว่างกัน และอย่าอิจฉาต่อกัน อย่าวางแผน

เพื่อก่อประทุษร้ายกัน พวกเจ้าจงเป็น

ป็นบ่าวของอัลลอฮ์ที่รักใคร่กัน

ไม่เป็นการอนุญาตให้มุสลิมทอดทิ้งกันไม่ไป

พบหาสูกันในเวลามากกว่าสามวัน” (มุสลิม

๔/ ๑๙๘๓ เลขที่ ๒๕๕๙)

ท่านศาสนทูตของเราได้อธิบายถึงผลร้าย

ที่จะตามมาเนื่องจากการกระทำดังกล่าว

ความว่า :

“จงหลีกเลี่ยงการอิจฉาต่อกัน แท้จริงแล้ว

การอิจฉานั้น

จะกลืนกินความดีงามเหมือนกับเปลวไฟที่
ผากินไม้ฟืนหรือ ต้นหญ้า”

(สุนันอบีดาอูด ๔/ ๒๗๖ เลขที่ ๔๙๐๓)

- ห้ามการสาปแช่ง และด่าทอผู้อื่น
เพราะท่านศาสนทูตกล่าวว่า “ผู้ศรัทธาจะ
ไม่สาปแช่ง ไม่ด่าทอ ไม่เป็นคนที่ทำชั่ว
ไม่เป็นคนที่ปากร้าย” (มุสนัดอิมามอะฮ์มัด
๑/ ๔๑๖ เลขที่ ๓๙๔๘)

แม้กระทั่งกับเหล่าศัตรูก็ไม่ควรใช้วาจาที่ไ
ม่สุภาพ รายงานโดยอบูฮุร็อยเราะฮ์
ท่านกล่าวว่า
ได้มีคนกล่าวแก่ท่านศาสนทูตว่า “โอ้ท่าน
ศาสนทูตของอัลลอฮ์

ท่านจงสาปแช่งบรรดาพวกมุชริกีน(พวกที่ตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธอัลลอฮ์)เถิด ท่านตอบว่า :
ฉันไม่ได้ถูกส่งเพื่อสาปแช่ง แท้จริงแล้วฉันถูกส่งมาเพื่อความเมตตา”(มุสลิม ๔/ ๒๐๐๖ เลขที่ ๒๕๙๙)

- ห้ามมีนิสัยโลภและตระหนี่

เพราะอิสลามถือว่า

ทรัพย์สมบัติเป็นสิทธิของอัลลอฮ์เท่านั้น พระองค์ได้มอบให้กับมนุษย์เพียงแค่นี้ให้มนุษย์รักษามันและรับผิดชอบโดยอนุญาตให้ใช้จ่ายเพื่อส่วนตัวและเพื่อคนอื่นๆที่เขาดูแล และให้เขาบริจาคมันเพื่อช่วยเหลือคนยากไร้ ท่านศาสนทูตกล่าวว่า ผู้ที่เอื้อเพื่อ

อยู่ใกล้อัลลอฮ์ ใกล้สวนสวรรค์ ใกล้ผู้คน
ทั่วไป ห่างไกลจากไฟนรก ผู้ที่ตระหนี่ห่าง
ไกลจากอัลลอฮ์ ห่างไกลจากสวนสวรรค์
ห่างไกลจากผู้คน ใกล้ไฟนรก และสำหรับ
รับผู้ที่โง่เขลา

แต่เอื้อเพื่อเป็นที่รักใคร่ของอัลลอฮ์มากกว่า
ผู้ที่กระทำอิบาดะฮ์ (
งานต่างๆที่แสดงถึงความภักดีต่ออัลลอฮ์)
แต่ตระหนี่” (สุนันติรมีซีฮ์ ๔/ ๓๔๒ เลขที่
๑๙๖๑)

ท่านศาสนของทูตอัลลอฮ์

ได้ชี้แจงถึงผลเสียของนิสัยตระหนี่และโลก
ในสังคม ซึ่งท่านกล่าวความว่า :

“พวกท่านจงละอายต่อการรังแกผู้อื่นเถิด

เพราะการรังแกในโลกนี้คือความมิดมนในวันปรโลก พวกเจ้าจงละอายต่อความโลภ เพราะมันได้ทำลายชนก่อนๆมาแล้ว ผลักดันให้พวกเขาฆ่าฟันและนองเลือดระหว่างกัน และพวกเขาได้ละเมิดสิ่งที่อัลลอฮ์ห้ามไว้” (มุสลิม ๔/๑๙๙๖ เลขที่ ๒๕๗๘)

อิสลามถือว่า

คนที่ร่ำรวยมีฐานะและมีความสามารถที่จะให้การช่วยเหลือพี่น้องซึ่งตกทุกข์ได้ยากแต่ไม่ยอมให้การช่วยเหลือเพื่อให้พวกเขาพ้นจากความทุกข์และความเจ็บปวดดังกล่าว

อิสลามถือว่า

พวกเขาเหล่านั้นมีข้อบกพร่องและห่างไกลจากรัศมีแห่งการศรัทธา เพราะท่านศาสน

ทูตกล่าวความว่า : สองบุคลิกภาพด้วยกัน
ที่จะไม่รวมตัวในเวลาเดียวกันในหัวอกของ
ผู้ศรัทธา คือ การตระหนี่
และการมีมารยาทที่เลวทราม. (สุนันต์รามีซี
๔/๓๔๓ เลขที่ ๑๙๖๒)

-อิสลามเตือน ให้ระวังนิสัยฟุ่มเฟือย
และใช้จ่ายในทางที่ไร้สาระ เพราะอัลลอฮ์
ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

และจงให้สิทธิแก่ญาติที่ใกล้ชิด
และผู้ขัดสน และผู้เดินทาง
และอย่าสุรุษสุรายอย่างฟุ่มเฟือย๒๗.แท้จริง
ง
บรรดาผู้สุรุษสุรายนั้นเป็นพวกพ้องของเห
ล่าชัยฏอน

และชัฎฮอนนั้นนเรคุณต่อพระเจ้าของมัน
แท้จริงบรรดาผู้สุรุษสุรายนั้นเป็นพวกพ้อง
ของเหล่าชัฎฮอน
และชัฎฮอนนั้นนเรคุณต่อพระเจ้าของมัน.

(บทอิสรออ โองการที่๒๖-๒๗)

ท่านศาสนทูตกล่าวความว่า

: แท้จริงแล้วอัลลอฮ์ห้ามการอกตัญญูต่อพ่อแม่ ห้ามในสิ่งที่เขาไม่มีสิทธิและการขอในสิ่งที่เขาไม่มีสิทธิ การฆ่าลูกผู้หญิง และอัลลอฮ์ทรงเกลียดชังการบอกเล่าโดยไม่รู้ความจริง การไต่ถามเกินขอบเขต และการใช้จ่ายทรัพย์สินอย่างไร้สาระ (มุสลิม ๒/ ๘๔๘ เลขที่ ๒๒๗๗)

· ห้ามคลังโคล้ในเรือศาสนา
จนเลยขอบเขตของมัน เพราะอัลลอฮ์ตรัส
ในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

อัลลอฮ์ทรงประสงค์ให้มีความสะดวกแก่พ
วกเจ้า

และไม่ทรงให้มีความลำบากแก่พวกเจ้า(
บทอัลบะเกาะเราะฮ์ โองการที่ ๑๘๕)

ท่านศาสนทูตกล่าวความว่า :

แท้จริงแล้วศาสนาคือ

ความสะดวกง่าย ไม่มีผู้ใดคลังโคล้ในศา
สنانอกจากศาสนาจะบังคับเขาเอง ฉะนั้น
พวกคุณจงชักชวนซึ่งกันและกันเพื่อความ
ถูกต้องและเข้าใกล้กับสัจธรรม พวกเจ้าจ
งบอกเล่าข่าวดีกัน และจงหาเวลายามเช้า

ตรู่เพื่อปฏิบัติอามาล รวมทั้งช่วงเวลาเย็นๆ
และส่วนหนึ่งของกลางคืน . (มุสลิม
๑/๒๓ เลขที่ ๓๙)

· ห้ามมีนิสัยหยิ่งยโส โอ้อวด
และดูแคลนผู้อื่น อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัล
กุรอาน ความว่า :

และเจ้าอย่าหันแก้ม (ไบหน้า)
ของเจ้าให้แก่ผู้คนอย่างยะโส
และอย่าเดินไปตามแผ่นดินอย่างไร้มรรยา
ท แท้จริง อัลลอฮฺ
มิทรงชอบทุกผู้หยิ่งจองหอง
และผู้คุยโวโอ้อวด”
และเจ้าจงก้าวเท้าของเจ้าพอประมาณ
และจงลดเสียงของเจ้าลง แท้จริง

เสียงที่น่าเกลียดยิ่งคือเสียง(ร้อง) ของลา
. (บทลูกมาน โองการ๑๘-๑๙)

ท่านศาสนทูตอัลลอฮ์

ได้กล่าวถึงนิสัยที่เย่อหยิ่งยโส ว่า

ผู้ซึ่งในหัวใจของเขามีความหยิ่งยโส

แม้แต่แค่ละอองธุลีก็จะได้ไม่เข้าสวรรค์ ชายคนหนึ่งถามว่า

โอ้ท่านศาสนทูตอัลลอฮ์ ผู้ชายเขาต้องการให้เลือดของเขาดูสวย ร้องเท้าดูสวย ท่านกล่าวว่า แท้จริงแล้ว อัลลอฮ์ดูดี

พระองค์ชอบสิ่งที่ดูดีและสวยงาม การเย่อหยิ่งคือ

การไม่ยอมรับสัจธรรม และดูถูกเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน . (มุสลิม ๑/๙๓ เลขที่ ๙๑)

ท่านได้กล่าวถึงคนที่ชอบโอ้อวดและเดินต่อ
หน้าผู้อื่นอย่างโอหัง ความว่า :
ผู้ใดลากเลื้อเขาอย่างโอหัง อัลลอฮ์จะไม่
มองเห็นเขาในวันปรโลก

(อัลบุคอรีย์ ๓/ ๑๓๔๐ เลขที่ ๓๔๖๕)

· ห้ามสอดรู้สอดเห็นเรื่องราวและพิจารณา
ความผิดของผู้อื่น รวมทั้งกล่าวหาและ
นินทาพวกเขา อัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุ
รอาน ความว่า :

โอ้ศรัทธาชนทั้งหลาย!

พวกเจ้าจงปลีกตัวให้พ้นจากส่วนใหญ่ของ
การสงสัย แท้จริงการสงสัยบางอย่างนั้น
เป็นบาป และพวกเจ้าอย่าสอดแนม และบา

งคนในหมู่พวกเจ้าอย่านินทาซึ่งกันและกัน
คนหนึ่งในหมู่พวกเจ้านั้นชอบที่จะกินเนื้อ
พี่น้องของเขาที่ตายไปแล้วกระนั้นหรือ?
พวกเจ้าย่อมเกลียดมัน และจงยำเกรงอัลล
อฮฺเถิด

แท้จริงอัลลฮฺนั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ
ผู้ทรงเมตตาเสมอ(บทอัลฮุจญร้อต
โองการที่ ๑๒)

ท่านศาสนทูตกล่าวความว่า

: พวกคุณรู้ไหมว่าอะไรคือการนินทา? พ
วกเขากล่าวว่า

อัลลฮฺและศาสนทูตของพระองค์เท่านั้นที่
รอบรู้ดี ท่านตอบว่า

การนินทาคือการกล่าวถึงเพื่อนของคุณ

ซึ่งถ้าเขาได้ยิน
เขาจะโกรธกริ้ว มีคนถามว่า
แล้วท่านไม่เห็นดอกหรือหากเพื่อนของฉัน
มีสิ่งตามที่ฉันว่าเขาจริง ? ท่านตอบว่า
ถ้าเขามีสิ่งตามที่เจ้าว่าจริง แสดงว่าเจ้าได้
นินทาเขา และถ้าไม่มีจริงตามที่เจ้าว่า
แสดงว่าเจ้าได้กล่าวหาเขา . (มุสลิม
๔/๒๐๐๑เลขที่ ๒๕๘๗)

และอิสลามสั่งห้ามไม่ให้แอบฟังการพูดคุย
ของผู้อื่นโดยที่เจ้าตัวไม่อนุญาต
เพราะท่านศาสนทูตกล่าวความว่า :
ใครแอบฟังการพูดคุยของชนกลุ่มหนึ่งโดย
ที่พวกเขาไม่ปรารถนาหรือพวกเขาพยายาม
หลีกเลี่ยงหนีไม่ให้เขาฟัง ในวันปรโลกจะ

ถูกเตะเท้าแล้วเข้าไปในหูของเขา (อัลบุคอรีย์ ๖/๒๕๘๑ เลขที่ ๖๖๓๕)

· ห้ามดีใจในความล้มเหลวของผู้อื่น หรือดีใจในความเคราะห์ร้ายของผู้อื่น เพราะท่านศาสนทูตกล่าวความว่า : อย่าแสดงความรู้สึกดีใจเมื่อพี่น้องของคุณ ได้รับเคราะห์ร้าย เพราะอัลลอฮ์จะทรงเมตตาต่อเขา แล้วกลับทดสอบคุณแทน (สุนันอัติรมีซี ๔/ ๖๖๒ เลขที่ ๒๕๐๖)

· ห้ามยุ่งเกี่ยวเรื่องผู้อื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับตัวเองหรือไม่ให้ผลดีแก่ตนเอง เพราะท่านศาสนทูตกล่าวความว่า : แท้จริงแล้ว ส่วนหนึ่งของความดีในอิสลามคือ การที่คนใดคนหนึ่งละทิ้งสิ่งที่ไร้ประโยชน์

ต่อตัวเขา (เศาะฮี้ฮฺ อิบนิฮิบบาน ๑/๔๖๖
เลขที่ ๒๒๙)

· ห้ามเรียกผู้อื่นด้วยฉายาที่เขาไม่ชอบ
หรือตำหนิผู้อื่นไม่ว่าจะด้วยวาจา
หรือการกระทำ
หรือด้วยสัญญาณใดๆ อย่าดูถูกและดูแคลน
ผู้อื่น อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน
ความว่า :

โอ้ศรัทธาชนทั้งหลาย!

ชนกลุ่มหนึ่งอย่าได้เยาะเย้ยชนอีกกลุ่มหนึ่ง

บางที่ชนกลุ่มที่ถูกเยาะเย้ยนั้นจะดีกว่าชน
กลุ่มที่เยาะเย้ย

และสตรีกลุ่มหนึ่งอย่าได้เยาะเย้ยจะดีกว่า

ลุ่มที่เยาะเย้ย

และพวกเจ้าอย่าได้ตำหนิตัวของพวกเจ้าเอง

และอย่าได้เรียกกันด้วยฉายาที่ไม่ชอบ(**อัลฮุจรฺรอต โองการที่๑๑**)

· ห้ามการตัดสินคดีแบบเลวทราม

เพราะผู้พิพากษาในทัศนะอิสลามคือบุคคลที่ปฏิบัติตามบทบัญญัติของอัลลอฮ์ หรือทำตามคำสั่งของพระองค์ เขาคือ

ผู้ปฏิบัติมิใช่ผู้ออกคำสั่งหรือผู้ออกกฎหมายของตัวเอง เมื่อใดที่พวกเขาไม่มีสำัจธรรมในการตัดสิน

ถือว่าเป็นผู้ที่ไม่มีความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ท่านศาสนทูตกล่าวควา

มว่า :

ผู้ตัดสินสองคนจะตกนรก ส่วนผู้ตัดสินหนึ่ง
คนจะเข้าสวรรค์ กล่าวคือ

ผู้ตัดสินคนหนึ่งตัดสินด้วยัจธรรม
เขาจึงเข้าสวรรค์ ผู้ตัดสินคนหนึ่งซึ่งตัดสิน
นด้วยอธรรม

เขาจึงเข้านรกไป และอีกคนซึ่งตัดสินด้วย
ความงี่เขลา เขาจึงเข้านรกเหมือนกัน บ
รรดาสาวกถามว่า ผู้ตัดสินที่งี่เขลาเขาพิ
ดอะไรจึงได้เขานรก ท่านตอบว่า

ความผิดของเขาคือ

เขาจะไม่เป็นผู้ตัดสินจนกว่าเขาจะมีความรู้

(อัลมุสตัดรอก ๔/ ๑๐๒)

• ห้ามมีนิสัยเจียบเฉยหรือไม่หวงแหนต่อ
อภรรยาของตนเอง และยินยอมกับการมีชู้
ของเธอ ท่านศาสนทูตกล่าวความว่า :
บุคคลสามกลุ่มซึ่งอัลลอฮ์จะไม่มองหน้าพวก
เขาเลยในวันปรโลก คือ
ผู้ที่อกตัญญูต่อพ่อแม่ของเขา ผู้หญิงที่เปลี
ยนเพศเป็นชาย และผู้มีนิสัยดัยยุส (
ไม่หวงแหนภรรยาตนเอง
และเจียบเฉยกับการมีชู้ของเธอ) ... (
สุนันอันนสาวี ๕/ ๘๐)

• ห้ามผู้ชายเลียนแบบผู้หญิง
หรือผู้หญิงเลียนแบบผู้ชาย รายงานจากอิ
บนิอับบาส –
ขอความสันติจงมีแต่ท่านทั้งสอง –

กล่าวว่า :

ท่านศาสนทูตมุฮัมมัดได้สาปแช่งเหล่าผู้ชาย
ที่เลียนแบบเหล่าผู้หญิง และเหล่าผู้หญิง
ที่เลียนแบบเหล่าผู้ชาย . (อัลบุคอรี
๕/๒๒๐๗ เลขที่ ๕๕๔๖)

· ห้ามพูดด้วยการลำเลิก (ทวงบุญคุณ)
สิ่งที่ได้ให้ไปกับคนอื่นหรืออวดอ้างความดี
ของตัวเองที่ได้ทำไปเพื่อคนอื่น เพราะท่าน
ศาสนทูตอัลลอฮ์กล่าวความว่า
: พวกเจ้าจงห่างไกลจากการลำเลิกความ
ดี
เพราะมันจะทำให้มวลการสรรเสริญของค
คนอื่นที่มีต่อพวกเจ้าไร้ผล
และทำให้ผลบุญของความดีนั้นจางหายไป

ป แล้วท่านอ่านโองการอัลลอฮ์ ความว่า
:

บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย !

จงอย่าให้บรรดาทานของพวกเจ้าไร้ผล
ด้วยการล่ำเลิก และการก่อความเดือดร้อน

· ห้ามทวงคืนสิ่งที่ได้มอบให้กับคนอื่น
ท่านศาสนทูตกล่าวความว่า :
คนที่ขอของที่มอบไปกลับคืน
เหมือนสุนัขตัวหนึ่งที่อาเจียนออกมาแล้ว
ลื่นเข้าไปอีก . (อัลบะคอรีย์ ๒/๙๑๕ เลขที่
๒๔๔๙)

· ห้ามนินทาใส่ร้ายคนอื่น และสำหรับ
ใครที่นินทาใส่ร้ายคนอื่นมีโทษมหันต์

อัลลอฮ์ได้ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า
:

ท่านศาสนทูตกล่าวความว่า
:ผู้ที่ินทาใส่ร้ายคนอื่นจะไม่ได้เข้าสวรรค์
(มุสลิม ๑/๑๐๑ เลขที่ ๑๐๕)

การนินทาและตระเวนไปในสังคมเพื่อใส่ร้ายคนอื่นคือต้นเหตุที่ทำให้เกิดการทะเลาะเบาะแว้งกัน มีเรื่องบาดหมางใจกันในสังคม ต่อไปก็ต่างคนต่างไม่เข้าใกล้กัน เหล่านี้คือสิ่งที่ท่านศาสนทูตอัลลอฮ์ทรงห้ามปราม ดังปรากฏในวจนะของท่านความว่า : : ไม่เป็นการอนุญาตแก่มุสลิมที่จะตัดความสัมพันธ์กับพี่น้องของเขาเกินกว่าสามคืน ทั้งสองเจอกันแล้วหันหลังต่อกัน ผู้ที่ดีที่สุดจ

ากทั้งสองคือผู้ที่เริ่มให้สลามก่อน . (
อัลบุคอรีย์ ๕/๒๒๕๖ เลขที่ ๕๗๒๗)

สิ่งที่จะตามมาคือ

ต่างคนต่างสงสัยซึ่งกันและกัน แต่ละคนอ
ยากจะสืบหาข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น เช่นนี้ถือ
ว่าเขาได้ละเมิดข้อห้ามซึ่งอัลลอฮ์ไม่ทรงโ
ปรดปราน อัลลอฮ์ ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน
ความว่า :

โอ้ศรัทธาชนทั้งหลาย!

พวกเจ้าจงปลีกตัวให้พ้นจากส่วนใหญ่ของ
การสงสัย แท้จริงการสงสัยบางอย่างนั้นเ
ป็นบาป และพวกเจ้าอย่าสอดแนม และบา
งคนในหมู่พวกเจ้าย่านินทาซึ่งกันและกัน
(อัลฮุจญ์รูด ๑๒)

• ห้ามรังแกผู้ที่ด้อยกว่า ไม่ว่าจะเขาจะอ่อนแอด้านร่างกายเฉกเช่น คนป่วย คนชรา คนสูงอายุ หรืออ่อนแอด้ านฐานะการเงิน

เฉกเช่นคนยากจน คนยากไร้ หรือบุคคล ใกล้เคียงตัวเขาที่คอยรับใช้เขา ทั้งนี้ก็เพราะต ้องการเสริมสร้างสังคมให้ปรองดองกัน มี ความเป็นหนึ่งเดียวกัน ผูกพันซึ่งกันและกัน มีเมตตาต่อกัน รักใคร่ระหว่างกัน อัลล อฮฺตุรฺสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

และจงเคารพสักการะอัลลอฮฺเถิด

และอย่าให้มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นภาคีกับพระอ งค์

และจงทำดีต่อผู้บังเกิดเกล้าทั้งสองและต่อ

ผู้เป็นญาติที่ใกล้ชิด
และเด็กกำพร้าและผู้ขัดสน
และเพื่อนบ้านใกล้เคียงและเพื่อนที่ห่างไกล
และเพื่อนเคียงข้าง และผู้เดินทาง
และผู้ที่มีมือขวาของพวกเขาเจ้าครอบครอง
แท้จริงอัลลอฮ์ ไม่ทรงชอบผู้ยะโส
ผู้โอ้อวด(**อันนิซาอฺ ๓๖**)

วันหนึ่งท่านศาสนทูตอัลลอฮ์ได้เรียกหาคน
รับใช้ของท่านในขณะที่มีของท่านกำลังถือไ
ม้เรียว แต่เขากลับมาหาท่านช้าหน่อย ท่าน
กล่าวว่า ถ้าฉันไม่กลัวกิศอศ (**กิศอศ คือ**
ลงโทษด้วยการประหารชีวิตผู้กระทำความผิด
) ฉันคงจะตีเจ้าด้วยไม้เรียวอันนี้แน่ (**มุสนัด อะบียุสุลา ๑๒/๓๖๐ เลขที่ ๖๙๒๘**)

• ห้ามทำร้ายคนอื่นด้วยการวะเคียะฮฺ (**สังเสียดก่อนตาย**) เช่น กล่าวว่

ฉันวะเคียะฮฺว่

ฉันมีหนี้ที่ต้องชดใช้ แต่ตามความเป็นจริง
แล้วไม่มี เพียงเพราะต้องการสร้างความ
เสียหายแก่ผู้สืบทอดมรดกเท่านั้น เป็นต้น
อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่ :

ทั้งนี้หลังจากพินัยกรรมที่ถูกสังเสียดไว้หรือ
หลังจากหนี้สินโดยมิใช่สิ่งที้นำมาซึ่งผลร้าย
ใดๆ เป็นคำสั่งทีมาจากอัลลอฮฺ

และอัลลอฮฺเป็นผู้ทรงรอบรู้ผู้ทรงหนักแน่น
(**อันนิซาอ ๑๒**)

ประเภทของอาหาร เครื่องดื่ม และเครื่อง
แต่งกายทีต้องห้ามในอิสลาม :

• ห้ามดื่มสิ่งมีนเมา
และสิ่งอื่นที่ทำให้เกิดอาการมีนเมา
ซึ่งหมายความรวมถึงอาหาร เครื่องดื่ม สิ่ง
สุบดม หรือฉีดเข้าไปในร่างกาย อัลลอฮฺต
รัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

ผู้ ศรัทธาทั้งหลาย!
ที่จริงสุราและการพนันและแท่นหินสำหรับ
เชือดสัตว์บูชาญ
และการเสี้ยงตัวนั้นเป็นสิ่งโสมนอนเกิดจาก
การกระทำของชัยฏอน
ดังนั้นพวกเจ้าจงห่างไกลจากมันเสียเพื่อว่า
าพวกเจ้าจะได้รับความสำเร็จ ที่จริงชัยฏ
อนนั้น
เพียงต้องการที่จะให้เกิดการเป็นศัตรูกันแ

ละการเกลียดชังกันระหว่างพวกเจ้า
ในสุราและการพนันเท่านั้น
และมันจะหันเหพวกเจ้าออกจากการรำลึก
ถึงอัลลอฮ์
และการละหมาดแล้วพวกเจ้าจะยุติใหม่ (
อัลมาอิดะฮ์ ๙๐-๙๑)

เพื่อเป็นการป้องกันที่ต้นเหตุ
อิสลามจึงสั่งห้ามเข้าใกล้สิ่งเหล่านี้
และสิ่งอื่นที่เข้ากับความหมายที่ว่านี้
รวมทั้งยาเสพติดด้วย ท่านศาสนทูตกล่าว
ความว่า :
อัลลอฮ์สาปแช่งสุรา และผู้ที่เกี่ยวข้องกับสุ
รา ซึ่งหมายความรวมถึง ผู้ดื่ม ผู้ผลิต
ผู้สั่งให้ผลิต ผู้นำพาหรือขนส่ง

ผู้สั่งให้ขนส่ง ผู้ขาย ผู้ซื้อ
ผู้ที่ได้รับผลกำไรหรือประโยชน์จากสุราเหล่านี้ (อัลมุสตัดรอก ๒/ ๓๗ เลขที่ ๒๒๓๕)

ด้วยบทบัญญัติข้างต้น

อิสลามถือว่าเป็นแนวทางหนึ่งในการที่จะป้องกัน

มันสมองและสติปัญญาอันล้ำค่าของมนุษย์ไม่ให้ถูกทำลายหรือเสื่อมเสีย

จนกระทั่งเกิดผลเสียจากการกระทำของพวกเขา บทบัญญัตินี้ถือว่าอิสลามได้ยกระดับความเป็นอยู่ของมนุษย์ ไม่ปล่อยให้พวกเขาจนกระทั่งต้องตกเป็นพวกที่ไม่มีสติปัญญาดังเช่นสัตว์ที่ไร้ซึ่งความคิดไป

ตรงตรง แน่แน่นอนว่าผู้ที่ติดยาเสพติดและสุราปกติแล้วจะชวนชวาวหาวิธีการเพื่อให้ได้มาซึ่งการเสพยาหรือดื่มสุรา แม้จะต้องลักขโมยหรือฆ่าผู้อื่นก็ตาม หรือมากกว่านั้น เขาอาจจะกระทำสิ่งต้องห้ามต่างๆ ที่ขวางหน้า เช่นนี้แหละที่อิสลามเรียกบาปกรรมหนัก.

• ห้ามกินเนื้อสัตว์ที่ตายก่อนเชือด และหมู ทั้งหมดนั้นอัลลอฮ์ทรงห้ามในโองการอัลลอฮ์ ความว่า :

ได้ถูกห้ามแก่พวกเจ้า แล้ว ซึ่งสัตว์ที่ตายเอง และเลือด และเนื้อสุกร และสัตว์ที่ถูกเปล่งนามอื่นจากอัลลอฮ์ ที่มัน (ขณะเชือด) และสัตว์ที่ถูกรัดคอตาย

และสัตว์ที่ถูกตีตาย

และสัตว์ที่ตกเหวตายและสัตว์ที่ถูกขวิดตาย
และสัตว์ที่สัตว์ร้ายกัดกิน

นอกจากที่พวกเจ้าเชือดกัน

และสัตว์ที่ถูกเชือดบนแท่นหินบูชา

และการที่พวกเจ้าเสี่ยงทายด้วยไม้ตี

เหล่านั้นเป็นการละเมิด (อัลมาอิดะฮ์ ๓)

เช่นเดียวกัน

อิสลามห้ามการเชือดสัตว์โดยไม่กล่าวนาม
อัลลอฮ์อย่างเจตนา

หรือการเชือดที่กล่าวนามอื่นแทนนามอัลล
อฮ์ อัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน

ความว่า :

และ

พวกเจ้าจงอย่าบริโภคน้ำจากสิ่งที่พระนามของอัลลอฮ์มิได้ถูกกล่าวบนมัน

และแท้จริงมัน(เป็นการละเมิดแน่ๆ และแท้จริงบรรดาชัยฏอนนั้นจะกระชิบกระซาบแก่บรรดาสหายของมัน

เพื่อพวกเขาจะได้โต้เถียงกับพวกเจ้า

และถ้าหากพวกเจ้าเชื่อฟังพวกเขา

แน่นอนพวกเจ้าก็เป็นผู้ให้มีภาคีขึ้น (

อัลอันอาม ๑๒๑)

- ห้ามกินเนื้อสัตว์ที่มีสัญชาติญาณดุร้าย เช่น สิงโต เสือ หมาป่า เป็นต้น และนกบางชนิดที่มีกรงเล็บ เช่น เหยี่ยว และนกอินทรี เป็นต้น

· ห้ามแสวงหาทุกสิ่งที่ทำลายสุขภาพร่างกายอย่างเห็นได้ชัด ทั้งอาหาร เครื่องดื่ม สิ่งมีนเมาต่างๆ และสิ่งอื่นๆ ที่ทำลายสุขภาพ เช่น บุหรี่ เป็นต้น
อัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

และจงอย่าฆ่าตัวของพวกเจ้าเอง
แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเมตตาต่อพวกเจ้าเสมอ (อันนิสาอ ๒๙)

· ห้ามสุภาพบุรุษสวมใส่เสื้อผ้าที่ผลิตจากไหมและทอง แต่อนุญาตให้สุภาพสตรีสวมใส่ได้ ท่านศาสนทูตกล่าวความว่า :

อนุญาตให้ประชาชนชาติของฉันที่เป็นสตรีสวมใส่ไหมและทอง

แต่ไม่เป็นการอนุญาตสำหรับพวกผู้ชาย (มัสนัดอิมาม อะฮฺมัด ๔/ ๔๐๗ เลขที่ ๑๙๖๖๒)

อิสลามสนับสนุนให้ปฏิบัติ ดังนี้ :

- ความยุติธรรม ทั้งด้านวาจาและการกระทำ อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

แท้จริงอัลลอฮฺทรงใช้ให้รักษาความยุติธรรมและทำดี

และการบริจาคน้ำกุญัตกิไล้ซิดและให้ละเว้นจากการทำลามกและการชั่วช้า และการอธรรม

พระองค์ทรงตักเตือนพวกเจ้าเพื่อพวกเจ้าจัก
กันได้รำลึก(อันนะฮฺลุ ๙๐)

ความยุติธรรมเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับบุคคลใ
กัลชิดและบุคคลไกลห่าง เนื่องจากโองกา
รอัลลอฮฺ ซึ่งความว่า :

ความยุติธรรมต้องเสมอต้นเสมอปลายกับทุ
กคน ทั้งมุสลิมและไม่ใช่มุสลิม
ทั้งในยามที่จิตใจปกติสุขหรือในยามที่จิตใจ
จเร้าร้อนด้วยความโกรธแค้น อัลลอฮฺตรัส
ในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

ผู้ศรัทธาทั้งหลาย !

จงเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยดีเพื่ออัลลอฮ์
เป็นพยานด้วยความเที่ยงธรรมและจงอย่า

ให้การเกลียดชังพวกหนึ่งพวกใด
ทำให้พวกเจ้าไม่ยุติธรรม จงยุติธรรมเถิด
มันเป็นสิ่งที่ใกล้กับความยำเกรงยิ่งกว่า
และพึงยำเกรง อัลลอฮ์เถิด
แท้จริงอัลลอฮ์นั้น
เป็นผู้ทรงรอบรู้อย่างละเอียดในสิ่งที่พวกเจ้า
กระทำการ(อัลมาอิดะฮฺ ๘)

· การเสียสละ คือสัญญาแห่งความรัก
ใคร่ที่ส่งผลดีต่อสังคม เสริมสร้างความส
ามัคคีและความเป็นปึกแผ่นในสังคม อัลล
อฮฺทรงยกย่องบรรดาผู้ทำประโยชน์แก่เพื่อ
นมนุษย และบุคคลผู้เสียสละสร้างคุณงาม
ความดีเพื่อสังคม ในโอองการอัลลอฮ
ความว่า :

และพวกเขาจะให้สิทธิผู้อื่น
ก่อนตัวของพวกเขาเองถึงแม้ว่าพวกเขายัง
มีความต้องการอยู่มากก็ตามและผู้ใดปกป้
องการตระหนี่ที่อยู่ในตัวของเขาชนเหล่านี้
พวกเขาเป็นผู้ประสบความสำเร็จ (
อัลหัจรฺ ๙)

• ส่งเสริมให้คบหามิตรสหายที่ดี และค
บหาพวกเขาอย่างดี หลีกเลียงมิตรสหายที่
ชั่วช้าและรวมกลุ่มกับพวกเขา การคบหา
บุคคลสองชนิดที่ว่านี้
มีความแตกต่างกันผลพวงที่จะตามมาภา
ยหลัง ซึ่งท่านศาสนทูตกล่าวอธิบาย
ความว่า :
อุปมาการเปรียบเทียบระหว่างเพื่อนที่ดีที่นี้

งคุยด้วยกันกับเพื่อนที่ชั่ว
อุปมัยดังสองคนซึ่งคนหนึ่งคือผู้ที่ถือน้ำหอม
มิสกี้(ชีซะมัดเซียง)
และอีกคนคือผู้ที่เป่าไฟเพื่อเผาเหล็ก ส่วน
ผู้ที่ถือมิสกี้เขาอาจจะมอบให้คุณหรือคุณอ
าจจะขอซื้อจากเขาได้
หรือคุณอาจได้รับกลิ่นหอมจากมัน ส่วนผู้
ที่เป่าไฟ
เขาอาจจะเผาเสื้อผ้าคุณจนไหม้หรือคุณอ
าจได้รับกลิ่นเหม็นจากมันได้ (อัลบุงคอรีย์
๕/๒๑๐๔ เลขที่ ๕๒๑๔)

· ส่งเสริมให้ทำการประนีประนอม
ระหว่างบุคคลที่มีเรื่องบาดหมางกัน เพราะ

อัลลอฮ์ได้ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า
:

ไม่มีความดีใด ๆ

ในการพูดซุบซิบอันมากมายของพวกเขา
นอกจากผู้ที่ใช้ให้ทำทานหรือให้ทำสิ่งที่ดี
งาม

นอกจากผู้ที่ใช้ให้ทำงานหรือให้ทำสิ่งที่ดี
งาม

หรือให้ประนีประนอมระหว่างผู้คนเท่านั้น
และผู้ใดกระทำดังกล่าวเพื่อแสวงหาความ
โปรดปรานจากอัลลอฮ์แล้ว

เราจะให้แก่เขาซึ่งรางวัลอันใหญ่หลวง(
อันนิซาอฺ ๑๑๔)

การมีส่วนทำให้บุคคลทั้งสองดังกล่าวคืนดีกัน

ถือว่าการงานที่ดียิ่งในทัศนะอิสลาม เหมือนกับการทำเศาะลาต (ละหมาด)

หรือการถือศีลอด หรือทำกุศลอื่นๆ

ที่อิสลามบังคับใช้ ท่านศาสนทูตกล่าวความว่า :

พึงประสงค์ไหมถ้าฉันจะบอกพวกคุณ ถึงการงานที่ประเสริฐยิ่งซึ่งไม่ด้อยกว่าการถือศีลอด การละหมาด และการบริจาคทาน? นั่นคือ

การประนีประนอมระหว่างพี่น้อง ที่มีเรื่องบาดหมางกันให้กลับคืนดีกัน แท้จริงแล้ว

การไม่ประนีประนอมระหว่างสองฝ่าย คือ

การตัดขาดความสัมพันธ์ซึ่งเป็นการทำลาย
ความผูกพันทั้งด้านญาติมิตรและศาสนา
(สุนันต์รามีซี ๔/ ๖๖๓ เลขที่ ๒๕๐๙)

อิสลามเปิดโอกาสให้บุคคลซึ่งเป็นตัวกลาง
ระหว่างสองฝ่ายทำการประนีประนอมสาม
ารถกล่าวเท็จได้

ทั้งนี้เพื่อจุดประสงค์ให้ทั้งสองฝ่ายคืนดีกัน
สนิทสนมกัน ไม่มีเรื่องบาดหมางกันอีก

ท่านศาสนทูตกล่าวความว่า

: ฉันไม่ถือว่าเป็นการกล่าวเท็จ

สำหรับชายคนหนึ่งแสวงหาแนวทางเพื่อ
การประนีประนอมระหว่างมนุษย์ด้วยกัน
เขาได้กล่าวคำหนึ่งไปซึ่งเขาไม่มีจุดประสง
ค์อื่นใดนอกจากต้องการความประนีประน

อมเท่านั้น

และชายคนหนึ่งซึ่งเขากล่าวเท็จในเหตุการณ์สงคราม และชายคนหนึ่งซึ่งเขากล่าวเท็จต่อภรรยาเขา และหญิงคนหนึ่งซึ่งเธอกล่าวเท็จต่อสามี (สุนันอะบิดาวูด ๔/ ๒๘๑ เลขที่ ๔๙๒๑)

ท่านศาสนทูตอัลลอฮ์กล่าวว่า :

ไม่ใช่คนที่กล่าวเท็จ
สำหรับผู้ที่ต้องการประนีประนอมระหว่างมนุษย์
ดังนั้นเขาจึงปล่อยแต่ข่าวดีที่มีผลในแง่ดีหรือกล่าวแต่สิ่งดีๆ (อัลบุคอรี ๒/๙๕๘ เลขที่ ๒๕๔๖)

- การเรียกร้องให้ทำความดี และละทิ้งสิ่งชั่วร้ายทั้งหมด ด้วยวิธีการที่หลากหลาย ตามความสามารถ และตามความสะดวกของบุคคล การเชิญชวนในลักษณะนี้เป็นการเปิดโอกาสแก่เหล่าผู้โง่เขลาให้แสวงหาความรู้ และปรับปรุงตัวเองให้ดีขึ้น เป็นการเตือนสติคนที่หลงทาง และขจัดคนเลวในสังคม ในทำนองเดียวกันเป็นการสนับสนุนผู้คนที่กระทำความดีทั้งหมด
- ชักชวนผู้อื่นให้ทำดีละทิ้งความชั่วคือการปฏิบัติตามบทบัญญัติศาสนา ซึ่งมวลมนุษย์จะไม่พบหนทางที่เที่ยงตรงได้นอกจากต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติศาสนา การปฏิบัติตามคำสั่งของพระเจ้า

และละทิ้งข้อห้ามของพระองค์คือหนทางสู่
ความสงบสุขในสังคม ซึ่งจะทำให้สิ่งเลวร้าย
และสิ่งไม่ดีทั้งมวลออกห่างไป ท่านศาสน
นทูตกล่าวความว่า :

ผู้ใดในบรรดาพวกคุณเห็นสิ่งชั่วช้า
ให้เขาห้ามมันเสียด้วยมือเขาเอง ถ้าไม่สา
มารถทำได้ให้เขาห้ามมันด้วยวาจาเขา ถ้
าทำไม่ได้อีก

ให้เขาห้ามมันด้วยจิตใจซึ่งถือว่าเป็นการศ
รัทธาที่อ่อนแอที่สุดแล้ว . (มุสลิม ๑/๖๗
เลขที่ ๔๗)

อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

และจงให้มีขึ้นจากพวกเจ้า
ซึ่งคณะหนึ่งที่จะเชิญชวนไปสู่ความดีและ

ใช้ให้กระทำสิ่งที่ชอบ
และห้ามมิให้กระทำสิ่งที่มีชอบและชนเหล่า
นี้แหละพวกเขาคือผู้ได้รับความ สำเร็จ (
อาละ อิมรอน ๑๐๔)

ท่านศาสนทูตอัลลอฮ์ได้ยกตัวอย่างพร้อมทั้ง
ได้ชี้แจงถึงผลเสียที่จะตามมาถ้าไม่มีการ
เรียกร้องผู้อื่นให้ทำความดีและละทิ้งความ
ชั่ว โดยกล่าวความว่า :

อุปมาการเปรียบเทียบระหว่างผู้ที่ยืนหยัดบน
ขอบเขตแห่งอัลลอฮ์กับผู้ที่ลวงเกิน อุปมา
ยดั่งคนกลุ่มหนึ่งซึ่งทั้งหมดอยู่ในเรือลำเดีย
ยวกัน

บางคนได้อยู่ชั้นบน บางคนได้อยู่ชั้นล่าง
สำหรับคนที่อยู่ชั้นล่างต้องเดินผ่านคนชั้น

บนเมื่อต้องการตักน้ำมาใช้ ดังนั้นพวกเขา
จึงกล่าวว่า ถ้าพวกเราเจาะรูที่ไหนสักแห่ง
ใกล้ตัวเรา พวกเราคงไม่จำเป็นต้องไปรบ
กวนคนชั้นบน ฉะนั้นถ้าพวกเขาละเลยแล
ะวางเฉย กระทำในสิ่งที่พวกเขาต้องการ
ไม่ห้ามปรามกัน พวกเขาทั้งหมดต้องเผชิญ
อยู่กับความหายนะ หากพวกเขาต่างห้าม
ปรามซึ่งกันและกัน
พวกที่อยู่ชั้นล่างและทุกคนจะปลอดภัย (
อัลบุคอรีย์ ๒/ ๘๘๒ เลขที่ ๒๓๖๑)

การละทิ้งการงานอันประเสริฐนี้
จะได้รับโทษจากอัลลอฮ์ตามโองการอัลลอ
ฮ์ ความว่า :

บรรดาผู้ที่ปฏิเสธ

ศรัทธาในหมู่วงศ์วานอิสรออีลนั้นได้ถูกสา

ปโดยถ้อยคำของดาอูด

และอีซาบุตรของมัรยัม

นั้นก็เนื่องจากการที่พวกเขาฝ่าฝืน

และที่พวกเขาเคยละเมิดกัน

ปรากฏว่าพวกเขาต่างไม่ห้ามปรามกันในสิ่ง

ที่ไม่ชอบที่พวกเขาได้กระทำมันขึ้น

ช่างเลวร้ายจริง ๆ สิ่งที่พวกเขากระทำ

.

(อัลมาอิดะฮ์ ๗๘-๗๙)

ข้อควรปฏิบัติและเงื่อนไขสำหรับผู้ที่ต้องการ
ชักชวนผู้อื่นให้ทำความดีและละทิ้ง
ความชั่ว :

-
ต้องเป็นผู้ที่รอบรู้จริงเกี่ยวกับคำสั่งที่ให้ปฏิบัติตามและคำสั่งห้าม เพราะการไม่รอบรู้จริงคือการทำลายศาสนา รายงานโดยท่านซุฟยาน บิน อับดิลลาฮฺ อัศศะเกาะฟียกกล่าวว่า ฉันได้กล่าวแก่ท่านศาสนทูตอัลลอฮฺว่า
โอ้ท่านศาสนทูตอัลลอฮฺ
ท่านจงสอนข้าเรื่องศาสนาเพื่อฉันจะได้ยึดมั่นด้วยความถูกต้อง ท่านตอบว่า
เจ้าจงกล่าวว่า
พระเจ้าของฉันคืออัลลอฮฺ จากนั้น
เจ้าจงยืนหยัดในแนวทางที่เที่ยงตรง ฉันกล่าวว่า โอ้ท่านศาสนทูตอัลลอฮฺ
สิ่งใดที่ท่านทรงหวาดระแวงในตัวฉันมาก

ที่สุด? ท่านดึงลิ้นออกมาแล้วกล่าวว่า นี่ไง !

อะบูฮาติมกล่าวอธิบายว่า
สาเหตุที่ท่านดึงลิ้นออกมา ทั้งๆ
ที่ท่านสามารถที่จะพูดออกมาด้วยวาจา คือ
ที่ท่านทราบดีถึงความรู้ที่ท่านต้องการถ่ายทอด
ให้กับผู้อื่น เลยต้องการปฏิบัติตาม
ก่อนที่จะเผยแพร่ความรู้ดังกล่าวแก่ผู้อื่น
ด้วยเหตุนี้ท่านจึงได้สั่งให้พึงระวังลิ้นเอาไว้
อย่าได้ปล่อยมันพูดตามใจชอบ ฉะนั้น
ท่านได้ปฏิบัติตามความรู้ที่ท่านได้รับมา
เพื่อต้องการแยกแยะระหว่างการได้รับความ
รู้กับการถ่ายทอดความรู้แก่ผู้อื่น (
เศาะฮี้ฮ์ อิบนิฮิบบาน ๑๓/๖ เลขที่ ๕๖๙๙)

- การชักชวนคนให้ละทิ้งความชั่ว
ต้องไม่เป็นเหตุให้เกิดเรื่องที่น่ากลัวกว่าสิ่ง
ที่ต้องการห้าม

-

ไม่สมควรกระทำในสิ่งที่เขาได้ห้าม
ผู้อื่นไม่ให้กระทำเพราะอัลลอฮ์ได้ตรัสในคัม
ภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย

ทำไมพวกเจ้าจึงกล่าวพูดในสิ่งที่พวกเจ้าไม่
ปฏิบัติ เป็นที่น่าเกลียดยิ่งที่อัลลอฮ์
การที่พวกเจ้าพูดในสิ่งที่พวกเจ้าไม่ปฏิบัติ(
อัศศ็อฟ ๒-๓)

-

ต้องชักชวนผู้อื่นด้วยมารยาทที่ดีงาม
อ่อนโยน เมตตา และกรุณา

เพราะท่านศาสนทูตกล่าว ความว่า

: แท้จริงแล้ว

ความเมตตาจะไม่อยู่ในสิ่งใดนอกจากว่ามัน
จะตกแต่งสิ่งนั้นให้ดูดี และความเมตตา
จะไม่ถูกดึงออกมาจากสิ่งใดนอกจากว่าสิ่ง
นั้นมีความบกพร่อง (มุสลิม ๔/๒๐๐๔
เลขที่ ๒๕๙๔)

-

ต้องมีความอดทนกับภาระหน้าที่ที่ตัวเอง
เผชิญ ตลอดจนเหตุร้ายที่ไม่คาดคิดซึ่ง
อาจเกิดขึ้นได้

เพราะอัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน
ความว่า :

และจงใช้กันให้กระทำ ความดี
และจงห้ามปรามกันให้ละเว้นการทำความ
ชั่ว

และจงอดทนต่อสิ่งที่ประสบกับเจ้า แท้จริง
นั่นคือส่วนหนึ่งจากกิจการที่หนักแน่น
มั่นคง(ลุกมาน ๑๗)

-

เป็นแบบอย่างที่ดีโดยการแสดงมารยา
ทอันดีงาม พร้อมทั้งสนับสนุนให้ยึดมั่นหลัก
จริยธรรมที่ดีงาม

ท่านศาสนทูตกล่าวความว่า :
แท้จริงแล้วผู้ศรัทธาที่สมบูรณ์แบบคือ

ผู้ซึ่งมารยาทของเขาดีเลิศ และผู้ซึ่งอ่อน
นโยนกับภรรยาเขามากที่สุด (สุนันติรมีซี
๔/๓๗๐ เลขที่ ๒๐๑๘)

ผู้ที่มีจริยธรรมที่ดั่งาม
จะได้รับผลตอบแทนที่ดี

ดังคำกล่าวของท่านศาสนทูตความว่า :
แท้จริง

ผู้ที่ฉันรักใคร่และจะได้อยู่ใกล้ชิดตัวฉันมา
กที่สุดในวันปรโลกคือ

บรรดาผู้ซึ่งมีจริยธรรมอันดั่งามที่สุด

และแท้จริงบรรดาผู้ที่ฉันเกลียดชังที่สุดแล
ะต้องอยู่ห่างไกลจากตัวฉันมากที่สุดในวัน

ปรโลกคือ

บรรดาผู้ที่พูดมากเสแสร้ง และผู้ที่พูดมาก

พร้อมอ้าปากกว้าง

และผู้ที่พูดมากในทำนองดูถูกผู้อื่น บรรดา

สาวกถามว่า โอ้ท่านศาสนทูตอัลลอฮ์

ในส่วนของผู้ที่พูดมาก

และผู้ที่อ้าปากกว้าง เราทราบดีมาก

แต่ผู้ที่พูดดูถูกผู้อื่นคือคนแบบไหน

? ท่านตอบว่า

พวกเขาคือผู้ที่เย่อหยิ่งยโส (สุนันติรมีซี
๔/๓๗๐ เลขที่ ๒๐๑๘)

-

ศาสนาสั่งใช้ให้ทำความดีและหมั่น
ทຸ່ມเท่เพื่อความดี รายงานโดยยะฮ็อฟรบิน
มุฮัมมัด จากพ่อเขา จากปู่เขา กล่าวว่า
ท่านศาสนทูตได้กล่าวความว่า :

เจ้าจงทำดีแก่คนที่สมควรทำดี ดังนั้นถ้าคุณทำดีถูกคน
เขาคือคนที่สมควรได้รับการทำดี ถ้าคุณทำดีผิดคน
คุณนั้นแหละคือคนที่สมควรได้รับการทำดี
(มุสнад อัซซฮาบ๑/ ๔๓๖ เลขที่ ๗๔๗)

-

บังคับให้เน้นความชัดเจนถูกต้องเป็นหลักเมื่อได้รับข้อมูลข่าวสารหรือปล่อยข่าวออกไป เพราะอัลลอฮฺทรงตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

โอ้ศรัทธาชนทั้งหลาย !

หากคนชั่วนำข่าวใดๆ มาแจ้งแก่พวกเจ้า พวกเจ้าก็จงสอบสวนให้แน่ชัด หาไม่แล้ว

พวกเจ้าก็จะก่อเคราะห์กรรมแก่พวกหนึ่งโดยไม่รู้ตัว

แล้วพวกเจ้าจะกลายเป็นผู้เสียใจในสิ่งที่พวกเจ้าได้กระทำไป(อัลฮุจญ์ร็อต ๖)

-

สั่งใช้ให้ตัดเดือนซึ่งกันและกัน ท่านศาสนทูตกล่าวความว่า : ศาสนาคือการตัดเดือน พวกเรากล่าวว่า ตัดเดือนเพื่อใครโอ้ท่านศาสนทูต? ท่านตอบว่า เพื่ออัลลอฮ์ คัมภีร์อัลลอฮ์ ศาสนทูตอัลลอฮ์ เหล่าผู้นำมุสลิม และหมู่ชนทั้งมวล . (มุสลิม ๑/ ๓๔ เลขที่ ๕๕)

- การตักเตือนเพื่ออัลลอฮ์ หมายถึง การศรัทธาต่อพระองค์ รักดีต่อพระองค์เพียยงองค์เดียวเท่านั้น ไม่ตั้งภาคีต่อพระองค์ ยกย่องพระองค์ทั้งพระนามของพระองค์ และคุณลักษณะเฉพาะของพระองค์ให้บริสุทธิ์ปราศจากสิ่งแปะเปื้อนทุกอย่าง
- การตักเตือนเพื่อคัมภีร์ของพระองค์ หมายถึง การเชื่อมั่นต่อคัมภีร์ว่าเป็นคำกล่าวของพระองค์อัลลอฮ์ ถูกประทานลงมาจากพระองค์ เป็นคัมภีร์เล่มสุดท้ายที่ลงมาจากฟากฟ้า บัญญัติไว้ซึ่งทุกสิ่งที่พระองค์ทรงอนุญาต และทรงห้ามทุกสิ่งที่พระองค์ทรงห้าม

ปีนกฎหมายที่พระองค์ทรงบังคับให้ปฏิบัติ
ตาม

-

การตักเตือนเพื่อท่านศาสนทูตของ
พระองค์ หมายถึง
การศรัทธาต่อท่านด้วยการภักดี
ปฏิบัติตามคำสั่ง ยอมรับในสิ่งที่ท่านแจ้งใ
ให้ทราบ หลีกเลี่ยงสิ่งที่ท่านสั่งห้ามและปรา
ม รักใคร่เคารพ และให้เกียรติท่าน ปฏิ
บัติตามตามแบบอย่างของท่าน และเผยแพร่
พรแบบอย่างของท่านในหมู่มวลมนุษย์

-

การตักเตือนเพื่อเหล่าผู้นำมุสลิม ห
หมายถึง การแสดงการภักดีต่อพวกเขา

ตราบิตที่พวกเขาไม่สั่งให้กระทำในสิ่งที่ผิดหลักศาสนา ชี้แนะและช่วยเหลือพวกเขา ห้ามประกาศเป็นกบฏต่อพวกเขา แนะนำและตักเตือนพวกเขาด้วยสันติวิธี อ่อนโยน และตักเตือนให้พวกเขาเคารพสิทธิเสรีภาพของปวงชน

-

การตักเตือนเพื่อชุมชนทั้งหมด โดยการชี้แนะพวกเขาไปสู่แนวทางที่ดี เป็นประโยชน์แก่พวกเขาและศาสนาของพวกเขา รวมทั้งการใช้ชีวิตของพวกเขา

ช่วยเหลือพวกเขาในยามที่พวกเขาต้องการ ปกป้องพวกเขาจากเหตุร้ายทั้งปวง รัก

ใคร่พวกเขาเหมือนกับที่รักใคร่ตัวเอง และเกลียดชังเพื่อพวกเขาเหมือนกับที่เกลียดชังเพื่อตนเอง อยู่ร่วมกับพวกเขาด้วยวิธีการที่ดีงาม

- **สั่งใช้ให้มีนิสัยใจบุญ ชอบทำดี และการกุศล** เพราะจะช่วยสร้างความรักใคร่ระหว่างมนุษย์ด้วยกัน แสดงความรักชอบพวกเขา และสนิทสนมพวกเขา ท่านศาสนทูตกล่าวความว่า :

จริยธรรมที่ดีงามสองชนิดที่อัลลอฮ์รักใคร่มาก คือ

การมีจริยธรรมที่ดีงาม การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และจริยธรรมสองชนิดที่เลวทราม คือ มารยาทที่เลวทรามและการตระหนี่

เมื่อใดที่อัลลอฮ์พึงประสงค์ให้บ่าวพระองค์
ได้ดี

พระองค์จะทรงชี้แนะเขาให้เขาช่วยเหลือผู้
คนที่ต้องการความช่วยเหลือ

เงื่อนไขของการเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
ตามโองการอัลลอฮ์ ซึ่งความว่า :

และอย่าให้มือของเจ้าถูกตรึงอยู่ที่คอของ
เจ้า และอย่าแบมันจนหมดสิ้น
มิฉะนั้นเจ้าจะกลายเป็นผู้ถูกประนาม
เศร้าโศกเสียใจ(อัลอิสรออ ๒๙)

- สั่งใช้ให้ปกปิดความลับของผู้อื่น
และส่งเสริมให้ช่วยเหลือผู้คนให้พ้นภัยแล
ะความเคราะห์ร้ายของพวกเขา ให้การช่ว

ยเหลือพวกเขา ท่านศาสนทูตกล่าวความว่า :

ผู้ใดปลดปล่อยความทุกข์ของผู้อื่นในโลกนี้ อัลลอฮ์จะทรงปลดปล่อยความทุกข์ของเขาในวันปรโลก และผู้ใดให้ความสะดวกแก่ผู้อื่นในยามที่เขาทุกข์ยาก อัลลอฮ์จะทรงให้ความสะดวกแก่เขาในโลกนี้และโลกหน้า และผู้ใดปกปิดความลับของมุสลิมสักคน

อัลลอฮ์จะทรงปกปิดความลับของเขาในโลกนี้และโลกหน้า และพระองค์อัลลอฮ์ทรงช่วยเหลือบ่าวพระองค์เสมอตราบใดที่บ่าวคนนั้นช่วยเหลือพี่น้องเขาเสมอ (มุสลิม ๔/ ๒๐๓๔ เลขที่ ๒๖๙๙)

- จำเป็นต้องอดทน
และควรส่งเสริมอย่างยิ่งให้มีความอดทน
ทั้งในเรื่องที่เกี่ยวกับการภักดีต่ออัลลอฮ์
หรือการอดทนกับการละทิ้งสิ่งต่างๆ
ที่อัลลอฮ์ทรงห้าม อัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัล
กุรอาน ความว่า :

ดังนั้น

จงอดทนต่อพระบัญชาของพระเจ้าของเจ้า
เพราะแท้จริง
เจ้านั้นอยู่ในเบื้องสายตาของเรา
และจงแช่ซ่องสดุดีด้วยการสรรเสริญพระ
เจ้าของเจ้าขณะเมื่อเจ้าลุกขึ้นยืน (อัญญูร
๔๘)

หรืออดทนกับชะตากรรมที่อัลลอฮ์กำหนด
ให้เกิดขึ้น อาทิ

การอดทนกับความหิวโหย การอดทนกับความ
เจ็บปวด ความหวาดกลัวจากสิ่งเลวร้าย
ต่างๆ อัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน
ความว่า :

และแน่นอน

เราจะทดลองพวกเจ้าด้วยสิ่งใดสิ่งหนึ่งจาก
ความกลัว

และความหิวและด้วยความสูญเสีย(อย่างใ
ดอย่างหนึ่ง)จากทรัพย์สินสมบัติ ชีวิต

และพืชผล

และเจ้าจงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้อดทนเถิด(
อัลบะเกาะเราะฮ์ ๑๕๕)

-
บังคับให้ชมโทษและให้อภัยแก่ผู้อื่นหากมีความสามารถ ทั้งนี้เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์อันแน่นแฟ้นระหว่างหมู่ชนในสังคม ป้องกันการเกิดเรื่องที่สร้างความบาดหมางต่อกัน หรือการตัดขาดระหว่างกัน จนกระทั่งก่อให้เกิดการคิดวางแผนร้ายเพื่อทำลายอีกฝ่ายหนึ่ง ดังนั้นนิสัยที่ดีข้างต้นเป็นที่ยกย่องในทัศนะของอัลลอฮ์ ในโองการอัลลอฮ์ ความว่า :

และ

พวกเจ้าจงรีบเร่งกันไปสู่การอภัยโทษจากพระเจ้าของพวกเจ้า และไปสู่วรรคซึ่งความกว้างของมันนั้น

คือบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน
โดยที่มันถูกเตรียมไว้สำหรับบรรดาผู้ที่ยำ
เกรง คือบรรดาผู้ที่บริจาค
ทั้งในยามสุขสบาย
และในยามเดือดร้อนและบรรดาผู้ข่มโทษแ
ละบรรดาผู้ให้อภัยแก่เพื่อนมนุษย์
และอัลลอฮ์นั้นทรงรักผู้กระทำความดีทั้งหลาย (
อาละอิมรอน ๑๓๓-๑๓๔)

-

บังคับให้ขับไล่ความชั่วด้วยสิ่งที่ดีก
ว่า เพื่อให้จิตใจเกิดความรู้สึกโอบอ้อมอา
ริ ละบ้างความรู้สึกที่ไม่พึงพอใจระหว่างกั
น ขจัดความโกรธแค้นที่แฝงอยู่ในหัวใจ .

อัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

และ

ความดีและความชั่วนั้นหาเท่าเทียมกันไม่
เจ้าจงขับไล่ (ความชั่ว) ด้วยสิ่งที่ดีกว่า
แล้วเมื่อนั้นผู้ที่ระหวางเจ้าก็ระหวางเขา
เคยเป็นอริกันก็จะกลับกลายเป็น
เยี่ยงมิตรที่สนิทกัน (ฟุศคิลัต ๓๔)

ส่วนหนึ่งของมารยาทในอิสลาม

บทบัญญัติแห่งอิสลามเปี่ยมด้วยมารยาทที่
ดีงามซึ่งจำเป็นต่อมุสลิมทุกคนต้องปฏิบัติต
าม

เพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพอิสลาม ส่วนหนึ่ง
ของมารยาทที่ดีงามในอิสลามคือ .

มารยาทการกิน :

กล่าวนามอัลลอฮ์เมื่อต้องการกินอาหาร (โดยกล่าวว่า บิสมิลละฮ์)

และขอบคุณพระเจ้าเมื่อกินเสร็จ

(โดยกล่าวว่า อัลฮัมดุลิลละฮ์)

เริ่มหยิบอาหารที่ใกล้ตัวก่อน

และกินด้วยมือข้างขวา เพราะมือข้างซ้าย ส่วนมากแล้วถูกใช้ในสิ่งที่สกปรก ท่านอุมัร

ร บิน อะบีสะลามะฮ์ กล่าวว่า

ครั้งเมื่อฉันยังเด็กอาศัยอยู่ในบ้านท่านศาสนทูตอัลลอฮ์ มือของฉันอ่อนไปมาในถาด

อาหาร ท่านเลยกล่าวแก่ฉันว่า

นี่เด็กหนุ่ม จงกล่าวบิสมิลละฮ์ (

ด้วยนามอัลลอฮ์)

และเจ้าจงกินด้วยมือขวา และเลือกกินขอ

งที่อยู่ใกล้ตัวก่อน (อัลบुकอริยฺ ๕/ ๒๐๕๖
เลขที่ ๕๐๖๑)

· ไม่ตำหนิอาหารไม่ว่าลักษณะไหนก็ต
าม รายงานโดยอะบีฮุรอยเราะฮฺกล่าวว่า
ท่านศาสนทูตอัลลอฮฺไม่ทรงตำหนิอาหาร
เลยแม้แต่ครั้งเดียว ถ้าท่านชอบท่านจะกิน
ถ้าท่านไม่ชอบท่านจะไม่กิน (อัลบुकอริยฺ
๕/๒๐๖๕ เลขที่ ๕๐๗๓)

· ไม่สมควรกินอาหารหรือเครื่องดื่มเกิ
นความจำเป็น เพราะอัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์
อัลกุรอาน ความว่า :

ลูกหลาน ของอาดัมเอ๋ย !

จงเอาเครื่องประดับกายของพวกเขาเจ้า ณ

ทุกมัสยิดและจงกินและจงดื่ม
และจงอย่าฟุ่มเฟือย
แท้จริงพระองค์ไม่ชอบบรรดาผู้ที่ฟุ่มเฟือย
(อัลอะอรอฟ ๓๑)

และท่านศาสนทูตกล่าวความว่า :
ไม่มีภาชนะใดที่มนุษย์ใส่อาหารจนเต็มจะ
ลวร้ายไปกว่าท้องของมนุษย์เอง เพียงพอ
แล้วโอ้มมนุษย์เอ๋ย
แค่สองสามคำที่จะทำให้กระดูกสันหลังของ
คุณแข็งแรง ถ้าหากจำเป็นต้องกินก็ขอใ
้แบ่งสามส่วน หนึ่งส่วนสามสำหรับอาหา
รของเขา หนึ่งส่วนสามสำหรับเครื่องดื่มข
องเขา และหนึ่งส่วนสามสำหรับลมหายใจ

ของเขา . (เศาะฮี้ฮฺอิบนิฮิบบาน ๑๒/ ๔๑
เลขที่ ๕๒๓๖)

· ไม่สูดลมหายใจหรือเป่าลมเข้าไปใน
ภาชนะที่ใส่อาหารอยู่ รายงานโดยท่านอิ
บนิอับบาส ว่า
ท่านศาสนทูตอัลลอฮฺห้ามไม่ให้สูดลมหายใจหรือเป่าลมหายใจในภาชนะที่ใส่อาหาร
อยู่ (สุนันอะบีดาวูด ๓/๓๓๘ เลขที่
๓๓๗๒๘)

· ไม่สร้างความน่ารังเกียจแก่คนที่จะ
กินหรือดื่มหลังจากเขา ท่านสะอีดอัลคุดรี
ยกกล่าวว่า
ฉันได้ยินท่านศาสนทูตห้ามไม่ให้ดื่มน้ำจา

กปากถุงใส่น้ำ (อัลบुकอริยฺ ๕/๒๑๓๒ เลขที่ ๕๓๐๓)

- ควรรับประทานอาหารร่วมกับคนอื่น
ไม่ควรกินคนเดียวตามลำพัง ชายคนหนึ่ง
ได้ถามท่านศาสนทูตว่า
ทำไมฉันกินอาหารแต่ไม่อิ่ม
! ท่านถามว่าพวกคุณกินอาหารเป็นกลุ่ม
พร้อมๆกัน
หรือแยกย้ายกันกินตามลำพัง? พวกเขาต
อบว่า
พวกเราต่างแยกย้ายกันกิน ท่านกล่าวว่า
พวกเจ้าจงรวมกลุ่มกินอาหารร่วมกัน
และจงกล่าวนามอัลลอฮ์

แน่นอนอัลลอฮฺทรงให้ความจำเริญแก่อาหารของพวกเขา .

· ควรขออนุญาตจากเจ้าของอาหารก่อนเมื่อถูกเชิญให้ไปทานอาหารที่บ้านเขาหากมีเพื่อนติดตามมาด้วย วันหนึ่งมีชายคนหนึ่งจากกลุ่มอัลอันศอ์ (อัลอันศอ์ คือกลุ่มมุสลิมที่สนับสนุนและช่วยเหลือทำนาศาสนทูตเมื่อท่านอพยพมายังนครมะดีนะห์) มีฉายาเรียกว่า อะบา ซุอัยบ ซึ่งเขาได้เชิญท่านศาสดาอัลลอฮฺและสาวกของท่านบางคนมาที่บ้านเขา แต่ได้มีชายอีกคนเดินตามหลังมากับพวกเขาด้วย ท่านศาสดาทูลกล่าวว่า แท้จริงแล้วชายคนนี้ได้ตามหลังพวกเราม

า ถ้าคุณต้องการที่จะอนุญาตให้เขาร่วมรับ
บประทานด้วยคุณอนุญาตได้
แต่ถ้าคุณต้องการให้เขากลับ เขากลับได้
อะบา ซุอัยบ เลยตอบว่า
ไม่ แต่ทว่าฉันอนุญาตให้เขาร่วมรับประท
านด้วย (อัลบुकوری ๒/ ๗๓๒ เลขที่
๑๙๗๕)

มารยาทในการขออนุญาต (เข้าบ้าน)

มีสองประเภทด้วยกัน ดังนี้ :

-

การขออนุญาตเมื่ออยู่นอกบ้าน อัล
ลฮดีร์สในคัมภีร์อัลกุรอานความว่า :

โอบรรดาผู้ศรัทธา เอ๋ย
พวกเจ้าอย่าเข้าไปในบ้านใดอื่นจากบ้านของพวกเจ้า
จนกว่าจะขออนุญาตและให้สลามแก่เจ้าของบ้านเสียก่อน
เช่นนั้นแหละเป็นการดีสำหรับพวกเจ้า
หวังว่าพวกเจ้าจะใคร่ครวญ(**อันนุร ๒๓**)

-

การขออนุญาตเมื่ออยู่ภายในบ้าน
อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :
และเมื่อเด็ก ๆ
ในหมู่พวกเจ้าบรรลุนิติภาวะ
ก็จงให้พวกเขาขออนุญาตเช่นเดียวกับบรรดาชนก่อนหน้าพวกเขาได้ขออนุญาต

เช่นนั้นแหละอัลลอฮ์ทรงชี้แจงโองการทั้งหลายของพระองค์ให้เป็นที่ชัดเจนแก่พวกเจ้า และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ(**อันนุร ๕๗**)

ทั้งหมดนั้นเพื่อเป็นการเคารพรักษาความลับภายในบ้าน

และปกปิดซึ่งข้อพิเศซของบ้าน มีชายคนหนึ่งได้มองเห็นทะลุถึงห้องหนึ่งภายในบ้านทำนศาสนทูตอัลลอฮ์ ท่านเลยกล่าว-

ในขณะที่ในมือของท่านมีแท่งเหล็ก (**ใช้ในการหวิผมในสมัยก่อน**) ความว่า :

ถ้าฉันรู้ว่าเจ้ากำลังแอบมอง

ฉันจะแทงตาเจ้าสองข้างด้วยสิ่งนี้ แท้จริงแล้วอิสลามได้บัญญัติไว้เรื่องการขออนุญาต

ตเพื่อละสายตา . (อัลบุคอรีย์ ๕/๒๓๐๔
เลขที่ ๕๘๘๗)

-

ไม่สมควรคะยั้นคะยอและรบกวนเจ้า
ของบ้านเมื่อขออนุญาต ท่านศาสนทูตอัล
ลลอฮ์กล่าวความว่า

: การขออนุญาตนั้นสามครั้งเท่านั้น ถ้าเขา
อนุญาตให้คุณ หรือไม่ก็คุณจงหันกลับ .

-

ผู้ที่ขออนุญาตจำต้องแนะนำตัวให้
เจ้าของบ้านได้ยิน รายงานโดยญาบิร –
ขอความสันติจงมีแด่ท่าน- กล่าวว่า
วันหนึ่งฉันได้ไปหาท่านศาสนทูตเพื่อจ่าย
หนี้ของพ่อฉัน ฉันเคาะประตูบ้านของท่าน

ทันทีที่ท่านตอบว่า ใครเหรอ ? ฉันตอบว่า
ฉันเอง ท่านถามว่า ฉัน ฉัน
เหมือนจะบอกว่า ท่านไม่ชอบให้ตอบแบบ
นี้ (อัลบะคอรีย์ ๕/๒๓๐๖ เลขที่ ๕๘๗๖)

มารยาทในการให้สลาม

อิสลามสนับสนุนให้มีการให้สลามทุกครั้งที
พบเจอพี่น้องมุสลิมในสังคม เพราะการให้
สลามคือสัญลักษณ์แห่งความรักใคร่และค
วามเป็นพี่น้องกัน ท่านศาสนทูตกล่าวควา
มว่า :

ด้วยนามพระองค์ซึ่งชีวิตฉันอยู่ในกำมือของ
พระองค์ พวกคุณจะไม่ได้เข้าสวรรค์นอก
จากพวกคุณต้องศรัทธา
และพวกคุณจะไม่ศรัทธา นอกจากพวกคุณ

ต้องรักใคร่ระหว่างกัน ต้องการหรือไม่ถ้า
ฉันจะบอกสิ่งหนึ่งซึ่งถ้าพวกคุณได้ลงมือป
ฏิบัติแล้วพวกคุณจะรักใคร่ซึ่งกันและกัน
พวกคุณจงให้สลามซึ่งกันและกัน

(สุนันอะบิดาวูด ๔/ ๓๕๐ เลขที่ ๕๑๗๓)

-

ศาสนาบังคับให้ตอบรับสลามแก่คน
ที่ให้สลาม เพราะอัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์อัลกุ
รอาน ความว่า :

และเมื่อใดที่พวกเจ้าได้รับคำอวยพรด้วยคำ
อวยพรใดๆ ก็ตาม
ก็จงกล่าวคำอวยพรตอบที่ดีกว่านั้น หรือไ

ม่ก็กล่าวคำอวยพรนั้นตอบกลับไป (
อันนิซาอฺ ๘๖)

-

อิสลามได้อธิบายถึงมารยาทและกฎ
เกณฑ์การให้สลามดังนี้ :

ท่านศาสนทูตกล่าวความว่า :
ผู้ที่ข้บขียานพาหนะควรให้สลามแก่ผู้ที่เดิน
และผู้ที่เดินอยู่ควรให้สลามแก่ผู้ที่นั่ง
และคนที่มีจำนวนน้อยควรให้สลามแก่คนที่
มีจำนวนมากกว่า (อัลบุคอรียฺ ๕/ ๒๓๐๑
เลขที่ ๕๘๗๘)

มารยาทในการเข้านั่งในสถานที่ส่วนรวม

- ควรให้สลามแก่บุคคลที่นั่งอยู่
ทุกครั้ง que เข้าและออกจากสถานที่ส่วนรวม
:

ท่านศาสนทูตกล่าวความว่า :
เมื่อบุคคลใดในหมู่พวกคุณได้ไปถึง ณ
สถานที่ส่วนรวมสักแห่งหนึ่ง
เขาจงให้สลาม ถ้าเขาคิดว่าจะนั่งก็ขอให้
ขานั่ง ถ้าเขาคิดว่าจะยืนและขอตัวออกไป
ก็ให้เขาให้สลาม ดังนั้นมิใช่ว่าสลามครั้งที่
หนึ่งมีสิทธิเหนือกว่าสลามครั้งสุดท้าย (
เศาะฮี้ฮ อิบนิฮิบบาน ๒/ ๒๔๗ เลขที่ ๔๙๔
)

- ให้ที่นั่งแก่เพื่อนร่วมนั่งด้วยกัน อัลลอฮ
ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ความว่า :

โอบรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย

เมื่อได้มีเสียงกล่าวแก่พวกเจ้าว่า

จงหลีกที่ไให้ในที่ชุมนุม

พวกเจ้าก็จงหลีกที่ไให้เขาเพราะอัลลอฮ์จะ

ทรงให้ที่กว้างขวางแก่พวกเจ้า

(ในวันกียามะฮ์)

และเมื่อมีเสียงกล่าวว่าจงลุกขึ้นยืนจากที่ชุ

มมนั้น พวกเจ้าก็จงลุกขึ้นยืน

เพราะอัลลอฮ์จะทรงยกย่องเทอดเกียรติแก่

บรรดาผู้ศรัทธาในหมู่พวกเจ้า

และบรรดาผู้ได้รับความรู้หลายชั้น

และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ยิ่งในสิ่งที่พวกเจ้ากระ

ระทำ (อัลมูญาตะละฮ์ ๑๑)

-

ไม่บังคับให้เพื่อนร่วมนั่งด้วยกันให้ลุกขึ้นยืนจากที่นั่งของเขา เพราะท่านศาสนทูตกล่าวความว่า :

ชายคนหนึ่งจะไม่สั่งให้ชายอีกคนลุกขึ้นจากที่นั่งเขา แล้วเขานั่งแทน แต่พวกคุณจงให้โอกาสแก่บุคคลอื่นได้นั่งด้วย (มุสลิม ๔/๑๗๑๔ เลจที่ ๒๑๗๗)

-

ผู้ใดได้ลุกขึ้นยืนจากที่นั่งของของแล้วเขาได้กลับมาอีกครั้ง

เขาย่อมมีสิทธิในการครองที่นั่งมากกว่า ท่านศาสนทูตกล่าวความว่า :

ผู้ใดลุกขึ้นยืนจากที่นั่งแล้วกลับมาอีกครั้ง

ขาย่อมมีสิทธิในการครองที่นั่งมากกว่า (มุสลิม ๔/๑๗๑๕ เลขที่ ๒๑๗๙)

-

ไม่สมควรแบ่งแยกระหว่างผู้คนที่นั่งด้วยกัน

นอกจากด้วยความยินยอมจากพวกเขาเท่านั้น ท่านศาสนทูตกล่าวความว่า :

ไม่เป็นการอนุญาตให้ชายคนหนึ่งแบ่งแยกระหว่าง

ระหว่างเพื่อนที่ร่วมนั่งด้วยกัน ยกเว้นด้วยความยินยอมของทั้งสองเท่านั้น (สุนันอบีดาวูด ๔/ ๒๖๒ เลขที่ ๔๘๔๕)

-

ไม่สมควรกระชับกับเพื่อนร่วมนั่งตา

มลำพังสองคนเท่านั้น โดยไม่ชวนคนที่สาม
ที่นั่งด้วยกัน ท่านศาสนทูตกล่าวความว่า
:

ถ้าพวกคุณมีกันสามคน พวกคุณอย่าได้ก
ระชิบเบาๆ

เพียงสองคนตามลำพังโดยไม่ชวนคนที่สาม
ยกเว้นถ้าพวกคุณเข้าร่วมคลุกคลีกับคน
อื่นแล้ว เพราะเช่นนั้นคือ การทำให้เขา(
บุคคลที่สาม) ไม่สบายใจ (อัลบุคอรีย์ ๕/
๒๓๑๙ เลขที่ ๕๙๓๒)

-

ไม่สมควรนั่งตรงกลางผู้คนเมื่อมีกา
รนั่งแบบรวมกลุ่มเป็นวงกลม ทั้งนี้เพราะ เ
แบบอย่างของท่านศาสนทูตอัลลอฮ์ซึ่งรายง

านโดยฮุซัยฟะฮฺ ว่า
แท้จริงแล้วท่านทรงสาปแช่งผู้ที่นั่งตรงกลางกลุ่มคนที่นั่งรวมกันเป็นวงกลม (
สุนันอบีดาวูด ๔/ ๒๕๘ เลขที่๔๘๒๖)

-

ไม่สมควรปล่อยให้เกิดบรรยากาศการนั่งรวมกันเพียงเพื่อการพูดคุยเรื่องที่ไร้ประโยชน์ปราศจากการรำลึกถึงอัลลอฮฺ หรือไม่มีการสนทนาถึงเรื่องราวที่ให้ประโยชน์แก่ทุกคนเลย

ทั้งในด้านศาสนาและทางโลก ท่านศานทูตอัลลอฮฺกล่าวความว่า :

ไม่มีกลุ่มชนใดซึ่งได้แยกย้ายออกจากสถานที่ประชุมโดยไม่ได้รำลึกถึงอัลลอฮฺแม้แต่

คำเดียว

การแยกย้ายดังกล่าวเท่ากับว่าพวกเขาได้แยกย้ายกันอย่างซากลาตัวหนึ่งที่มีกลิ่นเหม็น ซึ่งสำหรับพวกเขา นั่นคือการเศร้าโศกเสียใจในวันปรโลก (

เพราะคำพูดของพวกเขาเป็นสิ่งชั่วร้าย จะได้รับการลงโทษในวันปรโลก) (สุนันอบิดาวูด ๔/ ๒๖๔ เลขที่ ๔๘๕๕)

-

ไม่ควรรบกวนเพื่อนร่วมนั่งด้วยกันโดยการเสนอเรื่องหรือทำตัวน่ารังเกียจ รายงานโดยอนัสบินมาลิก ว่ามีชายคนหนึ่งได้เข้าหาท่านศาสนทูตอัลลอฮ์ในขณะที่ตัวเขามีชะอฺฟะรอน (

สีเหลืองเนื่องจากการย้อมสีด้วยหญ้าฝรั่น) ซึ่งปกติแล้วท่านไม่พอใจที่จะเจอกับใครสักคนด้วยสีหน้าที่น่าเกลียด เมื่อชายคนนั้นออกไป

ท่านเลยกล่าวแก่เหล่าสาวกของท่านว่า ถ้าพวกคุณสั่งให้เขาล้างแขนเขาสองข้างบ้างก็จะดี (สุนันอบิดาวูด ๔/๘๑ เลข๔๑๘๒) .

มารยาทในการประชุม

แท้จริงแล้วอิสลามได้เน้นหนักให้เคารพความรู้สึกของคนที่เข้าร่วมประชุมในสถานที่เดียวกัน ทั้งนี้เพื่อต้องการให้บรรยากาศในการประชุมเป็นไปอย่างราบรื่น บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ทุกคนคาดหวัง และป้อ

งกันสาเหตุต่างๆ

ที่จะนำมาซึ่งความเกลียดชังในที่ห้องประชุมดังกล่าว ดังนั้น

อิสลามจึงเริ่มด้วยการสนับสนุนให้มีการคำนึงถึงความสะอาดเป็นหลักก่อน กล่าวคือผู้ร่วมประชุมต้องเข้าร่วมประชุมในขณะที่ตัวของเขาสสะอาด

ไม่ส่งกลิ่นเหม็นต่อผู้เข้าร่วมประชุมอื่น แต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่สะอาด ไม่เป็นที่น่ารังเกียจแก่ผู้เข้าร่วมอื่น นอกจากนี้อิสลามสั่งให้ตั้งใจฟังอีกฝ่ายหนึ่งที่กำลังพูด ไม่รีบขัดจังหวะคนที่กำลังพูด ควรรักษามารยาทในการเข้าห้องประชุมและปฏิบัติตามกำหนดการห้องประชุม เมื่อใดที่เข้ามาช้ากว่าผู้อื่น

ควรรหาที่นั่งที่เหมาะสมถัดจากคนที่มาก่อน

ไม่ควรเบียดเสียดเข้าไปเพื่อหาที่นั่งแถวหน้า ท่านศาสนทูตอัลลอฮ์กล่าวแก่บรรดาสาวกของท่านในโอกาสการประชุมสดัปปดาห์ของวันศุกร์ว่า ผู้ใดทำการชำระล้างร่างกายในวันศุกร์

และได้ทำความสะอาดฟัน ใช้น้ำหอมชนิดหน้อยตามที่เขามี แล้วสวมใส่ชุดแต่งกายที่ดีที่สุด ต่อจากนั้นเขามายังมัสยิดแล้วหาที่นั่งโดยไม่เบียดบรรดาผู้ที่นั่งอยู่แล้วเขาทำละหมาดเท่าที่เขาประสงค์และเขาพยายามนั่งเฉยไม่ส่งเสียงพูดเมื่อเห็นอิมามเข้ามาจนกระทั่งเขาละหมาดเสร็จ แน่นอนสำหรับเขาคือการปลดบาปกรรมที่ได้ก่อไว้ระหว่

งศุกรนี้กับศุกรที่ผ่านมา (เคาะฮ์ฮ์
อิบนิคุษัยมะฮ์ ๓/ ๑๓๐ เลขที่ ๑๗๖๒)

- หากผู้ใดจามให้กล่าวคำว่า
อัลฮัมดุลิลละฮ์ (หมายถึง
มวลการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอ
ฮ์เท่านั้น) ท่านศาสนทูตกล่าวความว่า
: เมื่อผู้ใดจาม
ให้เขากล่าวคำว่า อัลฮัมดุลิลละฮ์ และเพื่
อนเขาที่อยู่ใกล้ควรกล่าวตอบว่า
ยะรฮะมุกัลลอฮ์ (อัลลอฮ์ทรงเมตตาคุณ
) เมื่อเพื่อนเขากล่าวว่า
ยะรฮะมุกัลลอฮ์ แล้ว เขาควรตอบไปว่า
ยะฮดีกumulลอฮ์ วะ ยุศลิฮ์ บาละกุม .

(อัลบุคอรีฮ์ ๕/๒๒๙๘ เลขที่ ๕๘๗๐)

ส่วนหนึ่งของมารยาทอีกคือ ตามที่ท่านอบู
ฮุรอยเราะฮ์รายงานจากท่านศาสนทูตซึ่งท่าน
กล่าวความว่า :

เมื่อใครสักคนในบรรดาพวกคุณจาม ให้
เขาเอาฝ่ามือสองข้างปิดหน้าไว้
และให้เขาลดเสียงด้วย(อัลมุสตัดรอก ๔/
๒๙๔ เลขที่ ๓๖๘๔)

-

ผู้ใดมีอาการหาวบ่อยๆ ต้องพยายามห้าม
มันเรื่อยๆ เพราะมันเป็นสัญญาณแห่งความ
มึนงงๆ ท่านศาสนทูตกล่าวความว่า :

แท้จริงแล้ว

อัลลอฮ์ชอบคนที่จามแต่ไม่ชอบคนที่หาว
ดังนั้นเมื่อไรที่คุณจาม

ให้กล่าวสรรเสริญอัลลอฮ์ และจำเป็นสำหรับ
รับมุสลิมทุกคนที่ได้ยินเสียงจามต้องกล่าว
อวยพรแก่เขา ส่วนคนที่หาวแท้จริงแล้วเป็น
นการงานของชัยตอน

ดังนั้นให้คุณห้ามมันเท่าที่จะทำได้ ถ้าคุณ
ออกเสียงหาวว่า

ฮานู ชัยตอนจะหัวเราะทันที (อัลบุคอรีย์
๕/ ๒๒๙๗ เลขที่ ๕๘๖๙)

-

ห้ามแสดงอาการเรอต่อหน้าผู้อื่น เพราะทำ
านอุมร์ ได้กล่าวว่า

ชายคนหนึ่งเรอต่อหน้าท่านศาสนทูตอัลล
อฮ์ ท่านเลยกล่าวว่า

ห้ามอาการเรอของท่านไว้ เพราะผู้ที่อิมท์

องมากเกินไปในโลกนี้
คือผู้ที่หิวโหยมากที่สุดในวันปรโลก(สุนันติ
รมีชีย์ ๔/ ๖๔๗ เลขที่ ๒๔๗๘)

มารยาทในการพูด

-
จงดับฟังเสียงผู้ที่กำลังพูด ให้ความสนใจ
จ และไม่ควรขัดจังหวะการพูดของเขา
จนกว่าเขาจะพูดจบ เพราะท่านศาสนทูตก
กล่าวในช่วงประกอบพิธีฮัจญ์ว่า
จงสั่งทุกคนให้นิ่งเงียบ (อัลบุคอรีย์ ๑/ ๕๖
เลขที่ ๑๒๑)

-
พูดด้วยน้ำเสียงที่ชัดเจนเพื่อให้คนฟังเข้าใจ
ง่ายขึ้น รายงานโดยท่านหญิงอาอิชะฮ์ (

ภรรยาท่านศาสนทูตอัลลอฮฺ) เธอกล่าวว่า
แท้จริงแล้ว

คำพูดของท่านศาสนทูตนั้นชัดเจนเป็นที่เข้าใจแก่ผู้ฟังทุกคน . (สุนันอบีดาอูด ๔/ ๒๖
เลขที่ ๔๘๓๙)

- แสดงสีหน้าที่เบิกบานแจ่มใส
ทั้งคนพูดและคนฟัง เพราะท่านศาสนทูตกล่าว
ว่า :

จงอย่าดูแคลนแม้เป็นเพียงความดีเล็กน้อย
เมื่อคุณจะเผชิญหน้ากับเพื่อนคุณด้วยสี
หน้าที่เบิกบาน (มุสลิม ๔/๒๐๒๖ เลขที่
๒๖๒๖)

-

การใช้วาจาที่สุภาพ ท่านศาสนทูตกล่าว
ความว่า :

ทุกชั้นกระดูกของมนุษย์จำเป็นต้องบริจาค
ทานในทุกๆ วันที่แสงตะวันขึ้น
เพื่อเป็นการขอบคุณพระเจ้าที่ได้ให้มันมา

ความยุติธรรมในการตัดสินระหว่างสองฝาย
ได้ผลบุญเหมือนกับบริจาคตาน การช่วย
ยเหลือบุคคลใดบุคคลหนึ่งให้เขาขึ้นบนห
หลังสัตว์ (ที่ใช้ขี่มันในการเดินทาง)

หรือช่วยยกของขึ้นบนหลังสัตว์ของเขา ได้
ได้ผลบุญเหมือนการบริจาคตาน คำพูดที่ดี
ได้ผลบุญเหมือนการบริจาคตาน ทุกอย่างก็

าวที่เดินไปมัสยิด

ได้ผลบุญเหมือนการบริจาคทาน กำจัดสิ่ง
กีดขวางที่เป็นอันตรายบนถนนหนทาง

ได้ผลบุญเหมือนการบริจาคทาน (
อัลบุคอรีย์ ๓/ ๑๐๙๐ เลขที่ ๒๘๒๗)

มารยาทในการเยี่ยมเยียนผู้ป่วย

อิสลามส่งเสริมให้ทำการเยี่ยมเยียนผู้ป่วย

และถือว่าเป็นหน้าที่ของมุสลิมทุกคนที่จำเ
ป็นต้องทำ ท่านศาสนทูตกล่าวความว่า

: หน้าที่ของมุสลิมต่อมุสลิมมีห้าประการด้ว
ยกัน คือ

การตอบรับสลาม การเยี่ยมเยียนผู้ป่วย ก
ารเดินตามหลังศพผู้ตาย การตอบรับคำเชิ

ญชวน และการกล่าวอวยพรแก่ผู้ที่จาม
(อัลบะคอรีย์ ๑/ ๔๑๘ เลขที่ ๑๑๘๓)

อิสลามตอบแทนผู้ที่เยี่ยมเยียนผู้ป่วยให้ได้
รับผลบุญที่ดั่งาม ซึ่งท่านศาสนทูตอัลลอฮ์
กล่าวความว่า :

ใครที่เยี่ยมผู้ป่วยเขาจะอยู่ในคุรพะฮ์สวรรค์
มีคนถามว่า โอ้ท่านศาสนทูต คุรพะฮ์
คืออะไรหรือ ? ท่านตอบว่า หมายถึง
เขาจะอยู่ในหนทางสู่ส่วนสวรรค์ . (
มุสลิม ๔/ ๑๙๘๙ เลขที่ ๒๕๖๘)

-

แสดงความรู้สึกรักใคร่และเมตตาผู้
ป่วย ท่านศาสนทูตกล่าวความว่า :
การเยี่ยมเยียนผู้ป่วยที่ดีสมบูรณ์ คือ

การที่ผู้เยี่ยมคนหนึ่งในจำนวนพวกคุณตั้ง
ฝ่ามือของเขาบนหน้าผากผู้ป่วยหรือบนมือ
ผู้ป่วยแล้วถามคนป่วยว่า เป็นไบบ้าง
(สุนันอัตติรมีซีฮ์ ๕/ ๓๖ เลขที่ ๒๗๓๑)

- กล่าวคำอวยพรแก่คนป่วย

ท่านศาสนทูตกล่าวความว่า :

ผู้ใดเยี่ยมผู้ป่วยซึ่งยังไม่เสียชีวิต
แล้วเขากล่าวบทอวยพรนี้ ๓ ครั้ง

أسأل الله العظيم رب العرش العظيم أن يشفيك

(คำอ่าน อะสะอะลุลลอฮะล

อะซีม รอบบัลอัรชิลอะซีม อันยุซฟีกะ)

หมายถึง

ฉันขอพรจากอัลลอฮผู้ยิ่งใหญ่ พระองค์คือ

เจ้าของบัลลังก์อันยิ่งใหญ่
ขอให้ท่านหายป่วย นอกจากอัลลอฮ์จะทรง
งให้เขาหายป่วย (อัลมุสตัดรอก ๑/๔๙๓
เลขที่ ๑๒๖๙)

มารยาทในการเล่น

แท้จริงแล้วการใช้ชีวิตตามแบบอย่างอิสลามมิใช่ต้องเข้มงวดตลอดเวลาตามที่บางคนเข้าใจ จนไม่มีแง่มุมความสนุกสนานเพลิดเพลินหรือช่วงเวลาเพื่อหาความสุขใส่ตัวเลย รายงานโดยฮันเซาะละฮ์ อัลอะชะดี ย์ กล่าวว่า อะบูบักร์ได้เจอฉันครั้งหนึ่งแล้วท่านกล่าวแก่ฉันว่า คุณเป็นไงบ้างโอ้อันเซาะละฮ์ ? ฉันตอบว่า

ฮันเซาะละฮฺเป็นคนที่บิดพลิ้วในเรื่องศาสนา
าไปแล้ว !

ท่านอะบูบักรฺกล่าวว่า ซุบฮานัลลอฮฺ (
อัลลอฮฺทรงบริสุทธิ์)

คุณว่าอะไรนะ ฉันตอบว่า

เราได้อยู่ต่อหน้าท่านศาสนทูตท่านได้เตือน
เราให้นึกถึงนรกและสวรรค์

จนเสมือนว่าเราได้เห็นมันทั้งสองกับตาเรา
เอง แต่เมื่อพวกเรอำลาจากท่านศาสนทู

ตกลับไปที่บ้านเราเราได้หยอกล้อและคลุก
คลีกับภรรยาเราและลูกๆของเรา เราได้ทำ

งานทำการจนทำให้เราลืมหืมต ท่านอะบูบั
กรฺกล่าวว่า อัลลอฮฺ

(สาบานด้วยนามอัลลอฮฺ)

พวกเราก็เจอแบบนี้เหมือนกัน ดังนั้นฉันแ

ละอะบู้บักร์ได้ไปหาท่านศาสนทูตอัลลอฮ์
ฉันกล่าวแก่ท่านศาสนทูตว่า
โอ้ท่านศาสนทูตอัลลอฮ์
ฮันซะอะละฮ์ได้เป็นคนที่บิดพลิ้วในเรื่องศา
สนาไปแล้ว! ท่านกล่าวว่า
อะไรทำให้เขาเป็นเช่นนั้น ฉันตอบว่า
ท่านได้เตือนเราให้นึกถึงนรกและสวรรค์
จนเสมือนว่าเราได้เห็นมันทั้งสองกับตาขอ
งเราเอง แต่เมื่อพวกเราอำลาท่านกลับไป
ที่บ้านเราเราได้หยอกล้อและคลุกคลีกับภร
รยาและลูกๆของเรา เราได้ทำงานทำการ
จนทำให้เราลืมหมด ท่านเลยตอบว่า
โอ้พระเจ้าผู้ซึ่งชีวิตฉันอยู่ในกำมือของพร
ะองค์
ถ้าพวกคุณได้อยู่แบบนั้นตลอดเหมือนๆที่พ

วักคุณอยู่กับฉันและจดจำมันได้ แน่นอนบรรดาอะลาอิกะฮฺ (เทวทูตอัลลอฮฺ)

ต้องจับมือแสดงความเคารพแก่พวกคุณในยามที่พวกคุณอยู่บนเตียงของพวกคุณ หรือเมื่อเจอพวกคุณในระหว่างทาง แต่ทั้งนี้โอ้อั้นซะละฮฺ ให้แบ่งเป็นชั่วโมง..

ชั่วโมง .. ท่านได้กล่าว สามครั้ง (มุสลิม ๔/ ๒๑๐๖ เลขที่ ๒๗๕๐)

ดังนั้น จากหลักฐานที่กล่าวมาบ่งบอกว่า การสนุกสนานเพลิดเพลินกับความสุขส่วนตัวในขอบเขตที่ได้อนุญาตถือว่าเป็นเพื่อเป็นพลังแก่หัวใจให้มีชีวิตชีวาขึ้น ท่านศาสนทูตได้อธิบายถึงมารยาทในการละเล่น และการหยอกล้อกันเมื่อบรรดาสาวกของท่าน

านถามว่า โฉ้ท่านศาสนทูตอัลลอฮ์ ท่านไ
ด้หยอกล้อและสนุกสนานกับเรา ท่านตอบ
ว่า

ใช่ นอกจากว่าฉันจะไม่พูดเกินจากความ
จริงเท่านั้น (สุนันอัติรมีซีย์ ๔/ ๓๕๗
เลขที่ ๑๙๙๐)

-

การหยอกล้อกันไม่ใช่เฉพาะเพียงแค่กา
รพูดคุยเท่านั้น แต่จะรวมไปถึงการแสดงอ
อกท่าทางและการกระทำ รายงานโดยอน์
สบินมาลิก

กล่าวว่า มีชายคนหนึ่งมาจากหมู่บ้านแห่ง
หนึ่งในชนบท มีนามว่า ซาฮิรัน
ซึ่งเขาได้มอบของรางวัลชิ้นหนึ่งแต่ท่านศ

าสนทูตอัลลอฮ์ และท่านศาสนทูตก็ได้เตรียมของรางวัลแก่เขาด้วยก่อนที่จะออกไป ซึ่งท่านกล่าวว่า แท้จริงแล้ว

ซาฮิรันได้มอบของจากชนบทให้เรา เราก็ตริยมของในเมืองเพื่อที่จะให้เขาด้วย วันหนึ่งท่านศาสนทูตได้แอบไปหาเขาและไปเจอเขาในขณะที่เขากำลังขายสินค้าของเขา ทันทีที่ท่านศาสนทูตเกล้งเอาของของเขาจากด้านหลังโดยที่เขาไม่เห็นว่าเป็นใครเอาไป เขาเลยถามว่า นี่ใครหรือ

ส่งมาให้ฉันเดี๋ยวนี เขาหันไปมองเลยทราบว่าเป็นท่านศาสนทูตอัลลอฮ์ เขาเอาหลังแนบบอกท่านศาสนทูต ท่านศาสนทูตกล่าวว่า ใครต้องการซื้อบ่าวคนนีบ้าง?

ซาฮิรันกล่าวว่า โอ้ท่านศาสนทูตอัลลอฮ์

ฉันเป็นคนไร้ค่า

ขายไม่ออก ท่านศาสนทูตกล่าวว่า
แต่คุณไม่ใช่คนที่ไร้ค่าสำหรับอัลลอฮ์ คุณ
เป็นคนที่มีความค่าสำหรับอัลลอฮ์ (เศาะฮี้ฮ์
อิบนิฮิบบาน ๑๓/๑๐๖ เลขที่ ๕๗๙๐)

-

การหยอกล้อกันต้องไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน
หรือทำลายเกียรติของคนอื่น ท่านศาสน
ทูตกล่าวความว่า :

ไม่อนุญาตให้มุสลิมสร้างความหวาดกลัวแ
ก่มุสลิม (มุสนัดอิมาม อะฮฺหมัด ๕/ ๓๖๒
เลขที่ ๒๓๑๑๔)

-

การหยอกล้อต้องไม่ออกห่างจากสังฆกรรม

ดังนั้นไม่ควรหยอกล้อกันถ้าต้องโกหกเพื่อ
ให้คนอื่นหัวเราะ ท่านศาสนทูตกล่าวควา
มว่า :

ความวิบัติจะเกิดขึ้นกับผู้ที่พูดโกหกเพียงต้
องการให้ผู้อื่นหัวเราะ สำหรับเขาคือควา
มวิบัติ สำหรับเขาคือความวิบัติ (
สุนันอะบิดาวูด ๔/ ๒๙๗ เลขที่ ๔๙๙๐)

มารยาทในการตะเซาะฮะฮ์ (ไว้ทุกข์)

อิสลามได้บัญญัติให้มีการไว้ทุกข์แก่ญาติ
พี่น้องของผู้เสียชีวิต โดยการปลอบใจพว
กเขาให้หายจากความโศกเศร้าเสียใจ ท่าน
ศาสนทูตอัลลอฮ์ กล่าวความว่า :

ไม่มีผลตอบแทนใดอีกต่อผู้ศรัทธาซึ่งเขาไ
ด้ตะเซาะฮะฮ์เพื่อนเขาเนื่องจากการประสบ

คราะห์ร้าย

นอกจากอัลลอฮ์จะให้เขาสวมใส่เครื่องประดับของเหล่าผู้มีเกียรติในวันปรโลก (สุนันอิบนิมาญะฮ์ ๑/ ๕๑๑ เลขที่ ๑๖๐๑)

ส่วนหนึ่งของมารยาทในการไว้ทุกข์คือ :

- การอวยพรแก่ญาติพี่น้องผู้ตาย
ปลอมโยนพวกเขาให้อดทนกับสิ่งที่เกิดขึ้น
ซึ่งการอดทนคือผลบุญที่ใหญ่หลวง
รายงานโดยอูซามะฮ์ บิน ซัยด์
กล่าวว่า พวกเราอยู่พร้อมกับท่านศาสนทูตอัลลอฮ์พลันได้มีชายคนหนึ่งซึ่งเป็นผู้ส่งข่าวจากหญิงคนหนึ่งมาเข้าพบท่านศาสนทูตและบอกว่าลูกชายของเธอกำลังจะเสียชีวิต ท่านศาสนทูตกล่าวแก่ผู้นำข่าวคนนั้น

นว่า เจ้าจงกลับไปบอกเธอว่า
แท้จริงแล้วอัลลอฮ์มีสิ่งทีพระองค์ต้องยึดเอ
ากลับคืน และมีสิ่งทีพระองค์ทรงมอบให้
ทุกสิ่ง ณ
ทีพระองค์มีสัดส่วนแน่นอน เจ้าจงบอกให้
เธออดทนเพื่อรอคอยการตอบแทนดีๆจากพ
ระองค์ ต่อมาผู้นำข่าวคนนั้นได้กลับมาหา
ท่านศาสนทูตอีกครั้ง แล้วกล่าวว่า
เธอสาบานว่า
ต้องการให้ท่านไปหาเธอจนได้ อุซามะฮ์ก
ล่าวว่า
ท่านศาสนทูตได้ลุกขึ้นยืนทันที มีสะอัดบิน
อุบาตะฮ์ และมูอาซ บินญะบัล
และฉันไปพร้อมกับท่านศาสนทูต มีคนส่ง
เด็กคนนั้นให้ท่านศาสนทูต

ในขณะที่วิญญาณของเด็กนั้นเคลื่อนไปมามีเสียงคล้ายน้ำที่กำลังถูกเทลงในถุง น้ำตาของท่านไหลออกมา สะอັดกล่าวว่า
โอ้ท่านศาสนทูต มันคือเสียงอะไรเหรอ ?
ท่านตอบว่า

นี่คือความเมตตาซึ่งอัลลอฮ์ทรงมอบให้กับบรรดาบ่าวของพระองค์ และแท้จริงแล้วอัลลอฮ์ทรงเมตตาปวงบ่าวของพระองค์ที่มีความเมตตาเท่านั้น (มุสลิม ๒/ ๖๓๕ เลขที่ ๙๒๓)

-

ขออ้ออัลลอฮ์ให้พระองค์ปลดบาปแต่คนป่วย ท่านนักปราชญ์อิสลามอิมามชาฟีอีย์ ส่งเสริมให้กล่าวแก่ผู้ป่วยว่า

عظم الله أجرك وأحسن عزائك و غفر لميتك

อ่านว่า อัจชะเฮาะมัลลอสฺ

ัจญ์เราะกะกะ วะอะฮฺสะนะ อะซาอะกะ วะ
เฮาะพะเราะะ ลี มัยยิติกะ

หมายถึง อัลลอฮฺทรงเพิ่มพูนผลบุญให้แก่
ท่าน อัลลอฮฺทรงเมตตาท่านในสิ่งที่ท่านไ
ด้รับทุกข อัลลอฮฺทรงอภัยโทษแก่ผู้ตายข
องท่าน

-

ส่งเสริมให้ทำอาหารเพื่อเลี้ยงญาติพื
น้องของผู้เสียชีวิต เพราะท่านศาสนทูตอัล
ลอสฺกล่าวความว่า

: พวกเขาจงเตรียมอาหารแก่ครอบครัวข
งญะอ์ฟิร เพราะพวกเขา กำลังเผชิญกับสิ่ง

ที่ทำให้พวกเขายุ่งยาก (อัลมุสตัดรอก ๑/
๕๒๗ เลขที่ ๑๓๗๗)

มารยาทในการนอน :

ควรกล่าวคำว่า บิสมิลละฮ์ (
ด้วยนามอัลลอฮ์)

แล้วเริ่มนอนตะแคงขวา หลังจากที่ได้ตรวจ
จที่นอนเรียบร้อยแล้ว ทั้งนี้เพื่อความมั่นใจ
จว่าไม่มีสิ่งเป็นอันตรายใดๆ

รอบที่นอน ท่านศาสนทูตอัลลอฮ์
กล่าวความว่า :

เมื่อผู้ใดสักคนในจำนวนพวกคุณเริ่มเข้าที่
นอนของเขา ให้เขาเอาผ้าชั้นหนึ่งของเขา
แล้วสะบัดเตียงนอนของเขา และให้เขาก
กล่าวบิสมิลละฮ์ (เริ่มด้วยนามอัลลอฮ์)

เพราะเขาไม่อาจรู้ได้ว่าสิ่งใดที่จะตามมาบนเตียงนอนของเขาหลังจากนั้น และเมื่อเขาต้องการนอนให้เขานอนตะแคงขวาแล้วให้เขากล่าวว่า

سبحانك ربي بك وضعت جنبي وبك ارفعه إن أمسكت نفسي فاغفر لها وإن أرسلتها فاحفظها بما حفظت به عبادك الصالحين

(อ่านว่า ชุบฮานะกะ รอบบี บิกะ
วะเดาะอตุ ญัมบีย วะบิกะ อะรฺฟะอตุ อิน
อัมซั๊กตะ นัฟซีย ฝะฮฺฟิรละฮา วะอิน
อะรฺซัลตะฮา ฝะฮฺฟิซฮา บิมา ฮะฟิซตะ บิฮิ
อิบาดะกัศศอลิฮีน .)

ความหมาย มหาบริสุทธิ์เจ้า
พระองค์ของข้า ด้วยพระองค์ฉันได้ตั้งร่าง

ของฉัน (นอน) ด้วยพระองค์ฉันยกมันขึ้น (ลุกขึ้น) ถ้าพระองค์ได้ขอวิญญานฉันกลับไปขอให้พระองค์จงอภัยแก่ฉันด้วย และถ้าพระองค์ปล่อยมันอีกครั้งขอให้พระองค์รักษามันเหมือนที่พระองค์ได้ทำกับบรรดาบ่าวที่ดีของพระองค์ (เศาะฮี้ฮ์ อิบนิฮิบบาน ๑๒/ ๓๔๔ เลขที่ ๕๕๓๔)

-

เมื่อลุกขึ้นจากการหลับนอนให้กล่าวดังที่ท่านศาสนทูตสอนกล่าวไว้ ซึ่งรายงานโดยฮุซัยฟะฮ์ กล่าวว่า แท้จริงแล้วเมื่อท่านศาสนทูตอัลลอฮ์ต้องการหลับนอนในตอนกลางคืน

ท่านจะวางแกำขวาของท่านบนฝ่ามือขวา
ของท่านแล้วกล่าวพรว่า

اللهم باسمك أموت وأحيا

(อ่านว่า อัลลอฮุมมะ บิสมิกะ อะมุต
วะอะฮฺยาอ ความหมาย คือ
ข้าแต่พระองค์อัลลอฮฺ ด้วยนามของพระอง
ค์ฉันเสียชีวิต และด้วยนามของพระองค์
ฉันมีชีวิต)

เมื่อท่านตื่นนอนจะกล่าววว่า

الحمد لله الذي أحيانا بعدما أماتنا وإليه النشور

(อ่านว่า อัลฮัมดุลิลลาฮิลละฮฺ อะฮฺยานา
บะอะตะมา อะมาตะนา วะ อิลัยฮินนุชฺรูร .

ความหมาย: มวลการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์เท่านั้น

พระองค์ซึ่งทำให้ฉันมีชีวิตอีกครั้ง

หลังจากที่พระองค์ทำให้ฉันเสียชีวิต และ
ยังพระองค์เท่านั้น การฟื้นคืนชีพ

-

หมั่นเข้านอนตั้งแต่หัวค่ำนอกจากมีเหตุจำเป็นที่ต้องนอนดึกเท่านั้น มีการรายงานจากท่านศาสนทูตว่า

ท่านไม่ชอบให้นอนก่อนละหมาดอิซาอ

และการพูดคุยหลังละหมาดอิซาอ (

อัลบุคอรี ๑/๒๐๘ เลขที่ ๕๔๓)

-

ตรวจความปลอดภัยก่อนเข้านอน

ท่านศาสนทูตกล่าวความว่า :

แท้จริงแล้วไฟคือศัตรูของพวกคุณ
ดังนั้นถ้าพวกคุณจะเข้านอนจงปิดหรือดับ
มันเสีย (เศาะฮี้ฮอ์บนิฮิบบาน ๑๒/ ๓๕๗
เลขที่ ๕๕๔๗)

มารยาทในการเข้าห้องน้ำห้องส้วม

- กล่าวนามอัลลอฮ์ (บิสมิลละฮ์)

และอ่านดุอาอก่อนเข้าห้องน้ำและเวลาออก
จากห้องน้ำ รายงานโดยท่านอนีส ว่า
เมื่อท่านศาสนทูตอัลลอฮ์ต้องการเข้าห้อง
น้ำ ท่านจะกล่าวว่า

بِسْمِ اللَّهِ اللَّهُ اللَّهُ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخُبَائِثِ .

(คำอ่าน อัลลอฮุมมะ อินนี
อะอูซุบิกะ มินัล คُبُحِ วัล เคาะบาอิซ

หมายถึง ด้วยนามของอัลลอฮ์ ข้าแต่พระ
องค์อัลลอฮ์ ฉันขอหลีกเลี่ยงจากบรรดาชัย
ฏอน(ซาตานและมารร้าย)

ชายและหญิง. (มุศอนนิฟ อิบนิซัยบะฮฺ ๖/
๑๑๔ เลขที่ ๒๙๙๐๒)

และรายงานจากอนัสเหมือนกันกล่าวว่า
เมื่อท่านศาสนทูตอัลลอฮ์ออกจากห้องน้ำ
ท่านจะกล่าวว่า

الحمد لله الذي أذهب عني الأذى وعافاني

(อ่านว่า อัลฮัมดุลิลละฮิลละฮี้ อะฮฺชะบะ
อันนิล อะซา วะ อาฟานีย

หมายถึง มวลการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์
ของพระองค์อัลลอฮ์ ซึ่งได้ขจัดสิ่งสกปรก
ออกจากตัวฉัน

และทำให้ฉันมีพลานามัยที่ดี(
สุนันอิบนิมาญะฮ์ ๑/ ๑๑๐ เลขที่ ๓๐๑)

รายงานจากท่านหญิงอาอิชะฮ์
ภรรยาท่านศาสนทูต กล่าวว่า
ท่านศาสนทูตอัลลอฮ์จะกล่าวหลังจากเข้า
ห้องน้ำว่า

غفرانك

(อ่านว่า

ซุฟรอนะกะ ความว่า:ฉันขอให้พระองค์ท
รงอภัยแก่ฉันด้วย(เศาะฮี้ฮ์ อิบนิคุซัยมะฮ์
๑/ ๔๘ เลขที่ ๙๐)

- ไม่หันหน้าไปทางกิบละฮ์ (กิบละฮ์ คือ กะอับะฮ์ที่อยู่ ณ นครมักกะฮ์ ซึ่งเป็นจุดศูนย์กลางในการกระทำกัดีต่อ อัลลอฮ์ของมุสลิมทั่วโลก) หรือหันหลังทางกิบละฮ์ รายงานโดยอะบูสุรอยเราะฮ์จากท่านศาสนทูตอัลลอฮ์ กล่าวความว่า : แท้จริงแล้วระหว่างฉันกับพวกคุณเปรียบเสมือนพ่อกับลูกๆ ดังนั้นพวกเจ้าอย่าหันหน้าไปหากิบละฮ์และอย่าหันหลังให้ในขณะที่คุณกำลังอยู่ในห้องน้ำ และอย่าทำความสะอาดน้อยกว่าหินสามเม็ด และต้องไม่ใช่เศษมูลของสัตว์และเศษกระ

ดู ก (เศาะฮ์อีฮิบนิคุซัยมะฮฺ ๑/๔๓
เลขที่ ๘๐)

-

ปิดบังให้พ้นสายตามนุษย์ ท่านศาสน
นทูตอัลลอฮฺกล่าวความว่า :
...ผู้ใดเข้าห้องน้ำจงปิดบังให้มิดชิด....(
สุนันอิบนิมาญะฮฺ ๑/ ๑๒๑ เลขที่ ๓๓๗)

-

ไม่ควรใช้มือขวาของเขากับสิ่งส
กปรก ท่านศาสนทูตกล่าวความว่า :
เมื่อผู้ใดผู้หนึ่งดื่มน้ำจงอย่าเป่าลมเข้าไปใน
ภาชนะ และเมื่อใดที่เขาเข้าห้องน้ำ
ไม่ควรจับต้องอวัยวะเพศของเขาด้วยมือข
วา และเมื่อใดที่เขาชำระล้างอย่าชำระล้าง

งด้วยมือขวา . (เศาะฮ์อ์บนิคฺฮัษมะฮ์
๑/๔๓ เลขที่๗๘)

-

ทำความสะอาดทั้งหน้าหลังเมื่อเสร็จธุระ
ส่วนตัว

ไม่ว่าเขาจะใช้ น้ำ และ ก้อนหิน ด้วย ก็ตาม ซึ่ง
ถือว่าดีที่สุด

หรือใช้ อย่างใดอย่างหนึ่ง และ เน้นอนการ
ใช้น้ำ ถือว่า ดีกว่า เพราะ น้ำ สามารถชำระล้าง
ได้ดีกว่า หิน

มารยาทในการร่วมหลับนอนระหว่างสามี
ภรรยา

- การกล่าวบิสมิลละฮ์ (
เริ่มด้วยนามอัลลอฮ์)

เมื่อต้องการร่วมประเวณี

ท่านศาสนทูตอัลลอฮ์กล่าวความว่า :

เมื่อผู้ใดในบรรดาพวกคุณต้องการเข้าหา
ภรรยาเขา ให้เขากล่าวว่า
บิสมิลละฮ์ แล้วอ่านว่า

اللهم جنبنا الشيطان وجنب الشيطان ما رزقتنا

(อ่านว่า อัลลอฮุมมะ ญันนิบนะชชัยฏอน
วะญันนิบนะ มาเราะซัยกัตนะนา

ความว่า : ข้าแต่พระองค์อัลลอฮ์

ฉันขอให้พระองค์ทรงทำให้เราสองคนห่าง
ไกลจากชัยฏอน (มารร้าย)

และให้ลูกของข้าทั้งสองที่พระองค์จะทรงม

อบให้ห่างไกลจากการรบกวนของชัยฏอน)

ถ้าอัลลอฮ์ได้กำหนดให้เขาทั้งสองมีลูก ชัยฏอนจะไม่รบกวน (อัลบะคอรีย์ ๑/๖๕ เลขที่ ๑๔๑)

-

การหยอกล้อและการสนุกสนานระหว่างกัน ท่านศาสนทูตอัลลอฮ์ได้กล่าวแก่ญาบิรความว่า : เจ้าแต่งแล้วหรือญาบิร? ฉันตอบว่า ใช่ ท่านกล่าวว่าหญิงสาวหรือหญิงหม้าย? ฉันตอบว่าหญิงหม้าย ท่านกล่าวว่า เพราะเหตุใดเจ้าไม่เลือกหญิงสาวเพื่อว่าเจ้าจะได้หยอกล้อกับนาง

และเธอได้หยอกล้อกับเจ้า เจ้าจะได้ล้อเล่น
นสนุกสนานและหัวเราะกับนาง
และนางก็เช่นกัน (อัลบุคอรีย์ ๕/ ๒๐๕๓
เลขที่ ๕๐๕๒)

-

แสดงความรักใคร่และความอ่อนโยน
ต่อภรรยาเขาด้วยวิธีจูบและดูดลิ้นนาง ร
ายงานโดยท่านหญิงอาอิชะฮฺ กล่าวว่า
แท้จริงแล้วท่านศาสนทูตอัลลอฮฺจะจูบเธอ
ในขณะที่ท่านถือศีลอดและท่านจะดูดลิ้น
เธอด้วย

(เศาะฮี้ฮฺ อิบนิคุษัยมะฮฺ ๓/ ๒๔๖ เลขที่
๒๐๓)

-

ให้เขาและภรรยาเขาแสวงหาความสุข
ด้วยวิธีใดก็ได้ที่ทั้งสองประสงค์แต่ด้วยเงื่อนไข
ตามที่ท่านศาสนทูตได้ชี้แจงให้กับท่าน
อุมัรซึ่งท่านไปหาท่านศาสนทูตแล้วกล่าว
ว่า โอ้ท่านศาสนทูตอัลลอฮ์
ฉันหายนะแล้ว? ท่านกล่าวว่า
อะไรที่ทำให้เจ้าต้องหายนะ? อุมัรตอบว่า
ฉันได้เปลี่ยนทิศทางของเธอเมื่อคืน อุมัร
กล่าวว่า
ท่านอยู่นิ่งเฉยไม่ตอบใดๆ หลังจากนั้นโองการ
อัลลอฮ์ได้ถูกประทานแก่ท่านศาสนทูต
โองการอัลลอฮ์ ซึ่งความว่า:บรรดาผู้หญิง
ของพวกเขาเจ้านั้น

คือแหล่งเพาะปลูกของพวกเขา
ดังนั้นพวกเขาก็ยังคงมายังแหล่งเพาะปลูกของ
พวกเขาตามแต่พวกเขาประสงค์ (
อัลบะเกาะเราะฮ์ ๒๒๓)

ท่านศาสนทูตกล่าวต่อว่า เจ้าจะหันหน้าหรือ
หรือกลับหลังแล้วแต่ความประสงค์
แต่จงอย่าเกรงทางทวารหนักและในระยะมี
ประจำเดือน(สุนันออตติรมิซีย์ ๕/ ๒๑๖
เลขที่ ๒๙๘๐)

-

ปิดบังความลับของทั้งสอง ท่านศาสนทูต
กล่าวความว่า :

แท้จริงแล้วหนึ่งในจำนวนคนที่มีสถานะเล
วที่สุดในวันปรโลก ณ ที่อัลลอฮ์ คือ

ชายผู้หนึ่งซึ่งเขาจะเข้าหาภรรยาเขาและ
ธอเข้าหาเขา แล้วเขาก็บอกความลับเรื่อง
ดังกล่าว (แก่ผู้อื่น)(มุสลิม ๒/ ๑๐๖๐
เลขที่ ๑๔๓๗)

มารยาทในการเดินทาง

-

ขออภัยโทษจากมิตรสหายที่เคยรังแ
ก ส่งคืนกรรมสิทธิ์ของคนอื่นที่เขาจับผิดช
อบอยู่ จ่ายหนี้ให้แก่เจ้าของหนี้
และจัดเตรียมสิ่งที่จำเป็นแก่ครอบครัวของ
เขา ท่านศาสนทูตอัลลอฮ์กล่าวความว่า :
ผู้ใดมีความผิดเนื่องจากเคยรังแกผู้อื่นจงข
อภัยจากเขา เพราะในวันปรโลกไม่มีกา
รจ่ายสินไหมและดิรฮัม (เงินสมัยก่อน

) ก่อนที่ผลบุญของเขาจะถูกยึดและมอบให้
ให้กับเพื่อนเขาแทน ถ้าเขาไม่มีผลบุญติดตัว
จะต้องรับบาปกรรมของเพื่อนเขาไปแบกรับ
แทน(อัลบะคอรีย์ ๕/ ๒๓๙๔ เลขที่
๖๑๖๙)

-

ไม่สนับสนุนให้เดินทางคนเดียวตามลำพัง
เพราะท่านศาสนทูตได้ห้ามการกระทำ
ดังกล่าวยกเว้นคราวจำเป็นเท่านั้นหรือไม่มี
เพื่อนสักคน ท่านได้กล่าวแก่บุคคลหนึ่ง
ซึ่งเขาเพิ่งเดินทางมาถึง คุณมากับใคร?
เขาตอบว่า ฉันไม่ได้มากับใคร?
ท่านกล่าวว่า
คนที่ขับขี่เพื่อเดินทางคนเดียวเขามากับซั

ยฆอน สองคนสองซัยฆอน
สามคนคือกลุ่มผู้เดินทาง (อัลมุสตัดรอก
๒/ ๑๑๒ เลขที่ ๒๔๙๕)

- ควรเลือกเพื่อนร่วมเดินทางที่ดี
และควรแต่งตั้งผู้นำในการเดินทาง ท่านศา
สนทูตกล่าวความว่า :
เมื่อมีสามคนออกเดินทาง
จงแต่งตั้งใครสักคนในจำนวนสามคนเป็น
ผู้นำ (สุนันอบีดาวูด ๓/ ๓๖ เลขที่
๒๖๐๘)

-
ควรแจ้งเวลาเดินทางถึงบ้านแก่ครอบครัว
เขาให้ทราบล่วงหน้า เพราะท่านศา
สนทูตอัลลอฮ์เคยปฏิบัติเช่นนั้น และไม่คว

รถึงบ้านตอนดึก

ท่านศาสนทูตกล่าวความว่า :

ถ้าใครสักคนในบรรดาพวกคุณจำเป็นต้อง
จากกันนานๆ

ก็อย่าให้เดินทางกลับมาหาครอบครัวของ
ชายามกลางคืน (อัลบุคอรีย์ ๕/๒๐๐๘
เลขที่ ๔๙๔๖)

-

ควรอำลาครอบครัวรวมทั้งเพื่อนฝูง
และมิตรสหาย เพราะท่านศาสนทูตอัลลอฮ์
กล่าวความว่า :

เมื่อผู้ใดต้องการออกเดินทาง

ให้เขาให้سلامแก่พี่น้องของเขา เพราะ
พวกเขาจะสมนาคุณด้วยคำอวยพรดี ๆ

นอกเหนือจากคำอวยพรของตัวเอง
(มุสнадอบียุสุลา ๑๒ / ๔๒ เลขที่ ๖๖๘๖)

-

ส่งเสริมให้รีบกลับถึงบ้านทันทีหลังจากเสร็จสิ้นธุระ ท่านศาสนทูตกล่าวความว่า : การเดินทางนั้น

คือส่วนหนึ่งของอะซาบ (โทษทัณฑ์และความทรมาน)

มีอุปสรรคการกินอาหารเครื่องดื่มและการหลับนอนของเขา เมื่อใดที่เขาเสร็จธุระ ให้เขารีบกลับไปหาครอบครัวของเขาทันที

(อัลบुकอริยฺ ๒/ ๖๓๙ เลขที่ ๑๗๑๐)

มารยาทในการเดินผ่านไปมาบนถนนหนทาง

ท่านศาสนทูตอัลลอฮ์ได้อธิบายเกี่ยวกับระเบียบและมารยาทในเรื่องนี้

โดยกล่าวความว่า :

พวกเจ้าจงอย่านั่งบนถนนหนทาง พวกเขากล่าวว่า โอ้ท่านศาสนทูต

พวกเราไม่มีที่ที่จะพูดคุยระหว่างกันเลย

! ท่านกล่าวว่า ถ้าพวกคุณไม่ยอม
นอกจากต้องนั่ง

ดังนั้นพวกคุณจงเคารพสิทธิบนถนนหนทาง พวกเขตอบว่า โอ้ท่านศาสนทูต

สิทธิบนถนนหนทางมีอะไรบ้าง? ท่านกล่าว
การละสายตา การละการรบกวนคนอื่น ก

ารรับสละลาม การชักชวนให้ทำความดีและ
ละทิ้งความชั่ว . (อัลบะคอรีย์ ๒/๘๗๐
เลขที่ ๒๓๓๓)

บางสายรายงานบอกว่า
และช่วยเหลือผู้ตกทุกข์
และชี้ทางแก่คนที่หลงทาง(มุสลิม ๑/ ๒๒๖
เลขที่ ๒๖๗)

-

รักษาและดูแลถนนหนทางและไม่ทำ
ลายสถานที่ส่วนรวม ท่านศาสนทูตอัลล
ฮักกล่าวความว่า

: พวกเจ้าจงอย่าเกรงสองสิ่งซึ่งเป็นสาเหตุใ
หญ่ของการโดนสาปแช่ง พวกเขากล่าวว่า
สองสิ่งดังกล่าวคืออะไรหรือ ? ท่านตอบว่า

ผู้ที่ถ่ายอุจจาระกลางทางที่ผู้คนเดินผ่านไป
ปมา หรือสถานที่ซึ่งเป็นที่รวมมีผู้คนอาศัย (
มุสลิม ๑/ ๒๒๖ เลขที่ ๒๖๗)

-

ไม่ควรพกพาสิ่งที่เป็นอันตรายต่อผู้
เดินทางไปมา เพราะท่านศาสนทูตกล่าวคว
ามว่า :

เมื่อผู้ใดในบรรดาพวกคุณเดินผ่านมัสยิดห
รีอตลาด

และมีธนูติดตัว พวกเจ้าจงจับหัวลูกศรไว้
หรือบางที่ท่านกล่าว พวกเจ้าจงจับมันไว้
เพื่อป้องกันไม่ให้โดนใครสักคนในบรรดา
มุสลิม (อัลบุคอรีย์ ๖/ ๒๕๙๒ เลขที่ ๖๖๖๔
)

มารยาทในการซื้อขาย

ตามสภาพดั้งเดิมของการซื้อขาย คือ การอนุมัติในทุกกรณีที่การซื้อขายนั้นได้จัดอยู่บนพื้นฐานแห่งการแลกเปลี่ยนกันระหว่างผู้ซื้อและผู้ขาย

แต่เมื่ออีกฝ่ายหนึ่งมีเหตุจำเป็นได้รับความเสียหายหรือทั้งสองฝ่ายได้รับความเสียหาย การอนุมัติดังกล่าวต้องโมฆะและเปลี่ยนไปเป็นสิ่งที่ต้องห้าม อัลลอฮฺตรัสในคัมภีร์ อัลกุรอาน ความว่า :

ผู้ศรัทธาทั้งหลาย!

จงอย่ากินทรัพย์สินของพวกเจ้าในระหว่างพวกเจ้าโดยมิชอบ

(อัจฉริย ๒๙)

อิสลามถือว่า การค้าขาย
เป็นอาชีพที่ดีเลิศและเป็นแนวทางอันบริสุทธิ์
เพื่อให้ได้มาซึ่งปัจจัยยังชีพ มีคนถาม
ท่านศาสนทูตว่า

อาชีพใดดีและประเสริฐที่สุด ? ท่านตอบว่า
การที่ชายคนหนึ่งทำงานด้วยมือของเขาเอง
และทั้งหมดของการซื้อขายนั้นดี (
อัลมุสตัดรอก ๒/ ๑๒ เลขที่ ๒๑๕๘)

อิสลามสอนให้มุสลิมทำการค้าขายด้วยสุจ
จริตและซื่อตรง ท่านศาสนทูตกล่าวความว
า : นักธุรกิจที่ซื่อตรง สุจริต
และเป็นมุสลิมที่ดี
จะอาศัยอยู่กับบรรดาผู้ตายชาฮีด(

ตายในสนามรบ) ในวันปรโลก (
อัลมุสตัดรอก ๒/ ๗ เลขที่ ๒๑๔๒)

-

ชี้แจงข้อเสียของสินค้าถ้ามี เพราะ
ท่านศาสนทูตอัลลอฮกล่าวความว่า :
ไม่อนุมัติแก่ผู้ที่จะขายสินค้านอกจากเขาตัด
องอธิบายรายละเอียดของมัน
และไม่อนุมัติแก่ผู้ที่รับทราบถึงรายละเอียด
ของสินค้านอกจากเขาจะต้องบอกมัน

(มุสนัดอะฮ์มัด ๓/ ๔๙๑ เลขที่ ๑๖๐๕๖)

-

ไม่หลอกลวงสินค้า
และควรชี้แจงข้อเสียของสินค้าให้ผู้ซื้อรับ
ทราบ รายงานโดย อบีฮุร็อยเราะฮ์ ว่า

วันหนึ่งท่านศาสนทูตอัลลอฮ์ได้เดินผ่านแ
ละเห็นสินค้ากองหนึ่ง ท่านจึงเอามือลงไป
ในกองสินค้าดังกล่าว
ทำให้มือของท่านเปียกน้ำ
ท่านเลยกล่าวว่า
สิ่งนี้คืออะไรโอ้เจ้าของอาหารกองนี้ เขาต
อบว่า โอ้ท่านศาสนทูตอัลลอฮ์
มันถูกฝนจากฟากฟ้า ท่านกล่าวว่า
ไม่นำมันขึ้นมาข้างบนดอกหรือเพื่อผู้คนที่
วไปจะมองเห็นมันได้ ใครที่หลงกลวง
คนนั้นไม่ใช่ประชาชาติของฉัน (มุสลิม
๑/ ๙๙ เลขที่๑๐๒)

- มีสำจรรวม สุจริต
และไม่กล่าวเท็จ ท่านศาสนทูตอัลลอฮ์กล่าว

าวความว่า :

ผู้ขายและผู้ซื้อทั้งสองมีอิสระในการเลือกตราบดีที่ทั้งสองไม่อำลาจากกัน

หรือท่านกล่าวว่า

จนกว่าเขาทั้งสองจะแยกย้ายกันไป ถ้าพวกเขาทั้งสองมีศีลธรรมและมีการชี้แจงอย่างชัดเจน อัลลอฮ์จะทรงให้ความจำเริญแก่การซื้อขายของทั้งสอง และถ้าพวกเขาทั้งสองปิดบังและกล่าวเท็จความจำเริญของการซื้อขายจะถูกลบออกทันที (อัลบุคอรีย์ ๒/ ๗๓๒ เลขที่ ๑๙๗๓)

-

มีความกรุณาเพื่อแผ่ อ่อนโยนในการซื้อขาย เพราะนิสัยเช่นนี้คือประการสำคัญ

อย่างหนึ่งที่ทำให้เกิดมนุษยสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้ขายกับผู้ซื้อ

อีกทั้งเป็นวิธีการหนึ่งในการเยียวยาจิตใจที่ไฝ่ฝันเพียงทางโลกอย่างเดียวซึ่งเป็นตัวสกัดกั้นความเป็นพี่น้องและมนุษยสัมพันธ์ระหว่างกัน ท่านศาสนทูตกล่าวความว่า :
อัลลอฮ์เมตตาชายคนหนึ่งซึ่งมีความกรุณาเมื่อเขาซื้อขาย และเมื่อเขาได้รับสิทธิของเขา
(อัลบุคอรีย์ ๒/๓๓๐ เลขที่ ๑๙๓๐)

-

ไม่สาบานตนในการค้าขาย เพราะท่านศาสนทูตอัลลอฮ์กล่าวความว่า :
พวกเจ้าจงหลีกเลี่ยงซึ่งการสาบานอย่างฟุ่มเฟือยเมื่อมีการค้าขาย เพราะเมื่อสินค้าห

หมดไปแล้วความจำเริญก็จะขาดหายไป (
มุสลิม ๓/๑๒๒๘ เลขที่ ๑๖๐๗)

-

อนุญาตให้ผู้ซื้อที่ไม่พอใจสินค้าส่ง
คืนได้ ท่านศาสนทูตกล่าวความว่า :
ผู้ใดให้โอกาสแก่ผู้ซื้อที่ไม่พอใจสินค้า
ยกเลิกการซื้อขายที่ผ่านไป แน่อนพระองค์
องค์อัลลอฮ์จะทรงยกเลิกความผิดพลาดของ
เขาในวันปรโลก (เศาะฮี้ฮ อิบนิฮิบบาน
๑๑/ ๔๐๒ เลขที่ ๕๐๒๙)

ทั้งหมดที่ผ่านมาคือบางส่วนของมารยาทแ
ละจริยธรรมที่สมควรปฏิบัติในอิสลาม
ในส่วนที่ยังไม่กล่าว ณ ที่นี้
ยังมีอีกมากมาย ถ้าจะให้เอ่ยถึงสิ่งเหล่านี้

นทั้งหมดคงทำให้เรื่องยืดยาวไปด้วย ขอ
เพียงให้เราเข้าใจว่า
ไม่มีสิ่งใดที่มนุษย์ต้องการไม่ว่าสิ่งนั้นจะเกี่
ยวข้องกับชีวิตส่วนตัวหรือส่วนรวมก็ตาม

ล้วนแล้วมีการชี้้นำเพื่อการปฏิบัติที่ถูกต้อง
โดยผ่านพระคัมภีร์กุรอานและวจนะท่านศ
าสนทูตของพระองค์ ซึ่งทั้งสองจะกำหนด
ขอบเขตและจัดระเบียบของมัน จุดประสง
ค์คือ

ต้องการให้การดำรงชีวิตของเหล่ามุสลิมทุ
กคนอยู่ในความภักดีต่อพระองค์อัลลอฮ์แล
ะได้รับผลตอบแทนที่ดีเลิศ.

บทสรุป

ขอปิดท้ายหนังสือเล่มนี้ด้วยคำกล่าว
ของบุคคลสองท่านซึ่งพระองค์อัลลอฮฺทรง
ชี้นำท่านทั้งสอง
ซึ่งทั้งสองได้เข้ารับอิสลามแล้ว
ท่านแรกคือ เอฟ ฟิลเวียส (F.Filweas)
ท่านกล่าวว่า ในโลกยุโรปนั้นมีความว่าง
เปล่าด้านจิตวิญญาณ ไม่มีอุดมการณ์ไหน
หรือความเชื่อมั่นใดๆ
ที่จะนำพาพวกเขาสู่ความผาสุกที่แท้จริง
แม้ว่าความร่ำรวยหรือสิ่งที่เราเรียกว่า
ความก้าวหน้าด้านเศรษฐกิจ.....และความ
สะดวกสบายด้านวัตถุนั้นเหลือล้นทีเดียว
มนุษย์คนหนึ่งในยุโรปยังคงรู้สึกว้า
ชีวิตเขากำลังเผชิญกับความหลงทาง บาง
ครั้งชวนให้เขาคิดว่า :

ฉันเกิดมาเพื่ออะไร? แล้วฉันจะไปทางไหน?
แล้วทำไม?

ไม่มีใครให้คำตอบแก่พวกเขาได้จนถึง ณ
บัดนี้ คนเช่นนี้ไม่รู้ดอกหรือว่า

สาเหตุสำคัญคือ

ศาสนาที่เขาคิดว่าจะนำพาเขาไปในทางที่
เที่ยงตรงกลับทำให้เขาต้องสับสน แต่ปัจจุ
บันรัศมีแห่งทางนำเริ่มส่องแล้ว แสงแห่งรู่
งเข้าเริ่มสว่างขึ้น เมื่อมีผู้คนในแควยุโรป
เริ่มเข้ารับอิสลาม ชาวยุโรปเริ่มเห็นมุสลิม
ทั้งชายหญิงปฏิบัติตามอิสลามและใช้อิสล
ามเป็นวิถีชีวิตของพวกเขา ทุกวันจะมีผู้
เข้ารับอิสลาม ซึ่งมันคือศาสนาแห่งสัจธรรม
มันคือจุดเริ่มต้น จบ .

อีกคนชื่อ ดี ปอตเตอร์ (D.Potter) – เกิด ค.ศ ๑๙๕๔ เป็นชาวอเมริกา –

ท่านกล่าวว่า :อิสลาม คือ

กฎหมายของพระเจ้าอัลลอฮ์ เราสามารถมองเห็นมันอย่างชัดเจนในธรรมชาติรอบๆตัวเรา ทั้งหมดเป็นไปด้วยคำสั่งของอัลลอฮ์ ภูเขา

ทะเล ดาวต่างๆ เดินอย่างเป็นระบบ ทั้งหมดยอมจำนนต่อการบริหารงานของอัลลอฮ์ พระองค์ซึ่งสร้างมันมา เหมือนกับวีรบุรุษหลายๆ

คนที่ต้องจำนนต่อการจذبบันทึกของเหล่านั้น เขียนทั้งหลาย และสำหรับอัลลอฮ์มีตัวอย่างอันสูงส่ง ซึ่งงานเขียนเหล่านั้นจะไม่พูดไม่จาไม่ทำ นอกจากตามความต้องการ

รของเหล่านักเขียนเท่านั้น เช่นนั้นแหละทุก ๆ

สิ่งในโลกนี้แม้กระทั่งวัตถุล้วนแล้วต้องจำนนและนอบน้อมต่อองค์อัลลอฮ์ เพียงแต่มนุษย์นั้นได้รับการยกเว้นจากกฎดังกล่าว

กล่าวคืออัลลอฮ์ทรงทำให้มนุษย์มีอิสระในการเลือก ดังนั้นเขาสามารถที่จะนอบน้อมและยอมจำนนต่ออัลลอฮ์ หรือไม่ก็เขาอาจจะตั้งกฎเองเพื่อส่วนตัวของเขาและเลือกเดินบนหนทางศาสนาที่เขายินยอม แต่ส่วนมากแล้วมนุษย์จะเลือกเดินบนหนทางที่สอง ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าเสียใจอย่างมาก

แท้จริงแล้วคนในยุโรปและอเมริกาต่างหันเหเข้ามานับถือศาสนาอิสลามเป็นจำนวนมาก

ากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากพวกเขา กำลัง กระทบ
ความสงบสุขด้านจิตใจ และพวกเขาต้อง
การแสวงหาความสุขที่แท้จริง นอกจากนี้
นี้ยังมีบรรดานักบูรพาคดีและนักเผยแพร่ศา
สนาคริสต์หลายๆคนที่ต้องการทำลายศา
สนาอิสลามและกล่าวหาหรือใส่ร้ายอิสลาม
ซึ่งต่อมาพวกเขาเองกลายเป็นส่วนหนึ่ง
ของกลุ่มชนที่นับถือศาสนาอิสลาม แสดงใ
ให้เห็นว่า
ความจริงนั้นเป็นสิ่งที่ปฏิเสธไม่ได้...จบ .
วัสสลาม